

Giới thiệu Hợp Đồng Bạn Giường

Thể loại: Ngọt, sủng, sắc, tổng tài, HE. H

Một câu chuyện tình yêu giữa cô thư kí và tổng tài. Cô vốn chọn cho mình nghề nghiệp là thư kí lại làm cánh tay phải của anh bởi vốn anh là một tổng tài nổi danh lạnh lùng và nghiêm khắc, nhưng anh ta thật sự rất tài giỏi. Chính cô cũng cảm thấy bản thân mình cũng có thể xem là người tài giỏi như thế vì giúp anh ta được rất nhiều việc, đặc biệt là trong việc hại người!

Vô tình vào một đêm cô uống say không phân biệt được gì thì đến khi sáng dậy thấy mình đang nằm trong vòng tay rắn chắc của hắn, thân thể không một mảnh vải. Cô tức giận, đều tại hắn bắt cô tiếp rượu!

Cứ tưởng cả hai xem nhau như tình một đêm, ai ngờ hắn lại đề nghị cô làm bạn giường!

Để coi... Bạn giường cũng tốt, dầu sao cô cũng cần người "giải tỏa"

Thế là hợp đồng được kí kết, ai ngờ tên tổng tài này thật quá đáng, vốn chỉ là hai bên tình nguyện, nay hắn lại đưa cô hai cuốn sổ đỏ, tuyên bố hùng hồn:

"Chúng ta kết hôn rồi!"

"Khi nào chứ? Tôi sẽ kiện anh!" Tên khốn này chắc chắn dùng kế tàn nhẫn uy hiếp người ta mà!

"Em nghĩ ai dám nhận đơn kiện của em?"

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1

"Aaa... Sâu...Sâu quá rồi... aaaa" Phi Y Hân há miệng thở dốc, khuôn mặt ửng hồng đầy yêu kiều.

Tư thế nằm sấp trên bàn này khiến cuộc hoan ái càng thêm mãnh liệt, nhưng hắn quá mạnh mẽ, cô sắp bị làm cho nổ tung rồi.

Dưới thân, cự long thô to cứ thế ra vào, từng đợt từng đợt như càng nhanh và mạnh hơn. Bàn tay to khỏe siết chặt cái eo nhỏ của cô, dường như là để giữ người cô, không cho cô từ chối vật nam tính của hắn.

Hoắc Đông Thần một tay giữ eo cô, một tay xoa nắn cái mông tròn trịa, trắng trẻo, lại đàn hồi, cứ như nó là một món đồ chơi tha hồ cho hắn nhào nặn.

Bên dưới vẫn như cũ không có dịu dàng đi, mặc cho cô rên la những câu yêu kiều, hắn vẫn không tha, cơ hồ còn ra vào trong cô nhanh và sâu hơn nữa.

"Aa... Chậm lại.... aaa..."

Hoắc Đông Thần nhếch miệng cười tà, hắn luôn rất thích nghe lời cầu xin của cô trong cuộc giao hợp của hai người:

"Em có muốn thì nói với tiểu huyết bên dưới này của em... aaa... Nó thật sự cắn chặt tôi muốn chết, làm tôi thật thoải mái..."

"Hức... Aaa... Đừng nói nữa!" Phi Y Hân đỏ mặt, tại sao lúc nào làm tình hắn cũng nói những lời không đứng đắn như thế? Tổng tài lãnh khốc thường ngày đâu rồi?

"Aa... to quá.." Phi Y Hân không thể ngăn mình phát ra tiếng rên, cô không bao giờ có sức đề kháng với hắn.

Sao còn chưa ra? Cô sắp chịu không nổi nữa rồi, cứ thế này không chừng bên ngoài phòng làm việc người ta nghe thấy mất!

Bên dưới của cô càng siết chặt hơn nữa, Hoắc Đông Thần dường như biết cô đang lo điều gì, tà ác lật động mạnh mẽ hơn nữa, bàn làm việc của hắn cũng bắt đầu phát ra tiếng "lạch cạch"

"Đừng... Có người nghe thấy mất... ư..."

Hoắc Đông Thần đưa hai tay ra bóp lấy bộ ngực căng tròn của cô, lại dùng đầu ngón tay xoa lấy hai hạt đậu đỏ. Kích thích quá mãnh liệt càng làm cô khổ sở.

Rất nhanh, cô đã bị đưa đến cao trào:

"Aaaa...."

Cả người cô run lên, hoa huyết không ngừng chảy ra ái dịch nóng ẩm, co bóp mạnh mẽ, Hoắc Đông Thần bị cô mê hoặc, hạ thân tiến vào sâu và mạnh hơn nữa, chất dịch cùng những cú va chạm của hắn phát ra tiếng "bạch bạch" khiến người ta đỏ tai.

Hoắc Đông Thần gầm gừ, cự long thô cứng thoải mái bắn ra mồm móng của mình, sâu tận bên trong cô...

"Hừ.... Thật thoải mái..."

"Aa...aa.."

Hoắc Đông Thần nhìn xuống dưới thân, cô gái nhỏ đã mệt mỏi vô lực từ khi nào. Lưu luyến rút nam căn ra, vậy mà trong cô như không đồng ý, vẫn hút chặt lấy hắn!

"Y Hân! Em muốn một lần nữa?" Hoắc Đông Thần nhếch miệng cười tà, vật nóng của hắn không ra ngoài nữa mà từ từ nằm vào bên trong cô lần nữa.

Phi Y Hân hoảng sợ, vội vàng lắc đầu, đó chỉ là phản ứng sinh lý, cô thật mệt muốn chết rồi!

"Nhưng cậu em tôi muốn! Làm sao bây giờ?"

"Anh ra ngoài!" Phi Y Hân vội muốn đứng lên, ai ngờ lại bị Hoắc Đông Thần giữ chặt.

"Muộn rồi!" Nói rồi hạ thân hắn lại ra vào trong cô...

Cô còn nghe rõ tiếng cười trầm thấp của hắn nữa, thật đáng ghét!

Hoắc Đông Thần vừa động, vừa bế cô lên đi vào phòng nghỉ trong phòng làm việc. Cô áy da mặt mông, nếu cứ làm ở ngoài đó thì không biết chừng lần sau cô sẽ không cho nữa!

Vừa đặt cô lên giường, hắn đã tham lam cắn mút đôi ngực cô, bên dưới vẫn như cũ ra vào như vũ bão, một cuộc hoan ái lại diễn ra....

"Lát không cần làm việc, em ở đây nghỉ ngơi đi!" Hoắc Đông Thần cười cười, hôn lên trán cô một cái.

Phi Y Hân quá mệt mỏi, không hơi sức mà đáp trả hắn, nhưng trong lòng thì đang thầm khinh bỉ cái tên nam nhân cầm thú đang sáng khoái mặc lại quần áo kia!

Cô và hắn là quan hệ cấp trên cấp dưới, nhưng còn có một bản hợp đồng bạn giường ràng buộc với nhau.

Có nó, cô có thể lên giường cũng có thể từ chối hắn, không để hắn muốn làm cần như mối quan hệ giữa các đại gia và chân dài khác. Họ là tình nhân, còn cô và hắn là bạn giường!

Chỉ là mỗi khi hoan ái, cô dù không muốn làm quá nhiều lần như thế nhưng lúc nào cũng bị kỹ thuật của hắn đánh úp!

Đạo này hình như hắn hơi khác, sủng cô quá độ rồi! Lại nói cái hợp đồng kia cô như là người bị đưa vào trong ấy!

Để nhớ lại toàn bộ sự việc từ khi làm thư kí cho hắn xem nào...

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2

"Cô làm việc cái kiểu gì vậy hả?" Trưởng phòng của Phi Y Hân gọi cô vào phòng bà ta tức giận mắng.

Cô nhìn tập hồ sơ trên bàn mà tối mảy lại, đây đúng là những tài liệu cô được phân phó, nhưng mà.... nó đã bị người ta sửa lại nội dung!

"Cô sao cứ im lặng? Đúng quá nên nói không nên lời chứ gì? Đồ vô tích sự! Bà mẹ cô nuôi cô lớn thế này mà chả làm được việc gì, đúng là ăn hại!" Bà trưởng phòng là một phụ nữ trung niên, suốt ngày chỉ biết chăm chăm vào cái sai của người khác mà mắng cho đã miệng.

Phi Y Hân khuôn mặt vẫn bình thản như không nhưng đôi mắt lại ánh lên tia ngoan độc.

Bà già này là đang bị mẩn kinh đúng không? Chắc là thế rồi! Ai đời có người phụ nữ nào suốt ngày chửi mắng người khác như vậy! - Phi Y Hân trầm nghĩ.

Bà ta thật sự hết cách với cô. Bình thường cô luôn làm việc cẩn trọng, lại thông minh, biết điều chỉnh cảm xúc, cho nên bà ta không thể tìm ra điểm nào đáng mắng, có mắng cũng chỉ được đôi ba câu ngắn gọn.

Vậy mà lúc này đây, cô ta cũng bình thân như vậy, dường như còn có chút khinh thường?

"Cô biết nói không? Cảm à?" Bà ta tức giận lại quát lên, cửa phòng không đóng, các nhân viên trong phòng này có thể nghe rõ mồn một đấy.

Người hại cô chắc đang đắc ý lắm! Nhưng thế thì đã sao? Nghĩ đến vẻ mặt đắc ý đó của cô ta, Phi Y Hân càng có hứng thú đay đọa á! Không biết cách nào tàn độc nhất nhỉ?

"Cô nghe tôi nói không? Cô..."

"Cổ họng bà to nhì?" Phi Y Hân nhếch mép cười, một nụ cười khiến bà ta có chút run sợ, sống lưng đã lạnh toát.

"Tôi sẽ sửa lại tập hồ sơ này, nhân tiện..." Cô nói nửa chừng rồi dừng lại, tiến gần đến bàn làm việc của bà ta, nói nhỏ:

"Nhân tiện kiện bà tội phi báng!"

"Cô... cô.... Hồ đồ! Chứng cứ đâu? Ở phòng ban này ai dám làm chứng?" Bà ta hoảng loạn, nhưng vẫn cứng họng nói.

Phi Y Hân lại cười, lấy ra cây một cây bút đen, bấm vào một nút trên đỉnh đầu.

Toàn bộ quá trình mắng người của bà ta được phát ra rõ mồn một...

"Cô... Cô..."

"Tôi không hiểu tại sao tập đoàn Hoắc Viễn này có thể để bà lên chức trưởng phòng, nhưng mà thời đại của bà hết rồi!"

Cô lại cười nửa miệng, mặc dù hoảng sợ nhưng bà vẫn mạnh miệng:

"Cô không làm được đâu! Nếu dễ vậy thì tôi đã không ngồi ở chức trưởng phòng này lâu như vậy!" Đúng! Việc gì phải sợ? Bà ta la mắng toàn là những việc đúng kia mà!

Phi Y Hân xoay người ra khỏi phòng, vừa đi còn vừa nói vọng xuống:

"Là bản tính người nước ta không thẳng thắn, với cả bộ phận Marketing này hầu như chỉ tuyển người trẻ tuổi, bọn họ không có bản lĩnh đó! Tôi cũng trẻ tuổi, nhưng tôi ngoan độc!"

Khí chất của Phi Y Hân tuyệt đối có thể sánh ngang với những nữ cường nhân trong thời đại mới, rất cuốn hút, rất làm người ta kiêng nể. Người như thế được nhiều người ngưỡng mộ, cũng được nhiều người ganh ghét!

Ra khỏi phòng bà ta, bắt gặp mọi ánh mắt tò mò từ phía đồng nghiệp, Phi Y Hân vẫn như cũ sải bước dài đến chỗ ngồi của mình, dáng vẻ vẫn điềm nhiên như không có chuyện gì, cơ hồ còn có một tia vui mừng.

Người không liên quan thì khó hiểu, nhưng người trong cuộc lại không như thế!

Dương Mỹ Na ngồi đó mà trừng mắt nhìn cô, đúng là đồ mặt dày không biết xấu hổ! Từ khi cô ta vào làm việc đã không ưa gì Phi Y Hân, không rõ nguyên do, chỉ thích thì ghét thôi! Dẫu sao cô ta cũng có quan hệ với Hoắc Đông Thần - Chủ tịch tập đoàn này, muốn làm gì mà không được!

Phi Y Hân đương nhiên biết Dương Mỹ Na đang tức giận nhìn mình. Người thường thì cô có cách hại khác, con ông cháu cha thì có cách hại khác. Tối nay tôi sẽ cho cô thấy tôi làm được gì!

"Chào chú ạ!" Phi Y Hân vẫn một thân đồng phục công sở, đến phòng quan sát chào hỏi bảo vệ ở đây.

"Chào cháu! Có chuyện gì mà đến đây?" Người gác đêm hôm nay là một ông chú lớn tuổi, có vẻ sắp về hưu, nhìn mặt rất phúc hậu.

"Dạ... Thật ra thì hôm nay cháu bị mất đồ, tìm mãi không thấy nên mới tới đây nhờ chú giúp!"

"Được thôi! Chờ ta một lát!"

Người bảo vệ từ từ mở camera các phòng, các hành lang theo lời nói của cô. Còn cô ở phía sau, lại làm một thao tác nhỏ trên thiết bị máy tính...

"Ồ trời ơi! sao nó lại bị mất màn hình thế này? Cháu chờ một lát, ta sửa xem sao. Haizz phải tháo nắp ra nữa..."

"Dạ không sao! Chú cứ từ từ đi, cháu không gấp!"

Chỉ chờ có thế, Phi Y Hân dễ dàng dùng những chiếc máy tính còn lại để tìm kiếm một đoạn camera.

Dương Mỹ Na... Tôi thật không gấp gáp chứng minh tôi không sai, mà gấp để chứng minh cô là người thế nào cho toàn thành phố này biết!

Trong khi đó ở tầng cao nhất của Hoắc Viễn, Hoắc Đông Thần vẫn đang bàn việc với Trịnh Thiên Dương - bạn tốt, cũng là giám đốc bộ phận tiêu thụ của công ty...

"Thần! Hệ thống camera hơi bị lạ..." Trịnh Thiên Dương hôm nay thử hack vào dữ liệu của công ty, ai ngờ dữ liệu của camera quan sát hiện lên một đoạn video "lạ"...

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3

Trịnh Thiên Dương lập tức quay laptop về phía Hoắc Đông Thần, hần lười biếng nhìn vào màn hình...

Trên màn hình, một đôi nam nữ đang quần quýt nhau, cả nam và nữ đều rất ưa nhìn, không gian chỉ tràn ngập tiếng rên dâm dăng của hai người.

"Đây là ở công ty?" Hoắc Đông Thần cất giọng lạnh lùng.

"Nhìn là biết rồi! Lối kiến trúc này chỉ có công ty ta có!"

"Bên dưới phòng quản lý đang xem clip này?"

"Đang lưu lại thì đúng hơn! Mà ý tôi là cậu không thấy người nữ này quen mắt sao?" Trịnh Thiên Dương nhắc nhở.

Hoắc Đông Thần lắc đầu:

"Hạng tôm tép! Không nhớ! Nhưng tôi muốn biết là ai đang lưu đoạn clip kinh tởm này!"

Có người hack vào mạng máy tính ở đây? Phi Y Hân nhíu mày nghĩ.

Vừa kịp! Phải nhanh về mới được! Cô có linh cảm xấu quá!

"Chú ơi! Để mai con đến vậy, giờ tối rồi chú không cần sửa đầu ạ! Con đi đây!" Chưa kịp để ông chú nói gì thì cô đã vọt lẹ.

Vừa ra khỏi căn phòng đó được vài bước, phía sau đã truyền đến tiếng bước chân, khí lạnh cũng theo đó mà truyền đến.

"Đứng lại!" Một giọng nói đánh thép vang lên, giọng nói lạnh và rất có uy lực, dù không muốn nhưng đôi chân của cô cũng không bước nổi nữa!

Phi Y Hân hít một hơi sâu, sau đó bình tĩnh quay người ra sau.

Cái gì? Hoắc Đông Thần? Thật muốn chửi thề!

Hắn rất đẹp, vẻ đẹp vương giả, quý tộc. Các đường nét trên khuôn mặt đều rất cuốn hút. Khí chất thì khỏi nói, cô chưa bao giờ thấy người nào có thể khiến cô ngưỡng mộ vì khí chất bao giờ! Hắn là ngoại lệ!

Là một người vô cùng tài giỏi, 20 tuổi đã kế thừa tập đoàn Hoắc Viễn này, lúc đó tuy nó đang trên bờ vực phá sản, nhưng rơi vào tay hắn ta thì chỉ trong một năm, Hoắc Đông Thần đã đưa Hoắc Viễn vượt xa hơn cả trước kia. Đúng là một người lãnh đạo đáng ngưỡng mộ!

Bên cạnh hắn là Trịnh Thiên Dương, đại công tử của tập đoàn Trịnh Thiên, tuy nhiên hắn lại không thích kế thừa gia tộc mà đi xin vào làm việc trong Hoắc Viễn. Có thể gia đình hắn không hòa hợp lắm.

Cái cô ghét nhất ở hắn là dáng vẻ cà lơ phất phơ, ai cũng có thể bắt chuyện được, đặc biệt là luôn dùng mỹ nam kế để các nhân viên nữ leo đèo theo hắn!

Cùng một lúc gặp hai đại soái ca đang độc thân của Hoắc Viễn, đáng lẽ ra cô sẽ muốn chiêm ngưỡng một chút, nhưng tình cảnh hiện tại không cho phép, chắc chắn họ muốn hỏi về đoạn clip. Trịnh Thiên Dương là cao thủ hacker, việc biết trong phòng quan sát lúc này có chuyện gì thì dễ như trở bàn tay.

"Có chuyện gì sao?" Phi Y Hân là người lên tiếng trước.

Hoắc Đông Thần thầm đánh giá người con gái trước mặt. Suy nghĩ đầu tiên của hắn là: Rất có cốt khí. Suy nghĩ thứ hai là: Đáng người cô ta mặc áo sơ mi rất đẹp!

Cô gái này đứng trước hắn mà vẫn bình tĩnh như thế, đáng khen, dù là giả vờ đi nữa thì cũng cần được tuyên dương. Nhưng cái dáng vẻ đó khiến hắn thấy thích thú. Đáng người cô hắn rất thích, đặc biệt chiếc áo sơ mi này cô mặc nhìn rất thanh lịch, trang nhã. Đây là lần đầu tiên hắn muốn nhìn ngắm một người lâu một chút.

Không thể gọi là đẹp xuất sắc như những người bạn gái trước kia của hắn, nhưng ở cô ta có nét gì đó cuốn hút người khác giới! Nói sao nhỉ? Cô ta khiến đàn ông rất muốn chinh phục!

"Đưa thứ trong túi cô ra đây!" Hoắc Đông Thần chậm rãi mở miệng.

"Thứ gì?" Phi Y Hân làm vẻ mặt vô tội, trên môi còn giữ một nụ cười nhẹ.

Trịnh Thiên Dương thầm khen ngợi người con gái này, đứng trước Hoắc Đông Thần mà còn có thể giao hoạt như vậy, đây là lần đầu tiên hắn thấy đấy! Thật thú vị!

"Tôi không nói lần thứ hai!" Hoắc Đông Thần trầm giọng, khuôn mặt lạnh như băng, nếu cô không nghe lời, không biết sẽ xảy ra chuyện gì!

Phi Y Hân tuy bất mãn, nhưng vẫn chậm rãi tiến về phía hắn, từng bước đi đều thể hiện khí chất bất phàm của mình.

Trước cái nhìn như xuyên thấu của Hoắc Đông Thần, cô vẫn ung dung lấy ra một thứ:

"Cô làm việc cái kiểu gì vậy hả?"

"Cô sao cứ im lặng? Đúng quá nên nói không nên lời chứ gì? Đồ vô tích sự! Ba mẹ cô nuôi cô lớn thế này mà chả làm được việc gì, đúng là ăn hại!"

"Cô biết nói không? Câm à?"

.....

Hoắc Đông Thần đôi mắt hiện ra tia lãnh khốc không che giấu, chỉ có Trịnh Thiên Dương mới biết hắn là đang tức giận!

Không ngờ trong công ty lại có người lợi dụng chức quyền để đi mắng nhiếc cấp dưới như vậy! Hoắc Đông Thần thân là chủ tịch, để loại chuyện này xảy ra đúng là khiến hắn mất mặt!

"Anh cũng nghe rồi đấy! Tôi muốn đi kiện bà ta, nhưng nếu anh đã có hứng thú thì giải quyết giúp tôi đi! Rất cảm ơn!"

Nói xong cô liền xoay người quay đi, khoe miệng còn nhếch lên, đó là thói quen của cô khi chơi khăm được người ta. Tuy nhiên lúc này Hoắc Đông Thần vẫn chưa nhận ra, trong mắt hắn hiện chỉ thấy nụ cười đó như đang quyến rũ hắn!

"Để cô ấy đi như vậy?" Hoắc Đông Thần mà dễ tha cho người khác vậy sao?

"Không cần! Cô ấy muốn làm gì cứ để cô ấy làm!"

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4

"Aa... Bé tôi lên... Tôi muốn sâu hơn nữa..." Người con gái yêu kiều rên rỉ, ôm chặt lấy vị nam nhân điển trai kia.

"Tiểu yêu tinh em thật biết hưởng thụ!" Người nam cũng y lời, để cô ta dựa vào tường, hai tay nâng cặp chân dài lên, còn không quên bóp nhẹ cặp mông đầy đà.

"Úm... Nhanh một chút... Aaa..."

Hai thân thể cứ thế mà quần quýt nhau. Lát sau, người nữ còn quỳ xuống để ngậm lấy vật nam tính của người đàn ông, liếm mút rất điều luyện...

"Ờe..." Phi Y Hân bụm miệng không kịp, chạy vội vào phòng tắm, cũng may chỉ là hơi buồn nôn, không có nôn ra thật.

Ra khỏi phòng tắm, cô với tay tắt màn hình máy tính. Không biết có bị virus không nữa!

Người lớn coi phim sex là chuyện bình thường, cơ mà hai con người này cô rất ghét cho nên đâm ra bài xích!

Đoạn video lúc này là của Dương Mỹ Na và một tên bảo vệ điển trai trong công ty. Trong một lần bám theo cô ta thì cô phát hiện ra, điều đáng nói là làm ngay trong công ty nhưng camera quan sát lại chia thẳng vào họ.

Cô không hiểu lắm, sau này mới phát hiện tên đó là muốn lưu lại, còn để những đoạn video đó trong máy tính của phòng quan sát! Thật biến thái!

Cũng may cô biết một ít thủ thuật máy tính, rất nhanh đã giải mã được mật khẩu, sau đó liền lưu lại trong usb.

"Alo... Giúp tao phát đoạn video này lên mạng! Ắc? Haha... Đó giờ tao là người như thế đó! Sao nào?"

"Á... Thật kinh tởm!" Các nhân viên trong công ty nháo nhào cả lên. Đặc biệt là các nhân viên trong bộ phận của Dương Mỹ Na.

"Không! Không phải như mọi người thấy đâu!" Dương Mỹ Na hoảng loạn tột độ, vì khóc quá nhiều mà mascara lem luốc cả, thật xấu xí!

"Sao mà giả được? Không ngờ cái người suốt ngày nói là có quan hệ với Hoắc tổng lại thế này đây!"

"Á..." Cô ta như người điên, chạy vội ra khỏi phòng, lúc đi còn không quên che mặt mình lại, cũng vì vậy mà chạy được mấy bước đã không thấy đường mà té nhào vào thùng rác...

Các nhân viên gần đó không những không giúp đỡ còn đứng đó mà chỉ trỏ vào cô ta, nói những lời khinh miệt.

Cảnh tượng này thật khiến Phi Y Hân há hê, rất muốn cười to nhưng mà phải giữ hình tượng chứ!

Ngay lúc này, bên ngoài vốn đang âm ỉ liên im bất, không gian đột nhiên trầm xuống. Khí lạnh cũng theo đó mà tràn vào...

Phi Y Hân đột nhiên có một trận căng thẳng, điềm xấu?

Đúng như cô nghĩ, Hoắc Đông Thần một thân tây trang phẳng phiu, mang đến dáng vẻ cao ngạo cùng lãnh khốc, sắc mặt thật sự rất dọa người, hiện đang đứng giữa phòng ban này.

Ánh mắt Hoắc Đông Thần quét qua một lượt đám người đang có mặt, sau đó lại dừng ở Phi Y Hân, ánh mắt không giấu nét cười, trên miệng cũng nở một nụ cười nửa miệng.

"Ồi! Chủ tịch! Ngài tới đây sao không thông báo? Có phải cần số liệu nào không?"

Bà trưởng phòng vội vàng tiếp đón, chỉ sợ có sai sót gì thì bà gánh không nổi, lại nói nhiều khi hấn đến đây vì đoạn video kia cũng nên.

Hoắc Đông Thần không màng đến bà ta, ra hiệu cho thư kí bên cạnh, anh ta lập tức đưa một tập hồ sơ ra trước mặt bà ta.

Sau khi xem xong, bà ta dường như đứng không vững, phải tựa vào một cái bàn gần đó:

"Chủ tịch... Chuyện này là... là sao?"

"Bà không có mắt? Trong đó ghi rõ, bà đã phạm phải những quy định gì của công ty, lợi dụng chức quyền ra sao... Bà phải bồi thường một khoản tiền lớn cho công ty vì đã che giấu tài liệu cơ mật của công ty, đồng thời chúng tôi cũng kiện bà tội phi báng nhân viên!"

Hoắc Đông Thần rất tốt bụng mà tóm sơ lược nội dung trong đó. Phi Y Hân cũng như các nhân viên khác đều được một phen bất ngờ.

Cô không nghĩ là bà ta còn giấu tài liệu cơ mật của công ty cơ đấy.

Còn chưa biết tiếp theo xảy ra chuyện gì, Hoắc Đông Thần đã đi đến chỗ cô, ôm eo thân mật:

"Tôi đã giúp em trừ khử bà ta rồi! Không cảm ơn một tiếng sao?" Hoắc Đông Thần khi nói còn cười nhẹ một cái.

Các nhân viên nữ đều đứng vì nụ cười chết người này, nhưng cũng không quên đặt dấu chấm hỏi về quan hệ của hai người.

Phi Y Hân khó chịu muốn thoát ra, nhưng lại bị ánh mắt sắc lạnh của hắn đe dọa, đành mở miệng nói:

"Cám...cám ơn!"

Ra là chuyện này thật có liên quan đến Phi Y Hân! Hôm qua bị trưởng phòng mắng, hôm nay bà ta liền thê thảm. Phải chăng việc của Dương Mỹ Na cũng thế? Ai mà không biết cô ta rất ghét Phi Y Hân!

"Nhân tiện em nói lời tạm biệt với đồng nghiệp cũ đi! Sau đó dọn đồ lên phòng làm việc của tôi!" Hoắc Đông Thần ra lệnh.

"Tại sao?" Phi Y Hân cả kinh, hần đang có ý đồ gì đây?

"Từ hôm nay em sẽ là thư kí riêng của tôi!"

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5

Hôm nay chắc phải được Hoắc Viễn ghi vào ngày đặc biệt của năm. Liên tiếp xảy ra quá nhiều chuyện điên rồ!

Đầu tiên là em họ xa Dương Mỹ Na bị bôi xấu trên mạng mà anh họ xa Hoắc Đông Thần lại không vận dụng quyền lực mạnh mẽ của mình mà ngăn chặn, đáng về thật như không biết cô ta là ai.

Thứ hai là trưởng phòng bộ phận marketing bị sa thải, bị bồi thường, bị kiện. Mà nguyên nhân đều do một cô nhân viên nhỏ trong công ty.

Thứ ba là cô nhân viên nhỏ ấy lại được đặc cách lên làm thư kí riêng của ngài ấy! Điều này chưa từng xảy ra trước đây, bởi vì Hoắc Đông Thần luôn công tư phân minh, bất cứ vị trí nào cũng phải thi qua mới được ngồi vào. Dương Mỹ Na ra oai vậy thôi, nhưng cũng là cố gắng thi mới được vào Hoắc Viễn ấy chứ!

"Tôi không cần thi sao?" Đấy đấy! Đến người trong cuộc còn khó hiểu nữa là.

"Không!" Hoắc Đông Thần khuôn mặt vẫn nghiêm nghị, nhưng giọng nói có phần bớt âm trầm hơn một chút.

"Tại sao?" Phi Y Hân khoanh hai tay trước ngực, nhũn mảy khó hiểu.

Hoắc Đông Thần trước giờ luôn kiệm lời, không muốn trả lời, mà thật chất hần cũng đâu biết tại sao. Chắc là hứng thú với tính cách của cô.

"Chỗ em ở bên kia!"

Phi Y Hân thờ hắt ra một hơi, yên lặng tiến đến chỗ ngồi của mình, hần đã không muốn nói, có hỏi chỉ càng thêm rắc rối. Thôi thì an phận làm công việc của mình vậy.

Thế là Phi Y Hân bắt đầu cột mốc quan trọng của đời mình như thế đấy! Công việc công ty với cô vốn rất nhẹ nhàng, có điều việc đau đầu chính là hần giao cho cô nhiệm vụ "tiền vong" những á cứng đầu muốn bám theo hần.

Hại người vốn là sở thích của cô nhưng mà cứ đối mặt với những kẻ nảo tàn như thế thật là quá sức chịu đựng, có cảm giác như chỉ có cô là người thông minh, mấy á kia đều là trâu!

Đề khi khác nhớ lại quá khứ tiếp vậy, bây giờ việc quan trọng là đối phó với tên hỗn đản trước mặt:

"Anh làm sao nữa vậy?" Phi Y Hân sau một buổi ngủ trong phòng làm việc của hần, cơ thể có chút khỏe hơn, nhưng vừa mở mắt lại thấy khuôn mặt tuấn mỹ kẻ sát mình, như là... sắp hôn!

"Hôn em!"

Đúng là nặt dày, không cần nói thẳng ra đâu. Tuy nhiên, không để cô nói thành lời, hần đã trực tiếp áp đôi môi của mình lên môi cô, say mê khuấy đảo khoang miệng cô, hút lấy vị ngọt nơi ấy.

"Ừm..." Phi Y Hân phát ra một tiếng này thật không đúng lúc, kích thích tên nam nhân ở trên càng phấn khích, bàn tay bắt đầu đưa đến nơi tư mật của cô, thọc sâu vào.

"Aa.. Anh đừng quá đáng... Một lần rồi... Aaa" Phi Y Hân đưa tay đánh lên ngực hần, tên này đang trong thời kì động dục sao? Cơ hồ ngày nào cũng muốn cô!

Hoắc Đông Thần vẫn làm như không nghe thấy, bàn tay vẫn dạo quanh nơi mẫn cảm của cô, cái miệng tham lam giờ đây lại đang liếm vòng nhũ hoa màu hồng, bầu ngực đã ướt thành một mảng...

"Aaa... ah... anh... tôi không chịu nổi.." Phi Y Hân bị hân trêu đùa như thế, cơ thể không tự chủ được mà ưỡn lên, như khuyến khích hân tiếp tục.

Hoắc Đông Thần cười thấp:

"Sao lại nhạy cảm như thế?"

"Câm... miệng!" Phi Y Hân xấu hổ che mặt, khuôn mặt đã đỏ bừng.

Hoắc Đông Thần yêu chiều hôn lên phần bụng bằng phẳng của cô, còn tiếp tục buông lời trêu chọc:

"Lần sau nếu không muốn anh lại "quấy rối" em, thì khi ngủ nhớ mặc quần áo lại!"

"Anh... Đáng ghét!" Phi Y Hân nhìn khuôn mặt hưởng thụ của hân, tức giận trừng mắt! Là ai không cho cô thời gian mặc quần áo? Là ai làm cô mệt đến nhắc tay nhắc chân không nổi?

Hoắc Đông Thần đẩy hai chân cô lên thành hình chữ M, say mê nhìn ngắm nụ hoa nhỏ ướt đầm của cô.

Phi Y Hân xấu hổ, lấy tay muốn che lại, thì bị Hoắc Đông Thần bắt lấy, chế trụ trên đỉnh đầu, thuận thế đi vào....

"Ah.... Ừ...."

Hoắc Đông Thần vừa tiến vào, liền bị cô hút lấy, không kiềm được mà lập tức luật động.

"Aaa... Anh không thể.... chờ một chút sao?"

Cô ngửa đầu vừa rên rỉ, vừa trách hân, lúc nào cũng như muốn ép khô cô.

"Không thể! Ai bảo em mê người như thế?"

Hoắc Đông Thần vui vẻ cười lên, bộ dáng này đúng là làm điên đảo chúng sinh mà~

"Ấn....Aaa Đừng nhìn!"

Hân làm tình lại luôn thích nhìn dáng vẻ của cô, thích thấy cô rên rỉ, uốn éo thân người vì cuồng nhiệt của hân, nhưng cô thật ngượng muốn chết!

Cô cảm nhận rõ ràng bên trong, vật nam tính của hân ngày càng cứng cáp, ra vào không ngừng trong cô, chốc chốc lại chạm thẳng đến nơi sâu nhất, cô chịu không nổi....

"Aaaa... Aaa..."

"Hừ.... Yêu chết em!" Hoắc Đông Thần bị chất dịch không ngừng chảy ra của cô làm cho sáng khoái, nhưng như thế vẫn chưa đủ, hân vẫn chưa đạt khoái cảm!

Hoắc Đông Thần hai cánh tay rắn chắc, ôm cô ngồi lên, bộ ngực căng tròn của cô cọ vào ngực hân, không nhịn được lại xoa nắn đầu ngực cô...

"Đừng... Đừng..." Phi Y Hân muốn đẩy hân ra nhưng không thể, bên dưới hai người vẫn gắn chặt với nhau, Hoắc Đông Thần còn không ngừng thúc từng cú mạnh vào trong cô, cô thật sắp điên lên vì cơn sướng rồi..

"Hừ... Hừ... Cô gái nhỏ... Em thật khiến tôi phát điên!"

"Ừm... Aaa..."

"Hừ... Đón nhận anh đi!"

Ngay lập tức, cô liền cảm nhận được chất dịch của hân bắn thẳng vào cô, quá nhiều nên phải chảy ra ngoài, dính đầy nơi chân của hai người....

Vì Văn đã cố chen H vào chương này, vote cho Văn nha các cậu!

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6

Gi vậy? Sao người mình nhức mỏi quá? Mà hình như có ai đang đè mình thì phải, nặng quá... Phi Y Hân đang trong giấc ngủ mơ màng tỉnh lại, người thì đau nhức mà... Cái tên khốn này còn đang gác cái chân khổng lồ lên người cô! Thật sự coi cô là gối ôm hả?

"Dậy!" Phi Y Hân nổi đóa đánh lên người hân.

Vẫn không chịu dậy? Vậy thì đánh tiếp!

"Bốp" "Dậy ngay cho tôi!"

Hoắc Đông Thần khẽ nhủ mày mở mắt, thấy trước mặt là cô gái nhỏ vẻ mặt tức giận, nhìn rất đáng yêu, lại vòng hai tay ôm chặt lấy cô:

"Đừng nháo!"

Phi Y Hân bắt lực, lại cắn mạnh vào cổ hân.

"A! Em cầm tinh con gì?" Hoắc Đông Thần rốt cuộc cũng tỉnh táo, Phi Y Hân nhân cơ hội đẩy hân ra, chạy vào phòng tắm, trước đó còn với lấy áo áo sơ mi của hân, nói vọng ra:

"Khi tôi tắm xong, bên ngoài phải có quần áo cho tôi đây! Đồ đẹp một chút!"

Ban đầu còn thấy hân quá phung phí đi, người ta không có nhà ở đây đường, còn hân thì xây nguyên một cái phòng làm việc to đùng, còn có phòng tắm, phòng bếp, phòng ngủ... Quá hoang phí! Nhưng mà bây giờ mới thấy hoang phí cũng có cái lợi, nhờ vậy cô mới có chỗ rửa thân!

Hoắc Đông Thần lắc đầu cười khổ, nhưng vẫn với tay lấy điện thoại gọi một số:

"Đem bộ sưu tập công sở mới nhất sang đây!"

Nếu là bình thường, cô sẽ không thèm đếm xỉa đến quần áo hân mua cho cô, nhưng mà hôm qua là hân xé đồ cô, cho nên cô mới phản phó "mệnh lệnh" này. Cũng may hôm qua "lâm" thêm mấy lần, cho nên cô mới không còn sức mà về nhà, đành ngủ bên cạnh hân, mọi lần hân có muốn cô cũng không chịu!

Đúng là đáng yêu! Xem tôi thu phục em thế nào đây!

"Đã 9h rồi sao? Trễ vậy?" Phi Y Hân vừa chọn trang phục vừa liếc nhìn đồng hồ, khuôn mặt đầy vẻ bất mãn.

"Sau tối hôm qua! Anh nghĩ phải đến trưa em mới dậy cơ!" Hoắc Đông Thần đứng một bên ngắm cô, miệng lại phát ra những lời lẽ đen tối.

Cũng không thể trách hân được, cái nữ nhân kia thật giống như đang câu dẫn hân. Vốn nữ mặc áo sơ mi nam đã rất gợi cảm, cô lại có thân hình vừa mắt hân như thế, vì mới tắm xong nên trên người và quần áo còn đầy hơi nước.... Hân không nhịn được lại nhớ đến những cuộc hoan ái của hai người.

Phi Y Hân trừng mắt nhìn hân, lấy một váy liền thân tao nhã, liền đi vào phòng tắm thay ra...

Hai người cùng ra khỏi công ty, rất may bây giờ mọi người đều đang làm việc, ít có ai ở ngoài sảnh, nếu không họ sẽ lại đặt câu hỏi mất! Vốn sáng hôm nay không thấy hai người này vào công ty, giờ lại cùng nhau ra ngoài....

Vừa bước ra ngoài, hai người họ đã nhìn thấy một yếu điệu thực nữ, sải chân như đi catwalk, tiến về phía họ.

"Hoắc Tổng! Thật trùng hợp!" Cô ta nở một nụ cười dịu dàng, nhưng ánh mắt có phần căm ghét Phi Y Hân.

Phi Y Hân thờ dãi một cái, vẻ mặt chán ghét vô cùng, Hoắc Đông Thần thấy vậy liền trừng mắt nhìn cô ả kia, ôm eo Phi Y Hân lên xe.

Tuy nhiên, nếu mặt cô ta không dày, làm sao Phi Y Hân lại chán ghét đến thế:

"Hai người đi đâu vậy?"

"Ăn sáng!" Phi Y Hân nhướn miệng cười duyên, dáng điệu như một thư kí chuyên nghiệp.

Hai mắt cô ả liền lóe sáng:

"Vừa hay tôi cũng chưa ăn sáng! Hoắc Tổng, em cùng đi được không?" Cô ta vừa nói vừa định khoác tay thân mật với Hoắc Đông Thần, liền bị cái nhìn chán ghét của hân làm rụt tay lại.

Hoắc Đông Thần nhàn nhạt mở miệng:

"Nhà hàng có rất nhiều phục vụ, không cần cô theo để phục vụ chúng tôi làm gì! Không biết chừng còn khiến chúng tôi mất hứng!"

Phi Y Hân nghe vậy không nhịn được, cười lên sáng khoái, Hoắc Đông Thần nhìn cô, cũng nhếch miệng cười, đưa cô lên xe rồi rời đi, bỏ mặc cô ở mặt xanh mét đứng ngay đó.

Nhiều lúc cô tự hỏi, hân ta miệng lưỡi sắc bén không thua cô, tự giải quyết đám đàn bà này cũng đâu khó, sao lại quăng cho cô?

Cô là không biết, Hoắc Đông Thần làm như vậy là để dần dần chứng minh cô là người của hắn, là một Hoắc phu nhân luôn xử lý tốt mọi tình huống. Ban đầu cũng chỉ muốn xem cô diễn trò với họ, dần lại bị cô cuốn theo ngày càng sâu rồi...

----- lại nhớ về quá khứ nào-----

Phi Y Hân về mặt lạnh lùng, ném sấp tài liệu lên bàn làm việc của hắn. Hoắc Đông Thần nhú mày không vui, chưa nói đến thái độ thiếu tôn trọng lúc này, đây là sấp tài liệu hắn bảo cô sửa lại, bây giờ vẫn y như cũ, không khác tí nào.

"Tôi muốn một lời giải thích!" Hoắc Đông Thần lạnh lùng nhìn cô, nếu không muốn nói là đang đe dọa cô.

"Tôi không biết làm cái này!" Xin thưa, cô tốt nghiệp là ngành marketing, có làm thư kí thì cũng phải trải qua huấn luyện đi, đưa cô làm mấy cái này, sao cô biết được?

"Em không hỏi đám thư kí ngoài kia?"

Phi Y Hân khinh khỉnh nhìn ra ngoài cửa, lát sau lại quay qua nói với hắn:

"Họ không muốn nói! Họ bảo rằng được anh đặc cách lên làm thư kí riêng là tôi quá tài giỏi rồi, cần chi hỏi bọn họ?"

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7

Chương mới tới rồi đây, xin lỗi đã để đợi lâu =))

Hoắc Đông Thần tối sầm mặt, ngón tay gõ nhẹ liên tục lên bàn làm việc, ánh mắt lộ vẻ nguy hiểm, đến người không sợ trời đất như Phi Y Hân cũng phải lạnh gáy. Dáng vẻ này của hắn thật khác với hôm qua, khi mà hắn bắt cô làm thư kí cho hắn!

Hoắc Đông Thần nhắc điện thoại trên bàn làm việc, ấn một số, đầu dây bên kia liền có người trả lời:

"Hoắc tổng! Ngài có gì phân phó ạ?"

"Lập tức cho gọi toàn bộ người của phòng thư kí lên đây!"

"Vâng... Vâng ạ!" Người này có vẻ e dè, giọng điệu ngưng ngấp. Dù chỉ là nói chuyện qua điện thoại, nhưng áp lực từ Hoắc Đông Thần vẫn không thuyên giảm, giọng nói trầm thấp nặng nề thành công khiến người kia run sợ.

Phi Y Hân muốn về chỗ ngồi của mình, để tránh bị ảnh hưởng bởi sự lạnh lẽo của hắn, nhưng vừa định quay đi, hắn đã gọi lại:

"Đứng bên cạnh tôi!"

Người của phòng thư kí chắc đã biết tâm trạng tổng tài không tốt, rất nhanh đã tập hợp đầy đủ trong phòng làm việc của hắn, từ thư kí nhỏ nhoi, cho đến thư kí của phó giám đốc, giám đốc trong công ty, tất cả đều có mặt. Cũng may phòng làm việc của hắn rất lớn, nếu không thì thật ngột ngạt.

Hoắc Đông Thần thấy họ đứng ngay ngắn chờ lệnh phân phó, cũng không có ý vào thẳng vấn đề, đảo cặp mắt sắc bén qua từng người, cơ hồ là chờ cho không khí trong phòng không thở nổi nữa, hắn mới ôm eo Phi Y Hân đi đến trước mặt bọn họ, nhàn nhạt mở miệng:

"Đây là Phi Y Hân! Từ hôm nay sẽ là trưởng thư kí, tức là cấp trên trực tiếp của các người!"

Căn phòng bắt đầu không còn yên tĩnh nữa, ai cũng mắt chữ O mồm chữ A mà thì thầm to nhỏ. Cũng may Phi Y Hân luôn là người biết giữ bình tĩnh,

nếu không cô còn phản ứng dữ dội hơn bọn họ nữa kia!

Thư kí hầu hết đều là nữ, nam chỉ có vài người, nhân cách tương đối sạch sẽ, và lại nam giới thì luôn có tính bao dung và hào phóng hơn nữ giới, nghe như thế cũng không có biểu hiện gì quá đáng. Còn lại thì khác, là phụ nữ luôn có lòng đố kỵ ghen ghét nhau, và lại sếp tổng bọn họ còn là siêu cấp nam thần, ai cũng muốn mình là người nổi bật nhất, dù không được thì cũng sẽ ngăn không cho kẻ khác có được vị trí đó!

Huống hồ... Người được trao chức vụ trưởng thư kí trước mặt đây chẳng có gì nổi bật trong mắt bọn họ ngoài vẻ mưu mẹo cả... bọn họ không phục!

"Hoặc.... Hoặc tổng! Tại sao lại trao cho cô ấy chức vụ đó? Cô ta đến công việc cơ bản còn không biết!" Cô cô thư kí với thân hình đồng hồ cát và mái tóc đen dài như dòng suối chu môi lên tiếng.

Hoặc Đông Thần ngay lập tức trừng mắt với cô ả, ả ta liền giật mình, cúi gằm mặt xuống...

"Có tài hay không một tuần sau các người sẽ biết!" Hoặc Đông Thần cất cao giọng như một lời tuyên bố.

Phi Y Hân bất giác nhìn hẩn với vẻ khó hiểu, ngay lúc này, hẩn ta cũng vừa vận nhìn xuống cô, hai mắt chạm nhau. Hai người cứ thế mà nhìn nhau không nói lời nào. Cho đến khi có tiếng ho nhẹ của ai đó, hai người mới chịu thôi nhìn nhau.

"Một tuần này, Phi Y Hân sẽ do tôi trực tiếp huấn luyện! Đến khi đó...." Hoặc Đông Thần nhếch miệng cười nguy hiểm:

"Đến khi đó cô ấy có đủ tư cách quản lý cũng như xử lý các người!"

Về mặt và giọng nói của Hoặc Đông Thần Nghiêm túc đến nỗi bọn họ ngay lập tức thấy được một tương lai không mấy sáng lạng ở trước mắt... Ai cũng một vẻ mặt lo lắng mà thất thiu rời khỏi phòng.

Có người còn liếc nhìn, buông lời không hay đến nhóm thư kí xua đuổi Phi Y Hân lúc sáng. Đám người đó tưởng rằng là thư kí dưới trướng chủ tịch thì hay lắm nên lúc nào cũng lên mặt với người khác, trong đó có cả cô ả mái tóc như suối kia. Giờ thì hay rồi! Đều tại bọn họ chọc giận Phi Y Hân!

Thế là đám thư kí ở Hoặc Viễn đã chia thành hai phe, đương nhiên đám thư kí dùng lời lẽ không hay với Phi Y Hân đương nhiên bị cô lập!

"Đến đây!" Hoặc Đông Thần ngoắc tay gọi cô.

Phi Y Hân cũng nghe lời, ngồi xuống đối diện, lại nghe hẩn nói:

"Em không có gì để nói với tôi sao?"

Phi Y Hân nhử mày nhìn hẩn tỏ ý không hiểu, nghĩ nghĩ một hồi liền cười tươi nói:

"Cám ơn anh!"

Hoặc Đông Thần đương nhiên rất hài lòng với câu cảm ơn này. Nhìn cô một lát lại nhếch miệng cười nguy hiểm:

"Em đã chuẩn bị tinh thần cho cuộc huấn luyện này chưa?"

Phi Y Hân rung mình, bất giác xoa lấy bắp tay mình, cô đột nhiên thấy lạnh quá a~

Pr xú nha~

Hiện tại mình mới viết thêm hai bộ truyện mới là "Hắc đạo một màu xám" và "Lạc vào giới thượng lưu". Rất mong các bạn ủng hộ ♥

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8

"Boss à, anh đi dạy cho tôi thì công việc anh tính sao đây?" Phi Y Hân sau hai ngày để Hoặc Đông Thần huấn luyện, quả thật cảm thấy ngày càng gò bó rồi.

Thái độ hẩn ta sao sao ấy, cô không rõ là gì, hẩn có chút nghiêm túc, có chút cợt nhả.... Mỗi lần hẩn nhìn cô, cô luôn có cảm giác bị nhìn xuyên thấu, mọi suy nghĩ và hành động đều bị hẩn đoán trước cả rồi!

Cô không thích điều này, cô không biết gì về hắn hết, trong khi hắn lại có mọi tư liệu về cô, lại thêm cái sự thông minh cùng nhìn thấu tâm lý người khác này, cô có cảm giác mình rất yếu kém! Cô không thích điều đó!

Không ai thích bị trên cơ cả, nhưng ở đời không ai dám nhận mình là kẻ giỏi nhất hết, luôn có người sẽ hơn mình về một cái gì đó. Trước đây cô cũng từng gặp, nhưng Phi Y Hân cũng nắm cán được vài thứ, đằng này.... Hắn quá hoàn mỹ đi!

"Em đang muốn đòi người dạy? Muốn tôi tránh xa em một chút?" Hoắc Đông Thần tay vẫn chỉ vào phần văn bản trên bàn đang bàn bạc với Phi Y Hân, nhưng khuôn mặt lại ghé sát mặt cô nói nhỏ, đáng vẻ rất nguy hiểm, giống như nếu cô nói có, hắn nhất định sẽ cho cô điều bất ngờ vậy...

Đấy! Đấy chính là cái cô ghét nhất ở hắn ta, luôn có thể bắt người khác tuân lệnh mình. Anh nói đúng rồi đấy! Tôi là muốn tránh xa anh một chút! Nhưng mà... Dại gì thú thật chứ?

"Đương nhiên là không rồi! Tôi chỉ đang thắc mắc một chút!" Phi Y Hân vẫn giữ nguyên tư thế khom người xuống bàn, cái cổ hơi ngước lên để nhìn hắn mà nói.

Hoắc Đông Thần vẫn ghé sát mặt cô, môi mấp máy muốn nói gì đó, nhưng bắt chợt nhìn xuống người cô....

Phi Y Hân luôn mặc áo sơ mi đơn giản thanh lịch, kết hợp với váy ôm xẻ tà, trời mới biết hắn thích đáng vẻ này của cô cỡ nào! Lại thêm cái dáng người cân đối rất hợp với ý hắn, dường như giờ phút nào cũng phải thấy cô ở gần mình mới thỏa mãn!

Phi Y Hân thấy lạ, cũng theo hướng mắt của Hoắc Đông Thần nhìn xuống, và...

"Á... Anh... Anh..."

Cô vội vàng cài lại một nút áo bị hở, không phải quá hở đến phản cảm, lộ hết da thịt, chỉ là hơi thấy được khe ngực đầy đặn, nhưng nhiều đó cũng đủ để cô ngượng đến đỏ mặt!

Hoắc Đông Thần lần đầu tiên lại bị một người phụ nữ hấp dẫn mình, liền cứng họng không chịu mở miệng giải thích, chỉ nhếch môi cười tà, trong con mắt của Phi Y Hân, đáng vẻ này thật đều đặn hết sức, liền trừng mắt nhìn hắn!

Hắn ta cũng không tức giận, trong đầu đang nghĩ về làn da trắng nõn, da thịt có phần đầy đặn của cô, hắn chưa chạm đến nó, nhưng nhìn qua cũng biết là rất mềm mại, nghĩ đến đây cổ họng có chút khô khốc rồi...

"Đẹp ngay cái suy nghĩ trong đầu anh đi!" Phi Y Hân khuôn mặt vẫn đỏ hồng, tự nhiên bị người ta ăn đậu hủ à!

"Đừng quên tôi là cấp trên của em!"

"Là cấp trên thì sao chứ?"

"Nghĩa là em luôn phải nghe lệnh tôi!" Hoắc Đông Thần chậm rãi mở miệng, giọng nói mang theo ý cười.

Phi Y Hân vẫn không màng đến, không thèm nhìn đến mặt hắn, lát sau còn nghe tiếng cười khê:

"Nếu em muốn có một vị trí khác hoàn toàn, với tôi thì càng tốt!"

"Năm mơ!" Nói rồi cô xoay người đi đến bàn làm việc của mình, không để ý đến hắn nữa.

Ý tứ trong lời nói của hắn quá rõ ràng, một vị trí khác hoàn toàn nghĩa là không liên quan đến công việc, phát sinh thêm chuyện khi này thì vị trí đó có thể là gì chứ? Nhưng mà "càng tốt"... Hắn đâu thiếu đàn bà?

Nhắc đến đàn bà mới nhớ:

"Hoắc tổng! Lúc sáng có một tiểu thư gọi đến, nói là muốn gặp anh! Mà đột nhiên nghe giọng tôi cô ta lại bực dọc rồi cúp máy luôn!"

"Sau này có những cuộc gọi như thế thì cứ nói tôi không tiếp!"

"Vâng!" Phi Y Hân vâng lời, tiếp tục xem tài liệu, lại bị giọng của hắn cắt đứt suy nghĩ:

"Em không muốn biết tại sao cô ta bực tức à?" Hoắc Đông Thần dựa lưng vào ghế, đáng điệu thông thả như chờ cô trả lời.

Phi Y Hân nhìn hắn có chút khen ngợi, hắn thật đẹp trai, không phải vẻ đẹp như những người đàn ông tài tử khác, mà là vẻ đẹp của sự trưởng thành và cao ngạo, cô tương đối thích cái vẻ đẹp này của hắn.

Hình như hắn rất trông chờ cô hỏi thì phải... Cho anh tội tại nguyện:

"Tại sao?"

"Là vì trước giờ tôi không để phụ nữ làm thư kí trực tiếp của tôi!" Hắn rất nhanh đã trả lời, trả lời nhanh gọn, nhưng ý tứ thật khiến người ta phải suy nghĩ

mà!

"Vậy sao anh chọn tôi?"

"Vi em đặc biệt!" Hoắc Đông Thần vừa nói vừa nhìn vào đôi mắt đen láy của Phi Y Hân, rất dễ biết trong mắt cô có một tia bối rối, hần bắt gặp nở một nụ cười trên môi, là một nụ cười thật sự thích thú.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9

"Tôi đặc biệt chỗ nào?" Phi Y Hân là lần đầu tiên trong một ngày có nhiều sự bối rối như vậy, lập tức tránh ánh mắt của hân.

Hoắc Đông Thần chậm rãi đi về phía bàn làm việc của cô, một tay chống lên bàn, một tay lại giữ chặt cái cảm thon gọn của cô, bắt cô nhìn về phía mình. Phi Y Hân vẫn đang bị bất ngờ với hành động của hân, cũng không dám nhúc nhích...

"Tôi thấy em rất hợp với tôi đấy!"

"Đó... đó là chuyện của anh! Tránh ra cho tôi làm việc!" Phi Y Hân thầm rủa hân trong lòng, dám để cô rơi vào tình trạng không biết trả lời thế nào sao!

Hoắc Đông Thần cười lên sáng khoái, hôm nay nhiều lần thấy cô bối rối vì hân, trong lòng đột nhiên có cảm giác vui vẻ, rất thành tựu!

"Em thì có việc gì chứ? Đừng quên tôi còn đang huấn luyện em đấy!" Nói rồi hân kéo cô lại bàn làm việc của hân, tiếp tục lật tài liệu ra, hăng hái chỉ cho cô từng chút một. Nhưng mà...

"Anh bỏ cái tay đang đặt lên eo tôi ra ngay!" Hân có thật sự là Hoắc tổng hay không vậy?

"Đã hiểu chỗ này chưa?" Hoắc Đông Thần vẫn chỉ tay vào tài liệu.

Mẹ nó! Cứ đùa với tôi đi!

Phi Y Hân liền gạt mạnh tay hân ra, đi đến đối diện hân ngồi xuống:

"Dương Mỹ Na có thật là em họ anh không?"

Hoắc Đông Thần nhíu mày nhìn cô:

"Cô ta là ai?"

Phi Y Hân lắc đầu, thật tội cho cô quá Dương Mỹ Na...

Tối hôm đó, những nhân viên trong Hoắc Viễn đều nhận được thông báo từ cấp trên trực tiếp của mình:

"Bắt đầu từ ngày mai, trưởng thư kí mới của Hoắc Viễn sẽ là Phi Y Hân...."

Còn có kèm hình ảnh, tư liệu đầy đủ của cô...

Đêm nay chắc chắn sẽ có rất nhiều người mất ngủ...

"Hoắc tổng có ở đây không?" Mới sáng ra, còn chưa tới giờ làm việc nữa vậy mà tại tầng cao nhất của Hoắc Viễn đã xuất hiện một nữ nhân quyền rũ.

Cô ta vẻ mặt nghiêm túc nhưng không che giấu được ý cười cùng sự chế giễu hân sâu trong đôi mắt. Cô ta mặc một chiếc áo sơ mi ôm sát cơ thể, hàng nút phía trên còn không gài lại, váy ngắn cũng ôm sát, xẻ cao tà làm tôn lên đôi chân thon dài của cô ta. Nhìn qua có lẽ cũng là một nhân viên của công ty nào đó, chức vụ không rõ.

Cô nàng thư kí tóc tuôn như dòng suối thấy cô ả như thế cũng không mấy thiện cảm, hôm qua cô ta đã tức tối đến không ngủ được vì chuyện của Phi Y Hân, nay còn gặp người chướng mắt như thế, làm sao chịu nổi:

"Còn chưa tới giờ làm, Hoắc tổng sẽ tiếp cô sao? Muốn "cầu thực" thì cũng nên biết lựa giờ hoàng đạo!"

"Chát"

Một bên má của cô thư kí liền bị đỏ lên, do bị cô gái kia hung hăng bạt tai, về mặt chế giễu:

"Một thư kí bé nhỏ mà cũng dám ăn nói như thế? Đạo đãi khách của Hoắc Viễn tốt thật!"

"Cô là ai? Cô là gì? Biết đây là Hoắc Viễn sao?"

Giọng nữ trầm thấp đánh thép vang lên, khiến hai người kia hơi cứng người, nói đúng hơn là có chút sợ hãi uy thế đó.

Cả hai đồng loạt quay về hướng phát ra tiếng nói, Phi Y Hân về mặt đằng đằng sát khí, vô cùng bức người đang ngày càng gần bọn họ, khí thế có thể bị lầm tưởng là một nữ CEO nghiêm khắc nào đó.

"Tôi là Phó giám đốc công ty..."

"Suýt"

Cô ả kia chưa kịp nói hết, đã bị tiếng động của Phi Y Hân làm cho im lặng, không hiểu chuyện gì xảy ra thì Phi Y Hân đã đưa tay của mình lên cao.

"Chát... Chát"

Hai bên cô ả liền hiện lên năm dấu tay của Phi Y Hân, khoe mắt đã uơn ướt, thập phần không tin nổi:

"Cô... Cô dám..."

"Tôi không cần biết cô là ai, dám vung tay đánh người, coi thường người của tôi sao?" Phi Y Hân hai tay khoanh trước ngực, khí thế cùng vẻ mặt nghiêm túc của cô khiến người trước mặt càng thêm e dè.

"Tôi đến để bàn chuyện hợp tác với Hoắc Viễn, đến từ công ty THL" Giọng điệu của cô ta rất cuộc cũng hòa hoãn hơn, nhưng như vậy vẫn chưa khiến Phi Y Hân xem trọng:

"Công ty THL, một công ty đang trên bờ phá sản, dù là tổng giám đốc hay phó giám đốc thì cũng là những kẻ sắp thất nghiệp mà thôi! Dám đến đây hống hách sao?"

"Cô..." Đúng thật là cô ta dựa vào chức vụ của mình cho nên mới hống hách như vậy.

"Cô hãy cho tôi gặp Hoắc tổng, mọi chuyện đều có thể thương lượng."

"Hoắc tổng bảo rằng anh ta không muốn tiếp những người ồm đồm đến nỗi quần áo chật ních người mà còn mặc ra đường như vậy! Xin thứ lỗi! Gọi bảo vệ!"

Phi Y Hân nói đến câu cuối thì ra hiệu cho người bấm số gọi bảo vệ lên "mời" ả ta ra ngoài.

Cô ta mặt đỏ tía tai, rất muốn hung hăng đánh nể người nhưng khí thế Phi Y Hân quá lớn, cô ta căn bản không thể phản bác.

"Cám... Cám ơn cô!" Như Mộng - Cô thư kí bị ả kia tát một bạt tay đến bây giờ mới hoàn hồn lại mà cư xử đúng mực, cô ta thật không ngờ Phi Y Hân lại quá cường thế đến vậy, còn ra sức mà đòi công đạo cho cô nữa chứ!

"Đây là lần đầu tôi nhắc nhở cô, cũng là lần cuối cùng, sau này đừng có mà ăn nói kiêu đó trước mặt người khác! Nếu không phải cô là cấp dưới của tôi, tôi sẽ không hành động như khi này!" Phi Y Hân về mặt vẫn không dịu đi chút nào, vẫn nghiêm khắc rằng đe cô nàng, cô thật sự rất khó chịu với cảnh tượng khi này!

"Em đuổi khách của tôi đi rồi?" Hoắc Đông Thần không biết đã ở sau lưng Phi Y Hân từ lúc nào mà hỏi giọng nhàn nhạt.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10

"Anh để ý?" Phi Y Hân hỏi với giọng khó chịu, không có đáng về gì coi Hoắc Đông Thần là cấp trên hết, giống.... đáng về một cô gái đang răn đe bạn trai mình hơn!

Hoắc Đông Thần cảm thấy đáng về này rất đáng yêu nhưng không thể hiện sự thích thú ra bên ngoài, chỉ nhìn một lượt những người ở đây rồi nói:

"Đương nhiên là không!" Sau đó lại kéo Phi Y Hân vào phòng làm việc của mình trước bao gương mặt đang há hốc mồm.

"Cô ấy thật sự rất là được ưu ái đó nha~" Mọi người ồ lên bàn tán xôn xao.

Các thư kí có mặt ở đây đều có một chút gì đó thay đổi, họ đã có một cách nhìn khác về Phi Y Hân.

Không ngờ Phi Y Hân lại là người biết quan tâm cấp dưới của mình tới vậy! Căn bản là những lời của Như Mộng nói rất khiến người ta khó chịu, ví như cô nàng lúc này là người nóng tính thì việc cho Như Mộng một cái tát cũng không phải quá đáng.

Nhưng Phi Y Hân đúng là không cần biết lý lẽ gì hết, thái độ của cô ấy như là: Chỉ cần động đến người của tôi, các người đều sai!

"Cô ta đâu có hẹn trước với anh?" Phi Y Hân vừa đi bên cạnh hân vừa hỏi.

Hoắc Đông Thần vẫn không nói gì, kéo cô đến bàn làm việc của mình. Phi Y Hân đang dò xét tâm trạng của hân, theo cô biết thì à ta đâu có hẹn trước, sao anh ta không nói gì nhỉ?

Vì mãi nhìn sắc mặt của hân, Phi Y Hân bị Hoắc Đông Thần ôm đến ngồi hân trên bàn làm việc của hân mà cũng không hay biết. Vẫn đang nhìn hân chờ câu trả lời. Đợi đến khi cô muốn nói tiếp, Hoắc Đông Thần mới chống hai tay lên bàn làm việc, cạnh hai tay cô, khoảng cách vô cùng thân mật, nhếch miệng cười nói:

"Tôi thấy hình tượng của em rất giống một người!"

Phi Y Hân mở to mắt nhìn hân, ý muốn hân nói tiếp, cũng không để ý rằng khoảng cách này là gần quá mất cần thiết rồi!

Hoắc Đông Thần biết cô đang tập trung nhìn mình, không để ý đến tư thế của hai người, nụ cười nửa miệng này càng rõ hơn nữa:

"Rất giống bà chủ Hoắc Viễn!"

Phi Y Hân nghe vậy, đôi mắt đang mở to càng cố nheo to hơn nữa, sau đó bất giác cười lên vui vẻ:

"Ha ha... Bà chủ gì chứ? Ý anh là tôi có số phú quý hả?"

Cô đâu có nghĩ sâu xa gì, chỉ đơn giản hiểu ý tứ trong lời nói của hân là mình có tướng giàu sang thôi!

Hoắc Đông Thần nhìn cô đến lặng người, từ trước tới nay hân chưa bao giờ thấy Phi Y Hân cười tươi như thế! Cô cười lên rất đẹp, khi cười lên không còn đáng về của một người trưởng thành nữa, mà có một nét đáng yêu nghịch ngợm. Phong cách dễ thương không phải khẩu vị của hân, nhưng mà xuất hiện trên người cô hân cảm thấy rất thích!

Trong khi Phi Y Hân vẫn đang cười vui vẻ, Hoắc Đông Thần đưa tay giữ nhẹ cằm cô, áp môi hân lên môi cô...

Phi Y Hân tròn to mắt không tin nổi, nhưng lại không thể nói nên lời, nụ hôn này quá cuồng nhiệt, quá nóng bỏng! Hân đưa lưỡi sâu vào trong miệng cô, có lúc lại mút mạnh, cô có chút ngạt thở, đến hôn mà hân cũng thể hiện sự cuồng hân của mình sao?

Phi Y Hân sau khi hoàn hồn liền muốn đẩy hân ra, nhưng căn bản là không thể thoát được! Hai tay hân đang ôm chặt lấy eo cô, ép người cô dán chặt vào người hân.

Hoắc Đông Thần hai mắt vẫn nhắm lại, môi lưỡi hân vẫn không ngừng quấn lấy môi lưỡi cô, cứ như đang thưởng thức một thứ gì đó mà hân đã khao khát từ lâu, mặc dù hôn mạnh mẽ nhưng hân vẫn tránh không làm cô đau.

Phi Y Hân đang ngồi trên bàn làm việc của hân, nhưng Hoắc Đông Thần vẫn chiếm ưu thế, cả người ôm chặt lấy cô mà dây dưa, thân hình cao lớn áp sát Phi Y Hân, cô như một cô gái nhỏ bé, mặc cho hân giày vò.

Cô yếu ớt kháng cự, trong chốc lát như cùng hòa nhịp theo hân, hai mắt mờ màng, đôi tay nắm chặt lấy vạt áo của hân...

Hoắc Đông Thần là lần đầu tiên ném trái tư vị khiến hân động lòng như thế, chỉ là hôn môi nhưng đã khiến máu hân sôi sục, dục vọng chinh phục của người đàn ông này rất lớn, hai người đều đang ở độ tuổi tuyệt vời nhất, đương nhiên hân không muốn dừng lại ở đó. Bàn tay to lớn của Hoắc Đông Thần nhân lúc thân thể cô đang mềm yếu để mặc hân quần quýt, bắt đầu di chuyển lên vùng mềm mại của cô, nhẹ nhàng xoa nắn...

"Cạch"

Tiếng mở cửa khiến Hoắc Đông Thần dừng lại động tác, Phi Y Hân cũng bừng tỉnh mà hất tay hân ra, không dám quay đầu qua nhìn người nào đã vào phòng, vội vàng chỉnh lại quần áo đã có phần không ngay ngắn vì cái ôm mạnh mẽ của hân lúc này!

Chương 11

".... Cứ... cứ tiếp tục đi, ha ha..."

Trịnh Thiên Dương vừa vào tới cửa thì nhìn thấy cảnh này, có chút ngớ người, sau đó liền bị ánh mắt giết người của Hoắc Đông Thần làm cho hồn phách bay về, liền đóng cửa ra ngoài. Trong đầu thầm cầu cho số kiếp bản thân... Hoắc Đông Thần, cậu đừng có xử tôi nặng quá nha...

Trong phòng làm việc, Phi Y Hân đang ôm đầu, vẻ mặt bi ai thống khổ không nói nên lời...

Hoắc Đông Thần nhìn khuôn mặt đã đỏ lên như quả gấc của cô mà có chút bất ngờ, không ngờ cô ấy còn biết đỏ mặt đấy, đáng yêu thật!

"Chúng ta tiếp tục!" Hoắc Đông Thần vui vẻ cất lời.

Phi Y Hân trừng mắt nhìn hắn, nghiến răng ken két:

"Anh bị gì vậy? Sao lại hôn tôi! Còn để người ta nhìn thấy nữa!" Còn muốn tiếp tục nữa chứ!

Hoắc Đông Thần ngồi xuống ghế, thuận tay kéo mạnh cô về phía mình, Phi Y Hân mất đà, liền ngã nhào vào lòng hắn.

"Hoắc Đông Thần!" Phi Y Hân nhìn tư thế hai người mà có chút tức giận, theo sau đó là sự ngượng ngùng không che giấu.

"Em là người đầu tiên dám gọi thẳng tên tôi như vậy đấy!" Hoắc Đông Thần giữ chặt cơ thể cô, không cho cô thoát khỏi người mình, khuôn mặt có chút nghiêm túc.

"Buông tôi ra đi, anh ta lại vào phòng lại thấy thì sao đây?"

Hoắc Đông Thần nhử mảy nhìn cô, cô lại không quan tâm đến nụ hôn khi nãy mà lại quan tâm tên kia thấy sao? Đáy mắt hắn lóe lên tia nguy hiểm, bàn tay đang đặt ở eo cô cũng bắt đầu dùng lực, ép cô sát vào người hắn hơn nữa:

"Em không cần phải quan tâm tới người khác!"

"Anh thật vô lí!" Phi Y Hân tức giận, cô chưa bao giờ thấy người nào hành xử lạ lùng như hắn vậy hết!

Hoắc Đông Thần nhếch miệng cười, vô lí sao? Hắn luôn là người không biết lí lẽ mà.

"Em nên ngồi yên!" Phi Y Hân luôn không ngoan ngoãn như vậy, mặc dù bị hắn siết chặt nhưng vẫn không chịu thua, cả người mềm mại cứ như thể mà vùng vẫy muốn thoát ra, mặc cho cơ thể đang cọ sát vào người hắn.

"Anh...." Cô vừa định mở miệng nói, liền thấy Hoắc Đông Thần một tay nâng cằm cô, như là muốn hôn tiếp!

Phi Y Hân có chút hoảng loạn, lấy hai tay bịt chặt miệng mình lại, không cho hắn làm càn, liền nhận được cái nhìn đe dọa của Hoắc Đông Thần:

"Bỏ tay ra!"

Phi Y Hân thật muốn cười! Tên khốn này tưởng mình là ông trời sao? Miệng là của cô, thân thể là của cô, ai cho hắn cái quyền ra lệnh:

"Anh dựa vào đâu?" Hai tay cô vẫn y như cũ che trên miệng, giọng nói vì vậy mà có chút khó nghe. Bản thân cũng đang e sợ việc hắn sẽ lại bá đạo mà kéo tay cô ra, ai ngờ hắn lại nói:

"Phi Y Hân, Làm người yêu của tôi!"

Phi Y Hân tròn mắt nhìn hắn, ban đầu là bất ngờ, lát sau lại có chút tức giận, trong mấy lúc như vậy mà ngữ khí của hắn vẫn như ra lệnh cho cô?

Hai tay Phi Y Hân đã bắt đầu nói lòng, Hoắc Đông Thần lại giờ một nụ cười đáng ghét, giữ tay cô lại mà tiếp tục đặt một nụ hôn nóng bỏng lên đó...

.....

Qua một thời gian, nụ hôn kết thúc, đương nhiên chỉ đơn giản là hôn, Hoắc Đông Thần cũng không động tay động chân như khi nãy nữa những cũng đủ để làm Phi Y Hân nói không nên lời, khuôn mặt vừa đỏ vừa e thẹn như thiếu nữ vậy!

Khỏi phải nói với tính tình bá đạo cùng ngạo mạn của Hoắc Đông Thần, phản ứng này của cô khiến hắn rất thích:

"Em là người đầu tiên tôi hôn đấy!"

"Chúa mới tin anh! Điều luyện như vậy mà bảo lần đầu! Tôi cũng lần đầu tiên nè, sao không được như anh!" Phi Y Hân thở hổn hển, lập tức nói ra mà không suy nghĩ.

Hoắc Đông Thần vuốt lọn tóc của cô, tâm trạng rất tốt mà đùa giỡn:

"Là lần đầu? Vậy để tôi giúp em điều luyện như tôi!"

"Không! Không cần đâu!" Phi Y Hân hoảng sợ, vội nhảy khỏi người hắn, bây giờ hắn không còn ôm chặt cô như khi nãy nữa, nên có thể dễ dàng thoát ra.

"Lời lúc nãy tôi không nói đùa!" Hoắc Đông Thần nhìn sâu vào mắt cô mà nói, dáng vẻ nghiêm túc và anh tuấn đến nỗi khiến Phi Y Hân có chút lúng túng, nhưng mà vẫn nói lời chắc nịch:

"Không! Tôi không muốn làm người yêu của anh!"

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12

Đã có rất nhiều người đoán trúng! Mình cũng đã inbox người nhanh nhất rồi.

Đáp án có hơi thô =)): Gi mũi là giống ghen mắt nhất!!!

"Em dám từ chối tôi?" Hoắc Đông Thần hai mắt không che giấu sự tức giận, cả người tỏa ra khí lạnh mà vây lấy cô.

Phi Y Hân không rét mà run, hắn vốn đã lạnh lùng, khuôn mặt lúc nào cũng đanh lại, giờ còn tức giận, khỏi nói cũng biết hiện tại Phi Y Hân có chút cứng người. Nhưng mà dù thế nào cũng phải làm rõ chuyện này:

"Anh... Anh không nên ra lệnh hay ép buộc tôi như vậy! Tôi... Tôi không thích anh!"

Hoắc Đông Thần chậm rãi đứng lên đi đến chỗ cô, một cổ bức người liền ập tới, Phi Y Hân biết nếu có chạy cũng không thoát, dẫu sao phòng này cũng là chỗ làm việc của cô, chạy đâu cũng sẽ lại gặp thôi! đành đứng đó mà tránh ánh mắt của hắn.

Hoắc Đông Thần rất nhanh đã đến sát gần cô, đôi tay không tự chủ được mà vén vài cọng tóc mai rũ trước trán qua sau tai cô. Chết tiệt! Sao cái gì ở cô hắn cũng thấy vừa mắt hết!

"Không thích thì từ từ sẽ thích!"

"Hoắc Đông Thần... Anh và tôi là hai thế giới khác nhau.... Anh hiểu ý tôi không?" Phi Y Hân e dè nhìn vào mắt hắn, nói thật, cô ngang tàng là thế, nhưng ở trước mặt hắn lúc nào cũng có cảm giác bị khống chế, cái sự ngang tàng ngạo mạn của cô không là gì với khí thế của hắn hết!

Đôi mắt Hoắc Đông Thần hiện lên tia phức tạp, nhưng ngay sau đó hắn lại nhếch mép cười quỷ dị. Hiểu chứ! Sao hắn lại không hiểu ý tứ trong lời nói của cô? Nếu không "tóm về" ngay được thì từ từ mà thả mồi chờ cá vậy.

Phi Y Hân, em có thông minh cỡ nào cũng không bằng tôi đâu!

"Làm việc đi, không nhắc lại chuyện này nữa!"

Hoắc Đông Thần nói xong liền đi ra ngoài, Phi Y Hân thở phào nhẹ nhõm. Chỉ mới một buổi sáng, à không mới chưa đầy một tuần làm việc cho hắn mà cô đã gặp nhiều chuyện bất ngờ như vậy rồi! Đợi tới cuối tháng để nhận lương chắc phải trải da tróc vẩy đủ lắm!

"Cậu muốn chết?" Hoắc Đông Thần một chân đá cửa phòng làm việc của Trịnh Thiên Dương, hai tay bỏ vào túi quần, vẻ mặt dọa người, thật sự có thể so sánh với xã hội đen!

Trịnh Thiên Dương đang uống nước, bị hấn làm giật mình, liền ho sặc sụa mấy cái, dáng vẻ chật vật như vậy thật không ai dám nói đây là thái tử Trịnh Gia khí phải ngút trời!

"Khụ... Khụ... Mẹ nó, Hoắc Đông Thần, cậu không cần phải dọa tôi! Tôi mà dễ chết như vậy?"

Hoắc Đông Thần hừ nhẹ một tiếng, kéo chiếc ghế ngồi đối diện với hấn ta, vẻ mặt có chút mất hứng.

Trịnh Thiên Dương cười tà:

"Sao nhanh vậy? Cậu thật yếu! Ha ha..."

"Không ngờ lại có người phụ nữ dám từ chối tôi đấy!" Hoắc Đông Thần lấy ra một điều thuốc, vừa châm lửa hút vừa nhàn nhạt nói.

Trịnh Thiên Dương thấy Hoắc Đông Thần không màng đến lời chọc ghẹo của mình, vẻ mặt có chút nhàm chán mà nói:

"Đương nhiên!"

"Là sao?" Hoắc Đông Thần không vui hỏi lại.

Trịnh Thiên Dương cười yêu nghiệt, bắt đầu lấy lại hứng thú của mình:

"Phi Y Hân nếu giống những cô gái bình thường khác thì đã sớm bị người ta rình đi rồi! Huống hồ, nếu cô ấy dễ chấp nhận như vậy, thì trên người đã không tỏa ra khí chất hấp dẫn đàn ông như thế!"

Đàn ông luôn thích những người phụ nữ mang vẻ bí ẩn, Phi Y Hân thật sự không có gì che giấu người ta nhưng mà thái độ thì... rất cuốn hút!

Hoắc Đông Thần liếc nhìn kẻ trước mặt, đúng là cô ấy rất thu hút người khác, hấn biết! Vì chính hấn cũng bị thu hút, nhưng mà chỉ hấn mới có quyền nghĩ như thế, ai cho kẻ khác dám mơ tưởng?

Trịnh Thiên Dương chơi thân với Hoắc Đông Thần đã nhiều năm, làm sao không biết về mặt này của hấn là gì! Hoắc Đông Thần luôn bá đạo, vô lý lẽ, về mặt hấn bây giờ toàn tính chiếm hữu!

"Thần! Cậu đừng có như muốn giết tôi vậy! Tôi không hề có ý với cô ấy!"

"Nếu cậu có ý với chị dâu mình, không biết đã chết bao nhiêu lần!"

Hoắc Đông Thần còn có ý nhấn mạnh hai từ "chị dâu" khiến Trịnh Thiên Dương không khỏi bất ngờ:

"Cậu thật sự nhận định Phi Y Hân sẽ là bà chủ Hoắc Viễn?" Không ngờ đấy, từ trước đến nay hấn chưa bao giờ thấy Hoắc Đông Thần nói về một người phụ nữ với vẻ chắc chắn như vậy.

Khỏi nói khi này lúc bước vào phòng làm việc của hấn, anh ta đã kinh ngạc cỡ nào! Bởi vì... Hoắc Đông Thần dù trước đây có cặp kè với mỹ nhân nào đi nữa, hấn cũng không bao giờ hôn người ấy! Vậy mà.... Lúc ấy, nhìn hấn có vẻ say sưa quá nhỉ...

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13

"Phi Y Hân... Cô ấy là người thích hợp nhất với tôi!" Hoắc Đông Thần vừa nói một cách chắc chắn, dáng vẻ này thật giống như khi hấn ra quyết định táo bạo lần đó.

Năm đó hấn chỉ mới 20 tuổi, là người thừa kế duy nhất của Hoắc Gia, tuy nhiên lại rất ít người biết về hấn, bởi vì Hoắc Đông Thần từ năm 15 tuổi đã bắt đầu sống tự lập, mối quan hệ với gia đình cũng không gắn bó sâu sắc.

Hoắc chủ tịch khi ấy sức khỏe không tốt, muốn bồi dưỡng người con trai vốn có thiên phú từ nhỏ này, muốn đưa hấn đi khắp công ty để học hỏi cũng không được, Hoắc Đông Thần là kiên quyết muốn xây dựng một đế chế riêng cho mình!

Năm 18 tuổi, Hoắc Đông Thần dù không có sự giúp đỡ từ gia tộc nhưng vẫn có thể thành lập nên một công ty của riêng mình - Thiên Viễn. Trong lúc công ty của hấn đang trên đà phát triển, thì ba hấn qua đời, bỏ lại công ty gia tộc là Hoắc Thị đang trên bờ phá sản.

Hoắc Thị là tâm huyết cả đời của ba hấn, nếu nó không có ông ta vẫn đứng vững thì Hoắc Đông Thần cũng chẳng buồn để tâm tới, nhưng nay nó sắp sụp đổ, hấn không thể đứng nhìn nữa!

Công tử Hoắc Gia đến lúc này mới được các cổ đông thấy mặt, mới 20, quá trẻ tuổi! Bọn họ không tin tưởng người kế thừa vốn có quan hệ không tốt với gia đình như hắn nên không mấy ai ủng hộ.

Vậy mà Hoắc Đông Thần cũng chẳng buồn để ý, đưa ra một quyết định táo bạo để khôi phục Hoắc Thị - Mua mảnh đất rộng lớn ở sát cạnh thành phố, một mảnh đất quá thiếu dân cư, không có tài nguyên cũng chẳng thể du lịch! Hoắc Thị không đủ vốn, nợ còn đó, làm sao có thể để hắn dùng một khoản tiền lớn như vậy?

Ngay lập tức, Hoắc Đông Thần vấp phải một trận phản đối kịch liệt, ngay cả gia tộc cũng không ủng hộ hắn!

Hoắc Đông Thần khi ấy đều dùng một ánh mắt ban phát cho người đứng đối với bọn họ. Hoắc Thị đã là của hắn, hắn là cổ đông lớn nhất, quyền làm chủ là trong tay hắn! Trước khi kí giấy mua bán mảnh đất đó, Hoắc Đông Thần đã tập hợp được danh sách những người phản đối quyết định này, đồng đặc tuyên bố với bọn họ:

"Hiện tại tôi vẫn sẽ giữ nguyên vị trí của các người trong công ty lý do là để các người hối hận về việc chống đối tôi, đương nhiên sau đó các người sẽ không thể xuất hiện ở Hoắc Thị nữa. Còn gia tộc... Sau này sẽ không được hưởng một tí quyền lợi nào từ Hoắc Thị nữa!"

Trịnh Thiên Dương đã từng hỏi hắn tại sao không hợp nhất Thiên Viễn và Hoắc Thị lại? Hoắc Đông Thần vừa quản lý Thiên Viễn, vừa chống đỡ cho Hoắc Thị, dù là thần tiên chắc cũng không thể làm tốt được.

Sau đó lại nghe Hoắc Đông Thần giải thích, về mặt hắn khi ấy tràn đầy nguy hiểm cùng tham vọng, khiến cho Trịnh Thiên Dương khắc sâu hình ảnh ấy trong đầu:

"Hợp nhất là chuyện sớm muộn, nhưng hiện tại, dùng Hoắc Thị đang sắp phá sản làm bệ đỡ để chứng minh cho thế giới thấy Hoắc Đông Thần này là người như nguy hiểm như thế nào mới là mục đích của tôi! Đợi đến khi Hoắc Thị lại đi vào quỹ đạo, khi ấy hợp nhất với Thiên Viễn, dùng một cú giáng đòn nặng nề cho những tập đoàn lớn trên thế giới, khiến họ chao đảo... Sớm muộn gì bọn chúng cũng tự xuống mồ!"

Ba tháng sau khi Hoắc Đông Thần có được mảnh đất ấy, rốt cuộc cũng có nhiều người sáng mắt ra về quyết định của hắn.

Phía nam của mảnh đất là một suối nước nóng, sở dĩ không ai biết là do nó quá sâu, Hoắc Đông Thần cũng phải tốn một khoảng thời gian mới khai thác được. Ngay sau đó, hắn cho người xây nhiều căn hộ, mỗi căn đều có suối nước nóng, giá bán lên tới tận trời!

Chưa hết, khoản đất còn lại đều được nhà nước dùng một số tiền lớn để mua lại, kèm theo hợp đồng xây dựng chung cư khách sạn của Hoắc Thị!

Tổng lợi nhuận mà mảnh đất đó đem tới đã gấp năm lần số vốn đưa ra! Quá khủng khiếp!

Đám cổ đông phản đối đương nhiên bị Hoắc Đông Thần mua lại hết cổ phần, hắn còn cho người điều tra kĩ lưỡng và phát hiện nhiều việc xấu của bọn họ trong công ty, hiện tại vẫn còn vài người ngồi nhà đá bóc lịch!

Những người trong gia tộc của hắn còn chịu nỗi nhục nhã hơn bất cứ khi nào, ngoài trừ mẹ và em hắn được sống như bình thường, được hắn đưa một khoảng chi phí mỗi tháng, còn lại những người khác đều không được hưởng một tí quyền lợi nào! Họ thành lập công ty riêng thì lại bị Hoắc Đông Thần nhanh chóng đập bẹp! Chỉ còn nước đi xin sự trợ giúp của mẹ hắn, mỗi tháng đều được gửi một khoản tiền lớn, Hoắc Đông Thần biết nhưng cũng không muốn vạch trần, cuộc sống như vậy, đủ để bọn họ nhục nhã!

Đó cũng là lý do mà Dương Mỹ Na là ai Hoắc Đông Thần cũng chẳng biết!

"Ừ... Trải qua vụ lần đó, chắc cũng không ai dám ngăn cản cậu và Phi Y Hân!"

"Hừ... Người ở Hoắc Gia thuộc dạng điếc không sợ súng đấy! Hiểu không?" Hoắc Đông Thần cười đến nguy hiểm.

Cứ đến đi, hắn sẽ cho bọn họ thấy đụng đến người của hắn sẽ có kết cục gì!

Chắc tầm ba bốn chương nữa sẽ có dạ tiệc... Có dạ tiệc thì sẽ có "thịt" ăn =))

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 14

"Đông Thần! Con dành chút thời gian trở về nhà ăn bữa cơm đi! Sẵn tiện lo việc hôn sự, mẹ đã tìm thấy nhiều người phù hợp với con."

Giọng nói nhẹ nhàng của một người phụ nữ vang lên, không cho thấy sự quá nhiệt tình, nhưng trong lời nói của bà vẫn cho thấy một sự quan tâm rất rõ ràng

Hoắc Đông Thần về mặt vẫn lạnh lẽo, không cho thấy sự quan tâm nào, dường như còn có chút chán ghét. Đợi bà ta nói xong, hắn mới cất giọng lạnh nhạt:

"Hôn sự? Mẹ đừng rảnh rồi nữa! Đừng xen vào chuyện của tôi!"

"Đông Thần... Nếu vậy thì cũng về nhà đi, mẹ cùng em đều rất nhớ con!" Giọng nói bà ta hơi run, thanh âm cũng yếu ớt, đứa con này quá đối lạnh lùng, bà là mẹ ruột nhưng chưa bao giờ nhận được tình thương yêu thật sự của con mình!

"Tôi còn rất nhiều việc bên này, mẹ rảnh rồi thì đi du lịch cho khuây khỏa!"

Nói xong Hoắc Đông Thần liền cúp máy, không đợi để mẹ mình nói thêm câu nào. Hắn không muốn gắn bó với gia đình, rất chán ghét! Dù người ngoài nhìn vào thấy hắn rất giống một đứa con bất hiếu, nhưng hắn không quan tâm, ai muốn xen quá nhiều vào chuyện của hắn, đừng mong hắn cho một cái nhìn tốt!

"Hân Hân! Đến đây!"

Phi Y Hân gấp lại tài liệu trên bàn, sai bước đến bàn làm việc của Hoắc Đông Thần. Tại sao tên này cứ bắt cô phải ngồi đối diện hắn như thế? Cái phòng làm việc này tuy lớn nhưng bàn làm việc của cô và hắn rất gần nhau, nói chuyện bình thường cũng đâu bị ảnh hưởng gì!

"Hoắc Tổng! Anh đừng gọi tôi thân mật như vậy!" Phi Y Hân vừa ngồi xuống liền muốn chinh hắn, gọi cô thân mật như vậy thật không quen tý nào, để người khác nghe được thì càng không hay!

"Tại sao lại không được? Nếu không... Tôi cho phép em gọi tôi bằng tên thân mật!" Hoắc Đông Thần về mặt nghiêm túc, không có vẻ gì là đang chọc ghẹo Phi Y Hân cả.

Nhưng lọt vào tai cô thì nghe ra thành trêu chọc! Cái tên này... Không lẽ phải gọi anh là "Thần Thần" sao? Nghĩ thôi cũng đã nổi da gà da vịt lên rồi!

"Em đang mắng tôi?"

"Há Há??? Tôi mắng anh hồi nào?" Mắng thì mắng trong lòng thôi...

Hoắc Đông Thần vui vẻ cười trong lòng, hôm nay cô diện chiếc áo sơ mi ngắn tay màu xanh lục, trước ngực có thắt một cái nơ nhỏ màu xanh đậm, chân váy hơi xòe cũng một màu xanh đậm. Tổng thể mang lại cho người ta cảm giác tươi mới, trẻ trung, rất giống một nữ sinh cao trung!

Ban đầu hắn cứ nghĩ mình là bị đáng về trường thành thanh lịch kia của cô mê hoặc, nào ngờ bất cứ phong cách nào ở cô hắn cũng thật vừa mắt!

Phi Y Hân là người con gái hắn cần, là người mà hắn nhận định làm vợ, là người vợ duy nhất của hắn!

Hắn không cần người bên cạnh mình quá xinh đẹp, quá tài giỏi, hắn muốn một người hiểu mình, xử lý khéo léo và hợp lý mọi tình huống. Ở cô có cái gì đó thôi thúc hắn muốn tìm hiểu.

Ra đây là cảm giác theo đuổi một người con gái sao? Cũng không tệ!

"Hoắc Tổng, nếu không có chuyện gì thì tôi về chỗ đây!"

"Ai bảo không có?"

"Vậy có chuyện gì?"

"Có nhớ lần trước tôi bảo em khi có phụ nữ gọi điện đến tìm tôi, em phải làm gì không?"

Phi Y Hân gật đầu, trả lời ngay:

"Nhớ chứ! Cứ nói anh không tiếp!"

"Đúng vậy! Từ giờ chắc sẽ có nhiều người hơn nữa gọi điện, cứ từ chối hết, nếu có người đến tận đây, tùy em chơi đùa với bọn họ!"

Phi Y Hân tròn to mắt, suy nghĩ đầu tiên là: Đào hoa quá nhỉ! Suy nghĩ thứ hai là: Sao tôi phải dính vào mấy chuyện rắc rối của anh?

"Có gì muốn hỏi?" Như hiểu được cô đang nghĩ gì, Hoắc Đông Thần liền cho cô giải đáp thắc mắc.

"Mấy chuyện này anh tự giải quyết không được sao? Hoắc tổng dư sức mà!"

Hoắc Đông Thần... Có thể nói hiện tại hắn là một trong ông trùm của thế giới rồi! Không những vững mạnh về kinh tế, mà còn do nguồn gốc gia tộc. Chưa kể đến hắn cũng có một phần kiểm soát quân đội.

Thôi đi, thôi đi.... Cô không muốn nghĩ về những thứ khiến người ta nhỏ dãi như vậy nữa đâu!

"Cho em cơ hội chơi đùa vui vẻ, em lại không muốn sao?"

"Những người đó chắc chắn cũng có vai vế không nhỏ, nhiều khi còn làm ảnh hưởng cả tập đoàn này, anh đảm bảo..."

"Tôi đảm bảo em sẽ nhận được sự ủy quyền tốt nhất của tôi!"

Chưa kịp để Phi Y Hân nói hết, Hoắc Đông Thần đã ngay lập tức khẳng định chắc chắn.

Phi Y Hân thấy vậy cũng không thắc mắc nữa, khoe miệng liền xuất hiện một nụ cười ranh mãnh. Nhưng trong mắt Hoắc Đông Thần thì đó là một nụ cười tinh nghịch rất đáng yêu!

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15

"Y Hân! Đây là thiệp mời Hoắc tổng đến dự kỉ niệm thành lập của Asian Kingdom, năm nay họ sẽ tổ chức ở nước ta!" Như Mộng vẻ mặt hòa nhã, đem thư mời đến cho Phi Y Hân.

Cô ta đã không còn sự kiêu căng hống hách như ban đầu nữa, thái độ đã tốt hơn rất nhiều. Sở dĩ cô ta gọi thẳng tên Phi Y Hân là do Phi Y Hân không thích đi đến đâu cũng bị gọi là trưởng thư kí này nọ, rất phiền phức.

"Cám ơn, đề đây được rồi!" Phi Y Hân là người công tư phân minh, khi làm việc luôn hết sức nghiêm túc, không hề bận tâm đến những việc của Như Mộng trước kia.

Sau khi được Hoắc Đông Thần huấn luyện qua, trình độ của cô còn cao hơn cả Như Mộng, vốn cô là người thông minh, chỉ cần bắt được nhịp thì mọi chuyện sẽ đầu vào đấy. Đôi lúc cô còn chỉ ra những thiếu sót của mọi người, khiến bọn họ vô cùng nể phục.

Phi Y Hân cầm một vài văn kiện cùng thư mời đi vào phòng làm việc.

"Hoắc tổng, đây là thư mời của Asian Kingdom!" Phi Y Hân đặt tấm thư mời lên bàn, cứ nghĩ hắn ta đang bận xem tài liệu sẽ không để ý đến nó ngay, nào ngờ vừa quay đi, đã nghe tiếng hắn ở phía sau:

"Buổi tiệc này em đi cùng tôi!"

Phi Y Hân nhìn hắn một lúc sau đó mới thờ dãi đồng ý:

"Vâng! Tôi biết rồi!"

"Em không thích đi dự tiệc?" Về mặt bắt đắ dĩ của cô là sao?

"Đúng vậy! Rất ngọt ngào!" Từ trước đến nay cô luôn không thích những buổi tiệc.

Hoắc Đông Thần dừng động tác, ngược nhìn Phi Y Hân, sau đó liền khẳng định:

"Có tôi em sẽ không ngọt ngào!"

Phi Y Hân đen mặt, nhưng cũng không thêm phản bác hắn. Không ngọt ngào sao? Có anh mới càng thêm ngọt ngào đấy Hoắc Tổng à! Không lẽ anh không biết mình có sức hấp dẫn đến cỡ nào sao? Nói không chừng tôi sẽ lại bị những ánh mắt như dao cắt ném vào người nữa cho coi! Nhưng mà làm gì thì làm, nếu các cô quá trốn, dù là ai tôi cũng không nhân nhượng!

Asian Kingdom là một công ty đa quốc gia, chủ yếu hoạt động về mảng du lịch. Đúng như tên gọi của nó, Asian Kingdom, công ty này chuyên cung cấp những đồ dùng thiết bị và cả những tour du lịch đi đến các lãnh thổ ở Châu Á.

Hơn thế nữa, công ty này còn xây dựng rất nhiều nhà kính, mua những mảnh đất rộng lớn trên khắp thế giới để tạo nên nhà cửa, đường phố, cung điện lịch sử của các nước Châu Á cho du khách tham quan, chỉ cần mua vé vào cổng, ta sẽ được chiêm ngưỡng nhiều nét đẹp văn hóa thậm chí là những món

ăn truyền thống do người của chính đất nước đó chuẩn bị mà không cần phải đi đến tận nơi. Các nhân viên sẽ diện trang phục truyền thống của đất nước ấy để hướng dẫn, trả lời các thắc mắc về văn hóa phương đông cho du khách.

Phi Y Hân cũng đã từng tham quan một Hàn Quốc thu nhỏ của công ty này, bản thân cũng rất hài lòng về các dịch vụ của họ. Lên ý tưởng không tồi.

Trong thư mời còn có ghi: Rất hoan nghênh các vị khách quý diện trang phục truyền thống của các nước Châu Á.

Phi Y Hân liền quay sang hỏi Hoắc Đông Thần:

"Hoắc tổng, anh có định mặc trang phục truyền thống nào không?"

Hoắc Đông Thần vẫn không dừng bút, nhưng trong lời nói tỏ rõ sự quan tâm, thật ra do Phi Y Hân không đề ý, nếu không sẽ thấy đầy mắt hân lóe lên tia quý dị:

"Em muốn của nước nào?"

"Tôi thích Nhật Bản!"

"Em mặc sườn xám đi!"

Vậy anh hỏi tôi chỉ nữa hả? Đã có chủ ý luôn rồi! Nhưng mà... Nghĩ đến là thấy buồn cười rồi:

"Hoắc tổng, không lẽ anh định mặc...." Mấy cái bộ áo dài của đàn ông như mấy phim thời Thượng Hải của Trung Quốc sao?

Hoắc Đông Thần rất muốn răn đe cảnh cáo cô gái này, nhìn là biết cô đang nghĩ gì trong đầu rồi! Hân mà lại đi diện những trang phục như thế sao?

"Quân phục!" Rất không nể mặt, Hoắc Đông Thần gằn giọng, cắt ngang mạch suy nghĩ của cô.

Phi Y Hân miệng vẫn đang cười mỉm nghĩ tới dáng vẻ hân đó của Hoắc Đông Thần, nghe được câu nói của hân có chút ngỡ ngàng:

"Quân... Quân phục sao?" Quân phục cũng là trang phục truyền thống sao?

"Phải!"

Phi Y Hân nhìn vẻ mặt có chút vui vẻ của hân, sau đó liền hình dung trong đầu... Sườn xám, đứng bên cạnh quân nhân... Nhìn rất giống một cô vợ nhỏ yếu đuối có ông chồng là thượng tướng, nhìn vào... Chuyên chế rõ ràng!

Phi Y Hân không nhận được từng mắt với hân, cái tên này, đến đi dự tiệc mà cũng muốn thể hiện sự bá đạo ngang ngược của mình!

"Yên tâm, tôi sẽ đưa em đi chọn một bộ sườn xám phù hợp không lo bị tôi chèn ép đâu!"

Có chúa mới tin anh đấy!

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16

"Alo!" Phi Y Hân bực dọc trả lời điện thoại. Mới sáng sớm mà ai gọi vậy! Hôm nay ngày nghỉ, cô còn muốn ngủ mà!

"Nói chuyện với sếp mà em dám tỏ ý không vui như vậy sao?"

Giọng nói như ma vương hắc ám vang lên, thành công khiến Phi Y Hân tỉnh ngủ, nhưng giọng nói vẫn có chút bất mãn:

"Sếp à... Hôm nay là chủ nhật mà!"

"Tôi gọi để nhắc cho em nhớ, chiều này em sẽ đi với tôi đi chọn trang phục đấy!" Hoắc Đông Thần nhàn nhạt trả lời, thật không hiểu nổi tại sao hân lại nôn nóng mà đi gọi cho cô như vậy nữa!

"Tôi nhớ rồi! Bye sếp!" Phi Y Hân nói xong liền cúp máy, không chừa thời gian để hân nói thêm câu nào.

Từ hôm ấy cũng đã gần một tuần, hân sợ cô quên nên nhắc sao?

Ở công ty, Hoắc Đông Thần đen mặt nhìn điện thoại trong tay đã bị ngắt kết nối từ lâu, cô gái nhỏ này càng ngày càng không ngoan!

"Alo!" Ai nữa vậy chứ? Sao cứ canh lúc cô ngủ mà gọi không vậy?

"Xem ra em vẫn lười như xưa!"

Cái giọng này... có chút quen cũng có chút lạ, ai vậy nhỉ?

"Anh là...."

"Cái con bé này thật sự quên anh rồi sao?" Trong điện thoại vang lên tiếng cười khê.

Phi Y Hân tỉnh ngủ, ngồi dậy dụi dụi mắt, sau đó như nhớ được cái gì liền nói to vào điện thoại:

"Anh là Phó Đình?"

"Bingo! Xem ra người anh này vẫn còn giá trị trong mắt em!"

"Gì chứ... Tại em đang buồn ngủ mà! Anh về nước hồi nào vậy?"

"Mới hôm qua thôi! Em là người đầu tiên anh gọi đấy!" Giọng nói của Phó Đình không dấu sự thoải mái.

"Thật vinh hạnh quá đi!" Phi Y Hân vừa lắc lắc đầu bó tay, vừa nói. Đây là đàn anh của cô thời đại học, quen biết như thế nào thì cũng quên mất tiêu rồi! Nói chung quan hệ tương đối tốt!

"Tối nay có hẹn gì không? Không thì đi dự tiệc với anh!"

"Xin lỗi, em có hẹn rồi!"

Phó Đình trầm mặt, có chút tiếc nuối:

"Vậy hẹn em khi khác vậy! Nhớ dành một ngày cho anh đấy!"

"Mắc gì tới một ngày dữ vậy! Em lười lắm anh biết mà!"

Phó Đình đen mặt, không ngờ con bé này phũ phàng đến như vậy:

"Nhớ đấy, Phi Y Hân!"

Phi Y Hân cười hề hề lấy lòng, lát sau mới nhận ra là người bên kia đã cúp máy từ đời nào!

"Mẹ ơi con đi nha! Tối nay không về ăn cơm!" Phi Y Hân lật đật chạy xuống nhà, vừa chạy vừa nói vọng vào bếp.

Mẹ Phi Y Hân là một người phụ nữ vui tính, hay cười cho nên nhìn vẫn còn trẻ trung. Bà nghe con nói như vậy liền chạy ra ngăn con mình:

"Nếu con tối nay không về thì càng tốt!"

"Mẹ! Nói gì kì vậy?" Phi Y Hân hết cách với bà mẹ của mình, sao cô giống như con roi con rút quá vậy nè! Có bà mẹ nào lại đi bảo con mình buổi tối qua đêm bên ngoài không?

"Con gái gì mà 25 tuổi đầu rồi vẫn không biết đem bạn trai về nhà! Lúc nào cũng ăn bám ba mẹ!"

"Gì chứ? Con ăn bám hồi nào?" Phi Y Hân nhăn mặt đi ra ngoài, ai ngờ mẹ cô cũng đi theo sau từ lúc nào.

"Xe đẹp đấy! Bạn trai con đấy hả?" Mẹ cô nhìn chiếc siêu xe sang trọng đỗ ngoài cửa, hai mắt liền sáng rực.

Phi Y Hân vừa thầm mừng vì Hoắc Đông Thần không xuống xe, ai ngờ vừa mừng xong liền thấy hần mở cửa xe đi xuống, trên người là âu phục đen thường thấy, vẻ đẹp cùng khí chất hào nhoáng thành công khiến mẹ cô vui vẻ, vỗ lưng cô mấy cái liền:

"Tốt tốt! Bạn trai tốt đấy!"

Thôi xong! Hần ta nghe rồi! Bởi vì hần đã đi rất gần đến đây, và miệng còn cười nữa!

"Chào bác gái!" Hoắc Đông Thần cúi đầu lễ phép, Phi Y Hân nhìn mà không tin nổi, Hoắc tổng đây sao?

"Chào con, hôm nay hai đứa định đi chơi sao? Đi vui về nha!"

"Mẹ! Anh ta không phải bạn trai con! Mà là sếp lớn!" Phi Y Hân bực dọc giải thích, mẹ cô muốn có con rể đến vậy luôn sao?

Mẹ cô nghe vậy liền bất động, vừa rồi bà hơi lơ rồi... Hoắc Đông Thần không cảm thấy khó chịu gì cả, ngược lại rất vui vẻ, không chừng còn muốn bà ấy tiếp tục đẩy chứ!

"Không sao đâu bác gái, hôm khác con lại đến thăm bác!"

"Tốt tốt!"

Phi Y Hân: "...."

"Hoắc tổng, chào mừng đã đến!" Nhân viên đứng hai hàng ngay ngắn, cúi đầu chào đầy chuyên nghiệp.

Một người phụ nữ có trang phục khác với những nhân viên còn lại đi ra, bên ngực trái có đề tên và chức vụ, cô ta chính là quản lý ở đây.

"Hoắc tổng, trang phục ngài cần đều đã được đưa đến!"

Hoắc Đông Thần gật đầu, trầm giọng nói:

"Đưa cho cô ấy!"

Cô quản lý mỉm cười với Phi Y Hân, sau đó vỗ tay hai cái, nhân viên mỗi người cầm một bộ sườn xám đi đến chỗ bọn họ. Nhanh và nhiều như vậy liền khiến Phi Y Hân có chút choáng ngợp.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17

"Mời tiểu thư!"

Phi Y Hân nhẹ nhàng gật đầu, trước mặt đều là những bộ sườn xám được thiết kế không quá cầu kỳ sắc sỡ mà trang trọng quý phái. Có sườn xám ngắn tay, dài tay, sườn xám tà dài và tà ngắn. Chất liệu vải rất tốt, mặc vào chắc chắn sẽ rất thoải mái.

Phi Y Hân nhìn Hoắc Đông Thần một cái, gương mặt lộ rõ sự khó hiểu. Sườn xám nếu không mặc đúng size của cơ thể sẽ rất làm mất đi nét đẹp vốn có, người như Hoắc Đông Thần đương nhiên sẽ tính toán chu toàn, không lẽ là hân cho người may riêng cho cô sao?

"Không thích sao?" Hoắc Đông Thần thấy cô nhìn mình, cứ tưởng rằng những trang phục ở đây không vừa ý cô.

Phi Y Hân lắc đầu:

"Không, đều rất đẹp!"

Phi Y Hân nói xong liền tiếp tục lựa chọn, bỏ qua nghi hoặc trong đầu!

Hoắc Đông Thần tâm trạng thoải mái, làm sao không vừa ý cô được chứ? Hắn đã cho người may riêng theo số đo của cô, may theo phong cách và khí chất của cô mà!

Còn làm sao có được số đo thì quá dễ dàng, lần đó ôm hôn cô, bao nhiêu lỗi lờm của cô hắn đều cảm nhận được rất rõ ràng!

Phi Y Hân đã chọn được một bộ sườn xám vừa ý nhất, liền đi thay ra. Bên ngoài Hoắc Đông Thần đang rất nôn nóng mong chờ bóng hồng của mình.

Hắn cứ nghĩ rằng bản thân vốn rất trầm tĩnh, không gì có thể khiến hắn hồ hấp loạn nhịp, nhưng mà hắn đã làm rồi!

Ngay khi Phi Y Hân vừa vén màn đi ra, dáng điệu thành thực, nữ tính, đôi mắt hắn đã không thể nào rời khỏi người cô!

Cô diện sườn xám màu đỏ trầm, có viền đen, họa tiết đen không quá cầu kỳ, được may cạnh những đường viền đen, trông rất đơn giản nhưng không kém phần tinh tế. Là loại sườn xám tà dài, không xẻ ở hai bên mà được xẻ một bên từ giữa đùi trước, cách xẻ tà này khiến cô không lộ cả hai bên chân dài,

khi bước đi sẽ càng thêm duyên dáng yêu kiều. Tay áo ngắn tới giữa bắp tay không xòe mà ôm vào, khiến đôi cánh tay càng được thon thả. Da cô vốn trắng trẻo, nay lại diện sườn xám đỏ trầm càng làm nổi bật làn da của cô.

Khuôn mặt cô hôm nay nhìn nữ tính lạ thường, dường như còn có chút ngại ngùng, kết hợp với sườn xám càng khiến cô như một thực nữ dịu dàng thanh thoát!

Về đẹp này, Hoắc Đông Thần không thể nào đặc tả hết được!

"Hoắc tổng!" Phi Y Hân bị hấn "chiếu tướng" liền thấy khó chịu.

Vậy mà hấn vẫn chưa chịu thôi?

"Hoắc tổng!"

Lúc này Hoắc Đông Thần mới nhận ra là cô đang gọi mình, đảo mắt đi nơi khác, ra vẻ không có chuyện gì:

"Em trang điểm đi! Tôi thay quần phục!"

"Vui đến thế?" Hoắc Đông Thần tâm trạng vô cùng vui vẻ, rất có hứng thú trêu chọc người bên cạnh.

"Vui cái gì chứ?" Phi Y Hân ngượng đến đỏ mặt, hét lên với hấn.

"Mặt em đỏ quá kìa!"

"Im đi!"

Cái tên này thật đáng ghét! Trên người mặc quần phục mà chẳng đứng đắn tí nào!

Lúc này trong tiệm, cô yêu cầu trang điểm nhẹ thôi, bọn họ lại là người chuyên nghiệp, loáng một cái đã xong. Vừa ngẩng đầu lên đã thấy Hoắc Đông Thần soái khí ngút trời đi tới.

Cô thề, cả đời cô chưa bao giờ nhìn thấy một người nào có vẻ đẹp nghiêm nghị và lạnh lùng đến thế!

Bình thường Hoắc Đông Thần đã có khí thế bức người, nay lại diện quần phục màu đen khiến cho hấn càng giống một vị tướng quân nghiêm nghị và mạnh mẽ!

Vai hấn rộng và chắc, trên cầu vai là quân hàm, cô không rõ kí hiệu trên đó là cấp bậc gì nhưng chắc chắn là không thấp! Hấn gài đến cúc áo cuối cùng, hàng nút màu vàng kim, trên ngực còn có một dây đai cũng màu vàng, như là vật trang trí làm nổi bật hơn quần phục tối màu. Hấn mang bao tay trắng, tay áo dài, được cắt may khéo léo.

Không những vậy, Hoắc Đông Thần còn đội nón kepi, dáng người cao ráo, dáng đứng nghiêm nghị, thật sự khiến cô tưởng lầm hấn thật sự là một vị thượng tướng nào đó!

"Em đỏ mặt kìa!" Hoắc Đông Thần đương nhiên rất hài lòng với ánh mắt say mê của cô, nhếch nửa miệng cười.

Phi Y Hân bất giác lấy hai tay xoa đôi má mình, hơi... nóng!

"Hoắc tổng, việc chụp ảnh có thể bắt đầu rồi à!"

"Đến đây!" Hoắc Đông Thần nghe vậy liền ngoắc ngoắc cô về phía mình.

Phi Y Hân cũng ngờ ngợ được là có chuyện gì, chậm rãi đi theo hấn.

Đến một căn phòng khác, bên trong được trang trí theo thời thượng hải, có một chiếc ghế dựa nhỏ... Cô đại khái biết hấn muốn chụp cái gì rồi!

"Em vào đó ngồi đi!"

"Đừng nói là tôi ngồi, rồi anh đứng kê bên tôi đó nha!"

"Đương nhiên!" Hoắc Đông Thần nói với giọng điệu chắc chắn vô cùng, còn có chút vui vẻ nữa...

"Thôi... Thôi đi!" Không biết người của thời đại đó nghĩ như thế nào, riêng cô thì nghĩ như vậy nhìn rất là giống vợ chồng!

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18

Rất tiếc cho Phi Y Hân, Hoắc Đông Thần cũng có suy nghĩ đó, và đương nhiên vì vậy hắn mới muốn chụp hình cùng cô!

"Ngại gì chứ! Đi thôi!" Hoắc Đông Thần thật sự vui vẻ, nắm chặt tay Phi Y Hân, lại ép cô phải ngồi xuống ghế.

Những người có mặt ở đây đều không khỏi ngỡ ngàng, Hoắc tổng lại đang cười? Thì ra những nụ cười trước đây mà họ thường thấy trên tạp chí đều chỉ là giả thôi, nụ cười này mới xuất phát từ chính trái tim hắn! Họ cảm nhận rất rõ sự vui vẻ của ngài ấy! Nụ cười này thật đúng là làm điên đảo chúng sinh mà!

Thợ chụp ảnh bấm nút chụp liên hồi, mọi cử chỉ và động tác của bọn họ thật là xứng đôi! Nữ e lệ thẹn thùng, nam vui vẻ cường chế nữ nhân! Thật tuyệt! Nhất định phải xin Hoắc tổng giữ lại hình đem trưng bày ở cửa tiệm của mình mới được!

Rốt cuộc, Phi Y Hân cũng chịu nghiêm túc ngồi ngay ngắn một lần, nhìn thẳng vào máy ảnh. Vừa đứng lên muốn đi ra ngoài, eo cô liền bị cánh tay rắn chắc của Hoắc Đông Thần giữ lại, kéo cô vào người mình! Đương nhiên, thợ chụp ảnh không bỏ sót phút giây tươi đẹp này, tiếp tục bấm máy!

Phi Y Hân đỏ mặt đầy hân ra, Hoắc Đông Thần vẫn không hề hấn mà còn thừa cơ hôn phớt một cái lên má cô...

"Hoắc Đông Thần! Anh dám..." Chưa kịp nói hết, tiếng cảm thán của thợ chụp ảnh vang lên khiến cô cứng miệng:

"Quá tuyệt! Hoắc tổng, hôn sâu luôn đi! Ảnh chụp đẹp quá!"

Hoắc Đông Thần đương nhiên vui vẻ, định kéo Phi Y Hân sát chặt mình hơn nữa, liền bị hai tay nhỏ nhắn của cô che miệng mình lại. Khuôn mặt vừa đỏ vừa tức giận! Hắn thức thời phân phó việc còn lại cho những người ở đây, sau đó nắm tay cô đi ra ngoài. Đi ngang qua nơi trưng bày quần áo lúc này, còn tiện tay lấy một chiếc áo lông màu xám đen khoác lên người cô.

"Đừng để bị lạnh!"

Phi Y Hân còn muốn dùng lời khó nghe với hắn, nghe hắn nói vậy đột nhiên mềm lòng, ngoan ngoãn cùng hắn lên xe, khuôn mặt vẫn đỏ lên trông thấy...

Hoắc Đông Thần và Phi Y Hân đến nơi thì buổi tiệc cũng vừa mới bắt đầu. Hầu hết khách mời đều đã đến đủ, khi hai người họ bước vào, thành công khiến mọi người phải ngoái nhìn.

Hoắc tổng tham gia tiệc mừng đã khiến rất nhiều người mong chờ, hôm nay lại còn dẫn theo một cô gái xinh đẹp và có khí chất như thế, đương nhiên không tránh khỏi lời xì xầm bàn tán. Hoắc Đông Thần bình thường diện tây trang đã khiến phụ nữ thương nhớ, lần này lại một thân quân phục uy nghiêm, bọn họ thực sự rất muốn đứng bên cạnh là mình!

Nhưng tình hình chắc chắn không được, bên cạnh ngài ấy là một cô gái xinh đẹp như thế kia mà, vẻ đẹp này đương nhiên không là nổi bật nhất ở đây nhưng hai người họ đứng cạnh nhau thật sự rất là xứng đôi...

Và lại, từ khi bước vào, cánh tay đặt trên eo cô gái chưa bao giờ được buông xuống, cứ như Hoắc tổng đang đánh dấu chủ quyền vậy! Từ trước đến nay họ chưa bao giờ thấy Hoắc Đông Thần như vậy bao giờ! Cô gái ấy là ai mà có ngoại lệ như vậy?

"Sao anh cứ ôm eo tôi thế hả?" Phi Y Hân vẻ mặt vẫn tươi cười, nhưng trong lòng thì lại không như vậy, cánh tay của Hoắc Đông Thần rất là không yên phận!

"Em là bạn nhảy của tôi, đương nhiên tôi phải đánh dấu chủ quyền rồi!" Hoắc Đông Thần tiện tay nhận ly rượu từ phục vụ, đưa cho Phi Y Hân.

Phi Y Hân vô thức nhận ly rượu của hắn, có chút khó hiểu:

"Sao chứ?" Cô nghĩ mình đi theo hắn với thân phận thư kí thôi chứ, giờ thành bạn nhảy là sao?

Hoắc Đông Thần không trả lời, Phi Y Hân thấy giám đốc Asian Kingdom đang đi đến chỗ họ, chắc là định bắt chuyện nên cũng không hỏi hắn nữa, nỏ một nụ cười nhẹ với ông ta. Ông ta cũng cười đáp trả họ, đưa tay chào hỏi Hoắc Đông Thần:

"Hoắc tổng, thật vinh hạnh cho chúng tôi!"

"Khách sáo rồi Hâu tổng." Hoắc Đông Thần bắt tay thân thiện với ông ta, sau đó lại cụng ly với ông ta.

Hâu tổng thấy Phi Y Hân trên tay cũng có ly rượu, nên cũng cụng ly với cô, lại còn cười cười nói:

"Hoắc tổng, lâu lắm rồi mới thấy anh quen bạn gái nha!"

Phi Y Hân không định uống rượu nhưng ông ta đã khách sáo như thế, cô cũng nên đáp lễ, liền uống một ngụm, cho nên không thể phản bác ông ta, Hoắc Đông Thần thừa cơ hội, nhanh chóng trả lời:

"Khó khăn lắm cô ấy mới chịu đi với tôi đấy!"

Câu chuyện nhỏ số 1 của Hân và Thần...

Sau khi kết hôn thì cặp đôi của chúng ta làm gì nhỉ?....

Đương nhiên là sinh con rồi!

Bé nhóc nhà Hoắc hôm nay trốn vào thư phòng ba chơi, liền phát hiện trong thư phòng còn có một phòng khác nữa, liền đẩy cửa đi vào.

Vừa nhìn vào bé đã bị choáng ngợp bởi vì nơi đây chứa rất nhiều bức hình lớn nhỏ nha. Toàn là hình ba với mẹ thôi! Công nhận ba thương mẹ ghê!

Ngắm nghía một lúc, bé dừng lại ở bức hình có màu hơi ngả, chắc là do chụp lâu quá nên bị cũ nè. (Thật ra đây là chính hình theo những ảnh thời xưa, vintage ấy mà!)

Mà lạ quá ha, bức này bọn họ nhìn chẳng hài hòa tí nào, nhóc không biết ba mẹ đang làm gì nữa liền chạy đi hỏi ba. Hoắc Đông Thần nhìn bức hình, kí ức vui vẻ lúc trước lại hiện về, trong hình là cô đang vùng vẫy không muốn chụp chung với hắn đây mà, nhưng trước mặt con trai, hắn đâu dại mà nói thật:

"Ngốc thật! Con không thấy mẹ đang ghi chặt tay ba sao, còn mặt ba thì đâu có vẻ gì là đang vui, tất cả là do mẹ con ép ba chụp hình đấy! Mẹ con lúc trước theo đuôi ba ghê lắm!"

Nhóc con hai mắt mở to, đã hiểu vấn đề liền chạy đi tìm mẹ, Hoắc Đông Thần cứ nghĩ con trai tiếp tục đi chơi, nào ngờ lại đi tìm vợ yêu. Lát sau liền nghe thấy giọng nói "ngọt ngào" của bà xã:

"Hay thật đấy Hoắc Đông Thần! Có muốn tôi nói hết những việc tốt mà anh đã làm với tôi cho con trai anh biết không hả!"

"..."

Tôi đó có một người mẹ trẻ ôm con trai ngủ ngon lành, để lại ai đó ở trong phòng một mình ôm gối vợ...

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19

Có lẽ truyện sẽ kéo dài hơn dự kiến của Văn đây. Nên nếu mấy lần trước có ai hỏi Văn là khoảng bao nhiêu chương hết mà Văn trả lời là khoảng 30 40 thì cho mình xin đính chính lại nhé! Thanks!!!

Anh đang nói cái quái gì vậy hả Hoắc Đông Thần!

"Ha Ha... Tôi chưa thấy Hoắc tổng coi trọng cô gái nào như vậy đâu, cô phải nhớ giữ anh ấy thật chặt đấy!" Hầu tổng vui vẻ nói, Phi Y Hân hai mắt bắt đầu nổi đom đóm, Hoắc Đông Thần đương nhiên không cho cô cơ hội phản bác, tay hắn siết chặt eo cô hơn như một lời cảnh cáo.

Phi Y Hân nhử mày nhìn hắn, hắn lại không để ý, chào ông ta một cái rồi đi nơi khác, Phi Y Hân dù có muốn giải thích cũng không được nữa!

Từ khi bọn họ có mặt nơi này, không ít người chưa rời mắt khỏi họ nửa bước. Hoắc Đông Thần quả là "soái" chết bọn họ rồi!

Chưa kể đến khuôn mặt như được tạc từ tượng ra, chỉ riêng thân hình cực chuẩn cùng bộ quân phục mặc trên người đã có thể khiến các cô gái gào thét xin được hắn ban cho một ánh nhìn rồi!

Và lại chẳng phải nói Hoắc tổng rất là máu lạnh vô tình hay sao? Bọn họ nào có thấy như vậy? Hoắc Đông Thần luôn rất... dịu dàng cơ mà!

Ánh mắt khi nhìn cô gái bên cạnh thật là ngọt đến mức sắp kéo ông bướm đến thương thức luôn rồi! Đôi lúc còn thấy hắn chỉnh lại áo khoác lông giúp cô

gái kia nữa! Thật là hạnh phúc quá đi!

Thật ra bọn họ đều không biết, Hoắc Đông Thần chính áo khoác cho cô một phần là sợ cô lạnh, một phần nữa là không muốn cô gái của mình lộ những đường cong nóng bỏng cho người khác xem! Đúng ra hẳn phải cho cô chọn trang phục truyền thống của Hàn Quốc mới đúng! Quân nhân đứng cạnh nhìn cũng tốt, vẫn uy nghiêm như thường!

"Hoắc tổng, có thể cho phép em làm quen không ạ?"

Một vị tiểu thư xinh đẹp e thẹn từ đâu xuất hiện trước mặt bọn họ. Cô gái này cũng quá là tiểu bạch thỏ đi, nhìn vào đúng là ngay lập tức muốn nhào ra bảo vệ! Đôi mắt to tròn rất đáng yêu, đáng người nhỏ bé như thiếu nữ 15, trên người là một bộ kimono xòe ngắn được cách tân hiện đại.

Mấy cô gái ở đây liền nhìn đến tâm điểm này, định xem phải ứng của Hoắc Đông Thần như thế nào, kết quả... Bọn họ lạnh quá!

Vừa rồi một giây trước Hoắc Đông Thần vẫn còn ân cần lấy một miếng bánh ngọt đưa cho cô gái bên cạnh kia. Vừa thấy tiểu bạch thỏ đến chào hỏi, hẳn liền nhìn xuống người ta với ánh mắt lạnh lẽo đến cực điểm! Thật sự khiến tiểu bạch thỏ kia run rẩy.

"Cô có tư cách?" Hoắc Đông Thần cất giọng lạnh đến âm độ, nội dung lời nói cũng thật là... Vô tình quá rồi!

Cô gái kia ngây người, khuôn mặt nhẵn nhụi đỏ lên trông thấy, bên tai còn nghe tiếng cười khúc khích cười nhạo của đám con gái kia, liền bưng mặt khóc chạy ra ngoài.

Lúc này mọi người mới ngỡ ra rằng, Hoắc Đông Thần chỉ dịu dàng với mỗi cô gái bên cạnh thôi! Cô ấy thật ra là ai mà có sức hấp dẫn như vậy?

Xem ra tối nay chẳng có cơ hội thân cận với Hoắc tổng rồi! Thà đi "soi" những người khác còn may ra.

"Nước..." Phi Y Hân ăn bánh ngọt thôi mà cũng bị ghen, lập tức muốn tìm đồ uống, ly rượu lúc này đã bị cô uống cạn rồi còn đâu.

Hoắc Đông Thần nghe vậy liền đưa ly rượu của mình cho cô, còn lấy tay vỗ nhẹ lên lưng cô mấy cái...

Phi Y Hân ngay lập tức cảm lên uống sạch một hơi, sau đó mới cảm giác được rằng mùi vị của nó quá nồng rồi..

"Hừ... Đây là rượu mà!" Tửu lượng cô không cao đâu, đây đã là ly thứ hai rồi đấy!

"Em nghĩ trên tay tôi cầm gì? Không phải rượu không lẽ là nước lọc?" Hân không có thói quen đó.

Phi Y Hân nhìn hân một cái sau đó lại xiu xuống, là tại cô không nhìn kĩ còn trách ai!

Mà vừa rồi xảy ra chuyện gì vậy nhỉ? Lúc này cô nghe tiếng bàn tán ở xung quanh, do bánh ngọt ngon quá nên cô chỉ tận tâm thưởng thức mà thôi.

"Tiểu Hân!"

Phi Y Hân cùng Hoắc Đông Thần đều quay sang hướng phát ra tiếng nói, thì thấy đó là một người đàn ông mặc vest đen lịch lãm, nụ cười trên mặt vẫn chưa tắt, đang đi về phía họ.

"Phó Dĩnh?" Phi Y Hân bất ngờ thốt lên, xem ra anh ấy cũng được mời đến bữa tiệc này.

Phó Dĩnh hoàn toàn lơ đãng vị quân nhân cường thế bên cạnh Phi Y Hân, vui vẻ mà kéo cô ôm vào lòng:

"Lâu quá không gặp! Em khỏe chứ?"

Phi Y Hân cũng nhiệt tình ôm hân một cái, khuôn miệng cười tươi thân thiết:

"Khỏe khỏe, đẹp trai ra nha~"

Nhìn cảnh hai người ôm ấp, sắc mặt Hoắc Đông Thần ngày càng lạnh, dù không cho thấy biểu hiện gì nhưng nhìn vào liền biết lúc này ai dám động đến hân, nhất định người đó sẽ nhanh chóng được gặp diêm la vương!

Dường như Phi Y Hân cảm thấy "lạnh" liền buông Phó Dĩnh ra, cười cười nhìn boss mình mà giới thiệu:

"Hoắc tổng, đây là bạn tôi Phó Dĩnh, anh Dĩnh, đây là sếp của em!"

Anh Dĩnh? Thân quá nhỉ?

Phó Dĩnh tâm trạng đang trên mây, nào để ý Hoắc Đông Thần rất đang muốn giết người, vô tư đưa tay ra làm quen:

"Chào Hoắc tổng! Rất hân hạnh được gặp ngài, tôi là bạn rất thân của Y Hân!"

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 20

Hoắc Đông Thần chỉ liếc nhìn tay của Phó Đình sau đó liền lạnh lùng nhìn hần, còn có một chút khinh thường hiện lên nơi đáy mắt hoàn toàn không có động tác đưa tay ra đáp trả!

Phó Đình cứng người, nụ cười trên môi cũng tắt đi, Hoắc tổng này cũng là quá coi thường người khác rồi! Hay là hần đang ăn giấm?

Nghĩ như vậy, Phó Đình còn khó chịu hơn khi Hoắc Đông Thần làm ngơ trước lời chào của hần nữa

Đâu chỉ có Phó Đình, đến Phi Y Hân còn muốn mắng người nữa là! Cái tên này quá là tự cao tự đại rồi đấy!

"Phó Đình, người ta không bắt tay thì thôi, thu tay của anh về đi!" Phi Y Hân hướng Phó Đình mà nói, câu nói nồng nặc mùi chế giễu.

Hoắc Đông Thần thở ra một hơi lạnh, đến Phi Y Hân đang tức giận hần mà còn bị khí lạnh của hần tỏa ra làm cho run run.

Cô dám nói chuyện kiểu đó sao? Vì tên này?

"Phó Đình, chúng ta đi nơi khác nói chuyện đi!" Phi Y Hân vui vẻ khoác tay Phó Đình định bước đi, ai ngờ lại bị một bàn tay khác siết chặt.

"Đừng quên em đang đi với ai!" Hoắc Đông Thần kéo mạnh cô về phía mình, Phi Y Hân không đề phòng liền ngã vào người hần, sau đó bị hần gắt gao ôm lấy.

Phó Đình đen mặt nhìn hai người, đây là muốn tuyên bố chủ quyền?

Phi Y Hân đang không biết làm sao thì điện thoại Phó Đình reo lên, hần chậm chạp bắt máy sau đó nói vài câu rồi tạm biệt cô, vẻ mặt vẫn là rất khó coi.

Phi Y Hân thờ phào nhẹ nhõm, nếu Phó Đình còn ở đây cô không biết phải giải thích thế nào với anh ấy!

Cũng may lúc này không ai nhìn bọn họ, nếu không sẽ lại có tin bất quá mất!

"Tên đó có quan hệ gì với em!" Cánh tay của Hoắc Đông Thần vẫn đang siết chặt thân thể cô, điều này cho thấy hần đang rất tức giận!

"Đâu tôi! Anh buông ra đi!"

"Trả lời!" Hoắc Đông Thần gần giọng, có chút khiến Phi Y Hân sợ hãi, nhưng vẫn bất mãn nói:

"Thì là bạn, chẳng phải đã nói khi nãy rồi sao?"

Hoắc Đông Thần giữ chặt cằm cô để cô nhìn thẳng vào mắt mình:

"Đừng để tôi nổi giận!"

Phi Y Hân run nhẹ, hần như vậy cũng là quá đáng sợ đi! Đây rõ ràng là một lời cảnh cáo! Mà cô muốn làm gì là quyền của cô chứ liên quan gì tới hần, vậy mà bị hần dọa cho giật mình vô thức gật đầu.

Hoắc Đông Thần bị dáng vẻ ngoan ngoãn của cô làm cho thoải mái hơn, sự tức giận cũng vơi đi hơn nửa.

Hai người lại tiếp tục đi xung quanh nơi đây, liền có nhiều vị tổng tài đến bắt chuyện. Có lẽ do dáng vẻ Phi Y Hân quá giống bạn gái Hoắc Đông Thần nên những người này cũng bắt chuyện cô khá nhiều. Cô thấy cũng bình thường có điều...

"Tôi còn phải làm tài xế của em, không uống nhiều rượu được, em uống đi!"

Cứ có người nào mời rượu hần là hần lại đưa hết cho cô!

Cô rất muốn từ chối nhưng mà ánh mắt của hần như là muốn nói: Đây là hình phạt cho em! Phi Y Hân liền ảo não uống thay hần. Tự trấn an bản thân rằng lúc nãy cũng có ăn nhiều đồ lót dạ rồi chắc không sao đâu! Kết quả...

"Đề tôi ôm em ra xe!" Hoắc Đông Thần không màng đến ánh mắt của những người ở đây, trực tiếp ôm cô ra về!

Bọn họ chỉ ước có nhà báo ở đây để mà thay họ đăng tin bất quá thôi! Nhưng rất nhanh họ đã suy nghĩ lại... Bởi vì Hoắc Đông Thần rất độc ác với những người dám lấy đời sống của hần ra làm chủ đề "trò chuyện" cho nên từ trước đến nay, những nơi hần đến không một phóng viên nào dám chụp lên

hay đăng tin!

Ngay đến những người không phải phóng viên như họ đây cũng không dám bàn tán xôn xao a~

"Hoắc Đông Thần... Thật khó chịu." Phi Y Hân một tay ôm đầu, cứ uống nhiều rượu là cô lại chóng mặt, nhức đầu.

"Rất khó chịu sao?" Hoắc Đông Thần nhủ mảy mìn nhìn cô, lúc đầu đúng là muốn chuốc say cô, bây giờ thấy cô như vậy thì lại hối hận.

"Anh chạy nhanh một chút..."

Hoắc Đông Thần trầm tư một lúc, khuôn mặt lạnh băng giờ đây hiện lên một chút do dự. Lát sau hắn mới tăng tốc độ, quay sang nói với cô:

"Nhà tôi gần hơn, đến nhà tôi đi!"

Cô gái nhỏ dường như không nghe thấy, đã nghiêng một bên như sắp chìm vào giấc ngủ...

Hoắc Đông Thần dừng xe trước một ngôi nhà nhỏ, nhỏ là bởi diện tích nhưng độ sa hoa thì phải nói là bậc nhất!

Hoắc Đông Thần bế cô gái đang say ngủ lên, nhanh chóng đi vào trong nhà. Phi Y Hân dù đang mơ màng nhưng vẫn bị động tác của hắn làm cho tỉnh giấc, nhưng cô lại giang tay ra ôm chặt Hoắc Đông Thần, sau đó lại yên tâm nhắm mắt...

Hoắc Đông Thần nhìn cô gái nhỏ trong ngực, thật sự có suy nghĩ muốn hòa tan cô vào trong cơ thể! Đã đến phòng ngủ của hắn, thế mà hắn lại không nỡ đặt cô xuống giường, chỉ muốn ôm cô như thế...

Canh giải rượu đã được Hoắc Đông Thần gọi người chuẩn bị từ trước, định dứt cho cô uống thì lại nghe giọng nói the thễ của cô:

"Phó Dĩnh..."

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21

Hoắc Đông Thần nghiêng răng ken két, khuôn mặt không có biểu cảm của thường ngày nay lại vặn vẹo đến khó coi, chân mày nhíu chặt đến sắp đụng vào nhau. Đôi mắt hắn hiện lên tia chết chóc đầy lạnh lẽo, đến cả Phi Y Hân đang say ngủ cũng có cảm giác nguy hiểm, cơ thể bỗng chốc run nhẹ một cái.

Bàn tay của Hoắc Đông Thần siết chặt, chén canh giải rượu như sắp vỡ đến nơi. Hoắc Đông Thần trực tiếp ném thẳng nó đi nơi khác, ôm chặt cả người Phi Y Hân mà hôn!

Phi Y Hân mơ mơ màng màng cảm thấy môi lưỡi hơi đau, là... ai? Khó thở! Khó thở quá!

Hoắc Đông Thần không màng đến cảm giác của cô, hai tay vẫn gắt gao ôm đến cô sắp tan ra, vì động tác quá thô bạo, hàng cúc xéo trước ngực cô gần như bung hết cả.

Hoắc Đông Thần hôn mà như cắn, tư vị này từ lần trước hắn đã khao khát muốn được nếm thử lần nữa, giờ đây lại chỉ thấy con thịnh nộ lẫn át cả việc muốn từ từ thưởng thức.

Hắn hôn quá cuồng nộ, Phi Y Hân hoàn toàn không thể chống đỡ, không có cơ hội để hít thở một chút không khí nào!

Đến khi Hoắc Đông Thần trấn tĩnh lại một chút mới chịu thả môi cô ra, Phi Y Hân cũng mềm yếu mà thở dốc, dựa cả vào ngực hắn, hai mắt mơ màng đã không thể nhận thức được chuyện gì đang diễn ra nữa.

Dáng vẻ say ngủ mềm yếu trước mặt này bỗng chốc khiến Hoắc Đông Thần càng thêm tức giận, ngón tay thon dài nhanh chóng cời từng cúc áo của mình, lại đặt cô nằm xuống giường, cởi bỏ hàng nút của cô, thô bạo trút bỏ bộ sườn xám quyền rũ mà cô đang mặc...

Thân thể trắng nõn mềm mịn ngay lập tức hiện ra trước mặt, bộ nội y tối màu như ẩn như hiện ra những nơi tư mật của người con gái, bộ ngực đầy đặn phập phồng trước mắt Hoắc Đông Thần, bên dưới của hắn liền có phản ứng, căng cứng đến phát đau!

Trong mắt hắn, cô như một nữ thần, một nữ thần cao ngạo, dù là đang say khướt mà yên tĩnh ở đó, nhưng mị lực lại không hề suy giảm, ngược lại còn

xinh đẹp hơn, ngọt ngào hơn. Hoắc Đông Thần chưa bao giờ có khát vọng mãnh liệt muốn nâng niu và bảo vệ một người con gái nào đến thế!

Hoắc Đông Thần kích động vội nhanh quân phục phẳng phiu của mình, không e ngại mà phô bày tất cả, đứng trước mặt người con gái mà hắn khao khát. Đôi mắt hắn đục ngầu, chưa bao giờ dục vọng chiếm lĩnh tâm trí hắn như hiện tại.

Hoắc Đông Thần chậm rãi áp người lên thân thể mềm mại của Phi Y Hân, làn da nhẵn mịn non mềm áp lên da thịt khiến hắn chỉ muốn nhào nặn cô ngay lập tức!

Hoắc Đông Thần vùi đầu vào cổ cô, hết hôn lại mút mạnh, chưa cảm thấy đủ, bàn tay to lớn của hắn phủ lên bầu ngực căng tròn của cô, ra sức nhào nặn, xúc cảm từ bàn tay truyền đến khiến tâm trí hắn như phát điên, ngay lập tức cắn nhẹ lên chiếc cổ mẫn cảm của cô...

"A..."

Phi Y Hân bị đau liền nhắm mắt mở mắt, sau đó lại vận vẹo thân mình, cánh tay mảnh khảnh muốn đẩy người đàn ông này ra nhưng không thể, cơ thể anh ta săn chắc, lại rất nóng, từng động tác của hắn ta khiến cô có chút thoải mái cũng có chút ngượng ngùng, thật sự muốn hắn dừng lại nhưng cũng muốn hắn tiếp tục.

"Aa.. ưm..."

Dù Hoắc Đông Thần chỉ mới trêu đùa bên trên của cô, nhưng cơ thể cô quá mẫn cảm, bàn tay hắn lướt đến đầu liền uốn người đến đó, đúng là một tiểu yêu tinh mê người mà!

Hoắc Đông Thần mạnh bạo xé toang bộ nội y mỏng manh của cô, hai hạt châu hồng hồng cùng nơi mẫn cảm nhất của Phi Y Hân liền phơi bày ra trước mắt hắn. Cô họng khô rất, hắn muốn cô, thật sự muốn cô cảm nhận được vật nóng của hắn!

Hoắc Đông Thần một tay xoa nắn đỉnh đầu, một tay đưa xuống thâm nhập nơi ẩm ướt của Phi Y Hân, ngay lập tức, cơ thể Phi Y Hân liền như một con rắn mà hướng ứng lại động tác của hắn.

"Dừng... A.. Aaa"

Nghe tiếng rên rỉ của cô, động tác của Hoắc Đông Thần càng thêm nhiệt tình, từ một ngón ra vào trong cô, hắn chuyển thành hai ngón, hết ra lại vào, tìm đến nơi nhạy cảm nhất của cô mà chơi đùa.

"Aaa.... hức... hức..." Cảm giác này... thật sướng!

Đôi mắt Hoắc Đông Thần đục ngầu, môi đẹp khẽ nhếch lên thành một đường cong, các động tác trêu đùa cô đều dừng lại.

Cảm giác mất mát liền truyền đến, Phi Y Hân sắp đạt đến cao trào liền bị làm cho khó chịu, vận vẹo thân người như ra hiệu cho người kia tiếp tục, Hoắc Đông Thần nhìn cơ thể yếu đuối của cô, hai mắt đột nhiên lóe lên một tia nguy hiểm, liền bắt lấy hai tay cô, đặt lên đỉnh đầu, tay còn lại bóp chặt cảm cô.

Dường như cảm nhận được sự thay đổi của người kia, trên cằm cũng hơi nhói, liền nháu mày mở mắt, hình ảnh người đàn ông có vẻ đẹp như tượng lúc này không khiến cô say mê, mà ngược lại là sự giật mình hoảng sợ.

Người này... sao giống như thật rất tức giận?

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 22

"Phi Y Hân! Nhìn rõ xem tôi là ai!" Hoắc Đông Thần gầm lên, ánh mắt hắn không lạnh lẽo như đối với người khác mà ngược lại như có lửa thù đốt thân thể cô.

Phi Y Hân mơ màng, thật sự không nhận ra người này là ai nữa, chỉ cảm thấy hắn ta đang rất giận dữ, liền ngoan ngoan mà trả lời:

"Anh... là ai?"

"Hoắc Đông Thần!"

Hắn ta nghiêng rằng mắt kiên nhẫn, cô gái này đúng là to gan!

Phi Y Hân nghe vậy thì nét hoảng sợ trên gương mặt cũng giảm đi, thay vào đó là một nụ cười tươi, đôi mắt đã nhòe đi như sắp nhắm lại, nhưng vẫn cười nói với hắn:

"A! Boss nè! Là boss nha~"

Nhìn dáng vẻ say mềm như mèo nhỏ của cô, đặc biệt là khi thấy cô cười tươi gọi tên mình, cơn giận của hắn rốt cuộc cũng giảm đi một chút. Nhưng không dừng lại ở đó, hắn cúi xuống hôn cô một lần nữa, nụ hôn quá uồng nhiệt khiến cho Phi Y Hân lại nhũn mày tỉnh giấc, mở mắt ra nhìn người đàn ông vừa đánh thức mình.

Hoắc Đông Thần nhìn đôi mắt như sương đêm lấp lánh của cô, liền thay đổi tư thế, một tay giữ chặt hông cô, một tay cầm cự long của mình đặt tại nơi tư mật của cô, sau đó... mạnh mẽ tiến vào...

"A! Aa... Đau quá!"

Cảm nhận được một vật thô cứng nào đó đã hung hăng đâm sâu vào trong cơ thể mình, hạ thân truyền đến một đau không tả siết, bên dưới như sắp bị xé rách đến nơi, đôi mắt nhấp nhoe khi nãy của cô giờ đã tỉnh táo hẳn, hai tay bỗng chốc siết chặt drap giường, cố nén chịu cơn đau nhói này. Lúc này rõ ràng không đau, rất thoải mái mà, sao giờ lại...

Hoắc Đông Thần nhắm mắt cảm nhận vách thịt nóng bỏng đang ép chặt nam căn mình đến phát đau, lát sau lại rút ra, sau đó mạnh mẽ tiến sâu vào một lần nữa.

"Á... Đau mà... Dừng!" Cả người cô muốn co rút lại cũng không được, bị một bàn tay to lớn nào đó giữ chặt lại.

Biết cô đã có phản tỉnh táo lại, Hoắc Đông Thần bắt cô nhìn thẳng vào mắt mình gần giọng nói:

"Nhìn cho rõ xem là ai đang ở trong cơ thể em?"

Phi Y Hân khó khăn mà mở miệng:

"Là Hoắc... Đông Thần..."

"Phải! Là tôi! Từ giờ em chính là của tôi rồi!"

Nói rồi, Hoắc Đông Thần bắt đầu ra vào kịch liệt trong cô, hai tay tham lam nhào nặn bầu ngực gợi cảm, trong mắt hoàn toàn là thân ảnh Phi Y Hân điên cuồng vận vẹo.

"Aa... Chậm lại... Đau quá... aaa"

Vừa đau lại vừa thoải mái, cô cảm thấy mình sắp điên lên rồi!

Nghe lời cầu xin của cô, Hoắc Đông Thần như càng bị kích thích, động tác vì vậy cũng không chậm lại mà tiếp tục mãnh liệt bên trong cô.

"Y Hân! Thật tuyệt... em khiến tôi như muốn nổ tung!" Vách tường ấm áp mềm mại như thế, mỗi lần hắn rút ra lại như có một lực hút kéo hắn trở lại, khoái cảm mà cô mang lại thật không thể diễn tả bằng lời được

"Aaa... hức.... Aa..." Sướng quá! Cơn đau dường như đã đi qua, chỉ còn lại xúc cảm do gậy thịt kia đem lại..

"Thật chặt!" Hoắc Đông Thần vui đầu vào cổ cô, kích động hét hôn lại mút mát nó, hai tay đặt trên ngực cũng liên tục xoa nắn, mọi thứ trên cơ thể cô đều có mị lực khiến hắn không thể dừng lại...

"Hừ... Em đúng là tiểu yêu tinh!"

Phi Y Hân điên cuồng lắc đầu, hoàn toàn bị hắn đánh úp rồi.. Bị cơ thể hắn áp lên người, cô còn có thể cảm nhận rõ được bắp thịt săn chắc của hắn.

"Aaa... aa..."

Phi Y Hân há miệng thờ đốc vòng tay qua ôm cổ hắn, làn da hắn bây giờ nóng vô cùng lại có mồ hôi nam tính, không những không khiến cô khó chịu mà càng say mê không muốn rời đi.

Bị cô ôm lấy, Hoắc Đông Thần kích động cắn nhẹ lên đầu ngực đang nhô cao của cô, sau đó nhẹ nhàng liếm vòng quanh nhũ hoa màu hồng nhạt, cô vì vậy mà bị kích thích bên dưới càng siết chặt khiến hắn thoải mái không thôi.

"Tiểu Y Hân! Tôi làm em sướng không!"

Tiểu huyết bên dưới vẫn bị hắn chiếm đóng như cũ, dịch hoa ngày một chảy ra nhiều hơn, hương thơm thoang thoảng truyền đến càng làm hắn phấn khích! Không nhịn được mà muốn biết cảm nhận của cô lúc này.

Phi Y Hân cắn chặt môi, không do dự mà nói ra cảm nhận của mình:

"Rất tuyệt! Rất sướng... aa.. ừm..."

Hoắc Đông Thần đương nhiên rất hài lòng với câu trả lời này, cúi xuống cho cô một nụ hôn, bên dưới càng đắm sâu hơn nữa như là phần thưởng cho cô.

Lúc này, Phi Y Hân toàn thân run rẩy kịch liệt, vách thịt bên dưới cũng co rút, hút chặt lấy vật nam tính của Hoắc Đông Thần. Sau đó, như có một dòng suối ấm áp tuôn trào bên trong...

"Aaaa... Aaa... Thật sướng..."

Hoắc Đông Thần sau đó cũng bị cô kéo theo, ra vào thêm vài cái liên phóng tất và mầm móng nóng ấm của mình vào sâu bên trong cô, hai tay vẫn gắt gao ôm lấy cơ thể mềm yếu, cảm nhận từng đợt khoái cảm do cô mang đến...

Cầu được vote thật nhiều...

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23

"A... Đau đầu quá!"

Phi Y Hân cảm giác như đầu của mình sắp nổ tung đến nơi, bình thường cô không hay uống rượu nên một khi uống vào thì bị ảnh hưởng rất lớn. Lúc này chỉ vừa mở mắt ra cô đã thấy trời đất như đảo lộn cả lên, muốn ngồi dậy cũng không được.

Nhưng mà hình như lần này mệt mỏi nhiều hơn những lần trước thì phải, cô cảm thấy tay chân đều không còn sức lực nữa rồi.

Nằm một lúc, rốt cuộc cũng đỡ hơn, cô không còn chóng mặt như khi nãy nữa, cho nên bây giờ cô mới nhận ra... Đây là đâu?

Đây không phải là phòng của cô! Nó lớn và có cách bài trí đặc biệt hơn nhiều!

Phi Y Hân vội vàng bật tung chăn lên, sau đó hạ thân liền truyền đến một cơn đau rất...

"Aa.. Sao đau quá... Hà??? CHUYỆN GÌ THỂ NÀY!!!"

Cô... Cô... Cô tại sao lại... lại không mặc quần áo... Còn đau như thế này..

Phi Y Hân vội vàng ném cái chăn ra xa, nhìn xuống drap giường... Drap giường trắng tinh lại có... MÁU!

"Á.. Aa... Aaaaa!!!"

"Tiểu Hân! Có chuyện gì?" Hoắc Đông Thần đang trong phòng tắm, nghe tiếng la thét thanh của cô liền khăn trương quần vội khăn tắm quanh người mình. Ra ngoài mới biết cô gái nhỏ đang ôm đầu mà nhìn vết máu trên drap giường...

Phi Y Hân nghe tiếng thì ngẩng đầu lên, liền bắt gặp cơ thể đầy nam tính của Hoắc Đông Thần, và đặc biệt... hần chỉ quần có mỗi cái khăn tắm...

"Á... aa..."

Trời ơi! Điên mất thôi! Cô thật đang rất tức giận cũng rất... hoảng sợ! Không lẽ cô và Hoắc Đông Thần đã... đã...

"Tiểu Hân bình tĩnh lại!" Hoắc Đông Thần nhanh chóng tiến đến bên giường, ôm chặt cô vào lòng.

"Hôm qua đúng là tôi và em đã... "hòa" vào nhau!"

"Anh... Anh... Đồ khốn!" Phi Y Hân điên máu, đánh không thương tiếc vào ngực hần, cũng không màng đến nơi đó của mình vẫn đang đau buốt, sao hần có thể làm như vậy với cô hả? Vô sỉ!

"Phải! Nhưng đều do em cả!" Hoắc Đông Thần để mặc cho cô đánh, nhưng đôi mắt lại âm trầm nhìn cô không rời.

"Anh còn dám nói do tôi hả? Có phải anh bày mưu không? Hôm qua là anh cố ý chuốc say tôi đúng không?"

Phi Y Hân nói mà vành mắt bắt đầu đỏ lên, không phải do muốn khóc mà là tức đến phát điên. Hần còn có thể bình thản như vậy sao? Đúng là đồ khốn!

"Em có quyền từ chối! Sao không làm?"

"Tôi... Tôi.. " Mẹ nó! Là do anh quá đáng sợ chứ sao nữa!

Nhìn đáng vẻ nói không nên lời của cô, Hoắc Đông Thần tâm trạng vui vẻ, xoắn lấy lọn tóc của cô, hôm qua cô đúng là rất nhiệt tình đấy!

Nhưng mà không biết lại nghĩ đến cái gì, vẻ mặt hấn bắt đầu lạnh băng, ngón tay bây giờ lại đưa đến vuốt ve khuôn mặt cô:

"Em dám gọi tên người đàn ông khác trên giường của tôi?"

Phi Y Hân bị vẻ mặt và động tác của hấn làm cho hoảng sợ, khuôn mặt hấn không một cảm xúc nào ngoài sự lạnh lùng, ngón tay vốn đang vuốt ve mặt cô rất nhẹ nhàng, nhưng... thật khiến cô không cách nào động đậy được.

"Anh nói cái... cái gì vậy?"

"Phó Đình!"

"Hả??? Tôi thật đã gọi tên anh ấy sao?"

Phi Y Hân mở to mắt không tin nổi, điên rồi sao? Cô làm gì mà lại gọi tên Phó Đình vậy chứ? Nhưng mà nhìn thấy thái độ nghiêm túc cùng đáng sợ này của Hoắc Đông Thần, có lẽ cô đã nói vậy thật...

"Đừng để tôi lại nghe cái tên này một lần nữa, nếu không tôi tuyệt đối sẽ không tha cho tên đó đâu!"

Hấn không muốn biết rõ cô đối với tên kia như thế nào, chỉ cần biết, bây giờ hấn đã không thể mặc cô muốn làm gì thì làm nữa!

"Tôi... Tôi biết rồi... Nhưng mà... Không lẽ chỉ như vậy mà anh... Anh.." Phi Y Hân lắp bắp không nói nên lời, vừa tức giận lại vừa không biết có nên tiếp tục chất vấn hấn hay không nữa!

Hoắc Đông Thần một giây trước vẫn còn là thần chết, một giây sau liền dùng đôi mắt nhu hòa mà nhìn cô, chậm rãi ghé sát tai cô nói nhỏ:

"Tôi qua là em bắt đầu trước, cũng là em nhiệt tình nhất!"

"Đừng... Đoàng đoàng..."

Nghe như sét đánh ngang tai, bão tố từ đâu kéo đến dữ dội...

Khuôn mặt Phi Y Hân ngay lập tức đỏ lên, môi nhỏ mím chặt đầy sự sợ hãi...

"Không... Không thể nào!"

"Thật không phải vậy sao?" Hoắc Đông Thần nở một nụ cười nửa miệng, nhìn thấy cô gái nhỏ đỏ mặt tía tai, không những không thấy sốt mà ngược lại còn rất vui vẻ.

"Á..... Aaa... Im đi... Đừng nói nữa!"

Phi Y Hân vùng tay đánh loạn xạ, bị hấn nói như vậy thật khiến cô ngượng đến chết mất! Làm sao cô có thể... Không thể nào!

"Nếu không chúng ta thử lần nữa xem có đúng như thế không!" Hoắc Đông Thần cười đến quỷ dị, giọng nói lại ôn nhu vô cùng...

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24

Khuôn mặt Hoắc Đông Thần gần ngay trong gang tấc, lời nói cùng thái độ của hấn khiến Phi Y Hân bị dọa, cuống cuống lùi ra xa, tránh khỏi khoảng cách quá gần của hai người.

Hoắc Đông Thần thấy cô gái nhỏ hoảng sợ, trong lòng ngược lại rất vui, rất muốn tiếp tục trêu chọc:

"Em cách xa tôi như thế làm sao tôi chứng minh được hôm qua em rất nhiệt tình?"

"Áa.... Im đi! Không cho phép anh nhắc lại chuyện hôm qua nữa! Bỏ đi! Coi nó là tình một đêm đi, từ nay đừng nhắc lại nữa!"

Phi Y Hân lắc đầu nguầy nguậy, hai tay cũng bịt tai mình lại để không phải nghe hân nói nữa. Cô không cần biết là ai bắt đầu trước, nhiệt tình thế nào, chỉ cần hân đừng dùng ánh mắt nóng bỏng đó mà nhìn cô nữa là được rồi!

Qua một lúc, Phi Y Hân mới trấn tĩnh lại, nhưng mà cũng liền phát hiện ra có gì đó không ổn, không khí trong phòng cũng ngột ngạt quá rồi thì phải...

Cô hé mắt nhìn về phía Hoắc Đông Thần, ngay lập tức bị dọa cho sợ hãi, đây... đây rõ ràng là khuôn mặt của diêm la vương mà! Sao hân lại... lại tức giận và đáng sợ như vậy? Cô đã làm gì đâu!

"Anh... Anh mau tránh ra... ra chỗ khác đi! Muốn tắm thì... tiếp... tiếp tục đi! Không cần ở đây quan tâm tôi!" Thấy Hoắc Đông Thần bắt đầu thu hẹp khoảng cách của hai người, Phi Y Hân lập tức bấp mở miệng.

Nghe cô nói xong, Hoắc Đông Thần càng trầm mặt hơn nữa, nhanh như chớp giật phăng chiếc chăn trắng muốt đang được cô giữ chặt trong tay, thân thể trắng nõn pha lẫn vết hân tím hồng sau một đêm cuồng nhiệt lập tức hiện ra trước mắt hân không che giấu.

"Á... Hoắc Đông Thần! Anh điên rồi!" Phi Y Hân hoảng loạn, lấy tay che đi những nơi tư mật của mình, đến nhìn hân cũng không dám mặc dù đang vừa tức giận vừa xấu hổ.

Hoắc Đông Thần bắt gọn hai tay cô đặt lên đỉnh đầu, chân hân cũng kẹp chặt hai chân cô lại. Hiện tại Phi Y Hân đang trong tình thế hết sức nguy hiểm, hai tay hai chân đều bị kiểm soát, cả người trần trụi không một mảnh vải, đôi ngực nhô cao đầy quyến rũ... Mà đặc biệt hơn là, Hoắc Đông Thần đang ở phía trên cô nhìn xuống, cái nhìn sắc bén lại nóng bỏng, quét qua khắp cơ thể của cô... Chiếc khăn tắm quấn quanh hạ thân hân cũng đã rơi ra từ bao giờ...

"Đừng nhìn nữa Hoắc Đông Thần! Anh muốn làm gì? Đừng như vậy..."

Phi Y Hân khuôn mặt nóng ran, bị hân nhìn cũng khiến toàn thân cô nóng lên, cảm giác xấu hổ vậy lấy không cách nào thoát ra được!

Hoắc Đông Thần lần lượt chạm nhẹ lên cổ cô, sau đó đến xương qua xanh, đến những vết hân trước ngực cô, lại di chuyển tiếp đến đỉnh tròn mẫn cảm... Phi Y Hân ngay lập tức bị kích thích, bất giác ưỡn người lên, hàm răng cắn chặt môi dưới, cố gắng kìm nén cảm xúc hiện tại của bản thân.

Hoắc Đông Thần sau một lượt treu đùa, bây giờ mới chịu mở miệng nói chuyện với cô:

"Bỏ đi? Tình một đêm? Đừng bao giờ nhắc lại nữa sao?"

"Tôi..." Không đúng sao? Hân muốn dây dưa à?

Hoắc Đông Thần im lặng nhìn cô, không còn những động tác quyến rũ cô như khi nãy, mà giống như đang chuyên tâm suy tính kỹ lưỡng một chuyện gì đó hơn.

Từng giây từng phút trôi qua, Phi Y Hân lại càng lo lắng bất an, không biết hân định làm gì cô, không quá đáng đến nỗi "xử" cô luôn tại chứ?

Hoắc Đông Thần bây giờ đương nhiên rất muốn dạy cho cô gái nhỏ này một bài học! Muốn quên sao? Hân sẽ khiến cô khắc ghi trong đầu mình! Nhưng là... tính cách cô có chút ương bướng lại cao ngạo, nếu ép buộc sẽ không phải là một chuyện tốt...

Càng nói những lời như khi nãy, cô sẽ càng không hiểu, hoặc giả vụ hiểu cũng sẽ lảng tránh, không biết chừng còn xin nghỉ việc để tránh khỏi cái mớ hỗn độn mà cô không muốn đối mặt.

Hoắc Đông Thần thờ dài, chậm rãi nói:

"Làm bạn giường của tôi đi!"

Phi Y Hân ngêch mặt, hân nói nhằm gì vậy?

"Là bạn giường, chứ không phải tình nhân!"

Phi Y Hân tiếp tục ngêch mặt ra nhìn hân, đôi mắt sắc bén của Hoắc Đông Thần vẫn không thay đổi, nhìn thẳng vào mắt cô. Phi Y Hân run nhẹ một cái, sau đó mới lấy lại ý thức:

"Anh... Anh thả tôi ra trước đi!"

Hoắc Đông Thần vẫn không động đậy, như cũ nhìn cô.

Phi Y Hân thờ dài một hồi, sau đó cố gắng thốt lên một câu với giọng điệu vô cùng ôn nhu:

"Có được không?"

Hoắc Đông Thần nghe giọng nói nhỏ nhẹ như tiếng đàn của cô, trong lòng bỗng chốc như có người xoa dịu, chậm rãi thả hai tay hai chân cô ra, sau đó lại lấy tấm chăn bị mình giật ra khi nãy quấn quanh người cô...

Nếu còn để cô trần trụi trước mặt mình, hắn sẽ phá hỏng kế hoạch mất!

"Cám... Cám ơn!" Nãy giờ bị hắn dọa cho sợ hãi mấy lần, cô không dám manh động nữa, cho nên mới nhỏ nhẹ mà lấy lòng hắn.

"Câu trả lời của em?"

Hắn đang ám chỉ câu nói khi nãy sao?

"Cơ thể của em và tôi rất 'phù hợp'!"

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25

Văn đã tranh thủ viết bộ này đầu tiên sau những ngày dài bận rộn đấy... Thương Văn thì vote động viên tí đi ==))

"Cơ thể của em và tôi rất phù hợp!" Hoắc Đông Thần trên mặt không một chút ngượng ngùng mà nói ra câu này.

Phi Y Hân ngay lập tức trợn mắt há mồm, cảm xúc vô cùng lẫn lộn, vừa xấu hổ đến mức sắp có thể tự tay đào một cái hố để nhảy xuống, vừa tức đến nỗi muốn bỏ nhào vào người Hoắc Đông Thần mà đánh hắn một trận!

Đương nhiên cái vế sau dễ dàng thực hiện hơn rồi, nhưng vấn đề là hậu quả sẽ vô cùng khó lường..

Phi Y Hân cố gắng giữ cho hơi thở của mình đều đều nhất có thể, trong đầu thầm nói ngàn lần hai chữ "bình tĩnh", sau một hồi lâu, cô mới có thể trả lời hắn:

"Chắc anh cũng thử với nhiều người lắm cho nên mới có thể biết tôi với anh rất phù hợp!"

Hoắc Đông Thần nghe cô nói, không những không ghen hờn mà còn trả lời vô cùng chắc chắn:

"Đâu cần thiết, tôi qua do em say nên không cảm nhận rõ, còn tôi lại tỉnh táo suốt cả quá trình, khi tiến vào bên trong em, của tôi và của em rất vừa khít, thử hỏi trên đời có mấy cặp được như chúng ta?"

"Á...Biến thái! Im đi!" Phi Y Hân chồm chắn kín mít, ngã nhào xuống giường, quá kích động cùng xấu hổ mà lẫn lộn nhiều vòng trên giường. Hoắc Đông Thần vô lại thích thú ngồi nhìn cô, chưa bao giờ hắn thấy cô có biểu hiện như thế... thật đáng yêu!

"Tôi muốn đi tắm!" Phi Y Hân ngồi bật dậy, vẻ mặt hết sức bình tĩnh, đương nhiên đó là giả đồ mà thôi.

Hoắc Đông Thần nhướn mày, đưa tay chỉ về phía phòng tắm:

"Tự nhiên!"

Phi Y Hân trong nháy mắt liền muốn nổi đóa:

"Anh đi ra ngoài đi!"

"Tại sao tôi phải ra?"

"Tôi không muốn anh ở đây!"

"Em lấy quyền gì?"

"Tôi..." Phi Y Hân cứng họng, xì mặt ngồi đó, rất nhanh lại nghe Hoắc Đông Thần nói giọng dửng dưng:

"Chỉ có người có quan hệ thân mật với tôi mới có quyền bảo tôi làm cái gì."

Phi Y Hân trừng mắt nhìn hắn:

"Đừng có nằm mơ!" Làm sao cô có thể chấp nhận cái loại yêu cầu đó chứ? Đúng là so với việc làm tình nhân hay bạn gái thì mối quan hệ bạn giường gì

đó vẫn tốt hơn, nhưng hẳn không phải người bình thường, càng có quan hệ nhiều với hắn sẽ càng dễ dàng xảy ra nhiều tình huống xấu không lường trước được!

"Tôi không chấp nhận lời từ chối của em." Trong nháy mắt, vẻ mặt Hoắc Đông Thần liền nghiêm túc lại, giọng nói cũng trầm đi vài phần.

Phi Y Hân lúc này lại chẳng hề sợ sệt, trầm tĩnh nhìn vào mắt hắn mà nói giọng giễu cợt:

"Bây giờ là đến lượt anh có quyền gì chứ? Nếu anh muốn ép buộc, vậy thì chờ gì nữa, sao không ép tôi làm bạn gái anh luôn đi?"

"Ha ha... Không lẽ em mong chờ điều đó xảy ra?"

Mặt Phi Y Hân liền đỏ lên, vội vàng lấp bắp sửa sai:

"Làm... Làm gì có chứ! Ý... của... của tôi là... là anh không có quyền ép buộc tôi!"

Sao hắn cứ nghĩ đến việc muốn cô làm bạn gái hắn chứ?

Trường hợp hắn thích cô, có tình cảm với cô là việc không thể nào, cô chắc chắn điều đó! Vậy thì tại sao chứ?

Bất chợt, Phi Y Hân nhớ đến lời một đứa bạn thời đại học có nói với cô... Nó nói, với tính cách và vẻ ngoài cao ngạo lạnh lùng của cô rất là chộc vào bản tính chiếm hữu của đàn ông!

Ban đầu cô còn không tin, nhưng có lúc rảnh rỗi sẽ suy nghĩ lại một số chuyện đã qua, và đúng thật là có nhiều trường hợp khiến cô ngày càng tin vào nhận định của con bạn...

"Điều em lo lắng tôi sẽ không để nó xảy ra!"

Giọng nói đầy kiên định của Hoắc Đông Thần vang lên khiến dòng suy nghĩ của cô bị cắt đứt, Phi Y Hân lại không nghe rõ hắn vừa mới nói gì:

"Anh vừa mới nói cái gì?"

Hoắc Đông Thần cũng rất kiên nhẫn lặp lại lời mình vừa nói:

"Những rắc rối mà em không muốn vướng phải, tôi sẽ dọn dẹp hết, tôi sẽ không để em bị thiệt!"

"Tôi không hiểu... Anh chỉ cần phát tay một cái là có thể kiếm được hàng tá cực phẩm mỹ nhân, tại sao cứ nhất quyết phải chọn tôi?" Dù là cô có sức hút với nam nhân đi nữa thì vẫn còn nhiều người khác hơn thế nữa mà!

Phi Y Hân nói xong liền nhìn về phía hắn, chỉ thấy gương mặt đẹp trai của hắn thập phần thích thú. Cô hốt hoảng vội vàng sửa lại:

"Ngoại trừ cái chuyện "phù hợp" kia ra!"

Thấy cô bị mình hù cho đổ mặt tía tai, Hoắc Đông Thần cũng không muốn chọc cô nữa, trở lại đáng vẻ nghiêm túc, nhìn thẳng vào mắt cô mà nói:

"Em rất thông minh, giáo hoạt, lại cao ngạo lạnh lùng, làm gì cũng có chừng mực, không vượt quá giới hạn như những người phụ nữ ngu ngốc ngoài kia. Và còn rất nhiều thứ nữa, nhưng chỉ riêng những nguyên do đó đã có thể khiến tôi bị thu hút!"

Phi Y Hân đơ người một lúc, lát sau lại hừ lạnh một tiếng, quấn chặt quanh người, sau đó liền đứng lên, lạnh lùng nhìn hắn:

"Anh không cần phải dụ dỗ nữa, tôi không đồng ý loại yêu cầu này!"

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26

Nói xong câu này, chưa kịp để hắn có phản ứng lại, cô đã nhanh chóng chạy vọt vào phòng tắm, tháo tất chân lớn đang quấn quanh người mình ra, quăng ra ngoài phòng tắm, sau đó khóa chặt cửa cẩn thận, yên tâm mà chuẩn bị nước tắm.

Hoắc Đông Thần nghe cô nói không những không tức giận mà còn thích thú nhìn cánh cửa phòng tắm đã khóa chặt... Cô gái nhỏ từ chối thẳng thừng như vậy, hẳn cũng đã dự tính trước rồi, ban này làm mặt lạnh cũng chỉ muốn dọa cô một chút mà thôi.

Cô gái của hắn mà dễ dàng đồng ý, thì hắn đã không say mê cô như thế...

Hiện tại điều mà hấn thắc mắc nhất là... Cô lát nữa mặc gì ra ngoài đây?

Hoắc Đông Thần nhìn quần áo của hai người rơi vãi khắp nơi tối qua, trong lòng dấy lên một cảm xúc khó tả...

Phi Y Hân vừa định tìm thử có sữa tắm nữ không thì phát hiện trên kệ có một lọ tinh dầu vô cùng đẹp mắt, kế bên còn có một mẫu giấy nhỏ. Cô tiện tay cầm lên xem thì có chút bất ngờ:

"Tinh dầu này sẽ giúp em giảm đau."

Phi Y Hân ngửa đầu lên cảm thán, tên khốn này sao có thể chu đáo như vậy? Thiếu chút nữa khiến cô quên mất là ai khiến cô đau nhức rồi!

Cô thở dài, cầm lấy lọ tinh dầu nhỏ vào bồn tắm lớn đã đầy nước ấm, đưa tay khuấy nhẹ sau đó chậm rãi bước vào.

Nước ấm khiến cô ngay lập tức như được thư giãn, còn có mùi thơm thảo được dịu nhẹ thoang thoảng, thần kinh căng thẳng rốt cuộc cũng giãn ra.

"Xa hoa thật!" Phi Y Hân nhìn một lượt quanh phòng tắm lớn, sau đó không tự chủ được mà cảm thán.

Kiến trúc được thiết kế theo lối tây âu mang lại cho người ta cảm giác vừa cổ kính vừa hiện đại. Bên ngoài phòng ngủ cũng vậy, lúc này cô còn để ý thấy phía trên trần nhà có đèn chùm pha lê to nữa chứ!

Mọi vật dụng ở đây đều được làm bằng kim loại sáng chói, là loại thượng hạng. Đặc biệt nhất chính là cái bồn tắm cô đang ngâm mình này đây, ba người cũng có thể cùng tắm chung luôn đấy!

Cô dùng nước vỗ vỗ nhẹ mặt mình cho tỉnh táo lại, vấn đề quan trọng bây giờ không phải là nhìn xem boss giàu cỡ nào mà là phải nhanh chóng rời khỏi đây!

Ủa... Mà khoan... Boss...?

"A... Boss nè! Là boss nha..."

Một mảnh kí ức từ đâu ùa về, trong đêm tối cô nhìn thấy một người ngủ quên đang nằm đè lên mình, cô còn cười tươi mà cất giọng ngọt ngào gọi hấn??

Đó là gọi Hoắc Đông Thần!

"Không.... Không thể nào!"

Phi Y Hân hai tay ôm đầu, hết sức khó khăn mà tiếp tục nhớ lại sự việc tối ngày hôm qua... Cô ôm hấn, còn... còn rên rỉ yêu kiều như thế...

"Trời đất ơi!" Phi Y Hân hất văng nước tung tóe khắp nơi, không dám thừa nhận chính mình ngày hôm qua cùng hấn trầm luân!

"Hu hu... Phi Y Hân... Sao mày ngu ngốc để hấn chuốc say như vậy chứ?" Để bây giờ mày thiếu điều muốn lặn xuống nước để khỏi nhớ lại cảnh tượng xấu hổ đêm qua!

Hoắc Đông Thần nói đúng, cô đúng là rất nhiệt tình!

Phi Y Hân khuôn mặt đỏ lựng, tâm trạng buồn thiu mà bước ra khỏi bồn tắm, với tay lấy chiếc khăn tắm bên cạnh lau người, sau đó...

"Đúng là xui tận mạng! Không đem quần áo vào!"

Làm sao bây giờ? Cái khăn tắm này nhỏ xíu à, đâu có bự như cái lúc này của Hoắc Đông Thần, làm sao mà cô quần vào được? Biết vậy lúc này không ném cái chăn kia ra!

Phi Y Hân đi đi lại lại trong phòng tắm một lúc, sau đó mới nhẹ nhàng mở hé cửa phòng tắm nhìn ra ngoài...

Sao không thấy ai hết vậy? Hoắc Đông Thần đi đâu rồi?

Sao cái chăn lại ở xa quá vậy? Lúc này cô đâu có quãng xa tới vậy, còn nữa, chẳng phải khi nãy dưới sàn còn có nhiều quần áo rơi vãi sao? Nhất định là tên kia làm rồi! Nhưng mà cũng may, hiện tại hấn không ở đây, cô có thể ra ngoài lấy chăn tiếp tục che người lại...

Nghĩ là làm, Phi Y Hân chạy nhanh ra ngoài, vậy mà khi cô còn chưa chạm vào mép giường thì cánh cửa lại "cạch" một tiếng, mở ra...

Hoắc Đông Thần mặc áo choàng ngủ từ bên ngoài bước vào, đôi mắt sáng rực nhìn vào cơ thể trắng nõn không một mảnh vải che thân của cô.... Đường cong đẹp mắt không ngần ngại mà phơi bày tất cả trước mặt hấn...

"Áa..." Phi Y Hân hét toáng lên, vội vàng ngồi xổm xuống lấy hai tay che ngực mình lại, đến nhìn cũng không dám nhìn hân!

"Anh... Anh mau đi ra ngoài!" Cô ý, cô dám chắc là hân cố ý! Nếu không tại sao lại đứng lúc như thế, còn vô cùng bình thản mà nhìn cô như vậy!

Hoắc Đông Thần chậm rãi tiến vào, còn cẩn thận đóng cửa, bước từng bước đến chỗ của cô:

"Đừng ngại, đâu phải tôi chưa thấy qua!"

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27

Phi Y Hân thẹn đến không nói nên lời, Hoắc Đông Thần đã đi đến bên cạnh cô từ bao giờ rồi:

"Là em quyến rũ tôi, đừng trách tôi!"

Nói rồi, hân bế thốc Phi Y Hân lên, đi nhanh đến giường ngủ, mặc cho cô đang không ngừng la hét giữa cùng hoảng sợ:

"Hoắc Đông Thần! Đừng như vậy, mau thả tôi xuống!"

Tấm lưng trần của cô dễ dàng cảm nhận được độ mềm mại của chiếc giường, sau đó là da thịt nóng bỏng của Hoắc Đông Thần áp sát vào ngực cô, áo choàng của hân đã được cởi ra lúc nào cô cũng không hay biết!

Phi Y Hân lấy hai tay để đẩy hân ra, vậy mà hân cứ như một tảng thịt lớn, không mảy may ảnh hưởng, còn gắt gao đem hai tay cô chế trụ lên đỉnh đầu:

"Đừng quậy!"

Hai mắt Hoắc Đông Thần bắt đầu đục ngầu, nhanh chóng cúi người xuống hôn cô, tham lam hút hết vị ngọt trong khoang miệng cô.

Một tay hân vẫn giữ lấy tay cô, một tay lại đưa xuống thăm dò hoa huyệt, nhẹ nhàng vuốt ve nó, sau đó lại tìm đến cửa động, đưa một ngón tay vào khuấy đảo...

"Ừm..."

Miệng của cô phát ra tiếng kêu âm muội, cả người bắt đầu vận vẹo, ma sát vào da thịt hân, nếu không phải lúc này cô và hân vẫn đang hôn nhau cuồng nhiệt, chỉ sợ cô sẽ còn kêu lớn hơn nữa.

Ngón tay của hân như có ma thuật khiến thần kinh cô tê dại, nơi đó thật ngứa ngáy, nhưng lại mang cho người ta một cảm giác lạ lùng, rất muốn hân tiếp tục!

Ban đầu ngón tay của hân còn chậm rãi ra vào có chừng mực, nhưng hiện tại động tác mỗi lúc một nhanh hơn, như một con sóng ồ ạt dập tới.

Hoắc Đông Thần rốt cuộc cũng thả môi cô ra, chú tâm điều khiển ngón tay của mình bên trong cô, khiến mặt động của cô ngày càng ẩm ướt.

Phi Y Hân không chịu nổi, hai tay nắm chặt drap giường, khuôn mặt khổ sở phát ra những tiếng rên không cách nào có thể kìm nén được.

"Aa...Aaaaa..... Hức...."

"Dừng lại.... Tôi không chịu nổi... Aaaa...a.."

Hoắc Đông Thần vẫn không dừng lại, ngón tay như cũ ra vào, từng tiếng rên kiều mị của cô như một liều thuốc độc khiến hân mất hết lý trí. Hoa huyệt truyền một trận co rút, dịch hoa ào ạt tuôn ra thấm ướt cả ra giường..

"Aaa....Không...."

Phi Y Hân như bị bòn rút hết sức lực, không ngừng thở dốc, khoái cảm vừa truyền đến khiến cô không cách nào thoát ra được, miệng nhỏ vẫn âm a rên rĩ.

Nơi đó của cô vẫn còn rất nhạy cảm, vậy mà Hoắc Đông Thần vẫn không buông tha, bàn tay thô ráp đặt nhẹ lên hoa huyệt, nhẹ nhàng chà xát...

"Aa... Dừng sờ..."

Hoa huyết run rẩy khi bàn tay hắn vừa chạm vào, hai tay cô mềm yếu muốn đưa đến ngăn chặn hắn, lại bị hắn giữ lấy, đặt nhẹ lên cự long căng cứng...

"Á..." Vật nóng vừa cứng lại vừa thô to, Phi Y Hân hoảng sợ rút tay về nhưng bị hắn kéo lại, không cho cô trốn tránh.

"Lúc này làm em thoải mái như thế, em cũng làm nó thoải mái đi!"

"Biến... Biến thái!" Khuôn mặt cô đỏ lựng, hai mắt vẫn còn sưng mờ nhưng giờ đây lại có chút tỉnh táo.

Hoắc Đông Thần không màng tới, trực tiếp di chuyển tay cô lên xuống, muốn cô làm hắn thật thoải mái.

Phi Y Hân như một con rối bị hắn điều khiển, chỉ biết cắn răng để hắn muốn làm gì thì làm. Cứ tưởng sẽ mất một lúc hắn mới chịu tha cho cô, nào ngờ Hoắc Đông Thần lại nhẹ nhàng để cô nằm xuống giường, trầm giọng nói sát bên tai cô:

"Không trừ em nữa!"

Trong khi cô vẫn đang mơ hồ với câu nói của hắn, bên dưới đột nhiên truyền đến cảm giác như có một vật thô cứng đang ra sức tiến vào....

Phi Y Hân thờ gập, nhìn về mặt có chút thỏa mãn của hắn, trong lòng không khỏi hoảng loạn, dùng sức đẩy hắn ra:

"Đừng! Đi ra... Aa..."

Chưa kịp để cô nói hết, Hoắc Đông Thần đã giữ hông cô, bắt đầu lướt động.

"Aaa.... Aaa.."

Phi Y Hân chỉ mới lần thứ hai nếm trải sự đời, đối với cảm giác nam nữ vẫn còn rất mới lạ, hắn chỉ vừa ra vào vài cái, cô đã không chịu nổi mà rên rỉ không ngừng.

Hoắc Đông Thần đưa tay xoa nắn đôi ngực đang động của cô, bên dưới lại bị cô bao chặt lấy, thoải mái vô cùng, cảm giác này khiến hắn không thể nào dứt ra được, mà hắn cũng không muốn dứt ra!

"Aaa.. Ừm... Hoắc Đông Thần... Ahh.."

Phi Y Hân hai chân vô thức mà quăn lấy người hắn, sau đó liền bị hắn vuốt ve, còn nâng một chân cô lên, cắn nhẹ lên bắp đùi trắng nõn. Hoa huyết vì thế mà càng ép chặt nam căn của hắn, hắn không nhịn được, đôi lúc cũng sẽ phát ra tiếng rên nhỏ...

"Hừ... Thật chặt... Nói xem có phải tôi làm em rất sướng không?"

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28

"Hừ... Thật chặt... Nói xem có phải tôi làm em rất sướng không?"

Hoắc Đông Thần gian tà, còn hôn nhẹ lên chân cô, Phi Y Hân xem chút nữa nói ra suy nghĩ của mình.

Thật sự cảm giác này quá kì diệu, rõ ràng có chút khó chịu, nhưng lại không muốn hắn dừng lại, chỉ có một nơi giao hoa là bên dưới nhưng lại có thể khiến toàn thân cô thật thoải mái, hoàn toàn đã quên mất thế giới xung quanh, chỉ muốn cùng hắn tiếp tục trầm luân!

"Aa... Không.... Không nói!" Phi Y Hân cắn chặt môi dưới, khó khăn nói ra lời trái ý mình.

Dáng vẻ này thật khiến Hoắc Đông Thần điên đảo, hắn nâng một chân cô lên cao hơn, khiến cho hai người càng thêm khít chặt, hạ thân ra vào trong cô nhanh hơn nữa.

"Ư... Chậm một chút!"

"Tôi lại cho đây là em rất thích!"

Hoắc Đông Thần đặt một ngón cái của mình lên hạt châu nhỏ giữa hai chân cô, hết ấn nhẹ, lại vuốt ve nó...

Phi Y Hân tưởng chừng như cơ thể mình sắp nổ tung đến nơi, thân người điên cuồng vận vẹo, miệng nhỏ rên rỉ không dứt.

"Ahhh... Aa... hức..."

Sau đó cô lại thét lên một tiếng chói tai, cơn cực khoái tràn đến, bên dưới mặt hoa tuôn ra không ngừng..

Hoắc Đông Thần bị dịch hoa của cô làm cho thoải mái, nâng hông cô lên ra vào kịch liệt thêm vài lần liền không ngần ngại mà phóng thích luồng tinh dịch nóng hổi vào trong người cô.

Phi Y Hân lại một lần nữa run rẩy, cả người mềm yếu mà giường đôi mất ngập nước mơ màng nhìn hân.

Hoắc Đông Thần yêu chiều hôn cô, chậm rãi rút phần thân của mình ra, một dòng chất dịch trắng đục liền chảy ra ngoài..

"Tiểu Hân, thoải mái không?"

Cô bị hân ôm chặt đến mềm nhũn, nhỏ giọng trả lời:

"Ừm, thoải mái..."

Hoắc Đông Thần hài lòng, càng ôm cô chặt hơn nữa, lúc này cô mới nhận thức được là mình vừa mới nói cái gì, muốn chối bỏ liền nghe hân nói tiếp:

"Em sẽ suy nghĩ lại đề nghị của tôi chứ?"

Phi Y Hân đột nhiên có chút dao động, nhưng nhanh chóng đánh trống lảng:

"Quần áo tôi đâu rồi?" vì vừa trải qua kích tình, giọng nói của cô không tự chủ được mà tràn ngập sự yếu đuối.

Hoắc Đông Thần vuốt nhẹ lên bầu ngực cô, trả lời rất điềm đạm:

"Bỏ rồi!"

"Cái gì? Vậy tôi mất gì về đây?" Cái tên điên này thật làm cô tức chết!

"Lát nữa người hầu sẽ đem đồ đến cho em!"

Phi Y Hân đương nhiên không vừa lòng với câu trả lời này, liền vung tay đánh một đấm vào bắp tay hân. Hoắc Đông Thần cũng không tránh né, mặc cô đánh sau đó lại cúi xuống ôm hôn cô...

Bỏ sao? Bộ sườn xám có giá trị kỷ niệm như vậy hân sẽ bỏ sao? - Hoắc Đông Thần cười thầm trong lòng..

"Dừng xe ở đây là được rồi!" Sau khi ăn sáng, Phi Y Hân được Hoắc Đông Thần chở về.

Nhưng cô không muốn hân đỗ lại gần nhà, một đêm không về, lại thấy nam nhân hôm qua đưa con gái về, mẹ già mà không làm loạn lên thì không phải mẹ cô!

"Sao thế? Em đi nói không?" Hoắc Đông Thần không y lời cô, vẫn tiếp tục chạy, còn không quên bỏ xung vài câu hỏi.

Phi Y Hân hai mắt nổi đom đóm, tên khốn này...

Thấy Phi Y Hân như thế, sợ cô tức quá sinh bệnh, Hoắc Đông Thần cũng không tiếp tục nhây nữa, liền dừng xe lại gần đó theo ý cô.

Phi Y Hân vừa định mở cửa thì bàn tay bị Hoắc Đông Thần giữ lại. Cô khó hiểu nhìn lên mới biết hân cũng đang nhìn mình, đôi mắt hơi trầm lạnh, nhưng dường như còn có chút ôn nhu không nở...

Hai người cứ như thế nhìn nhau, một lúc lâu sau Hoắc Đông Thần mới chịu buông tay cô ra, còn đích thân ra ngoài mở cửa cho cô.

Tâm trạng cô đang rất không tốt, dù cho bây giờ nhìn hân có tử tế thế nào đi nữa cô cũng rất chướng mắt!

Phi Y Hân định không chào mà đi luôn, ai ngờ chưa kịp đi được bước thứ hai đã nghe giọng nói của hân:

"Em hãy suy nghĩ đi!"

Phi Y Hân run nhẹ, đôi chân tưởng như đứng không vững, lảo đảo một lúc mới dừng lại. Cô không dám quay đầu lại nhìn hân, tiếp tục giả vờ bình tĩnh mà đi tiếp.

Hoắc Đông Thần nhìn cô khuất bóng sau đó mới chịu quay về. Hừ! Thật muốn bắt cóc cô về nhà!

Câu chuyện nhỏ số 2 của Hân và Thần:

Một ngày nọ, Hoắc Phu Nhân vì đang mang thai nên bị cấm túc ở nhà. Vì quá buồn chán nên cô cứ đi loay quanh trong nhà, sau đó đụng thứ gì sẽ lục tung thứ đó lên.

Thế là hôm đó, một trong những tủ quần áo đắt tiền của Hoắc Đông Thần, có... một bộ sườn xám màu đỏ trầm..

Đây... Đây chẳng phải là... nó sao?

Phi Y Hân nhìn bộ sườn xám được cất giữ vô cùng cẩn thận, không hề có dấu hiệu bị ố cũ, trong lòng nổi lên một trận ảm áp không thể tả.

Vậy mà dám bảo là bỏ rồi, đúng là... đáng yêu chết đi được!

Khi Hoắc Đông Thần vừa từ công ty trở về, ngay lập tức có một vòng tay ảm áp chào đón, tâm trạng tốt không thể tả, xoa đầu vợ yêu:

"Sao hôm nay lại ngoan ngoãn như thế?"

Phi Y Hân lắc đầu, nhón chân hôn "chụt" một cái lên má hấn...

Người đàn ông này, ngay từ ban đầu đã yêu cô vô cùng sâu đậm, mặc dù cô ngốc nghếch không sớm nhận ra, nhưng hấn vẫn không thôi thương nhớ...

Hoắc Đông Thần.... Đồi này, anh chính là người mà em trân quý nhất!

Hẹn gặp lại vào thứ 4 tuần sau, ngày 18/7/2018!

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 29

Phi Y Hân lén lút mở cửa nhà mình, nhìn ngang ngó dọc không thấy ai mới dám bước vào. Thiệt tình! Nhà mình mà cứ như ăn trộm vậy!

Phi Y Hân rón rén bước từng bước, đến trước cửa phòng rồi thì cô mới có thể thở phào nhẹ nhõm, cũng may là mẹ cô không phát hiện, chắc là đi chợ rồi.

Ai ngờ vừa bước vào phòng thì...

"Á.... Mẹ... mẹ hả? Sao tự nhiên mẹ ngồi trong phòng con, làm con giật mình!"

Trời đất ơi, tim cô đau quá... Tự nhiên vừa bước vào đã thấy mẹ cô ngồi trên giường, vẻ mặt có chút nhợt nhạt, thật đúng là dọa cô sợ chết khiếp!

"Người ta nói có tật thì mới giật mình... Nói! Tội qua sao không về nhà?"

Đang nói giữa chừng đột nhiên bà Phi hét lớn lên, Phi Y Hân lại bị dọa thêm lần nữa, nhưng vẫn cố gắng làm vẻ mặt bình tĩnh nhất có thể:

"Sao mẹ lại hét lớn như vậy? Con tội qua không về nhà là có nguyên nhân chính đáng mà!"

Mẹ cô gật gật đầu tỏ vẻ đã hiểu, Sau đó chậm rãi đứng lên, tiến chậm chậm về phía cô, đôi mắt nhúu lại, ra vẻ như một thám tử chính hiệu:

"Được! Nói xem con đi đâu?"

"Con... Con tội qua uống hơi quá trớn, cho nên đầu nhừ như búa bổ. Vì vậy sắp con không đưa con về nhà mà đưa con vào bệnh viện gần đó."

Thấy mẹ cô gương mặt vẫn chưa giãn ra, cô cười gượng:

"Chắc do anh ta không biết số nhà mình nên không gọi cho mẹ hay, mẹ... Đừng giận..."

Bà Phi tiến sát vào người cô hơn nữa, nhìn một lượt từ trên xuống dưới, sau đó lại nhìn chăm chăm vào cổ cô, rõ ràng là đang... tìm dấu hôn trên người cô mà!

Phải một lúc rất lâu sau, bà ấy mới trở lại đáng vẻ dễ chịu thường thấy, Phi Y Hân muốn thử mạnh cũng không dám.

Cũng may cô đã nhớ mà dùng phấn che lại, nếu không... nếu không... Đến cô nhìn cũng muốn ngất xỉu tại chỗ! Tên khốn đó bộ thích cổ của cô lắm sao? Sao lại hôn mạnh bạo đến nỗi để lại nhiều dấu hôn tím hồng như vậy?

"Mà mẹ này! Không phải mẹ muốn con có bạn trai lắm sao?"

Mẹ cô gật gật đầu:

"Đúng vậy! Ta thấy sếp con là người tốt đấy! Cưa đồ nó đi con gái!"

Phi Y Hân đầu như bốc hỏa:

"Chuyện đó rất là xa vời! Mẹ đừng nghĩ lung tung nữa!"

Bà Phi thở dài:

"Tức giận vì con không về nhà mà cũng không gọi báo một tiếng, hại hai ông bà già ta lo lắng, và nếu con ở qua đêm với người ta thì bọn ta cũng không trách, con gái lớn tự biết suy nghĩ rồi!"

Khỏe mặt Phi Y Hân co giật liên hồi, có ba mẹ nào như ba mẹ nhà này không? Chắc có cả khối người muốn có ba mẹ như vậy mà không được ấy chứ...

Hoặc là ba mẹ cô quá tin tưởng vào sự khôn khéo của cô nên không mấy lo lắng? Suy đi nghĩ lại vẫn là nên hỏi họ xem cô có phải là con ruột họ hay không...

"Con nghỉ ngơi đi, cũng may hôm nay là ngày nghỉ, nếu không làm việc với tình trạng này sẽ đổ bệnh mất! Đã ăn gì chưa?"

"Dạ ăn no lắm rồi! Không ăn nổi nữa!"

"Sếp con cả đêm ở bên cạnh con sao?"

Phi Y Hân bắt giác gật đầu, mà đúng là vậy thật...

"Đúng là một chàng trai tốt, ta thấy con hạ đo ván nó đi!"

Mẹ cô nói xong thì ra ngoài, còn nở một nụ cười rất tươi nữa chứ.

Còn Phi Y Hân thì choáng váng mặt mày, ngã gục lên giường...

Cái gì mà hạ đo ván chứ? Mẹ cô chỉ mới gặp hắn có một lần thôi mà, tại sao lại đặt niềm tin quá lớn vào Hoắc Đông Thần như vậy? Thật chẳng hiểu nổi!

Thôi... Một quá, đầu cô lại đau rồi, cả người lại đau nhức, đúng là tên cầm thú!

Nhưng mà... Sao lúc đó cô lại không thể kháng cự? Đương nhiên một phần là do hắn quá mạnh, cô không thể đẩy hắn ra được, nhưng một phần nào đó trong cô lại không muốn hắn dừng... Thật rắc rối mà!

Phi Y Hân quyết định không suy nghĩ nữa, tìm một bộ đồ thoải mái nhưng khá kín đáo, sau đó bước vào phòng tắm.

Nhưng dấu hôn khắp người cô từ từ hiện rõ ra, nơi nào đó giữa hai chân vẫn còn ửng đỏ, trong đầu Phi Y Hân lại hiện ra cơ thể màu đồng đầy nam tính của Hoắc Đông Thần, lúc hắn di chuyển, cơ bắp vô cùng sống động, còn có mồ hôi nữa....

Trời ơi... Cô đang nghĩ cái khi gì vậy nè?

Cô phát hiện cơ thể cô đã bắt đầu rạo rức, bắt đầu nóng lên, cảm giác thật khó tả... Đây là cô muốn cùng hắn sao?

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30

Phi Y Hân đứng trước vòi sen lạnh, để nước chảy từ đỉnh đầu mình xuống dưới thân, hòng muốn cho mình tỉnh táo lại.

Đây chỉ là phản ứng nhất thời mà thôi, cũng bởi vì vừa mới cùng Hoắc Đông Thần trải qua loại chuyện kia nên dư âm vẫn còn lại, mới khiến cho cô có những suy nghĩ và cảm giác không đứng đắn như thế.

Chỉ cần sau này đừng tiếp xúc quá gần hần, cũng không nghĩ về chuyện này nữa thì sẽ ổn thôi...

Tại sao tôi qua lại để mình say khướt đến vậy? Nếu bản thân tự biết kiềm chế hoặc là không đồng ý nhận nhiều rượu như vậy thì đã không xảy ra chuyện này rồi! Đúng là khôn khổ mà...

Làm như cô không gọi tên Phó Dĩnh thì hần sẽ không ăn cô vậy! Mà giả như có gọi thật thì có cần phải tức giận không? Ai bảo trên đời này phụ nữ là khó hiểu nhất, Phi Y Hân cảm thấy Hoắc Đông Thần mới là khó hiểu nhất!

"Hoắc Đông Thần! Dừng lại!" Phi Y Hân vừa hét vừa dùng những chiếc gối nhỏ xung quanh ném tới tấp vào người hần.

Trong căn phòng xa lạ, Hoắc Đông Thần trên người đã không có một mảnh vải, hai mắt có chút mờ ảo nhưng vẫn vô cùng sắc bén mà nhìn vào cô. Mất hần là đang hướng đến đôi chân thon dài đang lộ ra sau lớp váy ngủ mỏng manh của cô.

Phi Y Hân giật mình muốn dùng chăn che lại, một tay cũng đang đưa lên che trước ngực, chỉ sợ chiếc váy ngủ này sẽ làm lộ ra bầu ngực đầy đặn của mình.

Hoắc Đông Thần thấy thế thì sải bước nhanh đến, kéo mạnh hai tay cô đặt lên đỉnh đầu, ép cô sát vào thành giường, sau đó lập tức hôn lên gáy cô, rồi lại đến cổ, còn mút mạnh một cái. Tuy động tác chậm rãi nhưng Phi Y Hân lại thấy giống như bị hần tấn công dồn dập, cả người bắt đầu rạo rức, sức lực để vùng vẫy cũng không có.

Bàn tay của Hoắc Đông Thần tham lam, bắt đầu dò tìm ngực cô, rất nhanh, trước ngực đã bị hần xoa nắn đến đủ mọi hình dạng, cô lại không mặc đồ lót, càng tiện bề cho hần hành động.

"Úm..."

Phi Y Hân vì không chịu nổi kích thích mà cả cơ thể hơi run rẩy, người trước ưỡn lên cao vì bị hần làm cho khó chịu, ai ngờ như thế càng làm Hoắc Đông Thần nhiệt tình hơn, hần nhanh chóng xé toang bộ váy ngủ gợi cảm, để cô nằm xuống giường, ngón tay từ ngực nay đã di chuyển xuống u cốc thần bí, nhẹ nhàng vuốt ve...

"Aa... Dừng lại... aa..."

Phi Y Hân không ngừng rên rỉ, Hoắc Đông Thần càng tà ác hơn mà dùng ngón tay ra vào liên tiếp trong hoa huyết, tốc độ nhanh vô cùng. Cô vì quá kích thích mà hét lên một tiếng, mật dịch bên dưới tuôn trào ướt đầm tay hần.

Hoắc Đông Thần dùng chất dịch đang dính trên tay mình mà bôi lên lên vật nóng của hần, nhân lúc Phi Y Hân vừa đạt cao trào vẫn đang vô lực trước mặt hần mà đưa cự vật của mình tiến vào trong cô...

"Aa..."

Hoa huyết cô bị cự vật xâm chiếm liền co rút lại, ép chặt hần đến không thể di chuyển, Hoắc Đông Thần liền dùng tay đánh một phát vào mông cô, buộc cô nghe lời.

Phi Y Hân lại không có cảm giác đau khi hần đánh mông mình, nhưng rất ngoan ngoan mà thả lỏng để hần di chuyển.

Mỗi đợt ra vào của hần cô lại rên lên thành tiếng, nhìn cơ thể nam tính của Hoắc Đông Thần, bản thân có một cảm xúc khó tả vô cùng, dường như là say mê, dường như cũng là khát cầu...

.....

"A..."

Phi Y Hân mở to mắt ra, thở hổn hển, nhìn thấy trước mắt là phòng ngủ của mình, nhưng toàn thân đều là mồ hôi.

Bây giờ trời vẫn tối mịt, lúc này Phi Y Hân mới nhận thức là mình vừa nằm mơ... Theo như người ta hay nói thì đó là.... Mộng xuân!

Xúc cảm trong mơ dường như còn tồn tại cho đến tận bây giờ, cả người Phi Y Hân vẫn chảy nhiều mồ hôi, hơi thở cũng nặng nề, bên dưới lại có chút khó chịu...

Cô thử kiểm tra xem nó là gì, không ngờ lại có chất dịch dính trên tay mình....

Phi Y Hân tức tối, chiếc gối ôm bên cạnh cũng ném thẳng đi thật xa, rất muốn hét lên thật to để voi đi nỗi bức tức này nhưng lại sợ ba mẹ còn ở dưới lầu, chỉ e là chạy lên tìm cô đòi mạng mất!

Cô vò đầu bứt tóc, tự mắng bản thân mình đúng là điên mất rồi, bây giờ lại còn gặp mộng xuân!

Cô không lẽ rất ham thích loại chuyện này sao? Sao lại dễ dàng mơ thấy nó được chứ? Lại còn là với Hoắc Đông Thần!

Phi Y Hân ngay lập tức nguyên rủa tên này, lời ba đời tổng tông nhà hấn ra mà hỏi thăm cho hả con bứt bối.

Đến khi tâm trạng bình tĩnh hơn thì không tàu nào ngủ nổi, và lại nếu ngủ chỉ sợ lại gặp mộng xuân!

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 31

Phi Y Hân đến sáng vẫn một tâm trạng cực kì không tốt, cô không suy nghĩ mà chọn ngay bộ đồ công sở màu đen.

Chiếc áo sơ mi hoàn toàn một màu đen tuyền, chất liệu không mỏng, mặc lên người lại toát lên vẻ quyền thế cứng rắn, lại thêm tâm trạng Phi Y Hân không tốt, trên mặt không có lấy một nét cười, càng làm cô trong vô cùng quyền lực và mạnh mẽ.

Chiếc váy chữ A đen ôm sát người, không quá đầu gối, làm tôn thêm dáng người hoàn hảo, cao gót màu đen mũi nhọn, càng làm cô nổi bật lên chiều cao của mình. Kết hợp tất cả thật giống như một nữ cường nhân vô cùng kiên cường, không một ai dám xem thường mà còn phải nhường bước.

Ông bà Phi đang ngồi ăn sáng cũng bị dáng vẻ và khí thế của cô làm sững người, chỉ sợ đã có ai chọc giận con gái nên nó mới nhìn đáng sợ như thế!

Phi Y Hân chào họ một câu, chỉ uống một cốc sữa nóng lót dạ rồi đi làm, trên gương mặt vẫn không một ý cười...

"Y... Y Hân!" Như Mộng vốn chỉ tranh thủ thời gian mà đậm lại chút phấn trên mặt mình, nghe tiếng động quay lại thì thấy Phi Y Hân một thân đen tuyền đi tới. Cô ta hơi sợ hãi mà lắp bắp gọi cô.

Tại sao Phi Y Hân hôm nay lại trong đáng sợ như vậy? Người ta còn chưa liếc nhìn đến cô mà cô đã có cảm giác bị áp bức như vậy rồi! Như Mộng thầm mắng bản thân thật không có tiền đồ, cũng ước mình có được một chút thần thái như thế...

"Tiếp tục đi, đừng quan tâm đến tôi!" Phi Y Hân không vào phòng làm việc của hấn như thường ngày mà tiến đến ngồi ở một bàn gần Như Mộng.

Ở mỗi khu thư kí đều được bố trí thêm bàn như thế, để những người đến báo cáo công việc có cần gì cũng có thể chỉnh sửa dễ dàng. Phi Y Hân khi cần làm việc với cấp dưới cũng thường xuyên ngồi bên ngoài, và hôm nay cô quyết định sẽ ngồi ở đây! Chỉ sợ ngồi gần Hoắc Đông Thần cô sẽ không thể tập trung được!

Vậy mà hôm nay đến gần trưa rồi mà Hoắc Đông Thần vẫn chưa đến công ty, thật hiếm thấy. Có điều cô lại thấy mừng vì điều đó, không có hấn ở công ty không khí thật thoải mái biết bao, đương nhiên không ai dám trì trệ công việc nhưng tâm trạng bọn họ đều rất thoải mái, không chừng hiệu suất sẽ càng tăng thêm ấy chứ!

Phi Y Hân có một vài tài liệu cần xử lý ở chỗ Trịnh Thiên Dương nên đến chỗ hấn lấy. Gặp cô thái độ của hấn cũng như đối với bao người khác, rất cột nhả:

"Hôm nay Hoắc tổng không đến chắc cô buồn lắm nhỉ?"

Phi Y Hân nhận tập tài liệu từ tay hấn, còn cười mỉa:

"Chuyện lời đến hấn là tôi rất mừng vì điều đó!"

Trịnh Thiên Dương tròn mắt há mồm, lắp bắp không tin nổi:

"Cô không sợ cậu ta sao?"

"Có chứ! Tùy trường hợp!"

Nói rồi cô không chào mà liền đi ra khỏi phòng làm việc của hấn, còn Trịnh Thiên Dương nhìn bóng cô đi mà trong miệng cứ lẩm bầm:

"Quên ghi âm rồi.... Quên ghi âm rồi..."

Trên tầng làm việc cao nhất lúc này lại xuất hiện một cô gái nhìn vô cùng dịu dàng và hiền lành, trên người lại mặc một bộ trang phục đắt tiền, cô ta toát lên vẻ quý phái, thật sự rất giống một làn gió mùa xuân ấm áp, khiến người ta muốn gần gũi.

Phi Y Hân thầm khinh bỉ, vẻ mặt không cảm xúc nhưng nội tâm lại chán ghét vô cùng, tại sao lúc nào cô không có ở đây cũng đều xuất hiện những nhân vật kiểu này đến tìm Hoắc Đông Thần vậy?

Cô tự hỏi tiếp tân ở dưới kia làm việc kiểu gì mà họ có thể vào dễ như vậy, cô nhớ tiếp tân đều là nữ kia mà, đâu phải nam, vậy mà cũng bị mê hoặc sao?

"Cô à, thật sự xin lỗi, Hoắc tổng nếu có khách đều báo trước với chúng tôi, cô không có hẹn trước thì thật khó cho tôi quá!" Như Mộng ăn nói rất có chừng mực, cũng không muốn chuyện như lần trước lại xảy ra nữa.

"Tôi là bạn của anh ấy, anh ấy sẽ không nổi giận đâu!" Vị tiểu thư gương mặt vẫn vô cùng hòa nhã, không có vẻ gì là khó chịu.

"Tôi... Y Hân!" Như Mộng đang không biết dùng lời gì để nói nữa thì nhìn thấy Phi Y Hân đang đi đến, có chút mừng rỡ mà gọi tên.

Phi Y Hân gật đầu, mỉm cười với vị tiểu thư kia:

"Chào cô, tôi là Phi Y Hân, là trưởng thư kí ở đây, không biết cô cần gì?"

"Tôi là Lan Nhượng Tâm, là bạn của Hoắc tổng, tôi muốn gặp anh ấy nhưng lại chưa báo trước, mọi người có thể để tôi ngồi chờ không?"

Lan Nhượng Tâm nhìn Phi Y Hân rất có phong thái chuyên nghiệp, lại không có cảm giác nguy hiểm như tình địch, trong lòng hơi thở phào...

Phi Y Hân gật đầu, còn đưa tay chỉ đường cho Lan Nhượng Nhan:

"Mời cô đi theo tôi!"

Cô ta vui vẻ gật đầu chào Như Mộng rồi đi theo Phi Y Hân, còn Như Mộng thì nhìn theo khó hiểu... Hướng đó đâu phải là hướng phòng chờ?

25/7 Có tiếp nhé!

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 32

Đã thay đổi tên nữ phụ =))

Bây giờ mình không đặt lịch đăng nữa, cũng không ra ba chương cùng lúc nữa, viết xong thì đăng thôi, vì dù cách nào thì mọi người cũng thấy lâu hết.

Viết ba chương thì đương nhiên cần thời gian nhiều hơn 1 chương rồi, 1 tuần thì mình nghĩ cũng vừa đủ viết vì còn viết 1 bộ khác nữa, đi học đi làm... Nếu thấy lâu thì thôi, xong chương nào up chương nấy luôn!

Phi Y Hân rất nhanh đã trở lại, có lẽ vừa bẫy được người khác nên tâm trạng đã thoải mái hơn, vẻ mặt không còn vẻ nghiêm nghị nữa.

Đối diện với ánh mắt đầy nghi hoặc của Như Mộng, cô cũng chỉ cười nhẹ:

"Hoắc tổng bảo tôi đưa Lan Nhượng Tâm đến phòng đó!"

"Nhưng mà... Hình như điều hòa phòng đó bị hư rồi thì phải, cửa sổ cũng không mở được, nghe nói chuẩn bị dùng làm nhà kho rồi!" Như Mộng vẫn không thôi tò mò.

"Tôi biết, nhưng Hoắc tổng đã phân phó như thế, chúng ta chỉ việc làm theo là được rồi!"

Như Mộng như ngộ ra chân lý, vẻ mặt có chút thỏa mãn, tuy Hoắc tổng làm vậy với con gái nhà người ta thật không tốt chút nào, nhưng như vậy thì chứng minh được cô gái kia chả là cái đinh gì trong mắt ngài ấy. Hừ! Đâu phải ai Hoắc tổng cũng để tâm chứ, dấu cho cô ta có xinh đẹp.

Thế là bọn họ cũng không bận tâm đến Lan Nhược Tâm đang khổ sở vì cái nóng chết người nữa, tiếp tục làm tốt công việc của mình.

Cứ thế độ gần một tiếng sau, cái người xuất hiện trong mộng xuân của Phi Y Hân đã đến công ty. Vừa lên tầng cao nhất, đã tiêu soái tiến đến chỗ cô mà nói chuyện:

"Sao lại ngồi ngoài này? Vào phòng với tôi!"

Phi Y Hân nhìn con người tuần tú trước mặt, rất không muốn trả lời, nhưng ai bảo cô là cấp dưới của người ta kia chứ?

"Tôi có vài việc cần xử lý ngoài này, anh vào trước đi!"

"Thế tôi có việc cần em xử lý thì sao đây?"

Hoắc Đông Thần hơi nhếch mép cười, nhìn thái độ của hân là biết hân nhất quyết muốn cô vào trong rồi..

Phi Y Hân chậm chạp thu dọn đồ đạc đi theo hân, lúc này không hiểu sao cô lại ngửi được mùi lạ, có lẽ là nước hoa của hân? Bình thường hân đâu có dùng? Nhưng mùi hương này thật dễ chịu...

Ngay lúc bước vào phòng làm việc, cô có cảm giác cơ thể hơi nóng, có chút khó chịu, nhưng bản thân tự nhủ là do có sự xuất hiện của Hoắc Đông Thần nên mới thế!

"Tại sao hôm nay em lại một màu đen thế?" Hoắc Đông Thần giương đôi mắt sáng quắc nhìn cô, dường như có chút không vui.

Phi Y Hân thật sự khó hiểu với câu hỏi này của hân:

"Lạ lắm sao?"

Hoắc Đông Thần ngồi xuống trước mặt cô, khuôn mặt có chút lạnh lùng, là dáng vẻ thường thấy của hân:

"Sau này đừng mặc màu này nữa, em hợp với những màu pastel hơn!"

Hân chắc chắn là tâm trạng cô đang không tốt, thái độ nói chuyện với hân cũng rất khó chịu. Rõ ràng hôm qua vẫn còn bình thường kia mà... Có lẽ là khó chịu vì hân đến trễ mà không báo cho cô biết. Chắc chắn là vậy rồi! [Lâu lắm rồi Văn mới chen vào tình tiết một bộ truyện thể này, bởi vì không thể không nói: Anh thật tự tin quá đi =))]

"Sao anh lại quản chuyện của tôi? Trong công ty có quy định không được mặc màu đen sao?"

Tìm cô lúc này đập nhanh hơn bình thường, không phải do hồi hộp hay tức giận, cô cũng không hiểu tại sao lại như vậy. Nhưng mà từ lúc Hoắc Đông Thần ngồi xuống đối diện cô thì phản ứng càng rõ rệt, mùi hương này thật khiến cô vừa dễ chịu lại vừa bứt rứt....

"Hôm nay em không khỏe à? Ai chọc giận em sao?" Hoắc Đông Thần vuốt nhẹ một bên má cô, vẻ mặt vẫn nghiêm nghị vô cùng, cứ như ai đụng đến cô hân sẽ cho đi đời ngay vậy!

"Không... Tôi không sao!"

Phi Y Hân lùi về sau tránh sự đụng chạm của hân, ngay khi ngón tay hân chạm vào cô, cả cơ thể cô như có luồng điện chạy qua vậy, tại sao?

Hoắc Đông Thần thấy cô né tránh mình thì khó chịu vô cùng, hân nhanh chóng giữ chặt cầm cô, kéo cô về phía mình mà hôn...

"Ừm..."

Phi Y Hân cảm thấy đầu óc choáng váng, cả người nóng lên vì chiếc lưỡi của hân đang càn quét khắp khoang miệng cô, mùi hương kia vẫn cứ xộc vào mũi, cả người cô bắt đầu mềm nhũn, khó khăn hít thở một chút không khí cho đến khi Hoắc Đông Thần buông tha cho cô.

Phi Y Hân gạt mạnh bàn tay vẫn đang giữ lấy cầm cô của hân, vô lực mà dựa vào ghế của mình, ngay chính lúc này, cửa phòng đột nhiên bị mở toang, tạo nên tiếng động lớn.

Lan Nhược Tâm bất chấp sự ngăn cản của Như Mộng mà hùng hổ xông vào phòng làm việc của hân, tuy vẻ mặt không quá hung dữ nhưng nhìn vô cùng chật vật, mồ hôi thấm ướt cả tóc mái, hơi thở thì nặng nề, vì đi quá nhanh nên váy áo có chút xộc xệch.

Hoắc Đông Thần lạnh lùng nhìn qua, quét một ánh mắt sắc bén lên người cô ta, mặt Lan Nhược Tâm tái mét, nhưng vẫn cố gắng gượng lên một nụ cười thật tươi, chậm rãi tiến đến chỗ hân...

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33

"Anh Đông Thần, lâu quá không gặp!"

Nếu như nụ cười thái độ này được Lan Nhược Tâm thể hiện khi mới đến Hoắc Viễn thì chắc không ít người động lòng, nhưng hiện tại cô ta một thân nóng bức, trông cứ như là một người cầu thả cùng thiếu lịch sự.

Phi Y Hân có chút hả hê, nói cô ác cũng được, cô không quan tâm, bởi vì thực sự là cô cảm thấy Lan Nhược Tâm rất đáng để cô ban cho đáng về này.

Cô không thêm để tâm đến sắc mặt của Hoắc Đông Thần với Lan Nhược Tâm như thế nào, dẫu sao cũng không phải chuyện của cô. Nhưng Lan Nhược Tâm lại không như thế, từ đầu cô ta đã luôn chú ý tới Hoắc Đông Thần, hiện tại đã bị thái độ lạnh nhạt cùng chán ghét của hắn làm cho e ngại.

Hai mắt Hoắc Đông Thần đều tràn ngập sự chán ghét dường như đã sắp không còn kiên nhẫn để ban cho cô ta cái nhìn của mình:

"Cô là ai? Người của tôi cũng thật đáng trách khi dám để một kẻ như dân đen đến tận phòng làm việc của tôi!"

Trong thoáng chốc, sắc mặt Lan Nhược Tâm tái nhợt, lao đảo đến sắp ngã, cũng may mà trụ lại kịp nếu không đến tôn nghiêm cuối cùng cũng mất đi!

Tại sao? Rõ ràng... Cô và anh đã gặp nhau nhiều lần, cũng nói với nhau nhiều câu, vì cô là bạn thân nhất của em gái anh - Hoắc Tiểu Đồng, tại sao giờ lại...

Có lẽ qua một đoạn thời gian nhiều năm không gặp, cô đã thay đổi diện mạo không ít, lại còn... Một thân chật vật như vậy nữa, cho nên...

Nghĩ đến đây Lan Nhược Tâm liền ném cho Phi Y Hân một cái nhìn sắc bén hiểm độc, cô ta chưa kịp thu liễm, nguy trang lại thì đã bị Hoắc Đông Thần hung hăng "tát" cho một bạt:

"Cô có tư cách gì dám liếc thư kí của tôi?"

Lan Nhược Tâm run rẩy, Hoắc Đông Thần nói mà như gầm lên vậy, thật khiến cô ta sợ hãi.

"Anh Đông Thần, em... em xin lỗi, đã không giới thiệu rõ ràng! Em Lan Nhược Tâm, là bạn thân của Tiểu Đồng, trước đây chúng ta cũng cùng nhau gặp gỡ nhiều lần rồi!"

Hoắc Đông Thần cười lạnh:

"Vậy thì sao?"

"Em... Em... Thật ra bác gái bảo em đến gặp anh. Nói em có gì thì chăm sóc cho anh..." Hai tay Lan Nhược Tâm đều là mồ hôi, thái độ thờ ơ này của Hoắc Đông Thần khiến cô ta không biết nên nói gì cho đúng nữa. Mặc dù đã chuẩn bị tâm lý trước rồi nhưng cũng không ngờ lại đến mức này!

"Cô không thể khôn khéo một chút sao? Nói chuyện với anh ta thì cô nên dùng mưu mẹo của mình đi. Như thế này vẫn chưa đủ trình độ đâu!"

Phi Y Hân nhàm chán nhìn Lan Nhược Tâm nói, từ bi cho cô ta sáng não một chút vậy!

Lan Nhược Tâm trong lòng hận không thể cho Phi Y Hân một bài học, cô ta là ai mà lại dám ăn nói với cô như thế?

"Nghe cô ấy nói rồi đấy, lần sau nếu may mắn mà gặp được tôi thì cô nên rút kinh nghiệm. Giờ thì tôi muốn cô rời khỏi đây trong vòng 5 giây!"

Lan Nhược Tâm đứng chết trân tại chỗ, miệng thì cứ "anh... anh" lắp bắp. Hôm nay đã chịu bao nhiêu nỗi tủi nhục rồi...

"1..."

"2..."

Lan Nhược Tâm vội vàng chạy ra khỏi nơi này, cô biết rõ Hoắc Đông Thần sẽ không tha cho ai dám chống lại lệnh của hắn.

Như Mộng biết bản thân cũng không làm tốt nhiệm vụ của mình nên cũng nhẹ nhàng đóng cửa phòng lại rồi rời đi, cô không muốn bị Hoắc tổng trừ lương đâu...

Sau khi không gian nơi đây đã yên tĩnh lại, Phi Y Hân mới càng cảm nhận được sự kỳ lạ của cơ thể mình.

Không phải vì cô khó chịu, mà vì cơ thể cô không khỏe, cả thờ cũng có chút không thuận rồi...

Phi Y Hân lắc đầu bó tay, với sự lạnh nhạt của hắn, cô thật không tin là hắn trước đây cũng từng có bạn gái, nhưng thật sự là hắn đã từng có rồi mới ghê...

Đang suy nghĩ lung tung thì trên trán cô cảm nhận được hơi ấm bàn tay của hắn, chỉ là cái chạm nhẹ nhưng đã khiến tim cô đập nhanh hơn bao giờ hết, chuyện này thật sự không ổn...

"Em không khỏe sao? Nhìn em như đang sốt vậy!"

Phi Y Hân trầm tư nhìn hắn, rõ ràng trước khi hắn đến vẫn rất bình thường...

"Tôi... Tôi muốn xin về sớm, tôi thật sự cần nghỉ ngơi!"

Phi Y Hân đứng phắt dậy nhìn hắn, Hoắc Đông Thần trầm mặc nhìn cô một lúc, sau đó mới gật đầu cho phép:

"Tôi sẽ bảo tài xế đưa em về!"

"Không cần đâu, cảm ơn anh!" Nói rồi Phi Y Hân chạy như ma đuổi ra khỏi phòng.

Nhìn khuôn mặt ửng đỏ kiêu mị của cô, Hoắc Đông Thần có chút xót xa, nhưng về phúc hắc thì vẫn chiếm ưu thế hơn. Kế hoạch thu phục tiểu yêu tinh xem ra đang phát triển rất tốt...

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34

Phi Y Hân Sau khi ra khỏi phòng làm việc của hắn cũng không gấp gấp nữa, mà cố gắng giữ cho cước bộ chậm lại, càng đi nhanh, cô càng cảm thấy người khó chịu hơn!

Phi Y Hân chậm rãi bước trên phố, cố gắng hít thở đều đều. Cô cũng không dám gọi taxi, chỉ sợ ngồi trên xe với tình trạng này sẽ càng không tốt.

Từ công ty muốn về nhà cô sẽ băng ngang qua một công viên, không khí trong lành lại có gió thổi thoảng qua mang theo hương hoa dịu nhẹ, nhờ vậy cô mới cảm thấy bản thân thoải mái hơn.

Vừa về đến nhà, Phi Y Hân mệt mỏi nằm thẳng xuống giường, đến giờ cơm tối mới bị mẹ Phi gọi xuống ăn cơm. Tâm trạng của cô hiện vẫn đang như trên mây, còn thỉnh thoảng nghĩ về Hoắc Đông Thần nữa... mà là nhớ đến mùi hương nam tính cùng cơ bắp rắn chắc của hắn!

Ngồi ăn cơm mà mặt cô đỏ ửng, bất giác lại nhớ hình ảnh hai người thân mật, mặt càng nóng và đỏ hơn nữa. Ăn vội ăn vàng cho xong liền tiếp tục chium chăn đi ngủ...

Cũng may tối nay không mơ thấy mộng xuân, nhưng chỉ một đêm mà cô tỉnh dậy đến mấy lần, mỗi lần đều bứt rứt khó chịu vô cùng. Đột nhiên lúc đó cô lại có suy nghĩ thà mơ thấy mộng xuân còn dễ chịu hơn!

"Tiểu Hân, em lại không khỏe sao?"

Hoắc Đông Thần vẫn ngồi ở bàn làm việc của mình, nhưng đôi mắt thường xuyên hướng về Phi Y Hân, liền thấy cô gái nhỏ cũng đang nhìn mình, khuôn mặt đỏ hồng, hình như hơi thở cũng nặng nề...

Phi Y Hân lắc lắc đầu, một tay đặt lên trán mình, một tay lại đặt lên tim mình, trán không nóng, nhưng tim đập nhanh quá!

Và lại bên dưới cũng...

Hôm nay mùi hương đó vẫn còn, cô nghĩ chính nó là nguyên nhân gây ra mọi chuyện. Nhưng chợt nhớ đến hôm qua Lan Nhược Tâm cùng Như Mộng cũng ở trong phòng này nhưng có bị gì đâu? Nên cũng nhanh chóng gạt bỏ nghi ngờ xuống.

Từ sáng đến giờ cô cứ không tự chủ được mà nhìn về hướng của Hoắc Đông Thần, cô đương nhiên biết hắn đẹp trai, nhưng hôm nay lại đặc biệt hơn thì phải, cô dường như không thể rời mắt khỏi hắn.

Cảm thấy hắn thật nam tính, đặc biệt là lúc hắn nuốt nước bọt, trái khế lên xuống, thật sự khiến cả người cô liền nóng ran. Phản ứng còn mãnh liệt hơn cả ngày hôm qua nữa! Cô lại bất giác rất nhớ đến lần trước hai người hoan ái, cảm giác thật sự rất tuyệt...

"Trời ơi, mình đang nghĩ cái gì vậy?"

Phi Y Hân tự vỗ vào trán mình một cái, cũng không nhớ hiện tại Hoắc Đông Thần vẫn đang nhìn cô chăm chú...

"Để tôi đoán xem... Em đang nghĩ về tôi đúng không?"

Hoắc Đông Thần nhếch miệng cười, tiến đến chỗ cô, còn vô sĩ mở sẵn vài ba cúc áo trước ngực...

Phi Y Hân không thèm để ý đến lời trêu chọc của hắn, đôi mắt cứ dán vào người hắn, vẻ mặt có chút say mê mà ngay cả bản thân cô cũng không nhận ra.

Dáng vẻ cô thế này rất chọc vào bản tính đàn ông của Hoắc Đông Thần, cổ họng hắn cũng cảm thấy khô ran rồi, nên không ngần ngại mà kéo mạnh cô vào người ôm hôn.

Phi Y Hân bị hôn nhưng không hề phản kháng, bởi vì nụ hôn này khiến cô rất dễ chịu, hôm nay môi lưỡi hắn chạm vào cô không khiến cô thấy nóng, mà ngược lại man mát, lưỡi hắn lướt đến đâu, cô lại không kim được mà cùng hắn quấn quýt, bàn tay hắn chà xát lưng cô cũng khiến cô thật thoải mái...

Hoắc Đông Thần được cô đáp lại, lửa nóng trong người càng hùng hục, lực đạo cũng mạnh hơn, nhàu nhăn cả áo cô. Môi hắn mút thật mạnh môi cô, mãnh liệt như muốn hòa tan cô vào thân thể mình.

Phi Y Hân hoàn toàn bị hắn đánh gục, cánh tay vòng lên cổ hắn như khuyến khích hắn tiếp tục.

Hoắc Đông Thần tham lam dòi môi đến cổ cô, lại mạnh bạo hôn, ngay lập tức chiếc cổ trắng xuất hiện vết hôn đỏ hồng.

Một chiếc nút áo sơ mi của cô bị bung ra, sau đó lại đến một nút nữa, gần như để lộ toàn bộ khuôn ngực.

Hoắc Đông Thần kích động bế thốc cô lên, nhanh chóng tiến vào phòng ngủ, vừa cời âu phục của mình, vừa vuốt ve cơ thể nóng bừng của cô...

Khỏi nói cũng biết là có H ở chương sau nhì =))

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35

Phi Y Hân mơ màng nằm trên giường, cơ thể hắn vừa rời khỏi đã khiến cô khó chịu, còn khó chịu hơn cả trước khi hắn chạm vào cô nữa!

Cô không tự chủ được mà vịn vào thân hình, chiếc áo sơ mi hở cổ làm thoát ẩn thoát hiện bộ ngực căng tròn bên trong, lại còn có thêm nội y tối màu nửa che nửa hở nữa chứ!

Hoắc Đông Thần cảm thấy miệng đắng lưỡi khô, chỉ buông cô ra để tự thoát y một lúc thôi mà hắn đã không chịu nổi, khao khát được giằng vò cô trong cự long của hắn đã lên đến đỉnh điểm!

Sau khi hoàn toàn không còn chướng ngại vật trên người của mình, hắn liền nằm đè lên thân thể mềm mại của cô, hôn xuống chiếc cổ mẫn cảm.

"Úm... Aa..."

Đôi môi của Hoắc Đông Thần di chuyển đến đâu, Phi Y Hân bị kích thích đến đó, rên lên thành từng tiếng nỉ non.

Mùi hương nam tính tự nhiên của hắn cộng với mùi nước hoa này càng làm đầu cô như muốn nổ tung, cả cơ thể đều mềm nhũn mà nằm trong lòng hắn.

Hoắc Đông Thần cời hết hàng nút trên áo sơ mi của cô, luồn tay vào nội y mà xoa nắn ngực cô, nhanh chóng tìm đến nhũ tiem mà chơi đùa, hết xoa nhẹ nó lại đưa miệng đến ngậm chặt.

"Aa..."

Người Phi Y Hân run lên, cơ thể cũng tự động ưỡn lên như thôi thúc hắn mạnh bạo hơn nữa. Môi hắn ẩm ướt lại nóng bỏng, liếm bầu ngực cô thật sự quá kích thích.

Dù đây chỉ mới là phản ứng tự nhiên nhất của Phi Y Hân, nhưng Hoắc Đông Thần cũng bị cô giằng vò không ít, hạ thân thật không có tiền đồ, cô chỉ mới uốn người vài cái đã căng cứng đến thế rồi!

Hắn có chút tức giận vì định lực của mình quá kém, liền cắn nhẹ lên nhũ hoa, hai tay cũng kéo váy của cô lên đến ngang hông để hắn tiện bề hành động.

Phi Y Hân muốn phản kháng cũng không được, chỉ còn biết ngửa cổ lên mà thở dốc. Không chỉ có ngực cô bị hân làm cho điên loạn, mà bên dưới hoa huyết cũng sắp chịu không nổi, nó thật ngứa!

Hoắc Đông Thần rút cuộc cũng dời môi khỏi ngực cô, điểm đến tiếp theo của hân chính là động hoa nhỏ hẹp nhưng vô cùng ướt át bên dưới.

Hân cúi xuống liếm nhẹ hoa huyết bên ngoài chiếc quần lót mỏng đã ẩm ướt từ bao giờ. Vừa chạm đến, hoa huyết liền run nhẹ như nhấc nhỏ hân dịu dàng. Hoắc Đông Thần liền động lòng, nhưng khi nghe tiếng rên của Phi Y Hân càng nức nở hơn nữa, kích thích dục vọng hân vô cùng mãnh liệt!

Hoắc Đông Thần kéo mạnh quần lót cô xuống, lại bị đôi giày cao gót làm vướng víu, trực tiếp tự tháo giày cho cô, quăng qua một góc, rồi giựt phăng quần lót ra ngoài, cúi xuống mút mạnh hoa huyết.

"Aa... Đùng.... Hức Aaa..."

Phi Y Hân bị kích thích dữ dội, mặt hoa khôi nói cũng biết càng ra nhiều hơn, cơ thể kích động giãy giụa, nhưng bị hai bàn tay to lớn của hân giữ chặt hông mình, tiếp tục thưởng thức.

Mùi hương của cô cùng vị ngọt của hoa dịch tiết ra như muốn làm hân phát điên, hân tham lam liếm vòng quanh hết hoa huyết như không muốn bỏ sót một tinh hoa nào.

Bị cô giãy giụa chỉ càng khiến hân muốn chinh phục cô hơn mà thôi!

Hoắc Đông Thần đưa lưỡi tiến sâu vào mật động của cô hơn, hai vách tường bị xâm nhập liền ép chặt đầu lưỡi hân, ngón cái của Hoắc Đông Thần xoa lấy hạt châu tròn nhỏ, lập tức mật hoa chảy ra như suối, lưỡi hân càng dễ dàng hành động.

Phi Y Hân vừa trải qua cao trào, nhưng vẫn bị Hoắc Đông Thần bám lấy, tiếp tục trầm luân. Cô rên đến khàn cổ họng, nhưng vẫn không thể ngừng rên rỉ. Thật sự rất sướng!

Hoắc Đông Thần ngồi thẳng người lên, nhìn người con gái mà hân khao khát đã vô lực dưới thân hân, phân thân trưởng đến phát đau, liền có ý định muốn tiến vào nơi nhỏ hẹp của cô.

"Tiểu Hân, muốn tôi đút vào không?"

Nếu là bình thường chắc chắn cô sẽ không dễ dàng nói ra suy nghĩ của mình, nhưng hiện tại đã bị kích thích thành đủ mọi cảm giác, cô chỉ biết hiện tại thật sự rất muốn hân thỏa mãn mình!

"Ừm... muốn, đút vào đi..."

Hoắc Đông Thần nghe giọng nhỏ như muỗi kêu của cô, nhưng muốn bao nhiêu mật ngọt là có bấy nhiêu mật ngọt, trong phút chốc những lời nói trên trọc muốn nói với cô đều nuốt vào bên trong, nhanh chóng cảm cực long tiến thẳng vào động hoa ẩm ướt....

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 36

"Aa.... đau!"

Mặc dù hoa huyết của cô đang rất ẩm ướt, nhưng cũng đã không gần gũi với hân vài ngày, cái của hân lại lớn như thế, thật sự khiến cô bị đau!

Hoắc Đông Thần cũng không khá hơn, bị cô ép chặt như thế, cực long đang sưng lên cũng rất khó chịu.

"Hân Hân, thả lỏng..."

Phi Y Hân chỉ nức nở từng tiếng, toàn thân căng cứng, hoàn toàn không thể thả lỏng. Hoắc Đông Thần không thể di chuyển được, liền tà ác dụ dỗ.

"Nếu em không phối hợp thì tôi đi ra vậy!"

Nam căn của hân chỉ mới rút ra được một nửa liền có lực hút như nịt kéo hân lại, và lại hân cũng không muốn ra ngoài, bên trong cô thật sự làm hân thoải mái!

"Đùng đi... hức!"

Xong! Chỉ cần một câu này của cô thì hẳn xác định đã thua rồi, còn nhìn xuống khuôn mặt yêu kiều như sắp rơi lệ của cô nữa.... Thật sự rất khiến hắn muốn... Hung hăng một trận!

Hoắc Đông Thần thô bạo đẩy mạnh một cái đến tận nơi sâu nhất của cô, lại rút nhẹ ra sau đó lại đâm thẳng vào...

"Á... Aa..."

Phi Y Hân nhắm nghiền hai mắt lại, cảm nhận cảm giác vừa đau vừa kích thích này đến không nói thành lời.

Hoắc Đông Thần siết chặt hông cô, đập mạnh vào hạ thân hắn, cùng hắn giao hợp. Tốc độ hắn lúc một nhanh, dịch hoa cũng tuôn ngày một nhiều hơn...

Phi Y Hân bị khoái cảm đánh úp, phó mặc cho hắn giày vò, cũng chỉ muốn cảm giác này sẽ không dừng lại.

Bên cạnh tiếng rên của cô thì thoảng cũng sẽ nghe tiếng rên hừ hừ của hắn. Cơ bắp hắn lúc này là đẹp nhất, căng lên mạnh mẽ, lại có mồ hôi bóng loáng trên da thịt, thật sự khiến mắt cô muốn hồng rồi!

Hoắc Đông Thần cứ thông thả lướt động, cô lại như sắp nổ tung đến nơi, tóc dài rơi trên trán, lại có lúc rơi tung trên giường, nhưng hắn lại cảm thấy thật quyến rũ, làn da cô trắng nõn lại mềm mại, lúc ẩn lúc hiện sau bộ quần áo công sở còn đang cởi dở, da thịt bị hắn nhào nặn mà đã có nhiều mảng đỏ, hắn không nhìn được mà bắt lấy cặp con thỏ nhỏ đang tung tăng dao động, mạnh bạo bóp nắn thành đủ hình dạng.

Hoa huyết cũng vì vậy mà càng siết chặt, hắn ra vào thêm chục cái nữa liền phóng thích vào trong cơ thể cô, Phi Y Hân lúc này cũng đạt cao trào, bên trong vận xoắn lấy nam căn hắn làm cho Hoắc Đông Thần thoải mái không thôi. Ôm chặt lấy người cô, vùi đầu vào hõm cổ cô mà cắn mút.

Trong cô như có hàng ngàn cái môi nhỏ ngậm chặt lấy phân thân của hắn, làm cho hắn vô cùng mê luyến, đến rút cũng không muốn rút ra khỏi người cô!

Phi Y Hân cùng hắn đều thở dốc, hơi thở hai người hòa quyện vào nhau làm không khí trong phòng càng nóng hơn.

Cái của hắn vẫn chôn chặt trong cơ thể cô khiến cô có chút khó chịu, nhưng hiện tại cả người đều bị hắn vây lấy, căn bản không động đậy nổi.

Hạ thân có chút tê rát, cổ họng lại khô khốc, khiến đầu óc Phi Y Hân dần tỉnh táo lại.

Lại bị hắn khuất phục nữa rồi...

Ngay lúc Phi Y Hân muốn đẩy hắn ra, vật nóng đang ghim sâu trong người cô lại tiếp tục trôi dạt, dần to lên, căng cứng bên trong hoa huyết vẫn còn rất nhạy cảm...

Phi Y Hân có chút hoảng sợ, không lẽ hắn còn muốn?

Hoắc Đông lật người cô lại, muốn cùng cô ở tư thế quỳ, bờ mông căng tròn của cô liền xuất hiện ngay trước mặt hắn, rất khiến hắn muốn... đánh!

Phi Y Hân có ý muốn nhào người lên phía trước để tránh va chạm với hắn liền bị hắn kéo về, đánh một cái vào mông:

"Em được thỏa mãn rồi lại muốn chạy sao? Tôi vẫn chưa thỏa mãn đâu!"

Phi Y Hân quay qua trừng mắt với hắn:

"Tôi và anh đều đã một lần rồi kia mà!"

Hoắc Đông Thần cười tà, ghé sát vào tai cô nói nhỏ:

"Vớ tôi, một lần là không đủ!"

Nói rồi hắn nhanh chóng ra vào cường hãn trong cô, tư thế này có thể thỏa mãn thú tính của bất cứ đàn ông nào! Người cùng hắn lại là cô gái ương bướng này, thật khiến hắn hưng phấn vô cùng!

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37

Phi Y Hân bắt đầu có lại khoái cảm, ở tư thế này, mỗi cú va chạm của hắn đều chạm đến nơi sâu nhất, thật sự còn có chút không vừa với kích cỡ này của hắn, quá to đi!

"Aa... Chậm lại... Tôi không chịu nổi!"

"Hừ... Không thích!" Hoắc Đông Thần vừa nói vừa đánh một cái lên mông cô, hiện tại đã bắt đầu đỏ lên rồi.

Phi Y Hân không còn cách nào chỉ có thể ngậm nga tiếng rên của mình.

Mật dịch chảy ra quá nhiều, tinh hoa lúc này của hân vẫn còn ở bên trong, hiện tại nhìn cự long của hân đều đã trắng xóa, máu nóng của hân càng tăng lên.

Hân đưa tay cởi chiếc áo sơ mi của cô ra, phải kiềm chế lắm mới khiến hân nhẹ nhàng cởi chứ không xé rách nó!

Hoắc Đông Thần tiếp tục cởi váy của cô, hiện tại trên người cô lúc này chỉ còn chiếc áo ngực bó sát.

Hoắc Đông Thần hạ thân vẫn không ngừng luật động, nhưng người trước đang ép sát lên lưng cô, hai tay vòng ta trước ngực, luồn vào áo trong mà chơi đùa khối mềm mại của cô.

"Á... Aa nhẹ một... một chút!"

Phi Y Hân đột nhiên cảm thấy mình thật yếu đuối cùng nhỏ bé, cả người bị hân đè lên, còn để hân vô lại bóp ngực của mình thành đủ hình dạng. Mặc dù khiến cô kích thích hơn bao giờ hết, nhưng mà... nhưng mà... cô không cam tâm!

"Y Hân... Thật tuyệt, chưa có người phụ nữ nào khiến tôi khao khát như em!"

"Hừ... Chặt quá! Đâm chết em!"

Phi Y Hân bị những lời nói đâm đả của hân làm cho xấu hổ vô cùng, tại sao bình thường hân đứng đắn như thế, mà lên giường lại...

Hoắc Đông Thần hết xoa nắn bộ ngực cô, lại chuyển đến cặp mông đầy đặn, không ngừng ra sức mà bóp lấy, cũng không ngừng kéo cả thân thể cô va đập cùng hân.

"Aa... Nhẹ một chút!... ư...aaa"

Hai chân cô sắp mềm nhũn ra cả rồi, hân thật dai sức, mạnh mẽ ra vào này giờ không dứt!

"Sợ không Tiểu Hân?"

"Sợ... Aa..."

"Em có muốn cùng tôi thường xuyên giao hợp không?"

"Aa... muốn, sâu quá, sâu quá đi..."

Phi Y Hân nói mà như khóc đến nơi, nam căn của hân thật cứng, cứ đâm vào lại lấy ra, hoa huyết của cô bị hân làm cho sắp hư rồi!

"Ư.... Aa... Tôi sắp không chịu nổi rồi!"

Hoắc Đông Thần lại đánh lên mông cô một cái, giọng nói khàn đục:

"Không được! Chờ tôi cùng ra!"

"Hức... Không thể... Aaaa...."

Phi Y Hân bị hân làm cho điên đảo, hét lên một tiếng liền đạt cao trào.

Hoắc Đông Thần bị cô ép chặt, không thể cùng cô ra hân có chút luyến tiếc, nhưng vẫn là như thế, tiếp tục cường hân trong cô.

Hân nâng một chân cô lên, ở tư thế này càng khiến hân dễ dàng thao túng, cứ thế mà ra vào trong cô không ngừng nghỉ!

Phi Y Hân không còn sức lực, chỉ có thể nằm yếu ớt trên giường mặc hân giày vò cho đến khi hân mạnh mẽ bắn vào...

"Chụt"

Sau đợt cao trào, hân thỏa mãn bắt cô nằm bên cạnh mình, cường áo hôn lên mặt cô.

Phi Y Hân vô cùng mệt mỏi, nhưng vẫn cố đánh hân một cái:

"Ai cho phép anh hôn tôi!"

Hoắc Đông Thần không buồn bực mà càng yêu đáng về xù lông này của cô:

"Lúc này làm em sướng như thế, bây giờ lại lật lọng sao?"

Phi Y Hân đỏ mặt tía tai, nếu còn sức lực sẽ không ngần ngại mà nhào vào đánh hấn, nhưng hiện tại chỉ có thể dùng miệng nói chuyện:

"Ăn nói không đứng đắn!"

"Một lần nữa không?" Thật sự hấn ngay bây giờ muốn thử thêm tư thế khác!

Phi Y Hân nheo mắt vào ngực hấn, đợi hấn này người than đau mới lại nói:

"Đừng hòng! Cũng may anh không xé quần áo tôi, nếu không thì biết!"

Lúc này hấn hưng hăng như thế cứ tưởng quần áo cô sẽ thâm rồi chứ!

Hoắc Đông Thần vui vẻ vuốt ve ngực cô được vài cái thì bị cô hất tay ra, thấy cô muốn đứng lên mặc quần áo, hấn liền không cho, ép cô nằm xuống lần nữa:

"Em suy nghĩ đến đâu rồi?"

Phi Y Hân nghe vậy thì yên lặng suy nghĩ một lúc. Thật sự thì kỹ thuật của hấn rất tuyệt, cô hiện tại lại mắc cái chứng gì không biết, cứ nhớ đến mấy lúc hoan ái cùng hấn mãi. Để tình trạng này tiếp diễn thật không hay tí nào.

Hoắc Đông Thần hỏi là hỏi vậy, nhưng trong lòng tin chắc cô sẽ đồng ý. Xuân được trong nước hoa của hấn đúng là hữu hiệu mà!

Nếu không để cô chịu kích thích, cô sẽ không dễ mà cùng hấn phát sinh quan hệ ngày hôm nay.

Đó là loại xuân dược chỉ ảnh hưởng đến nữ giới, còn về phần tại sao Như Mộng cùng cô gái kia không bị ảnh hưởng là do ở khoảng cách quá xa hấn, cô thì tiếp xúc với hấn gần nhất, cũng là lâu nhất, còn va chạm xác thịt, đương nhiên là ảnh hưởng nặng nhất!

Sau một hồi, rốt cuộc cô cũng cho hấn một câu trả lời đúng như ý nguyện:

"Được! Tôi đồng ý!"

Chủ nhật mới có tiếp nhé!

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38

Mặc dù đã biết trước rằng cô sẽ đồng ý, nhưng nghe được từ chính miệng cô vẫn khiến hấn mừng đến phát điên.

Nói ra lời này cảm thấy Hoắc tổng tại thượng thật quá mất mặt, nhưng mà khi tình yêu đã đến thì ai cũng không còn là chính mình nữa.

Từng tuổi này mà nói hấn chưa có bạn gái là gât người, nói chung bọn họ cũng chẳng thể gọi là bạn gái hay người yêu gì, là do báo chí cứ làm âm lên hoặc chính bọn họ tự nhận, với hấn, quan hệ như thế chỉ là giải tỏa một chút mà thôi.

Hấn chưa từng có cảm giác mãnh liệt như thế với họ, cũng chưa bao giờ ban phát cho họ một nụ hôn hay nụ cười, mà với cô, hấn đã cho tất cả, nụ cười và niềm vui khi ở với cô còn nhiều hơn những năm hấn sống cùng gia đình của mình.

"Vậy mới ngoan!"

Hoắc Đông Thần hôn trán cô, Phi Y Hân lại cảm thấy lời này của hấn thật là sùng nịnh vô cùng, sao lại như thế nhỉ?

Dù thế nào thì có lời này không thể không nói:

"Tôi cần một bản hợp đồng rõ ràng!"

"Được!" Bây giờ cô muốn sao trên trời hấn cũng cho người đem xuống cho cô!

Phi Y Hân đẩy người hấn ra:

"Mau mặc quần áo đảng hoàng vào!"

Phi Y Hân vừa đặt chân xuống giường đã thấy người chao đảo muốn đứng không vững. Tên khốn này sao lại có thể không thương hoa tiếc ngọc như thế được?

"Được rồi! Điều đầu tiên trong hợp đồng đương nhiên là hai bên tình nguyện, không được cưỡng ép!"

Hoắc Đông Thần thích thú nhìn dáng vẻ nghiêm túc của cô, gật đầu thần nhiên:

"Được!"

"Điều thứ hai, tôi và anh đều không có nghĩa vụ phục vụ đối phương như người yêu thật sự. Các ngày lễ tết hay tặng quà, rồi hỏi han ốm đau đều bị cho qua. Chúng ta hoàn toàn chỉ có quan hệ xác thịt!"

Hoắc Đông Thần nghe điều này xong thì trong lòng một bụng lửa nóng, thật là một cô gái vô tâm mà! Nhưng nghĩ thì nghĩ như thế, ngoài mặt vẫn phải làm như vui vẻ lắm:

"Được!"

"Điều cuối cùng, nếu một trong hai có người trong lòng, hoặc là có mối quan hệ mờ ám với bất kì người nào khác phái thì lập tức hợp đồng sẽ bị hủy!"

"Điều này thì em yên tâm, ngoài em ra tôi không hứng thú với ai hết!" Hoắc Đông Thần làm mặt nghiêm túc vô cùng, nhưng Phi Y Hân vẫn muốn hấn khẳng định:

"Dù là lên giường một lần hay hai lần cũng sẽ hủy hợp đồng ngay đấy!"

Thái độ của hấn thật làm tức chết với cô mà!

Nói nghe hay lắm, dám động đến người khác tôi sẽ hủy cái giao dịch này ngay! Mặc dù hấn không phải bạn trai cô, nhưng cứ nghĩ tới đang chung đụng với cô, hấn lại đi với một á khác là tức sôi máu lên rồi!

Tưởng cô là người tùy tiện sao?

"Được! Đây là hợp đồng!" Hoắc Đông Thần đưa bản hợp đồng cho cô.

Mọi thứ đều rất hợp ý cô, có điều:

"Tôi không cần anh tặng quà hay quần áo gì hết!" Ai thèm chứ?

"Tôi không muốn em bị thiệt!"

"Không cần!"

Hoắc Đông Thần chịu thua cô, thật khiến hấn tức chết, mà cũng muốn yêu chết cô!

Lúc chuẩn bị đặt bút kí xuống, Phi Y Hân có hơi chần chừ, không biết như thế có phải là quá dễ dãi hay không? Nhưng mà bắt hấn làm đến mức này rồi, không kí thì chả tốt chút nào nên cô không nề hà nữa, chữ kí nhanh chóng xuất hiện trên cả hai bản hợp đồng của cô và hấn...

"Mẹ ơi... Anh hai thật quá đáng mà!"

Hoắc Tiểu Đồng mới sáng sớm đã làm âm ỉ khắp biệt thự, nhất quyết phải gây náo loạn lên cho bằng được.

Bà Hoắc mỗi sáng đều ra công viên tập thể dục với mấy bà bạn, mặc dù thiết bị luyện tập đều có đủ trong biệt thự, nhưng bà vẫn muốn đi ra ngoài hít thở không khí trong lành, nhân tiện tám chuyện với mấy bạn của mình.

Gia đình bà tuy giàu có và quyền lực nhưng thật sự bà chẳng thấy hạnh phúc, con trai bà quá lãnh đạm, rất ít khi trở về nhà, mặc dù công ty đặt trụ sở chính ở Mỹ nhưng cứ thích ra nước ngoài để làm việc, nếu có dự án quan trọng mới trở về.

Mà trở về thì cũng chẳng nói được đôi ba câu, bà thật sự không biết đã làm gì mà lại khiến con mình xa lánh thậm chí là chán ghét như vậy!

Còn con gái thì sống cùng bà, nhưng từ nhỏ đã được cưng chiều quen thói, càng lớn càng vô tâm, lúc nào cũng chỉ biết ăn xài phung phí, tính tình càng lúc càng khó chịu, đối xử với những người cùng đẳng cấp với nó thì mới hòa hoãn một chút, với người bình thường thì đừng mong nó cho sắc mặt tốt!

"Mẹ! Sao mẹ về trễ vậy?"

"Hôm nay có chút chuyện vui, ngồi nói chuyện quên mất thời gian."

"Mẹ, lần này mẹ phải phân xử cho chúng con!" Hoắc Tiểu Đồng kéo tay mẹ mình vào trong biệt thự, dáng vẻ gấp gáp lắm rồi.

"Có chuyện gì mà khiến con tức giận như thế?" Gì mà chúng con?

"Mẹ, anh hai thật sự rất quá đáng. Nhục Tâm chỉ y theo lời mẹ muốn đến chăm sóc anh ấy, vậy mà anh ấy lại sai bảo vệ đuổi cổ cậu ấy ra khỏi công ty, thật mất mặt hết sức!"

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 39

"Cái gì? Nó càng ngày càng không coi ai ra gì hết!" Trình Mẫn tức giận nói.

Thật chẳng ra làm sao cả, Nhục Tâm cũng là một cô gái được dạy dỗ kỹ lưỡng, là tiểu thư nhà quyền quý. Nếu không nể mặt bà già này thì làm sao nó chịu hạ mình đến chỗ con trai bà chứ? Vậy mà...

"Đúng đó mẹ, Nhục Tâm gọi mà cứ khóc suốt, nếu như không phải nể mặt mẹ, nể mặt con thì đã về Mỹ từ lâu rồi!" Hoắc Tiểu Đồng thật sự tức giận thay bạn mình, bạn tốt bị anh hai đối xử như thế thật làm mất mặt cô mà!

Thấy mẹ mình cũng đang tức giận, cô ta nói thêm vào:

"Nhục Tâm còn nói là bên cạnh anh hai có cô thư kí nào đó, bên ngoài nhìn rất đoan trang chính trực, nhưng trong tâm lại không như thế, còn thừa dịp mắng mỏ cậu ấy nữa!"

"Còn có cả chuyện này nữa à?" Bà thật không nghĩ con trai bà lại giữ cô thư kí như thế bên cạnh mình. Phải biết là ở mọi phương diện Hoắc Đông Thần đều rất hoàn hảo, nhìn người chắc chắn không kém!

"Dạ phải, mẹ cũng nhiều lần gặp Nhục Tâm rồi, chúng con lại thân thiết như chị em ruột, lý nào cô ấy lại đặt điều nói xấu người ta chứ!"

"Được rồi, chuyện này mẹ sẽ tìm một dịp xin lỗi con bé đang hoàng. Con bảo nó trở về đi, nhớ cảm ơn người ta."

"Là sao mẹ? Không phải đang muốn tác hợp cậu ấy với anh hai sao? Sao giờ lại bảo cậu ấy về?"

Bà gật đầu đồng ý:

"Đúng là như thế thật, nhưng anh hai con hành xử như thế nghĩa là nó không thích Nhục Tâm. Nhục Tâm lại chỉ vì ta nhờ vả nên mới đến chỗ nó, bây giờ làm sao mẹ có thể để Nhục Tâm tiếp tục chịu ủy khuất được, nên mới bảo nó về đây. Mẹ sẽ tìm người khác cho anh trai con."

Hoắc Tiểu Đồng suy nghĩ một lúc thì thấy lời mẹ mình nói cũng đúng. Nhục Tâm ban đầu có vẻ cũng không thích lắm, rất ngại ngùng, trong điện thoại còn khóc thương tâm như thế, nếu tiếp tục đúng là không hay:

"Dạ mẹ, nhưng mà còn cô thư kí kia nữa, mẹ bảo anh hai đuổi việc mau đi! Với cả tính tình anh ấy thật cổ quái, ngông cuồng hết nói nổi, mẹ nên giải quyết một thể luôn đi!"

Chuyện này đúng thật là làm bà đau đầu, cô thư kí kia thì dễ xử lý rồi, còn con trai bà thì..

"Haizz... Mẹ sẽ sắp xếp, chuyện này con cũng không được xen vào nhiều quá, anh con không thích nhiều chuyện đâu!"

Con trai với con gái bất hòa là điều mà bà không muốn nhìn thấy nhất! Phải chi ba nó còn sống thì mọi chuyện dễ giải quyết hơn rồi, con trai cũng không cứng đầu như vậy!

"Cậu nói sao? Trờ về?" Lan Nhựt Tâm đang ở một spa nổi tiếng trong thành phố, thông thả vừa được người khác phục vụ, vừa nghe điện thoại của Hoắc Tiểu Đồng.

"Phải, chuyện như vậy nhà mình thật xin lỗi cậu, mẹ mình nói muốn mời cậu đến nhà mình dùng bữa để xin lỗi!"

Trời đất, trở về sao? Hoắc Đông Thần còn chưa rơi vào tay cô ta thì làm sao cô ta dễ dàng trở về được?

"Tiểu Đồng à, mình không sao, mình còn muốn ở lại đây với anh ấy, có lẽ lúc đó là vì cô thư kí kia nên Hoắc tổng mới như thế!"

"Thôi, cậu về đi, không cần giữ mặt mũi cho nhà mình đâu. Mẹ mình vừa nghe cậu khóc lóc chịu uất ức thì tức giận lắm. Muốn cậu trở về để khỏi chịu ủy khuất."

Lan Nhựt Tâm bây giờ mới cảm thấy lúc nào cũng tỏ ra yếu đuối là việc không nên. Cô ta vốn chỉ muốn khóc lóc để bọn họ thương cảm, từ đó ép buộc Hoắc Đông Thần dịu dàng với mình. Nào ngờ hiện tại đã phản tác dụng rồi!

"VẬY Ạ... MÌNH CÒN MUỐN Ở ĐÂY MỘT THỜI GIAN, TIỆN THỂ DU LỊCH CHO BIẾT."

Hoắc Tiểu Đồng nghe vậy thì có chút vui mừng, bữa giờ chỉ lo bạn tốt không vui, bây giờ nghe vậy thì yên tâm rồi:

"Vậy thì tốt quá, nhớ về sớm nha~ Mẹ mình đang tìm người khác để tiếp cận anh mình rồi, cô gái này có vẻ không hiền lành đâu, chắc chắn sẽ tóm được anh mình nhanh thôi!"

"Vậy thì tốt quá. Mình hơi mệt nên cúp máy nha..."

Mẹ kiếp! Cái gia đình khốn nạn này, dùng mình không được bây giờ lại muốn tìm người khác sao? Chờ đi, tôi còn ở đây thì Hoắc Đông Thần nhất định phải là của tôi!

Móng tay Lan Nhựt Tâm bấu cả vào da thịt, nhưng cô ta lại không quan tâm, nổi tức giận đã chiếm cứ con người cô ta cả rồi

Nhân viên spa thấy như thế thì không khỏi hoảng, ban đầu chẳng phải cô gái này trông vô cùng hiền lành sao, thái độ đối với nhân viên cũng thật dịu dàng làm sao, không có tí gì gọi là kiêu ngạo cả.

Vậy mà giờ đây nhìn cô ta thật hung dữ, khuôn mặt tức giận vặn vẹo thật khó coi. Lúc nãy nói chuyện điện thoại cũng là lời này ý khác, thật sự khốn thể nhìn mặt mà bắt hình dong à~

Càng là người nhìn có vẻ thô lỗ kiêu ngạo thì mới càng là người sống đúng bản chất, nhưng người nhìn có vẻ ngoan hiền thì tâm cơ lại khó đoán vô cùng!

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40

"Hoắc tổng, doanh thu nửa đầu năm nay đã đạt đến con số lý tưởng. Theo kế hoạch ban đầu thì phải đến tận hai tháng sau chúng ta mới đạt được con số này. Các chi nhánh ở các nước đều hoạt động rất tốt, hầu hết đều đạt chỉ tiêu thậm chí là vượt qua mong đợi!"

Trong cuộc họp thường niên của Hoắc Viễn, người báo cáo không giấu vẻ vui mừng khi nêu lên những thành tích vượt trội của công ty.

Hoắc tổng quả thật là một nhân tài, một vị thần trong mắt bọn họ mà! Từ khi lên cầm quyền điều hành Hoắc Viễn đến nay cũng đã mười năm rồi vậy mà bọn họ vẫn không thôi bất ngờ về hắn.

Mỗi mục tiêu, mỗi chiến lược đều rất hoàn mỹ, rất táo bạo, không một chút sai sót cứ như mọi thứ đã được người này nắm hết trong lòng bàn tay cả rồi!

Chưa một lần thất bại, chưa bao giờ họ thất vọng về Hoắc Đông Thần cả.

Mặc dù tính tình trầm lắng lạnh lùng, không để ai vào mắt nhưng chỉ cần hoàn thành tốt công việc của hắn giao hắn sẽ không tiết kiệm lời khen. Tiền thưởng thì ới thôi, Hoắc Viễn mỗi quý đều có tiền thưởng lẫn quà tặng cho nhân viên.

Trực tiếp tặng tiền thưởng đấy nhé!

Nên nhớ hầu hết công ty chỉ tặng quà, hoặc tiền thưởng rất ít, sờ dỉ như vậy là vì ngân sách mua quà để được xén bớt! Quà tặng thì khỏi nói, nhìn có vẻ quý giá nhưng đem về chẳng giúp được gì, bán lấy tiền còn sướng hơn ấy chứ!

Bởi vậy mới nói, Hoắc Đông Thần chính là thần trong mắt bọn họ đấy!

Giống như bây giờ, hãy nghe vị thần của chúng tôi phát biểu nào:

"Mọi người làm rất tốt, tiền thưởng kỳ này sẽ được tăng thêm. Thư ký Phi, em thấy nên tăng thế nào đây?"

Đấy đấy, tiền thưởng được tăng kìa, mà sao lần này ngài ấy lại hỏi thư ký nhỉ?

Phi Y Hân xem qua bảng số liệu cao ngất ngưỡng của Hoắc Viễn, tâm trạng cũng tốt vô cùng:

"Lần này ai cũng rất nỗ lực vì công ty, kết quả này thật sự quá tốt rồi, tôi nghĩ gấp đôi tiền thưởng mỗi quý cũng rất đáng!"

Ôi ôi... Cô ấy như thiên thần vậy!

Hoắc Đông Thần nhìn cô nhu tình, có điều chỉ có hân biết mà thôi:

"Được! Em thay tôi viết thông báo đi. Cuộc họp hôm nay kết thúc, tất cả nhân viên được nghỉ sớm hai giờ!"

"Hoắc tổng, đây là bản kế hoạch hợp tác của tập đoàn Lan Văn Thiên!"

Phi Y Hân đưa tới trước mặt hân sắp tài liệu dày cộm, trên gương mặt xinh đẹp thoáng chút chế giễu.

Hoắc Đông Thần nhìn cũng chẳng buồn nhìn, hướng nhìn mắt Phi Y Hân, sau đó thuận tay kéo cô ngồi lên người mình:

"Em nghĩ phi vụ của cái gia đình này có thành công không?"

Phi Y Hân liếc hân một cái sau đó nhanh chóng thu liễm lại, vùng vẫy muốn đứng lên.

Hoắc Đông Thần có chút bực dọc, lại đè cô ngồi xuống đùi mình:

"Sao nào?"

"Không thành!" Phi Y Hân rất ghét hân thừa cơ chiếm tiện nghi, trầm giọng nói hai từ.

Hoắc Đông Thần biết cô lúc ở công ty rất thích làm bộ đáng đứng đắn chuyên nghiệp nên không thích đụng chạm xác thịt với hân. Nhưng như thế thì sao chứ? Chỉ cần hân thích là được:

"Em lại còn ngại gì tư thế này, thân mật hơn đâu phải chúng ta chưa thử qua."

Phi Y Hân tìm đập nhanh vài cái, nhưng vẫn giọng nói vẫn giữ sự bình tĩnh vốn có:

"Đừng có mà công tư không phân minh như thế!"

Hoắc Đông Thần cúi thấp xuống gần cô hơn, ngửi được mùi hương thơm thoảng thoảng trên người cô, không lúc nào cảm thấy dễ chịu như lúc này:

"Được, vậy chúng ta bàn việc công, sau đó mới bàn việc tư. Có muốn tôi đập chết Lan Văn Thiên không nào?"

Phi Y Hân có chút bất ngờ nhìn hân, hỏi cô làm gì? Mà cũng ngông cuồng thật, người ta đã làm gì đâu chứ?

Cô lắc đầu:

"Không nên, Lan Nhược Tâm chỉ là một con kiến, không cần vì cô ta mà gây sự bên ngoài, và lại chẳng phải nhà họ Lan có quan hệ thân thiết với gia đình anh sao?"

Hoắc Đông Thần nhếch miệng khinh thường:

"Đó là với gia đình tôi, không phải tôi!"

Nói xong Hoắc Đông Thần nâng cầm cô lên, liếm liếm lên cánh môi đỏ của cô, tâm trạng hân hai hôm nay vẫn đang rất vui.

"Sẽ nghe em không xử lý bọn họ, cho em cơ hội chơi đùa với cô ta một chút!"

Phi Y Hân đột nhiên bị hân liếm môi, lúc này mới phản ứng lại mà gật đầu.

"Việc công xong rồi tới phiên việc tư."

"Ý gì thế?" Nhìn mặt hân nham hiểm chết được!

Hoắc Đông Thần cười lên khiến cô ngây ngẩn hết một lúc, lực sát thương của hấn khi cười lên cũng thật lớn!

Ngón tay hấn vuốt nhẹ vài cái lên chiếc cổ của cô, sau đó là xương quai xanh gợi cảm được giấu sau cổ áo.

Động tác kiểu này làm sao Phi Y Hân không biết hấn có ý gì, nhất thời trên mặt phủ lên một lớp phỉm hồng.

Bên tai lại nghe được giọng nói hơi khàn khàn nam tính của hấn:

"Tôi nay Hoắc Đông Thần này có vinh dự được mời cô Phi đây ăn tối không?"

Phi Y Hân bật cười, cách nói kiểu gì vậy chứ?

"Được thôi, ngài Hoắc."

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 41

7 giờ tối, Hoắc Đông Thần có mặt tại một nhà hàng sang trọng bậc nhất của thành phố.

Ánh đèn được trang trí nơi đây tạo nên một bầu không khí ảo diệu tuyệt mỹ, rất kích thích thị ca của con người.

Hoắc Đông Thần một thân tây trang phẳng phiu, diện trên người bộ trang phục được thiết kế giới hạn, trên người hấn tỏa ra hơi thở quý tộc, lại có gì đó vô cùng âm trầm bí ẩn.

Hấn vừa xuất hiện đã thu hút bao nhiêu ánh nhìn. Nhưng hấn lại không vào trong, một người cao ngạo như hấn giờ đây lại như đang đứng chờ ai đó. Vẫn là khuôn mặt lạnh băng không cảm xúc, rất khiến người khác áp lực!

Một chiếc xe sang trọng khác cũng dừng lại tại đây, lúc này trên gương mặt hấn đã có chút hoà hoãn hơn khi nãy. Đợi đến khi người trong xe bước xuống, đôi mắt sắc lạnh như điều hầu liên biến đổi thành dịu dàng như nước.

Cô gái này có dáng người thật đẹp, khuôn mặt cũng thật tinh xảo, chỉ trang điểm nhẹ nhàng nhưng lại khiến người khác khó rời mắt.

Cô diện váy cúp ngực đen, còn có đường xẻ ở giữ khiến người ta không kìm được mà muốn khám phá cả bên trong. Váy dài đen bó sát cả thân người, đường cong quyến rũ hiện lên không che giấu.

Hoắc Đông Thần tối mặt lại, nhưng rất nhanh đã che giấu điều đó. Hấn bước đến chỗ người con gái ấy, đưa tay ra dìu cô ấy vào trong.

Có lẽ hôm nay hai người họ là cặp đôi nổi bật nhất!

Hoắc Đông Thần ôm eo Phi Y Hân, từ khi cô xuất hiện hấn không hề che giấu sự chiếm hữu của mình.

Vốn định muốn đón cô, nhưng cô lại sợ gia đình nhìn thấy nên muốn tự đi. Ai ngờ ra đến cổng nhà đã thấy một chiếc xe sang chảnh đậu trước mặt. Hấn không đón nhưng vẫn cho một chiếc xe đẳng cấp đến làm loa mắt cô. Giải thích mãi mới thuyết phục được đây là xe của một người bạn thân - là nữ!

"Em dám ăn mặt gợi cảm như thế trước mặt người khác sao?" Hoắc Đông Thần trầm giọng.

Ngay khi thấy có ánh mắt kẻ khác dòm ngó cô, hấn xém tý nữa là không kìm chế được cảm xúc muốn nghiền nát kẻ đó. Cô gái nhỏ này thật đáng giận!

"Làm sao? Đẹp mà!" Phi Y Hân khó hiểu nhìn hấn.

Đợi ngồi vào bàn rồi hấn mới nói với cô:

"Đẹp với tôi là đủ rồi!"

Phi Y Hân tròn mắt nhìn hấn, lát sau thì nhếch miệng cười:

"Tôi cũng chỉ muốn quyến rũ mình anh thôi!"

Lần này đến Hoắc Đông Thần ghen hờn mà nhìn cô, Phi Y Hân vẫn giữ dáng cười đắc ý, cứ như một yêu tinh nhỏ vậy khiến máu hân bắt đầu rục rịch rồi...

Lời này thật chất chỉ là đáp lại cho tên này ghen hờn thôi, cô thật sự không có ý nghĩ đó đâu nha.

Toàn bộ món ăn hôm nay đều do Phi Y Hân gọi, Hoắc Đông Thần vẫn chễm chệ ngồi trên ghế, chỉ việc nói ra khẩu vị ăn uống của mình.

Phi Y Hân gọi món cũng không thấy phiền, có điều hân nói nhiều về khẩu vị của hân làm gì thế? Ví dụ như nói hân thích ăn thịt không thích hải sản là được rồi, cần gì phải nói là thịt loại nào, ướp mặn thế nào? Đúng là rảnh rồi mà. Cứ có cảm giác như hân nói thế để cô hiểu rõ hơn về hân vậy!

Không đâu, chắc cô nhầm rồi...

"Tiểu Hân! Không ngờ lại gặp em ở đây."

Một giọng nam có vẻ mừng rỡ vang lên, Hoắc Đông Thần cùng Phi Y Hân đều nhìn sang hướng phát ra giọng nói. Trong nháy mắt, khí lạnh của Hoắc Đông Thần phả ra không ngừng.

Có điều có người không nhận ra điều đó...

"Hơ? Phó Dĩnh sao? Anh cũng đến đây ăn tối à?" Phi Y Hân nhìn thấy Phó Dĩnh thì vô cùng ngạc nhiên, không ngờ lại trùng hợp như vậy!

"Ừ, bạn anh là chủ nhà hàng này, hôm nay cậu ta mời đến đây dùng thử." Phó Dĩnh cười tươi vô cùng, vốn hân có khuôn mặt tươi tắn, vẻ ngoài nhã nhặn, giờ cười lên lại càng giống một thư sinh.

"Vậy à."

Phi Y Hân nhìn Phó Dĩnh thì hình như muốn nhớ ra cái gì đó. Lúc này người bên cạnh đã vang lên giọng nói dọa người:

"Nếu vậy thì không làm phiền cậu Phó đây gặp bạn nữa. Em nói đúng không Hân Nhi?"

Phó Dĩnh thể hiện nét mặt thiếu tự nhiên, cùng là đàn ông làm sao hân không hiểu Hoắc Đông Thần có ý tứ gì chứ. Hân Nhi? Có phải quá thân mật rồi không?

Phi Y Hân giật mình nhìn Hoắc Đông Thần, sau đó "a" một tiếng:

"Nhớ rồi! Phó Dĩnh, anh còn nợ em với Tiểu Thuần một bữa ăn đó nha!"

Tiểu Thuần là em họ của cô. Nói ra cũng hơi xấu hổ... Thật ra lần trước nằm mơ gọi tên Phó Dĩnh xem ra là thật rồi bởi vì... Khụ Khụ... Cô nằm mơ ép hân khao một châu...

Phó Dĩnh nghe vậy thì mắt sáng lên:

"Đương nhiên không quên!"

"Cậu Phó, bạn cậu chờ chắc cũng lâu rồi đấy!" Hoắc Đông Thần tiếp tục cất giọng lạnh lùng.

Phó Dĩnh đương nhiên không muốn đi, quay sang nhìn Phi Y Hân một cái.

Cô hết nhìn Phó Dĩnh lại nhìn sang ôn thần đang làm mặt lạnh băng bên cạnh, nhất thời trong đầu xuất hiện hai từ "nguy hiểm" liền quay sang nói với Phó Dĩnh:

"Anh đi đi, ăn cơm vui về!"

Dĩnh à... Đừng trách mẹ độc ác với con. Dẫu sao con cũng là thân nam phụ, yên tâm đi, nam phụ thường sẽ có ngoại truyện =)) Con sẽ được nhớ đến phút cuối cùng =))

Cho Văn hỏi có bạn nào là admin hay cộng tác viên của sstruyen hoặc truyenfull không? Có thể nhắn tin trao đổi với Văn một chút không?

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 42

Phó Đinh hơi cứng người, sau đó nói câu tạm biệt rồi rời đi. Phi Y Hân sao cứ cảm thấy Phó Đinh có cái gì đó là lạ.

"Em muốn mời cậu ta vào bàn chúng ta ngồi ăn luôn sao?"

Nghe giọng nói sắc mùi thuốc súng của Hoắc Đông Thần, Phi Y Hân cười hề hề nhìn qua, mém tý nữa là khiến cô ngã khỏi ghế rồi! Có cần phải làm vậy mặt như diêm vương thế không?

"Đồ ăn ở nhà hàng này ngon thật, lần sau có cơ hội lại đến nha." Phi Y Hân cười cười, đang muốn bắt nhịp cảm xúc của hắn.

Ai ngờ nghe xong, mặt hắn càng ác ôn hơn:

"Tôi đang muốn thu mua lại nó đấy!"

"Coi như tôi chưa nói gì..." Trời ạ, đồ ngạo mạn, có tiền thì có thể tùy hứng như vậy sao?

Nếu không khiến hắn thoải mái hơn, bữa cơm này sẽ khiến cô ghen chết mất:

"À... Gặp lại Phó Đinh tôi mới nhớ ra..."

Chưa kịp nói xong đã lập tức nhận được ánh mắt như dao cắt của Hoắc Đông Thần, Phi Y Hân nhanh chóng nói hết về còn lại:

"Hôm... hôm bữa nằm mơ gọi tên Phó... Phó Đinh là vì mơ thấy anh ấy quýt nọ mời ăn..."

Ôi trời, cô có nhìn lầm không? Chỉ vừa nghe vậy hắn lập tức trở lại đáng vẻ ôn nhu bình thường! Cơ hồ còn có ý người noi khéo mắt... Thật khó đoán mà...

"Em đã muốn rồi sao?" Hoắc Đông Thần nhếch miệng cười tà.

Cô gái nhỏ đang ngồi một bên nhìn hắn lái xe, về mặt lúc này thật mỉa mai, cô có uống một chút rượu cho nên khuôn mặt hơi đỏ, có lẽ là đang buồn ngủ, đôi mắt nhìn hắn có chút mơ hồ cứ như đang câu dẫn hắn vậy!

Phi Y Hân cười lên, làm lộ ra hàm răng trắng đều, vẫn như cũ nhìn người đàn ông tuyệt mỹ trước mặt:

"Có lúc tôi cảm thấy mình lời to rồi!"

"Nếu em cứ quyến rũ tôi như thế, lát nữa em nhất định sẽ cầu xin tôi tha thứ!" Hoắc Đông Thần giọng nói khàn khàn, rõ ràng là đang nhẫn nhịn.

Phi Y Hân vẫn như cũ nhìn hắn, đầu tựa vào cửa sổ xe.

Hoắc Đông Thần nhanh chóng ấn một nút trên xe, chiếc siêu xe lập tức chuyển sang chế độ tự động lái.

Tốt rồi, hiện tại đã không còn lo lắng, hắn một tay kéo cả người cô đổ ập vào người mình mà hôn.

Nụ hôn của Hoắc Đông Thần luôn luôn cuồng nhiệt, hôn đến Phi Y Hân đỏ mặt tim đập lệch nhịp.

Lưỡi hắn lướt qua lưỡi cô, sau đó lại cùng nó quấn quýt, môi hắn đặt trên môi cô có chút lạnh, nhưng lại khiến cô có cảm giác mềm mại vô cùng.

Hắn hết hôn sâu thì lại mút lấy môi cô, đưa lưỡi liếm vòng quanh, dường như không muốn xa rời dù chỉ một chút.

Một tay hắn vẫn ôm siết eo cô, nhưng tay còn lại thì đang đặt ngay hông cô, không ngừng bóp nắn, có lúc còn đánh mạnh khiến cả người Phi Y Hân không khỏi run lên.

Hoắc Đông Thần cuối cùng cũng rời môi cô, di chuyển đến chiếc cổ trần cảm, bàn tay thì chạm đến ngực cô qua lớp vải của chiếc đầm dạ hội.

Hắn chậm rãi đưa tay vào sâu bên trong hơn, tìm kiếm nhũ tiem mà chơi đùa.

Phi Y Hân rên nhẹ một tiếng, cảm giác như vấy mình sắp tuột khỏi thân, rốt cuộc cũng tỉnh táo lại một chút, một tay nắm lấy váy đen, một tay ghì cổ hắn lại thể hiện sự phản kháng.

Hoắc Đông Thần hai mắt đục ngầu nhìn cô, khuôn miệng hơi nhếch lên. Nhìn cô thở gấp trong người mình tâm trạng tốt không thể tả.

Phi Y Hân đánh mạnh lên ngực hắn một cái rồi quay sang sửa lại váy mình:

"Định lực của anh ngày càng kém đấy!"

"Tôi đã bảo em đừng quyến rũ tôi!"

Điểm dừng chân tối nay của hai người là khách sạn Kryston - Khách sạn năm sao nổi tiếng bậc nhất tại các địa điểm du lịch trên thế giới. Và tất nhiên, đây là khách sạn của tập đoàn Hoắc Viễn!

Lễ tân đứng hai hàng dài cung kính chào khách, dù là nhân vật lớn nhỏ thì họ vẫn có bốn phận chào đón.

Hoắc Đông Thần cùng Phi Y Hân bước vào không khỏi khiến họ chú ý, đặc biệt người đàn ông này lại là ông chủ của họ.

Tuy nhiên điều này họ thấy vẫn phải làm ngo, đây là điều kiện tiên quyết của một nhân viên khách sạn, và lại, đời tư của Hoắc tổng không phải kẻ nào cũng có thể xen vào!

Phòng của họ là phòng tổng thống, loại phòng thượng hạng nhất của Kryton. Tuy nhiên hai con người này cũng chẳng quan tâm đến thiết kế xa hoa nơi này làm gì, bởi vì vừa đẩy cửa bước vào, cả hai đã không ngại mà giải phóng dục vọng của mình...

Hôm nay đột nhiên có tâm sự, không thể tâm sự cùng người thân bạn bè nên lên đây để viết ra...

Ban đầu viết truyện chỉ xuất phát từ sự rảnh rỗi, nhưng bây giờ đã thành đam mê rồi, bỏ không được.

Viết xong bốn bộ truyện còn dang dở này, Văn sẽ vẫn tiếp tục viết những bộ khác với sự trau chuốt hơn nữa, Văn sẽ viết hoàn chỉnh sau đó mới chia sẻ với mọi người. Đến lúc đó chắc cũng một năm sau rồi, nhưng rất mong các bạn sẽ nhớ đến Văn!

Văn là người sống có mục tiêu, có tham vọng, bốn năm đại học này Văn không thể trôi qua lãng phí được, Văn muốn dành nhiều thời gian để học thêm nhiều ngôn ngữ khác, đi làm thêm nhiều công việc khác để chuẩn bị cho công việc tương lai, cho kế sinh nhai sau này. Và việc viết truyện tốn rất nhiều thời gian của Văn, nhưng nếu bảo bỏ đi, thì Văn không làm được...

Hỏi Văn có hối hận đã viết truyện không để giờ không bỏ được thì Văn sẽ thẳng thắn nói là KHÔNG!

Đó giờ Văn giống mò nhạt lắm, nếu tiếp tục đến cuối đời thì chẳng ỏn tý nào, ít ra với bút danh này Văn cảm thấy mình đã có một dấu ấn to trong đời.

Không cần biết sau này truyện của Văn có được thêm nhiều người biết đến hay không, hay là sẽ bị chìm ngấm luôn, nhưng Văn chỉ có một hy vọng rằng mọi người sẽ nhớ đến cái tên Tinh Văn này. Nhớ đến việc mọi người đã có lúc chờ đợi bà tác giả lười biếng này ra chương mới...

Chỉ như vậy thôi, thật sự chỉ như vậy thôi! Văn viết truyện không phải để nổi tiếng hay kiếm tiền, hay là cao vời hơn là... xuất bản sách! Mà Văn chỉ mong mọi người nhớ đến cái tên Tinh Văn.

Viết lời này xong chắc có nhiều người khinh bỉ lắm, bản thân có cảm giác sẽ bị ăn gạch nhưng vẫn muốn nói ra và không hối hận...

Văn hiện đang làm partime trong một quán nước, hôm nay đang đứng order thì Văn nghe hai bạn nữ sinh đề cập đến Văn, họ nói rằng chị Văn viết truyện hay lắm, Tinh Văn tên cũng đẹp nữa. Sau đó hai mắt Văn liền cay cay... Cảm giác được nhớ đến thật tốt...

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 43

Cám ơn mọi người rất rất nhiều!! ♥♥♥♥

Phi Y Hân vừa bước vào phòng, Hoắc Đông Thần đã ôm chặt eo cô, ép sát vào người mình mà hôn.

Vừa hôn hân vừa di chuyển vào phòng ngủ, Phi Y Hân bị làm cho mê muội, hai cánh tay ôm choàng lấy cổ hân.

Hiện tại cô không cần e dè gì nữa, đầu sao cô và hân đã có bản hợp đồng kia, nếu đã vậy thì chỉ cần thả mình là được.

Phi Y Hân đáp trả lại hân, cô dùng răng mút cắn môi hân, Hoắc Đông Thần khẽ cười, vì cô chủ động khiến hân rất hưng phấn.

Hoắc Đông Thần ép cô vào chiếc bàn trang điểm gần đó, cho cô ngồi lên còn mình thì tiếp tục ép sát cô mà hôn.

Bàn tay hần vuốt ve lưng cô, sau đó trượt dần xuống hông, hung bạo xoa bóp.

Phi Y Hân rên nhẹ, hai tay chậm rãi cởi áo khoác ngoài của hần, hai mắt vẫn nhắm nghiền cho nên không thể thấy được đôi mắt sáng ngời của Hoắc Đông Thần đang say mê nhìn mình.

Hần đưa tay vào trong lớp váy thông qua khe hở trước ngực, rất nhanh hần đã tìm thấy được nụ hoa nhỏ của cô. Ban đầu còn thấy tức giận khi cô dám ăn mặc lộ liễu như thế, nhưng giờ hần có cảm giác thật thích chiếc váy này. Rất quyến rũ! Ít nhất là trong trường hợp này

Hoắc Đông Thần dùng hai ngón tay kẹp lấy núm ti, Phi Y Hân run mạnh, vì bị kích thích mà giãy giụa, nhưng Hoắc Đông Thần vẫn ép sát cô, ngón tay vẫn không nhẹ nhàng hơn.

"Ừm..."

Phi Y Hân rên nhẹ trong miệng. Hoắc Đông Thần nắm hai tay cô đặt lên trước ngực mình, khàn giọng nói:

"Tiếp tục cởi!"

Giọng nói này của hần rất khiến Phi Y Hân bị mê hoặc, cô nhanh chóng cởi từng chiếc cúc áo sơ mi của hần làm lộ ra cơ ngực săn chắc.

Ngón tay cô chạm nhẹ lên vùng cơ ấy, xúc cảm truyền đến đầu ngón tay mang lại cảm giác lạ lẫm. Phi Y Hân vô thức đặt cả bàn tay lên ngực hần, sau đó lướt quanh người hần...

Hoắc Đông Thần bị cô trêu chọc liên tục cảm thấy ngứa ngáy, còn đưa tay vén váy cô lên, thăm dò hoa huyệt bên dưới, dù còn cách một lớp nội y hần vẫn cảm nhận được sự ẩm ướt của cô.

"Nhìn xem ướt chưa này... Em đang rất thích đi!"

Phi Y Hân bị thẹn, liền kéo hần xuống mà hôn. Hoắc Đông Thần đương nhiên không từ chối, cùng cô chơi đùa trong khoang miệng. Sau đó hần hôn mạnh lên má cô, trán cô, sau đó lại trượt dọc xuống cổ, xuống xương quai xanh.

Cô bị hần hôn đến hơi thở loạn nhịp, vì không chịu nổi mà hai tay cào nhẹ lên lưng hần.

Hoắc Đông Thần kích động xé tà váy của cô lên đến tận đùi, lập tức Phi Y Hân khép chặt hai chân của mình theo phản xạ nhưng ngay sau đó liền bị Hoắc Đông Thần mở ra, chen chân hần vào, đưa tay xuống tiếp tục chơi đùa nơi mẫn cảm này.

Phi Y Hân nhỏ giọng rên rỉ, cảm giác này vừa sướng vừa ngại ngùng, cô muốn đẩy người hần ra để bản thân trấn tĩnh một chút liền bị hần nắm chặt tay đưa xuống dưới hạ bộ của hần.

Phi Y Hân giật nảy mình khi phát hiện ra vật của hần to và cứng vô cùng. Không biết từ lúc nào hần đã trút bỏ toàn bộ quần áo của mình, hiện tại vật kia ngạo nghễ nhô cao không che giấu.

Phi Y Hân lập tức muốn rút tay về, nhưng được một nửa thì hần lại bắt lấy đặt lại chỗ cũ:

"Vuốt ve nó."

Vẫn là giọng nói trầm thấp lại khàn đục này, cô thật sự không thể cưỡng lại được, thế là làm theo ý hần, đôi tay chậm rãi đưa lên xuống...

"Thật mẫn cảm... Em muốn đến thế sao? Hửm?"

Hoắc Đông Thần thấy mình như vớ được bảo bối tuyệt vời nhất thế gian, tay hần chỉ mới vuốt ve bên ngoài mà hoa huyệt nhỏ này cứ tiết ra dịch hoa mãi, đúng là mẫn cảm, đúng là mê người!

Phi Y Hân nào có dễ để bị hần trêu chọc như thế, cô liếm nhẹ vành tai của hần, nhỏ giọng nói:

"Của anh cũng cứng lên như thế rồi này..."

Hoắc Đông Thần cười thấp, nâng cằm cô lên mà hôn.

Bàn tay nhỏ của cô cứ chậm rãi như thế, thật khiến hần không chịu nổi. Hoắc Đông Thần trực tiếp cầm tay cô, bắt cô di chuyển tay thật nhanh.

Qua một lúc, Hoắc Đông Thần mới chịu dừng lại, cầm lấy cự long mình mà hướng cô tiến vào.

Phi Y Hân mặc dù cũng đang rất khao khát hần, nhưng vẫn còn xót lại tia lý trí trong cô:

"Đeo... Đeo bao vào!"

Hoắc Đông Thần dừng động tác kiểm chế đến chỗ mồ hôi hột, từng giọt tí tách rơi trên ngực cô. Nhanh chóng đeo cái vật kia vào...

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 44

Hắn nhẹ nhàng xoay người cô lại, để cô đứng cúi người trước hắn, đối diện trước gương trên bàn trang điểm.

Hoắc Đông Thần vén váy Phi Y Hân lên đến tận hông, đôi tay còn bóp nhẹ cặp mông cô một lúc mới hài lòng mà đưa cự vật vào trong cô.

"Ừ..."

Hắn chỉ vừa mới tiến vào được một nửa, Phi Y Hân đã nhịn không được mà rên lên.

Trước mặt cô là hình ảnh phản chiếu hai người đang giao hợp. Khuôn mặt cô đỏ ửng, váy đen trên người vẫn còn nhưng lại để lộ hai bầu ngực tròn ra ngoài, còn bị Hoắc Đông Thần bóp nắn đến đỏ lên.

Hoắc Đông Thần ở phía sau vẫn một thân nam tính, khuôn mặt có chút dịu dàng lẫn thỏa mãn, đang không ngừng ghim sâu vào trong cô....

Phi Y Hân mặc dù vẫn chưa bị hắn cỡi hết nhưng như thế càng khiến hắn mất kiểm soát.

Cô gái dưới thân vẫn yếu kiều như thế, cơ thể trắng nõn vì bị hắn nhào nặn mà có chút đỏ lên, váy bị hắn vén đến tận mông, làm lộ nơi mẫn cảm hai người giao hợp, trước ngực nửa kín nửa hở so với cỡi hết càng khiến đàn ông có tham muốn chiếm hữu.

Mặc dù còn một lớp bảo vệ bên ngoài, nhưng động nhỏ này vẫn như cũ khiến hắn không thôi thoải mái, dường như càng ngày càng ép chặt làm cho nam căn hắn phát đau!

Hắn vừa lướt động vừa đưa tay ra phía dưới của cô, hết vuốt ve đùi cô lại tìm đến nơi mẫn cảm trước hoa huyết mà ma sát. Chất dịch nóng ẩm dính đầy tay hắn.

Phi Y Hân không chịu nổi mà rên rỉ không ngớt, uốn người thành một đường cong gợi cảm.

Từng đợt va chạm của hắn đều mang đến cho cô khoái cảm mãnh liệt, còn có ngón tay kia cứ hết vuốt lại xoa, thật sự đem cô giày vò muốn chết!

Cô còn không dám nhìn vào gương, chỉ sợ làm cô xấu hổ đến đỏ mặt.

Nhưng Hoắc Đông Thần lại không cho cô thoát, ép cô mở mắt mà nhìn vào nó:

"Tiểu Hân, nhìn xem khuôn mặt say mê của em này, thật khiến tôi kích thích mà..."

"Hức... Đừng nói..."

Cô nhìn thấy rõ ràng khuôn mặt góc cạnh của hắn sát lên mặt mình, hai cánh tay rắn chắc ôm choàng lấy cô như muốn hòa tan cô làm một thể.

Về mặt hắn có chút ấn tượng như kiểm chế khoái cảm này, mỗi đợt ra vào của hắn đều khiến thân thể cô động mạnh, Phi Y Hân phải nắm chặt cạnh bàn mới có thể trụ nổi!

Hoắc Đông Thần nhìn cô cong người đón nhận đầy quyền rũ, bản thân cũng bị mê hoặc. Hắn vuốt ve đôi chân dài của cô, sau đó lại nâng chân trái cô lên cao sau đó đặt lên bàn trang điểm, tiếp tục tiến sâu vào hoa huyết ẩm ướt.

Tiếng rên của Phi Y Hân chính là thứ kích thích nhất bản chất đàn ông của Hoắc Đông Thần, không cần quá nhiều tư thế khác nhau hay kỹ thuật của người con gái cũng khiến Hoắc Đông Thần vô cùng thỏa mãn, đắm sâu vào cái rồi giải phóng tinh hoa của mình.

Phi Y Hân cũng vừa đạt cao trào, miệng nhỏ không ngừng há to thở dốc, cô còn nghe bên tai tiếng thở của Hoắc Đông Thần, chỉ là tiếng thở thôi mà cũng khiến Phi Y Hân bị mê hoặc.

Cô nhẹ nhàng xoay người lại ôm hắn, ghì đầu hắn xuống mà hôn. Kỹ thuật hôn của Phi Y Hân đã tiến bộ rất nhiều, ít nhất lúc này đây Hoắc Đông Thần không hề muốn rời môi cô dù chỉ một khắc.

Hắn bế bồng cô đặt lên giường, vừa hôn vừa cỡi dài của cô ra, sau đó lại cỡi luân đôi giày cao gót vương vãi.

Nhịp thở của Phi Y Hân vẫn chưa đều lại nên hắn đành luyến tiếc thả môi cô ra để cô lấy lại nhịp thở. Còn mình thì cúi xuống hôn lấy nụ hoa trước ngực, rồi trượt dọc đến rốn cô, sau đó lướt nhẹ lên đùi... Cuối cùng hắn hôn lên đầu ngón chân thon nhỏ của cô.

Phi Y Hân bị hôn khắp người cảm thấy lâng lâng, nhưng bây giờ cô lại bị hành động của hắn làm cho kinh ngạc. Hắn hôn ngón chân cô? Tên này... đừng có làm cô rung động như thế chứ! Đồi này có mấy người đàn ông lại đi hôn chân phụ nữ? Hắn còn là người cao ngạo và lạnh lùng như thế nữa...

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45

Hoắc Đông Thần hôn chân cô như đó là một vật hân vô cùng trân quý, hắn không màng đến những việc sâu xa đó, hắn chỉ biết đây là người con gái hân yêu, hắn khao khát muốn bảo vệ cô đến cuối đời!

Phi Y Hân vẫn đang chịu đựng ngứa ngáy nơi bàn chân mà nhìn chăm chăm hắn, đột nhiên thấy hắn thật cuốn hút, cô không cách nào dứt ra được!

Bỗng nhiên cả người bị một lực kéo mạnh, chớp mắt cô đã bị Hoắc Đông Thần kéo ngồi lên người hắn, đối diện với đôi mắt sâu thẳm kia...

Hoắc Đông Thần say mê nhìn cô, Phi Y Hân vẫn mang khuôn mặt mê muội đỏ ửng do vừa trải qua hoan ái, đôi mắt có chút mơ hồ mà nhìn hắn. Sau đó môi hắn bị một thứ ấm nóng áp vào...

Phi Y Hân chủ động hôn Hoắc Đông Thần, cô đặt hai tay lên mặt hắn, áp sát hắn mà hôn cuồng nhiệt. Hoắc Đông Thần cũng đáp trả lại, bàn tay vuốt ve eo cô, sau đó lại trượt dọc xuống bờ mông căng tròn... Đàn ông thường thích những nơi đầy đặn tròn trịa, khỏi nói cũng biết hắn mê luyến ngực và mông cô thế nào.

Nơi nào đó bên dưới lại tiếp tục căng cứng lên, Hoắc Đông Thần lại đeo thêm một cái bao khác vào, sau đó nó chốc chốc lại ma sát bên ngoài nơi mật ngọt của cô.

Phi Y Hân đương nhiên cảm nhận được vật kia đang muốn chọc thẳng vào người mình nhưng cô hiện tại muốn chơi đùa một chút, không cho nó tiến vào nhưng lại di chuyển hạ thân mình trượt dọc bên ngoài của nó.

Hoắc Đông Thần cắn nhẹ cổ Phi Y Hân khiến cô khẽ cười, cúi người xuống ngậm liếm đầu ngực của hắn một lúc lâu.

Hoắc Đông Thần rít lên tiếng, còn đánh vào mông cô một cái như trừng phạt.

Phi Y Hân vẫn ôm chặt hắn không buông, hai tay vòng lên cổ hắn, hôn nhẹ lên cổ hắn, sau đó mút vành tai của hắn, nói nhỏ:

"Cho anh thêm một lần!"

Hoắc Đông Thần khẽ cười, hắn mút mạnh môi cô một cái sau đó nhẹ nhàng đưa phần thân vào trong cô với tư thế ngồi...

Phi Y Hân ngửa đầu chịu đựng, vật này vẫn cường hãn như thế, chỉ là với tư thế này nó không kiêng dè mà đâm thẳng vào nơi sâu nhất!

Cô khó khăn cúi người xuống nhìn nơi hai người giao hợp, đúng là... đúng là quá vừa khít! Quá phù hợp!

Nhìn cảnh này cô mặt càng thêm đỏ, Hoắc Đông Thần bắt đầu luật động còn thân nhiên nói:

"Tôi đã nói là rất phù hợp mà!"

"Úm... Aaa..."

Phi Y Hân cảm nhận được khoái cảm đang ập đến, cả người trước của cô đều áp vào người hắn. Thân thể hắn rất cứng cũng rất nóng, mỗi lần hắn ra vào thì cả người cô cũng di chuyển theo, ma sát dọc theo người hắn. Cô cảm nhận được từng cơ bắp trên thân người của hắn, loại cảm xúc này đúng là khó nói thành lời.

Đùi hắn kết hợp với mông cô tạo nên tiếng động mờ ám, chỉ nghe tiếng này thôi cũng đủ để cả hai dâng trào cảm xúc.

Phi Y Hân bấu chặt lưng hắn, sau đó bảo hắn dừng lại, giọng điệu có chút nghiêm túc

Hoắc Đông Thần dù không muốn nhưng lại sợ cô giận, thế là khó khăn mà ngồi yên.

Phi Y Hân cười cười, sau đó ưỡn thân người mình lên, chậm rãi lên xuống từng đợt.

Được người con gái mình yêu chủ động, hần cậu còn không được nên để cô tự do đóng đưa thân mình.

Đôi ngực cô cứ hết lên lại xuống trước mặt hần, Hoắc Đông Thần liền bắt lấy một bên ngực mà mút, Phi Y Hân rên càng to hơn.

Cô ráng nhớ đến những đoạn AV mà lúc trước tình nghịch lên xem, bây giờ học theo nữ diễn viên trong đó mà thực hành.

Hết lên xuống, cô lại xoay nhẹ hạ thân vài cái..

Hoắc Đông Thần bị cô làm cho thần hồn điên đảo, kích động mà đè cô xuống giường, trực tiếp chiếm thế thượng phong.

Lúc này hần ra vào nhanh và mạnh vô cùng khiến Phi Y Hân muốn rên cũng khó khăn, chỉ đành cắn răng mà thờ dục.

Thật tuyệt quá, không ngờ chuyện này lại tuyệt đến thế!

Cô nhìn người đàn ông phía trên mình, hần vẻ mặt say mê vô hạn, thân thể không ngừng ra vào trong cô, muốn hần dứt ra là không thể nào!

Đột nhiên Phi Y Hân có cảm giác thành tựu vô cùng, cô khẽ cười, nâng hai chân thon dài lên siết chặt eo hần.

Hành động này cứ như ám hiệu khuyến khích Hoắc Đông Thần càng thêm mạnh bạo. Hần tiếp tục ra vào càng nhanh hơn, nói bên tai cô cũng lời đồ mật tía tai, nhưng cả hai lại chẳng ai muốn rời nhau lúc này, họ cứ thế mà đắm chìm trong sự cuồng nhiệt...

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46

Phi Y Hân bị đánh thức bởi ánh sáng len lỏi vào trong căn phòng. Cô rất nhạy sáng, mỗi buổi tối dù mệt và buồn ngủ đến thế nào cô cũng không quên kéo rèm cửa sổ phòng ngủ lại, nếu không cô sẽ phải bị đánh thức vô cớ.

Tối hôm qua đến căn phòng này như thế nào cô còn nhìn không rõ đừng nói là kéo rèm cửa lại.

Phi Y Hân bực dọc thức dậy, hôm qua quá mệt mỏi, bây giờ thì hay rồi, đau nhức khắp người đặc biệt là vùng eo, vậy mà cũng không thể ngủ trở thêm một chút.

Hoắc Đông Thần nằm bên cạnh vẫn đang ngủ, nhưng như vậy cũng không khiến sự nghiêm nghị của hần giảm bớt, mà càng làm cho người khác có cảm giác hần như một pho tượng lạnh lùng và cao quý.

Phi Y Hân ngấm hần xong thì chọc chọc ngón tay vào người hần, phá cho hần tỉnh giấc. Đùa? Cô không được ngủ nướng, ai cho hần có cơ hội đó!

Hoắc Đông Thần bị chọc cho tỉnh, nhưng vẫn lười mở mắt, nắm lấy ngón tay cô, sau đó cắn nhẹ...

Phi Y Hân giật mình rút tay về, lớn giọng nói:

"Anh dậy đi, không muốn đi làm nữa sao?"

Lúc này khóe miệng Hoắc Đông Thần mới nhếch lên:

"Chẳng phải còn có em sao?"

Phi Y Hân tròn to mắt, nghe hần nói cứ có cảm giác như cô sẽ luôn bên hần vậy, hần sẽ lệ thuộc vào cô?

"Em bị nhạy sáng à? Lần sau tôi sẽ nhớ kéo rèm."

Hoắc Đông Thần nhìn đồng hồ của mình rồi lại nhìn khắp phòng, không gian yên tĩnh như thế mà cô lại dậy rất sớm trong khi tối qua cuồng nhiệt như thế, chỉ có khả năng là cô bị ánh sáng mặt trời đánh thức mà thôi.

Phi Y Hân bất ngờ nhìn hần, tim đập mạnh lên một cái rõ ràng, Hoắc Đông Thần nói câu nào là khiến cô bất ngờ câu đó... Chỉ sợ ở chung lâu ngày cô sẽ bị hần dốt mũi mắt!

Sau khi cả hai làm vệ sinh cá nhân xong, phục vụ cũng được gọi để đưa thức ăn sáng đến.

Đây có lẽ là bữa sáng đặc biệt nhất từ trước tới nay của Phi Y Hân, ăn sáng trong một căn phòng xa hoa bậc nhất - căn phòng tối qua nóng như lửa, bên cạnh lại là người đàn ông trong mơ của cô gái, cô muốn quên bữa ăn này cũng khó!

Còn Hoắc Đông Thần ngoài mặt vẫn không có biểu hiện gì, nhưng tâm trạng lại tốt vô cùng. Trước đây hắn cũng không có cảm xúc đặc biệt như thế khi ăn cùng gia đình, có lẽ gia đình thượng lưu luôn thiếu một cái gì đó gọi là sự ấm cúng.

Nhưng cô thì khác, cô gái này là người hắn yêu, mặc dù cô vẫn không thêm đề ý đến hắn, chỉ lẳng lặng ngồi ăn nhưng lại mang đến cho hắn cảm giác thân thuộc.

Cách cô ăn rất thoải mái, không phải tùy tiện như hồ đoi mà ăn trong rất ngon miệng, động tác cũng không phải từ tốn và quy củ như giới quý tộc nhưng lại rất tự nhiên, khiến người khác có cảm giác gần gũi.

Cô không phải chỉ chăm chú phần ăn của mình, từ ban đầu đã sắp xếp thức ăn trên bàn rất hợp lý cho hắn. Cô biết hắn không thích ăn rau mùi, liền gấp nó sang một cái đĩa khác, hắn thích uống rượu, cô liền nhờ phục vụ mở nắp sau đó rót một ít cho hắn rồi nhờ phục vụ mang đi - đầu sao sáng sớm uống rượu cũng chẳng tốt gì!

Chỉ là những hành động rất nhỏ nhưng khiến hắn càng nhận định về cô, có mấy ai lại được như cô gái trước mặt này đây...

"Phu nhân, đây là tài liệu về thư ký của thiếu gia!" Người phụ tá cung kính đưa hồ sơ mà mình đã điều tra được cho Trình Mẫn.

Bà ta gạt đầu rồi phát tay ra hiệu cho ông ta ra ngoài.

Trình Mẫn thờ dãi một cái sau đó mới mở ra xem.

Ngay khi vừa nhìn bức hình của Phi Y Hân bà đã có dự cảm không mấy tốt lành...

Cô gái này... Dù đã qua bức hình nhưng đôi mắt sắc bén này vẫn không che giấu nổi tâm tư âm hiểm của cô ta. Cô gái này chỉ mới 25 tuổi nhưng lại có đôi mắt giáo hoạt như thế?

Đúng là ngũ quan xinh đẹp, đường nét hấp dẫn, nhưng dáng vẻ không che nổi sự đắc ý của bản thân!

Trong hồ sơ có nói đây là một cô gái có gia cảnh bình thường, một nhà sống liêm chính, ba và mẹ trước giờ đều chưa làm chuyện gì xấu xa trái pháp luật, cô gái này cũng thế. Có điều từ nhỏ đã thông minh lanh lợi, đoạt rất nhiều giải thưởng từ khi đi học.

Một cô bé xinh đẹp lại tài giỏi đương nhiên ở trường sẽ không tránh nổi sự ghen ghét. Có nhiều nữ sinh rất thích gây chuyện với Phi Y Hân, nhưng ai động đến cô ta liền nhận được một bài học thích đáng!

Cô ta chơi lại bọn họ ngay trước mặt bạn bè cùng giáo viên, là đợi cho họ gây sự trước bản thân mới có cớ mà phản lại. Rất thông minh, cũng rất ngoan độc!

Đến khi đi làm cũng thế, ban đầu làm một nhân viên bình thường ở Hoắc Viễn người nào dám động đến Phi Y Hân đều không có kết cục tốt.

Đúng là cô gái này không chủ động hại ai, nhưng xử đẹp người ta như thế cũng khiến bà chẳng có hảo cảm tốt!

Tài liệu chỉ có nhiều đây, chủ yếu là quá khứ của Phi Y Hân, hiện tại từ khi lên làm thư ký cho con trai bà thì chỉ có vồn vện vài chữ: Chuyên nghiệp - Tài giỏi!

Chuyện này có phải cũng quá có vấn đề rồi không? Không thể nào có ít thông tin như thế được!

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 47

Trình Mẫn chỉ cảm thấy chuyện này có gì đó kỳ lạ, nhưng vẫn không nghĩ là con mình sẽ có tình cảm thật lòng với Phi Y Hân.

Đàn ông luôn coi sự nghiệp là trên hết, cho nên dù có lấy vợ cũng sẽ tìm một người môn đăng hộ đối với mình mà lấy. Huống hồ hôn nhân không phải chỉ là chuyện hai người, gia tộc chắc chắn sẽ không đồng ý cho nó qua lại với người thấp kém.

Con bà chỉ là muốn tìm một người giải sầu, qua lại vài lần như những người lần trước mà thôi.

Nhưng cô gái lần này thật chẳng yên phận, bà không thể để cô ta có thêm lợi lộc gì từ con trai bà!

Trình Mẫn gấp gấp gọi cho Hoắc Đông Thần, rất lâu sau đầu dây bên kia mới có người bắt máy.

Hoắc Đông Thần vẫn luôn giữ một giọng lạnh lùng xa cách như thế:

"Có chuyện gì?"

Trình Mẫn thờ dài, chỉ cần nghe giọng con trai đã khiến bà cảm thấy đau đớn, dù gì thì gì, bà vẫn phải nói rõ chuyện này:

"Nghe nói bên cạnh con có một cô thư ký tên là Phi Y Hân?"

Hoắc Đông Thần cười lạnh:

"Bà đã điều tra cả rồi thì còn hỏi làm gì?"

Trình Mẫn hơi run nhẹ, thật không ngờ nó đều biết cả rồi:

"Vậy chắc con cũng đã biết nguyên nhân mẹ gọi cho con rồi chứ! Con bé đó không nên ở bên cạnh con, tâm cơ quá sâu!"

"Bà nên nhìn lại những người xung quanh mình thì hơn! Bà quen biết họ lâu như thế mà còn không hiểu họ có bao nhiêu mục đích vậy mà chỉ qua một tấm hình, một tờ giấy đã vội kết luận người của tôi rồi!" Thật hiếm khi Hoắc Đông Thần nói với người nhà bằng một câu dài như vậy.

"Con... Con nói vậy là có ý gì?" Trình Mẫn gấp gấp, tâm trạng bức bối vô cùng, bà sống đến từng tuổi này còn không biết ai thật ai giả dối sao?

"Lan Nhược Tâm chứ gì? Tôi đang muốn đập nát nhà họ Lan đây!"

Trình Mẫn ở đâu đây bên này cũng nghe được tiếng cười trầm thấp đầy nguy hiểm của Hoắc Đông Thần, sống lưng bà ta bỗng lạnh toát, nhất thời không nói được câu nào.

"Bà không biết câu 'trăm nghe không bằng một thấy' sao? Lan Nhược Tâm như thế nào, Phi Y Hân như thế nào thì chỉ khi bà có mặt ngày hôm đó mới thấy rõ mà thôi!"

"Được... được rồi, mẹ sẽ không đá động đến Phi Y Hân nữa, con cũng đừng động vào nhà họ Lan, tội nghiệp!"

Có cái gì vô lý bằng việc con gái nhà người ta chỉ tới tìm nó có một lần mà nó đã ngứa mắt muốn hủy hoại cả nhà họ không? Huống hồ nhà họ Lan cũng rất thân với nhà bà, vì có gì mà nói hủy là hủy chứ? Sau này bà biết ăn nói thế nào với người ta đây!

"Đừng có mà ra lệnh cho tôi, tôi muốn làm gì cũng không ai ngăn cản được!" Hoắc Đông Thần nói thầm một câu trong lòng: Nếu là cô thì được!

"Được, mẹ biết rồi!" Trình Mẫn xoa xoa thái dương của mình, mỗi lần nói chuyện với Hoắc Đông Thần bà như sụp đổ đến nơi vậy! Quá ngang ngược!

"Cũng đừng có mà tìm một người nào đến thay thế cô ta nữa! Tôi đã nói đừng xen vào chuyện của tôi rất nhiều lần rồi, tốt nhất bà đừng nghĩ tôi chỉ nói chơi!"

"Nhưng Đông Thần à, con cũng đã 30 tuổi rồi, cũng nên thành gia lập thất rồi!"

"Đây là lần cuối tôi nhắc nhở bà đấy!"

Nói rồi hán trực tiếp ngắt máy, để lại Trình Mẫn vẫn đang bàng hoàng ngồi đó!

Con trai bà, bà hiểu, nó tuyệt không nói hai lời!

Phi Y Hân cảm thấy hôm nay chính là ngày may mắn của mình! Vốn tâm trạng hôm nay có chút chán, mới sáng sớm mà cô đã muốn bãi công rồi, vậy mà vừa bước vào cửa lớn của công ty đã thấy một dáng người quen thuộc.

Lan Nhược Tâm lần này còn không thèm để ý đến tiếp tân mà định đi thẳng vào trong. Vẫn là dáng vẻ xinh đẹp thanh lịch, lại dịu dàng vô hại hôm đó, có điều hôm nay trong cô ta có phần xinh đẹp hơn hẳn do trang điểm đậm hơn lần trước.

Phi Y Hân nhếch mép cười, để coi hôm nay cô có chơi chết ả ta không!

"Cô Lan, xin dừng bước!"

Nghe giọng nói trong trẻo lại thoải mái vang lên sau lưng, Lan Nhược Tâm theo phản xạ quay đầu lại. Khi thấy Phi Y Hân vẫn một dáng vẻ nghiêm túc đang đi tới, đáy mắt Lan Nhược Tâm hiện lên tia âm hiểm, đầu sao hai người cũng đang ở khoảng cách gần, cô ta nói nhỏ cũng không sợ người khác nghe thấy:

"Hóa ra là cô, bộ dạng này đúng là hay thật, nhìn không ra trong người có bao nhiêu quỷ kế!" Lan Nhược Tâm châm chọc.

Phi Y Hân cười càng tươi hơn:

"Cô nói sai rồi, tôi vẫn còn kém xa cô Nhược Tâm đây!"

Lan Nhược Tâm nghiêng răng đầy phần nộ:

"Cô nói cái gì!"

Phi Y Hân lắc đầu nhẹ, vẻ mặt thản nhiên như nói chuyện với người thân thích:

"Tôi nói cô nên kiềm chế vẻ mặt của mình lại, dọa người như thế làm sao Hoắc tổng thích được!"

Lan Nhược Tâm nghe vậy liền cố gắng khôi phục lại dáng vẻ mềm yếu của mình, còn cười nhẹ đáp trả:

"Cô Phi đây nói đúng, về việc quyến rũ đàn ông thì nên học hỏi cô rồi!"

Phi Y Hân gật đầu mạnh:

"Đúng rồi! Phải học hỏi tôi! Hoắc tổng ngày nào mà chẳng muốn cùng tôi vui đùa trên giường chứ!"

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 48

"Cô... Cô nói năng thật vô sỉ! Hoắc tổng mới không thèm để ý đến hạng người như cô!"

Lan Nhược Tâm vừa bức tức vừa lo lắng, lỡ như cô ta nói thật thì sao? Nếu không làm sao cô ta dám ăn nói ngông cuồng như thế chứ!

Lan Nhược Tâm cô là tiểu thư danh môn vọng tộc, tài năng lẫn sắc đẹp đều vượt xa người khác, không thể nào lại đi thua một kẻ tầm thường ngạo mạn như Phi Y Hân được!

"Cô không tin thì thôi vậy! Tôi... Chỉ còn cách chứng minh cho cô thấy mà thôi!"

Lan Nhược Tâm thực sự á khẩu, lắp bắp không nói nên lời, từ trước đến nay chỉ có cô ta chơi kẻ khác, nào có kẻ nào lại lấn át cô ta như thế.

Phi Y Hân này đúng là mặt dày hết sức, miệng lưỡi lại sắc bén vô cùng!

Phi Y Hân cười khẩy, cảm nhận phía sau có một bước chân quen thuộc đi tới, cô bước tới gần cô ta hơn nữa:

"Để tôi chứng minh cho cô thấy! Cô nhìn Hoắc tổng mà xem, cao lớn lực lưỡng như thế thì trên giường nào tẻ được. Cái của ngài thật sự rất to đấy, tôi đoán cũng 17 18cm, nếu cô không tin thì tôi bảo Hoắc tổng làm chứng cho tôi vậy!"

Vừa dứt lời, Lan Nhược Tâm đã vung tay cho Phi Y Hân một cái tát thật mạnh!

Phi Y Hân mắt nhắm bằng ngã nhào xuống đất, nhưng lại chẳng ai thấy cô đang cười đến quỷ dị...

Trước mặt bao nhiêu người đều có thể thấy vẻ mặt cay độc của Lan Nhược Tâm khi vung cái tát này cho Phi Y Hân. Thấy rõ cô thư ký chuyên nghiệp tài giỏi của mình bị uy khuất mà ngã xuống nền đất lạnh!

"Tiểu Hân!"

Đột nhiên một giọng nói trầm thấp pha đầy lo lắng vang lên, cắt đứt bầu không yên lặng trước đó.

Hoắc Đông Thần không chần chừ cúi người bế Phi Y Hân vào lòng mình, vẻ mặt đầy lo lắng nhìn dấu tay trên má cô.

Lập tức sắc mặt Hoắc Đông Thần tẻ đến mức dọa người đối diện sợ hãi đến muốn chạy thật xa.

Lan Nhược Tâm nhìn thấy vẻ mặt tàn nhẫn sắp giết người đến nơi của hắn liền mềm nhũn cả người, ngồi bệt xuống đất đầy run rẩy.

Thật.... Thật đáng sợ quá!

Bây giờ cô ta đã rõ ràng lời nói của Phi Y Hân đều là sự thật, bằng không anh ấy sẽ không tức giận như thế!

Ánh mắt hần độc ác vô cùng, tựa như có thể ăn tươi nuốt sống cô ta ngay lập tức.

Xung quanh lại có quá nhiều ánh mắt không mấy thiện cảm dành cho cô ta, có người dùng ánh mắt khinh bỉ, có người chỉ trỏ lên án... Cô ta bây giờ làm sao còn dám đến đây một lần nữa chứ!

Phi Y Hân ngược nhìn Hoắc Đông Thần mềm yếu kéo vạt áo của hần, tỏ ý không sao:

"Hoắc tổng, tôi không sao hết! Cũng may chỉ nói với cô ấy vài câu chào hỏi, nếu không cô ấy sẽ không nhẹ nhàng như vậy!"

Đùa! Như vậy mà còn nhẹ sao?

Thế là càng có nhiều người ban cho Lan Nhượng Tâm những lời cay độc!

Hoắc Đông Thần ra hiệu cho bảo vệ lời Lan Nhượng Tâm ra ngoài, hiện tại hần chỉ muốn xử lý vết thương bên mặt của cô mà thôi! Còn về trừng phạt Lan Nhượng Tâm như thế nào thì không muộn...

Phi Y Hân thấy hần bước đi liền dựa vào ngực hần mà thở, thư ký Phi đột nhiên gặp nạn, rất khiến các nhân viên xung quanh thương xót!

Chỉ có cô là biết mình đã giành chiến thắng như thế nào. Đám người ở đây cũng thật không có mắt, với sức lực mạnh bạo khi nãy của cô ta, đứng ra hiện tại miệng cô đã bật máu luôn rồi!

Diễn thì phải diễn cho thật, mặc dù có thể tránh cái tát của cô ta dễ dàng mà vẫn khiến người ta tin tưởng, nhưng cô vẫn muốn lực tay cô ta dùng đến một nửa rồi mới né ra ngã xuống!

Nếu không thì làm sao trên mặt cô có dấu tay cô ả được!

Hoắc Đông Thần đến khiến kế hoạch chọc tức cô ta nâng lên một tầm cao mới, nhanh chóng để cô ta tức đến độ vung tay với mình.

Hoắc Đông Thần cũng thật sự là lo lắng cho cô quá mức cần thiết rồi, từ này giờ hần vẫn đang lo lắng mà nhìn cô không rời...

Hoắc Đông Thần đặt cô nhẹ nhàng lên chiếc giường trong phòng nghỉ, còn tự thân tìm kiếm hộp cứu thương muốn giúp cô nữa.

Phi Y Hân liền ngồi lên nắm tay hần lại:

"Đừng, tôi không sao mà!"

Hoắc Đông Thần nhíu mày:

"Còn nói không sao? Đã đỏ lên rồi!"

"Thật sự không sao mà! Tôi đã kịp né được cô ta rồi, tôi bẫy cô ta mà!"

Vừa dứt lời, sắc mặt Hoắc Đông Thần trầm xuống, trên mặt hiện lên nét giận dữ không che giấu.

Phi Y Hân trong lòng thâm than không ổn!

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49

"Anh... Anh... Có thể thôi cái mặt dọa người ấy được không? Tôi đâu có làm sai!" Phi Y Hân e dè nói.

Có cần phải tỏ thái độ hung dữ đến thế không? Cô... Làm rất tốt kia mà! Chẳng phải hần nói là cô hãy tha hồ mà xử lý mấy con hồ ly như thế rồi sao? Chưa gì mà đã lật mặt rồi!

"Em không sai? Còn dám nói bản thân không sai sao? Phi Y Hân, gan em cũng thật lớn!" Hoắc Đông Thần gầm giọng nói.

Tuy tức giận là vậy nhưng hần vẫn kéo cô lại gần mình, còn bôi cái gì đó man mát lên mặt cô.

Phi Y Hân rất lâu rồi mới thấy lại cảnh hần hung dữ như thế, nhất thời sợ đến nghẹn họng, không dám nói gì nữa.

"Tôi bảo em chính bọn người này chứ không phải để họ chính em! Có đánh cũng là em đánh cô ta!"

Phi Y Hân xụ mặt xuống, nhưng nghe hắn nói như vậy thì vẫn rất vui, còn kêu cô đánh người? Quả là một ông chủ tốt mà!

Phi Y Hân len lén ngược nhìn xem người kia có dễ chịu chút nào chưa. Nào ngờ bị hắn lườm cho một cái sợ khiếp vía!

Mới sáng sớm thôi đó... Cô còn phải làm việc nữa, tên này cứ như hung thần như vậy thì cô không tài nào chú tâm làm việc được!

"Tôi... Biết lỗi rồi..." Phi Y Hân nhỏ giọng xin lỗi, thật sự cô đâu muốn xin lỗi đâu, nhưng để hắn người giận thì chỉ còn cách này thôi!

Qua một lúc, Phi Y Hân mới nhìn Hoắc Đông Thần, ai ngờ hắn... Vẫn không chịu thôi cái bộ mặt kia!

Hoắc Đông Thần bôi thuốc cho cô xong thì trở lại bàn làm việc của mình, không nhìn đến cô nữa, nhưng vẻ mặt vẫn rất đáng sợ, Phi Y Hân bất giác rung mình một cái.

Cô bấu môi kéo ghế ngồi cạnh hắn, còn đẩy tay hắn mấy cái, hắn vẫn không đoái hoài tới cô.

Đột nhiên Phi Y Hân lại cảm thấy lửa giận tuôn trào, hạo cảm trong mắt cô về hắn giảm xuống đến một nửa!

Đúng là đồ nhỏ mọn!

Không để ý đến cô chứ gì? Được! Để coi định lực của anh đến đâu!

Phi Y Hân nhếch miệng cười, rất tự nhiên mà ngồi lên đùi hắn.

Hoắc Đông Thần lúc này cũng chú ý tới Phi Y Hân, cô gái nhỏ hôm nay gan thật!

Phi Y Hân vẫn giữ điệu cười đắc ý đó, vòng tay ôm hắn, chủ động hôn lên cổ hắn.

Hai tay cô ôm rất chặt, khiến Hoắc Đông Thần cảm nhận rõ hai cánh tay mảnh khảnh của cô. Môi cô rất mềm, áp lên cổ hắn mang lại cảm xúc khó diễn tả.

Bàn tay cô bắt đầu di chuyển lên mặt hắn, nhẹ nhàng vuốt ve...

Hoắc Đông Thần lườm cô, bàn tay to lớn bắt lấy đôi tay không ngừng làm loạn của cô.

Phi Y Hân bị dáng vẻ này của hắn chọc cho cười vui vẻ vô cùng, và lại bên dưới hắn đã nhô cao rồi nha...

"Hôm nay em lại chủ động? Rất muốn sao?" Giọng của Hoắc Đông Thần hơi khàn, ánh mắt nhìn cô có chút phức tạp, lửa lên rồi rất khó mà hạ xuống!

Phi Y Hân lại cười tươi hơn:

"Muốn gì chứ? Chẳng phải anh không muốn để ý tới sao? Bây giờ nơi đó... Có khó chịu không?"

Không ngờ mới vuốt hắn có mấy cái mà đã không chịu nổi rồi, thật đáng yêu mà....

Phi Y Hân không sợ chết, còn buông lời chọc ghẹo hắn. Cô quá đắc ý nên không thể để ý đến Hoắc Đông Thần đang trừng mắt nhìn mình, bất chợt đôi môi đột nhiên bị cắn đến đau.

Hoắc Đông Thần đề cô lên bàn làm việc của mình, cúi người xuống cắn mút môi cô, còn thuận tay đưa vào trong váy cô, vuốt ve đùi ngọc trắng nõn rồi lại tìm đến nơi thần bí kia mà chơi đùa.

Phi Y Hân giãy giụa nhưng đều bị Hoắc Đông Thần chặn lại, người hắn đã chen vào giữa hai chân cô, cô có muốn thoát cũng không được!

Đợi đến khi Hoắc Đông Thần thả môi mình ra, cô muốn kháng nghị thì hắn lại tiếp tục hôn cô. Nụ hôn này không thô bạo như lúc nãy, mà là cuồng nhiệt mãnh liệt. Phi Y Hân vì vậy mà vô thức đáp trả hắn.

Hoắc Đông Thần hôn cô nhưng đôi tay cũng không rảnh rồi, thi nhau mà trút bỏ quần áo cô. Trong nháy mắt, nhưng nơi cần che đậy của Phi Y Hân đều hiện ra, kích thích nam căn hắn càng kêu gào mãnh liệt.

Hoắc Đông Thần đẩy chân cô lên cao, hôn nhẹ lên bắp đùi non mịn.

Phi Y Hân thờ dốc nhìn hắn, rồi lại nhìn lại bản thân. Cô thì quần áo xộc xệch, chỗ không cần che thì che, chỗ cần che thì lại hở, còn hắn thì vẫn một thân tây trang phẳng phiu, nhìn đứng đắn vô cùng!

"Nè... Anh định ở đây luôn sao?"

Hoắc Đông Thần cẩn nhẹ lên bóp đùi cô, hai mắt có chút đục ngầu, ngón tay vuốt nhẹ bên ngoài hoa huyết như trả lời cho câu hỏi của cô.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 50

"Anh... Sao có thể ở ngay đây được hả?" Phi Y Hân trừng mắt nhìn hân, đương nhiên không ai dám tự tiện xông vào phòng làm việc của hân nhưng mà cô vẫn rất ngại!

Lại nói hân còn không chịu kéo rèm cửa sổ lại, muốn chết à?

Hoắc Đông Thần bây giờ mới chịu cười, còn rất lưu manh nói:

"Không được sao? Phải được!"

Trong khi Phi Y Hân vẫn đang trợn mắt không tin nổi, Hoắc Đông Thần đã chuẩn bị đầu vào đấy, cứ thế mà chậm rãi tiến vào hoa huyết của cô.

"A..."

Phi Y Hân ngửa đầu cảm nhận vật cứng đang chiếm lấy hoa huyết của mình. Hân bất chợt đi vào, Phi Y Hân vì bất ngờ mà ép chặt hân.

Hoắc Đông Thần bị ép đến đau, liền vồ vào hông cô một cái coi như trừng phạt, sau đó thông thả lướt động.

Hai chân Phi Y Hân vòng lấy eo hân, vì tâm trạng lo lắng cho nên cơ thể có chút căng cứng, nhưng qua con mắt của Hoắc Đông Thần lại thấy cô giống như sợ hãi mà run rẩy, rất kích thích bản tính xấu xa của hân!

Hoắc Đông Thần di chuyển mỗi lúc một mạnh hơn, còn không ngừng buông lời trêu chọc:

"Đúng là em đang rất thích! Xem em kẹp chặt tôi chưa này!"

Phi Y Hân lấy tay che mặt mình lại vì xấu hổ, cả người đều chuyển động theo mỗi đợt đong đưa của hân.

"Aa... Anh nhẹ một chút!"

Hân quá hưng phấn, cô không chịu nổi...

Hoắc Đông Thần nâng hai chân cô lên, tiếp tục chiếm đóng nơi tư mật của cô, nghe cô rên rỉ hân càng hưng phấn hơn, cái chất giọng ní non này đúng là khiến hân thỏa mãn.

Hoắc Đông Thần đưa tay bóp lấy nơi đầy đặn của cô, sau đó lại vuốt ve vòng eo thon nhỏ.

Ở vị trí này hân có thể thấy rõ cự long mình ra vào hoa huyết như thế nào, nụ hoa nhỏ đã đỏ lên nhưng vẫn ngâm chặt lấy của hân, làm hân thật thoải mái vô cùng. Mật dịch từ nơi này vẫn không ngừng tuôn ra, nhưng mà như thế lại khiến nụ hoa trông yếu ớt vô cùng.

Nhìn khuôn mặt đỏ ửng cùng mê muội của cô, hân cảm thấy lửa giận vơi đi không ít, cô còn vì vậy mà quyến rũ hân nhưng lại không nghĩ sẽ bị hân hành hạ như thế, đúng là đáng yêu!

Hoắc Đông Thần cúi người xuống hôn cô, nụ hôn vô cùng nhẹ nhàng nhưng bên dưới lại trái ngược rất thô bạo, căn phòng cứ thế vang lên tiếng da thịt va chạm không ngớt...

"Tôi bãi công, không làm việc nữa!"

Phi Y Hân sau một trận giãy vò đến sắp ngất đi thì được Hoắc Đông Thần bế vào phòng nghỉ ngơi, cả hân cũng thoải mái mà nằm cạnh cô, trên gương mặt xuất hiện ý cười không che giấu.

"Được, em cứ ở trong đây mà nghỉ ngơi!" Sau đó... chúng ta tiếp tục!

Phi Y Hân xoay lưng về phía hân, không muốn nhìn mặt tên lòng lang dạ sói này. Ai ngờ chưa được một giây đã bị hân xoay người về chỗ cũ.

Phi Y Hân khó chịu trừng mắt với hân:

"Tránh ra đi, anh không làm việc sao?"

"Muốn ở đây với em!"

Phi Y Hân vùng chân muốn đá hấn xuống giường, Hoắc Đông Thần nhanh tay bắt lấy chân cô, còn bắt đầu vuốt ve, làm Phi Y Hân ngứa ngáy không chịu được!

"Tuần sau công ty sẽ có chuyến du lịch nghỉ mát!"

Phi Y Hân ngẩng đầu lên nhìn hấn:

"Ở đâu? Sao tôi không nghe thông báo gì hết!"

"Lát nữa mới thông báo! Đến lúc đó em đi cùng tôi!" Hoắc Đông Thần cất giọng nhàn nhạt, nhưng ý tứ là cô không đi không được!

Phi Y Hân cũng lâu rồi chưa đi du lịch, đương nhiên cũng muốn đi, nhưng mà nghe giọng đó của Hoắc Đông Thần thì không nhận được lên tiếng:

"Tại sao chứ?"

"Tại vì em là thư ký của tôi, tôi ở đâu em phải ở đó!"

"Giữ chứ? Cái lý lẽ gì vậy?" Phi Y Hân giãy nảy, nói một câu khác để nghe hơn không được sao?

Hoắc Đông Thần bóp cằm cô, vẻ mặt có chút nghiêm túc:

"Em không muốn đi cùng tôi?"

Phi Y Hân liền muốn nói từ "phải" thì nhìn thấy vẻ mặt dọa người của Hoắc Đông Thần, đó là vẻ mặt mà khi cô nói ra từ "phải" hấn sẽ lập tức lại đè chết cô... trên giường!

Thế là cô không do dự nữa mà nói một hơi liền mạch:

"Nào có! Được đi với anh là một điều vô cùng tuyệt vời! Đâu phải ai cũng được vinh hạnh đó!"

Thế là gương mặt lạnh băng khi nãy không còn nữa, thay vào đó là vẻ mặt đồng ý với câu nói của cô.

Phi Y Hân thật cảm thấy mình rất muốn cào nát vẻ mặt đẹp trai nhìn có vẻ đứng đắn của hấn!

Nhưng nghĩ lại thì thôi, người thiệt không phải là cô hay sao?

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51

Tại sân bay quốc tế của thành phố, Lan Nhược Tâm vẫn diện một bộ váy thanh lịch, giữ một nụ cười nhẹ trên môi.

Ở đây có nhiều người qua lại bận rộn, nhưng họ vẫn không nhìn được mà liếc nhìn cô ta vài cái.

Có lẽ Lan Nhược Tâm đã thấy người quen của mình, cô ta nở một nụ cười tươi và đưa tay vẫy vẫy.

Cô gái kia sải nhanh bước dài đi đến chỗ cô ta, tuy nhiên như thế không khiến cô ta trong lòng cuồng chặt vật, mà nhìn càng thêm mạnh mẽ cuốn hút.

Nếu Lan Nhược Tâm mang vẻ đẹp dịu dàng thanh thoát thì cô gái này lại trông mạnh mẽ và cá tính. Khi cô ta tháo kính đen xuống thì trong đôi mắt không giấu nổi sự hoạt bát tinh nghịch.

Lan Nhược Tâm vui vẻ chạy đến ôm cô gái:

"Tiểu Đồng!"

"Nhược Tâm! Cậu chờ mình lâu không?"

"Lâu gì chứ?"

"Ha ha, bây giờ chúng ta về khách sạn sao?"

Hai cô gái vừa đi vừa nói chuyện vô cùng vui vẻ, lần này Hoắc Tiểu Đồng về nước không đơn giản là thăm lại quê hương của mình, cô ta là bị Lan Nhượng Tâm kích thích, và lại mẹ của cô ta còn nói rằng Phi Y Hân rất khó đối phó, anh cô ta còn cấm không được giới thiệu vị thiên kim nào nữa!

Phi Y Hân nếu đã lợi hại như thế thì cô ta cũng muốn xem xem thế nào!

Lan Nhượng Tâm gấp đến độ không để cho bạn mình nghỉ ngơi một chút:

"Cậu có nên đến chào anh mình trước hay không? Với lại... Sao cậu không đến nhà anh ấy ở chứ?"

Hoắc Tiểu Đồng thấy cũng có lý:

"Đúng, để coi cái cô thư ký kia là thế nào, sau đó xin phép anh hai cho mình và cậu ở cùng với anh ấy!"

Lan Nhượng Tâm nghe vậy thì hai mắt rực sáng, đây mới chính là điều cô ta muốn lợi dụng Hoắc Tiểu Đồng, nhưng bề ngoài vẫn là phải giả dạng e ngại một chút:

"Vậy không hay lắm đâu, anh của cậu thật sự... Không thích mình!"

Hoắc Tiểu Đồng khoác vai bạn mình an ủi:

"Cái gì mà thích với không thích, anh ấy là bị con hồ ly tinh kia mê hoặc thôi, sau này để mình cho cô ta một bài học, đến lúc đó cô ta không quán lấy anh ấy, anh ấy sẽ nhanh chóng bị cậu thu hút thôi!"

Lan Nhượng Tâm đã nói rõ tâm tư của mình cho Hoắc Tiểu Đồng, cô ta thừa nhận bản thân đã có cảm tình sâu nặng với Hoắc Đông Thành. Đối với chuyện này Hoắc Tiểu Đồng ban đầu thì bất ngờ, nhưng sau đó là vui mừng, bạn tốt trở thành chị dâu, điều này vô cùng tuyệt vời!

Cho nên lần này nhiệm vụ mà Hoắc Tiểu Đồng đặt ra một là xử lý Phi Y Hân, hai là làm bà mai tác hợp cho chị em tốt với anh trai mình!

Chưa gì mà cô đã phản kích vô cùng rồi!

Xe taxi của họ dừng lại trước tòa cao ốc của Hoắc Viễn, đến nơi này Lan Nhượng Tâm vẫn có chút e dè, lần trước bị nhục nhã như vậy, hiện tại gặp ai trong Hoắc Viễn cũng cảm thấy như có người đang cười nhạo à!

Hoắc Tiểu Đồng vẫn không biết chuyện của Lan Nhượng Tâm cho nên vẫn hiên ngang đi vào Hoắc Viễn, còn Lan Nhượng Tâm thì đi theo sau.

Tiếp tân không cần biết Hoắc Tiểu Đồng là ai, nhưng khi thấy Lan Nhượng Tâm thì không có hảo cảm tốt với hai người, liền cho mời họ ra ngoài:

"Mời hai người đi cho, Hoắc tổng có lệnh không tiếp hai người!"

Hoắc Tiểu Đồng tròn mắt hung dữ:

"Cô dám nói lại một lần nữa không? Có biết tôi là ai không hả?"

Cô tiếp tân cười khẩy:

"Cô là ai thì cũng vậy thôi!"

Hoắc Tiểu Đồng kênh kiệu:

"Xem ra cô là muốn nghỉ việc rồi! Tôi chính là em gái của Hoắc tổng các người, mau gọi anh tôi ra đây!"

Cô tiếp tân nghe vậy thì giật mình, nhìn lại một lượt từ trên xuống dưới của Hoắc Tiểu Đồng, trên người cô ta toàn là đồ hiệu, khí chất cũng không phải dạng vừa. Nhưng mà thế thì đã sao chứ?

"Thật xin lỗi, Hoắc tổng không có ở đây, và lại ngài ấy cũng không tiếp hai người, lần trước đã ra lệnh cấm với cô Lan Nhượng Tâm kia rồi!"

Lan Nhượng Tâm nghe vậy thì giật nảy mình, đúng là nhục nhã mà...

Hoắc Tiểu Đồng tức sôi máu, không cần nghe Lan Nhượng Tâm đã bị cấm cửa, chỉ biết hùng hổ đe dọa:

"Nếu tôi nói cho anh tôi, các cô nhất định sẽ bị đuổi cổ ra khỏi đây!"

Mấy cô tiếp tân nghe vậy thì bật cười trong lòng, đuổi sao? Hoắc tổng không phải là người không nói lý lẽ, và lại ngài ấy là người vô cùng công tư phân minh, nếu có đuổi là đuổi cô em gái này đi chứ không phải bọn họ!

"Vậy cô cứ việc nói!"

"Cô... Cô... Được lắm, tôi sẽ gọi cho anh ấy!"

Hoắc Tiểu Đồng nhanh chóng bấm số gọi, nhưng đầu dây bên kia hoàn toàn không kết nối được, cứ như là bị chặn rồi vậy!

"Anh tôi đi đâu rồi?"

"Hôm nay công ty bắt đầu chuyến du lịch thường niên, ngài ấy cũng đi nghỉ mát rồi!"

Hoắc Tiểu Đồng cùng Lan Nhược Tâm đều hừng hực lửa giận, mắt thấy bảo vệ cũng đã đến rồi, hai người đành thất thủ ra về.

Không ngờ em gái của chủ tịch lại phải thua trận mà ra về như thế.

Trái lại với tâm trạng buồn bực của họ, Hoắc Đồng Thần và Phi Y Hân lại có tâm trạng vui vẻ tận hưởng chuyến nghỉ mát này!

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52

"Trong xanh ghê! Lâu lắm rồi mới thấy biển nha!" Phi Y Hân từ sảnh lớn trên tầng lầu của khách sạn nhìn ra phía biển, không nhận được mà tán thưởng.

Gió biển rất lớn, thổi mái tóc dài của Phi Y Hân bay phấp phới, Hoắc Đồng Thần nhìn đến không thể rời mắt!

"Đưa tôi chìa khóa phòng đi!" Cô phải nhanh thu dọn rồi ra ngoài tắm biển mới được!

Hoắc Đồng Thần móc trong túi ra đưa cho cô chiếc chìa khóa vàng, Phi Y Hân hứng khởi đi mở phòng, còn Hoắc Đồng Thần thì tự nguyện xách hành lý của cô theo sau.

"Bye Bye!"

Phi Y Hân lấy được phòng liền trở mặt, lấy lại đồ mình từ tay hân, sau đó cười tươi tạm biệt một cái rồi đóng luôn cửa phòng mình lại!

Hoắc Đồng Thần thấy trước mắt không còn bóng dáng vui vẻ của cô nữa mà thay vào đó là cánh cửa lớn thì không khỏi cảm thấy mất mát.

Nhưng không sao, tưởng không cho hân cùng một phòng thì là không cùng một phòng thật sao? Hình như cô chưa biết khách sạn năm sao này là của hân nhỉ?

Hoắc Đồng Thần nhếch miệng cười tà, sau đó thong dong bước vào căn phòng kế bên cô...

Thời tiết hôm nay đặc biệt tươi đẹp, không nắng gắt mà còn có gió mát, trời lại trong xanh vô cùng, với thời tiết này dù là ban ngày hay chiều tối cũng đều chơi rất vui.

Do lúc xuất phát hơi trễ, thời gian đi máy bay cũng dài nên lúc tới đây đã là gần trưa, mọi người sắp xếp đồ đạc sau đó cùng ăn trưa, nghỉ ngơi rồi mới ra biển.

Phi Y Hân diện một bộ bikini hai mảnh màu đen, trên người còn có áo khoác lưới màu trắng. Nửa kín nửa hở như thế càng khiến người ta khó rời mắt được!

Hoắc Đồng Thần vừa nhìn thấy thì đã muốn kéo ngay cô lại khách sạn mà thay ra!

Đến hân nhìn cô như thế mà còn không kim lòng được thì những tên giống đực nơi đây sẽ thế nào đây? Xem ra quyết định đi biển là một sai lầm, sau này đừng hòng hân cho cô đi biển thêm lần nào nữa!

Hoắc Đồng Thần muốn đi ngay đến chỗ cô để kéo người về thì một thư ký khác từ đâu chạy đến:

"Hoắc tổng, có cuộc gọi từ ngài Jame!"

Hoắc Đông Thần đen mặt, thư ký thấy thế thì liền run rẩy cho tới khi nghe hắn trả lời:

"Tôi đã nói mấy hôm nay đẹp hết công việc sang một bên!"

"Vâng, vâng... Tôi sẽ nói với ngài Jame ngay!" Thư ký gật đầu lia lịa rồi chạy biến đi đâu mất.

Đến khi Hoắc Đông Thần nhìn lại đã không thấy bóng dáng Phi Y Hân đâu nữa! Bấy giờ nắng chiều đã lên có chút chói mắt, hắn lại tốn thời gian mà đeo kính râm vào sau đó mới có thể tìm cô.

Phi Y Hân còn bơi được một vòng rất vui vẻ, vừa lên bờ đã nhìn thấy một anh chàng lai tây rất xinh đẹp! À.. Khụ Khụ... Là đẹp trai mới đúng!

"Hi, người đẹp!" Cậu chàng cười lên một cái trông cool vô cùng!

Phi Y Hân đã qua thời mong manh dễ đỏ mặt rồi, cho nên hiện tại dù người trước mặt có ý chọc ghẹo cũng chỉ cười tự nhiên mà đáp trả:

"Chào anh."

"Tôi nay ở đây có chợ đêm, cô... có muốn đi cùng tôi không?"

Phi Y Hân ngẫm nghĩ một lúc, sau đó gật đầu đồng ý:

"Được thôi, tôi nay gặp anh ở trước cổng!"

Hai người vừa đi vừa cười nói vui vẻ thế nào đều bị Hoắc Đông Thần nhìn thấy hết, trong người hắn hừng hực lửa giận, đi nhanh đến chỗ họ.

Đột nhiên bị một cổ áp lực vây lấy, Phi Y Hân rùng mình một cái sau đó liền quay qua phía ấy, Hoắc Đông Thần vẻ mặt vô cùng dọa người đang đi tới rất gần, Phi Y Hân sợ đến mức quên cả đi tiếp!

"Em thật giỏi!" Giọng nói lạnh băng này cũng ít khi nào hắn sử dụng với cô, nhưng một khi đã dùng thì hiệu quả hơn bao giờ hết!

"Tôi... Tôi xin lỗi!"

Ừa... mà sao cô lại xin lỗi?

"Ồ... Anh là ai vậy?" Anh chàng tây lai nhìn hai người mà hiếu kỳ vô cùng.

Hoắc Đông Thần lườm hắn một cái, hắn liền im bặt.

Sau đó cả thân người Phi Y Hân liền nhẹ hẫng đi, nhìn lại mới biết mình đã bị hắn xách lên từ bao giờ!

"Hoắc... Hoắc Đông Thần! Anh định làm gì vậy?"

"Dám ăn mặc như thế sao? Em to gan thật!"

"Ồ... Cái này có gì đâu, ai cũng vậy mà. Anh mau bỏ tôi xuống!" Phi Y Hân đám loạn xạ lên người hắn.

Có lẽ vì chỗ này hơi vắng, Hoắc Đông Thần không e ngại mà ép sát cô vào một thân cây, cúi người xuống hôn cô.

Sau khi cắn mút đã rồi, hắn mới chịu buông cô ra. Phi Y Hân trừng mắt nhìn hắn, còn hắn thì vô tư giúp cô mặc chiếc áo thun lấy từ chỗ khách sạn.

"Này! Anh làm gì vậy?" Tự nhiên lại mặc cho cô cái áo rộng thùng thình này!

"Thế em muốn bơi tiếp hay lên giường?" Hoắc Đông Thần lạnh mặt nói.

Phi Y Hân thấy hắn không nói chơi, liền ỉu xiu mà đi ra biển, sau đó còn bị Hoắc Đông Thần nắm lấy tay, cưỡng chế cùng nhau đi chơi..

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53

Chợ đêm hôm nay trang trí rất nhiều lồng đèn đỏ, cũng do sắp tới trung thu rồi nên trang trí lồng đèn đỏ là thích hợp nhất, người ta cũng cảm nhận rõ hơn không khí trung thu.

Tuy bây giờ không phải mùa hè nhưng khách du lịch đến đây cũng không ít, lại thêm chuyến du lịch này nhân viên của Hoắc Viễn đăng ký đi rất nhiều nên không khí càng thêm náo nhiệt.

Rõ ràng là Phi Y Hân rất muốn đi cùng anh chàng xinh đẹp kia, nhưng mà từ lúc trở về khách sạn đến giờ, trừ việc cô đi tắm hân không theo thôi, còn lại thì bám theo như đĩa dính vậy!

Có lẽ do hân ngồi trên cao lâu quá rồi, khuôn mặt lại luôn hầm hầm nên chuyến du lịch này không có ai để nói chuyện vì vậy mới bám lấy cô.

Haizz Rõ chán!

Tính cô vốn ham vui, cho nên trời vừa tối liền lon ton chạy đến chợ đêm, đương nhiên, Hoắc tổng tại thượng cũng đi theo.

Phi Y Hân bị không khí náo nhiệt nơi đây thu hút, chốc lát đã quên mất chàng tây lai kia vẫn đang đứng trước cổng chợ đêm..

Món đầu tiên Phi Y Hân mua là một cái lồng đèn hình trăng tròn, không quá to mà nhỏ xinh, cầm cũng vừa tay, Phi Y Hân rất thích cái lồng đèn này, còn mua thêm một cái cho Hoắc Đông Thần, đầu sao người ta cũng tội nghiệp quá mà...

Thế nhưng vừa thấy cô đưa mình cái lồng đèn này, Hoắc Đông Thần liền đánh mặt nhìn cô. Phi Y Hân cầm mãi mà hân không nhận, liền tức giận muốn tặng cho một cậu nhóc đáng yêu gần đó.

Ai ngờ còn chưa bắt chuyện được với cậu bé, cái lồng đèn nhỏ đã bị ai đó cướp mất.

Phi Y Hân quay qua thì thấy Hoắc Đông Thần đang đen mặt nhìn chằm chằm vào lồng đèn, trên gương mặt còn hiện rõ sự coi thường. Cô muốn giục lại, ấy vậy mà hân không cho!

Cái tên dở hơi này! Lúc nãy sao không lấy? Còn bày đặt làm bộ!

Dường như biết suy nghĩ trong lòng cô, Hoắc Đông Thần trừng mắt nhìn cô một cái, rồi nắm tay cô đi đến hàng ăn.

Hoắc Đông Thần cao lớn lại lạnh lùng, trên người toàn là khí chất trường thành nam tính, nhưng trên tay lại cầm một cái lồng đèn nhỏ, nói thế nào thì cũng... Chặc chặc...

Hân lại không để ý đến điều đó, bây giờ chỉ muốn đưa cô đi ăn cái gì đó, quá giờ cơm tối thì chẳng tốt cho bao tử cô chút nào. Nhưng hân đã quên một điều, bản thân hân cũng chẳng lúc nào ăn cơm đúng giờ!

Nhưng hân liền cảm thấy hối hận, đứng ra phải ép cô ăn tối trước rồi mới được đi, bây giờ cô gái nhỏ chỉ toàn muốn ăn vặt:

"Woa~ Tokbokki. Tòì muốn ăn cái này!"

"Đi ăn cái gì no bụng trước!" Hoắc Đông Thần nhú mày nhìn cô.

Phi Y Hân lại không quan tâm, trực tiếp mua hai cây tokbokki, ăn ngon lành trước mặt hân.

Để xoa dịu cái vẻ mặt lạnh băng khó tính này, Phi Y Hân thật tốt bụng lấy một miếng cho hân. Vốn Hoắc Đông Thần không muốn ăn, hồi nhỏ còn ăn vặt lớn thêm một chút đến giờ liền không ăn nữa.

Nhưng mà nhìn cô đang vui vẻ muốn đút cho mình, Hoắc Đông Thần lại vô thức mà há miệng ra cho cô đút.

Thấy hân chịu ăn cô rất vui, cười một cái rõ tươi, vốn món này có vị mặn, lại bị nụ cười của Phi Y Hân làm cho ngọt lịm..

Hai người vừa đi vừa mua đồ ăn, rồi lại chơi nhiều trò chơi nữa, nói chung cô rất vui. Có điều... có một chuyện khiến cô rất khó chịu!

Tên yêu nghiệt Hoắc Đông Thần này đi đến đâu của ghẹo gái được. Từ nãy đến giờ trừ những cặp tình nhân ra, thì toàn bộ nữ nhân nơi đây đều bị hân làm cho mê mẩn. Lâu lâu còn có đàn ông liếc mắt nhìn hân nữa!

Thật khó chịu chết đi được!

Bây giờ mà nhìn ra phía sau có không ít người đi theo bọn họ đâu!

"Thiệt là bức bối!" Phi Y Hân giậm chân, cước bộ cũng dừng lại.

Hoắc Đông Thần thấy lạ hỏi:

"Chuyện gì? Ăn chưa đủ no sao?"

Phi Y Hân trừng mắt nhìn hân:

"Ăn no lắm rồi! Vì tức mà no nè! Anh đi đến đâu cũng trêu hoa ghẹo nguyệt được hết!"

"Em nói cái gì?" Hoắc Đông Thần có lẽ lúc nào cũng là trung tâm của sự chú ý cho nên hiện tại dù có nhiều ánh mắt dõi theo, hân cũng thấy bình thường, chỉ cần là không có sát ý hân liền cho qua.

"Nói tôi đi dụ dỗ đàn ông, anh coi anh đi!" Phi Y Hân ra dấu hân nhìn xung quanh mình, thật sự là bọn này mặt quá dày, thấy cô nhìn mà cũng trơ mặt đứng đó.

Xung quanh đây toàn bị những trái tim thiếu nữ của họ làm cho buồn nôn!

Mai mới có tiếp! Bây giờ Văn phải luyện IELTS... Haizzz Khó bome!

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 54

Không đợi Hoắc Đông Thần phát ra khí lạnh, Phi Y Hân đã trực tiếp làm thay.

Hầu hết mấy cô ở đây đều là thanh thiếu niên, bị Phi Y Hân hung dữ trừng mắt thì hơi sợ vội vàng đi ngay.

Tuy nhiên, nếu trên đời mà có thể dùng ánh mắt giải quyết mọi chuyện thì quá đơn giản rồi, trong đám người còn lại một cô gái xinh đẹp đứng đó, không những không sợ hãi mà còn ra vẻ khiêu khích cô.

Cô ta mỉm cười tiến lại gần họ, nhưng chưa được mấy bước đã nhìn thấy nụ cười mỉa đáng sợ đến rợn người của Phi Y Hân, đôi chân vô thức dừng lại, nói đúng hơn là bị hóa đá!

Phi Y Hân vẫn giữ nụ cười "hòa nhã" nhìn có vẻ vô hại đó, nhưng trong lòng cô ta lại cảm thấy lạnh thấu xương. Hai mắt Phi Y Hân toàn là rét lạnh, áp lực trên người cô tỏa ra không ngừng vây lấy cô ả.

Phi Y Hân đi đến rất gần cô ta, tiếp tục dùng khí thế bức người của mình để bắt nạt đối phương.

"Bịch"

Cô ả đột nhiên té lăn ra đất, cơ thể còn hơi run nhẹ, đến nhìn cũng không dám nhìn Phi Y Hân nữa mà cố gắng ngồi dậy, vội vàng chạy đi. Quá đáng sợ rồi!

Phi Y Hân cười khẩy, bắt nạt kẻ yếu đúng là vui thật!

Hoắc Đông Thần chứng kiến toàn bộ quá trình, trong lòng vui đến lạ, cô gái nhỏ hôm nay xù lông là vì hân sao?

Bề ngoài cô nàng lúc nào cũng tỏ ra mạnh mẽ không cần hân, nhưng mà thật chất đang dần bị hân mê hoặc rồi...

"Tiểu Hân, em ghen nhìn được đây!"

Phi Y Hân giật nảy mình. Ghen... Ghen sao?

"Anh nói bây bạ cái gì vậy? Ghen gì chứ?" Phi Y Hân chối bỏ liên tục, nhưng chỉ có cô mới biết tim mình đang đập nhanh đến thế nào.

Thật sự kỳ lạ quá, rõ ràng là... rõ ràng là bản thân không yêu thích hân còn muốn tránh xa, nhưng mà lại muốn một mình chiếm hữu? Như vậy cũng là quá ích kỷ đi!

Nhưng thật sự cô rất khó chịu, thấy ánh mắt bọn họ si mê nhìn hân, cô gần như mất khống chế! Trước đây cô chưa từng có loại cảm giác này!

"Còn chớ! Rõ ràng khi này em như là muốn ăn tươi nuốt sống người ta!"

Phi Y Hân quay lưng về phía hân, tiếp tục đi, ngăn không để hân thấy vẻ mặt lúng túng của mình:

"Là... Là tại tôi... Tôi không thích nhiều người nhìn chăm chăm vào mình, họ nhìn anh nhưng tôi cũng bị ảnh hưởng mà!"

"À... Phải không?" Hoắc Đông Thần trong giọng nói mang theo ý cười.

Hai tai Phỉ Y Hân đều đã đỏ lên trông thấy, sải bước đi nhanh bỏ lại hân phía sau.

"Cô gái, tôi chờ cô rất lâu, mà hình như cô quên mất tôi luôn rồi!"

Một giọng nói ai oán vang lên, Phỉ Y Hân nhìn qua thì biểu cảm trên gương mặt phong phú vô cùng..

"Tôi... Tôi xin lỗi anh! Tôi thật sự quên mất!"

Phỉ Y Hân chấp hi tay xin lỗi, cô thật sự là đã quên người ta luôn rồi. Nếu bây giờ anh ta không xuất hiện ở đây, có khi trong ký ức của cô sẽ không tồn tại anh ta luôn...

Anh chàng thờ dài, nhưng rất nhanh đã cười:

"Không sao! Bây giờ chúng ta đi là được!"

Vừa dứt lời, bên tai đã vang lên một giọng nói trầm thấp, mang đầy ý đe dọa:

"Đi đâu?"

"Đi... Đi chơi!"

Cậu chàng lập tức run người, đó giờ chưa ai có thể gây áp lực cho cậu, vậy mà người này xuất hiện hai lần, hai lần hân đều khiến cậu cứng người!

"Vậy sao? Anh không xin phép bạn trai cô ấy à?"

Hoắc Đông Thần nói xong, hai người đều đồng thanh "Hả" một tiếng.

"Cô... Cô có bạn trai rồi?"

"O... tôi..." Sao anh lại hỏi tôi, tôi cũng mới biết mà!

"Hân nhi, em có giận anh cũng không được trêu ghẹo đàn ông như thế, anh sẽ đau lòng!"

"Anh... Anh..." Hoắc Đông Thần cũng thật diễn sâu...

"Các người... Các người quá đáng lắm luôn á!"

Cậu chàng giậm chân, tức giận bỏ đi.

Hoắc Đông Thần lúc này mới nở nụ cười, còn thưởng cho cô một cây kẹo bông màu hồng.

"Anh là bạn trai tôi khi nào?"

"Nếu không nói vậy hân sẽ đi sao? Hay em muốn tôi dùng vũ lực?"

Phỉ Y Hân á khẩu, hân lại nói tiếp:

"Đừng quên bản hợp đồng kia em có ghi hai người không được có người khác chen ngang!"

Phỉ Y Hân ừ ừ ăn kẹo bông của mình, ý của cô lúc đó là không được lên giường với người khác, chứ có phải...

Phỉ Y Hân và Hoắc Đông Thần đi chơi đến gần mười giờ tối mới về.

Lúc về khách sạn thì ai vào phòng này, Phỉ Y Hân thấy hân không đòi ở lại cũng cảm thấy lạ, mà cũng cảm thấy mừng. Tối nay có thể ngủ khỏe rồi!

Nhưng mà mừng hơi sớm...

Năm học mới Văn chúc mọi người có một năm học thật vui vẻ và rục rủa nha!!!!

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 55

Hoắc Đông Thần từ khi đi với Phi Y Hân vẫn là một tâm trạng rất tốt. Mặc dù bị cô gái nhỏ ngổ lợ nhưng sự đặc ý vẫn không che giấu được.

Hoắc Đông Thần trên người mặc áo choàng tắm, vì vừa tắm xong nên thân người còn đọng lại vài giọt nước, có vài giọt chảy lăn trên mặt hân, càng khiến góc cạnh của hân trong quyền rũ hơn bao giờ hết.

Hoắc Đông Thần tiến đến kệ rượu được trưng bày chỉ riêng căn phòng này có. Ngón tay hân lướt nhẹ qua những chai rượu đắt tiền, rồi sau đó dừng lại ở một chai rượu màu trắng.

Hân xoay nhẹ đầu chai ba vòng rồi xoay ngược lại hai vòng.

"Cạch"

Chiếc tủ rượu tinh xảo dần dần di chuyển sang một bên, để lộ ra khe hở ngày càng to.

Đợi đến khi nó dừng lại, trên tường đã có lối vào căn phòng kế bên - Phòng của Phi Y Hân!

Hoắc Đông Thần chậm rãi tiến vào, sau đó chiếc tủ lớn ở phòng Phi Y Hân cũng đóng lại. Chiếc tủ này nằm song song với kệ rượu của hân. Nhìn bằng mắt thường thật sự chẳng thể biết được nó có vấn đề.

Từ phòng tắm phát ra tiếng róc rách nước chảy, mùi hương sữa tắm cũng tỏa ra thoang thoang khắp phòng.

Hoắc Đông Thần bắt đầu cảm thấy thân nhiệt tăng lên, rất nôn nóng chờ người trong căn phòng kia ra.

Tiếng nước chảy rốt cuộc cũng ngừng lại, sau một lúc, cuối cùng Hoắc Đông Thần cũng thấy bóng dáng của Phi Y Hân trong làn hơi nước đi ra.

Cô có dáng người rất gợi cảm, điều này hân biết rõ hơn ai hết. Nhưng mà hân lại đang thấy cái gì đây?

Phi Y Hân lại diện một bộ đồ ngủ màu đỏ hai dây ôm sát thân người, đôi ngực nhô cao, lấp ló trong chiếc váy ngủ mỏng manh. Dưới váy có thiết kế một lớp ren mỏng, váy lại ngắn như thế, mỗi bước đi của cô đều ẩn hiện chiếc đùi trắng như ngọc.

Từng đường cong của Phi Y Hân đều gợi cảm đến khó tin. Đến dây áo cũng như nửa bám nửa rơi trên vai cô.

Hơn nữa Phi Y Hân vừa mới tắm xong, khuôn mặt ửng hồng kiều diễm, làn da lại càng căng bóng mê người.

Cổ họng Hoắc Đông Thần khô khốc, chỉ hận không thể vồ lấy cô mà hung hăng một trận, đè cô dưới thân mà mạnh mẽ chiếm đoạt!

Phi Y Hân cảm nhận có một ánh mắt nóng bỏng chiếu rọi vào mình, vô thức quay qua thì thấy Hoắc Đông Thần vẻ mặt như chuẩn bị ăn tươi nuốt sống cô đến nơi!

"Á! Hoắc Đông Thần, sao anh vào được đây?!"

Rõ ràng khi này cô đã khóa cửa cẩn thận rồi kia mà!

Phi Y Hân la hét lên nhưng hân vẫn ngồi đó, cô nhìn lại mới biết hân vẫn đang nhìn chăm chăm vào... vào....

"Hoắc Đông Thần, anh ra ngoài cho tôi!"

Phi Y Hân vội vàng lấy hai tay che ngực mình lại, cô không mặc áo lót lại còn vừa tắm xong nữa... Tên biến thái!

Hoắc Đông Thần nhếch miệng cười, tiến nhanh đến chỗ cô, rồi nhanh chóng bế thốc cô lên giường.

Phi Y Hân chưa kịp la hét đã bị hân đặt lên giường, sau đó cũng nằm đè lên người cô, cúi đầu hôn lên khe ngực của cô.

Phi Y Hân muốn ngọ nguyệt thì bị hai chân hân kẹp chặt. Cánh tay muốn đẩy hân ra cũng bị hân kịp thời bắt lấy!

Cô không muốn cầu xin hân dừng lại vì như thế càng khiến cô bất lực thậm chí tăng lên dục vọng của hân. Chỉ còn có thể cố sức mà giằng co.

Nhưng mà cách biệt nam nữ quá lớn, Hoắc Đông Thần đang vô cùng hưng phấn mà chơi đùa đôi ngực của Phi Y Hân, bàn tay còn tà ác vuốt ve đùi cô, khiến khoái cảm cô dần dần trỗi dậy.

Nhưng mà việc hân tự tiện vào phòng cô khiến cô rất tức giận, không thể để hân tiếp tục làm càn được.

"Hoắc Đông Thần, hôm nay tôi không muốn anh!"

Hoắc Đông Thần rút cuộc cũng dừng lại, nhìn thấy khuôn mặt vừa tức giận lại vừa thẹn thùng của cô, Hoắc Đông Thần nhếch môi cười tà:

"Được, nhưng phải để tôi kiểm tra xem em có thật sự là không muốn hay không!"

Hoắc Đông Thần vừa nói xong, Phi Y Hân đã cảm nhận được bàn tay lạnh lẽo của hắn luồn vào váy cô, vuốt ve một lượt eo cô, rồi cời phăng quần lót cô ra...

"Hoắc Đông Thần dừng lại!"

Quá muộn... Hoắc Đông Thần đã nhanh chóng cúi người ngậm lấy nụ hoa tươi mới của cô.

Phi Y Hân rên không thành tiếng, lưỡi hắn di chuyển vòng quanh bên ngoài hoa huyết, khiến cả người cô như có một luồng điện chạy qua.

Phi Y Hân nắm chặt drap giường, Hoắc Đông Thần lại đột ngột mút mạnh hoa huyết, cả người Phi Y Hân run lên kịch liệt, cả nụ hoa bên dưới cũng run rẩy đến đáng thương...

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56

Hoắc Đông Thần rất thích biểu hiện này của cô, trên gương mặt không giấu nổi sự đắc ý, trong lúc Phi Y Hân đang mê man, Hoắc Đông Thần còn ghé sát vào tai cô thì thầm:

"Nhìn xem em ướt như thế nào, còn bảo là không muốn?"

Phi Y Hân đến phản bác cũng cảm thấy khó khăn, vừa lấy lại hơi thì đỉnh nhọn trước ngực đã bị hắn ngậm lấy, rồi còn cắn nhẹ. Phi Y Hân lại tiếp tục bị hắn không chế, dù còn cách một lớp vải áo ngủ nhưng sự kích thích kiểu này chỉ tăng chứ không giảm.

Bên dưới cô vô cùng khó chịu, toàn thân nóng như lửa đốt, hắn lại còn chơi đùa vui vẻ như thế, Phi Y Hân thật sự rất khao khát hắn.

Nhưng mà đúng lúc cô tưởng như Hoắc Đông Thần sẽ tiến vào thì mọi động tác của hắn đều dừng lại, thân người to lớn của hắn cũng rời khỏi cơ thể cô.

Phi Y Hân cắn chặt môi chịu đựng, trong lòng thầm mắng hắn không biết bao nhiêu lần. Tên khốn này lại bắt đầu thì thầm với cô!

Nhìn Phi Y Hân mềm yếu giương mắt nhìn mình, làn da căng bóng lại đỏ bừng, Hoắc Đông Thần thật sự muốn cắn lên da thịt cô vài cái, nhưng mà trước tiên phải trừng phạt cô một chút đã:

"Em muốn không? Nói muốn tôi sẽ cho em."

Phi Y Hân mím chặt môi, xoay người mặt đi hướng khác. Hắn là muốn cô nói chứ gì? Không nói! Làm cô trở nên như thế rồi lại bắt nạt cô sao? Đừng mơ!

Hoắc Đông Thần thấy cô không phản ứng cũng không bất ngờ, ngón tay lại bắt đầu di chuyển quanh khuôn ngực cô, sau đó là đến eo, bụng...

"Sao đáng về em mặc váy ngủ lại gọi cảm như thế hả?"

Phi Y Hân nén chịu cảm giác nôn nóng trong lòng lại, nhìn kỹ gương mặt nam tính của hắn.

Yết hầu Hoắc Đông Thần lên xuống không ngừng, đôi mắt không hề có sự lạnh lẽo như thường ngày mà lại nóng bỏng mãnh liệt, từng giọt mồ hôi lăn dài trước ngực hắn.

Xem ra không phải có mình cô đang chịu đựng nha~

Phi Y Hân nở một nụ cười quyến rũ, còn lướt nhẹ một đường ngón tay ngang ngực mình, Hoắc Đông Thần nhìn đến thất thần, bên tai lại vang lên một giọng nói vô cùng ngọt ngào, mỉa mai:

"Thế anh có thích không?"

Hoắc Đông Thần cảm thấy hạ thân trường đến phát đau, chỉ một câu nói một động tác nhỏ của cô mà hắn đã không thể chịu đựng nổi rồi, thật kém!

Phi Y Hân nhếch môi cười, chạm rảnh ngồi lên, dựa sát vào người hân, đôi ngực nhô cao lướt qua bờ ngực rắn chắc, môi cô chạm nhẹ lên cổ hân, ngón tay chạm rảnh cời áo choàng hân ra.

Hơi thở cô nóng rực, phả lên cổ hân khiến máu hân càng nóng hơn, nam căn bên dưới đột nhiên mang đến xúc cảm mềm mại, bàn tay cô đang chạm lấy vật nóng bên dưới. Hoắc Đông Thần bắt lấy bàn tay đang không ngừng quyến rũ mình, hôn thật mạnh một cái lên đôi môi cô:

"Em thật giỏi, Hoắc Đông Thần này thua em rồi!"

Phi Y Hân cười thấp một tiếng, cơ thể lại một lần nữa bị hân đè lên.

Hoắc Đông Thần nhanh chóng tiến vào bên trong nơi mềm mại của cô. Phi Y Hân rên lên một tiếng, cánh tay vòng qua ôm chặt lấy cổ hân.

Hoắc Đông Thần siết chặt eo cô, mạnh mẽ ra vào, Phi Y Hân không ngừng rên lên vì khoái cảm do hân mang đến, cô vuốt ve một bên mặt hân, sau đó hôn lên môi hân. Hoắc Đông Thần say mê đáp trả, hạ thân bên dưới càng luật động mãnh liệt.

Tiếng da thịt chạm vào nhau vang lên những tiếng đồ mắt.

Hôm nay Phi Y Hân diện váy ngủ gợi cảm đã khiến bản tính đàn ông của hân càng trở dậy mạnh mẽ, hân bên dưới thì không ngừng tiến sâu vào trong cô, bên trên lại cắn lên khắp người cô, thân thể của cô giờ toàn dấu hôn dấu cắn ám muội của hân!

Nhưng chính như thế càng khiến cô kích thích, vì chịu không thấu luật động của hân mà có chút mất khống chế, móng tay đã cào lên lưng hân vài vết.

Hân xoay người cô lại, ép cô quỳ lên giường mà chiếm hữu. Còn tà ác đưa tay ra phía trước nhào nặn, Phi Y Hân rên lên từng tiếng nức nở như đang bị bắt nạt, Hoắc Đông Thần lại vì thế mà càng muốn trêu chọc cô, nói ra không ít lời khiến cô phải xấu hổ.

Đến lúc cả hai đạt cao trào, Phi Y Hân cảm thấy bụng dưới nóng rực, khoái cảm mãnh liệt ập đến khiến lý trí cô mơ hồ mà ngất đi...

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 57

"Đau! Em làm gì vậy?"

Mới sáng tinh mơ, trong khi Hoắc Đông Thần vẫn đang mơ màng ôm Phi Y Hân vào lòng thì một cơn đau buốt ở vai truyền đến...

Hoắc Đông Thần giật mình tỉnh lại thì thấy Phi Y Hân đang ra sức cắn vào vai mình, sau đó khi đã thấy dấu răng in hằn lên da thịt hân thì cô lại chuyển địa điểm đến bắp tay.

Mới sáng đã thể hiện tình yêu thương với hân rồi, thật là...

"Đau sao? Anh nhìn khắp người tôi xem, đâu đâu cũng là dấu răng của anh hết!"

Chắc cô điên mất thôi! Đau nhức khắp người mà tỉnh dậy, liền thấy mình bị hân ta ôm chặt, vậy thì cũng thôi đi, nhưng mà người cô từ vai, bắp tay, cổ cho đến trước ngực đâu đâu cũng là dấu hôn dấu cắn ám muội của hân hết! Đồ khôn biến thái!

Hoắc Đông Thần vuốt ve những dấu cắn trước ngực cô, là da cô quá mềm mại và trắng trẻo cho nên mới dễ in lại dấu răng như thế, nhưng mà đâu phải mình cô chịu thiệt chứ?

"Em nhìn lưng tôi xem, hôm qua em cũng nhiệt tình lắm!"

Hoắc Đông Thần nói xong còn nở một nụ cười thích thú, xoay lưng qua cho cô nhìn một chút.

Phi Y Hân lập tức lấy tay che miệng lại vì kinh ngạc, cái... mấy cái dấu cào này là... là của cô tạo ra sao?

Còn đỏ và rớm máu nữa chứ...

"Thế nào?"

"Thì.. Thì huê thôi!" Phi Y Hân thẹn quá hóa giận, la lên một tiếng rồi chạy vọt vào phòng tắm.

Thiệt tình, vậy là hôm nay muốn tắm biển thì phải mặc kín bưng như hôm qua rồi, làm sao có thể để những dấu răng ái muội này cho người ta thấy được chứ?

"Két"

"Á!"

Chiếc xe hơi màu đen thắng lại kịp lúc, rất may là kịp, nếu không cô gái kia đã không may mắn chỉ hoảng sợ mà hét lên.

Hoắc Tiểu Đồng khuôn mặt tái mét ngồi bệt xuống đường. Lỗi là ở cô ta không chịu nhìn đường, xe đã bắt đầu chạy mà cô ta lại không biết.

Chủ nhân chiếc xe xem ra rất biết điều, mặc dù anh ta không có lỗi gì nhưng vẫn xuống xe nhìn xem Hoắc Tiểu Đồng có bị thương hay không.

"Cô ơi, cô không sao chứ?" Anh ta nhanh chóng đỡ Hoắc Tiểu Đồng vẫn còn run rẩy dưới đất đứng lên,

"Tôi.. Tôi không sao."

Hoắc Tiểu Đồng vô thức trả lời, hai tay vẫn nắm chặt cánh tay của người kia.

Anh ta xem xét một lượt từ trên xuống dưới, khi thấy Hoắc Tiểu Đồng chỉ bị trầy xước nhẹ thì thở phào:

"Cũng may không có vấn đề gì nghiêm trọng, để tôi đưa cô đến bệnh viện xử lý vết thương!"

Lúc này tinh thần của Hoắc Tiểu Đồng đã khá hơn, mới có thể nhìn người nam nhân trước mặt. Anh ta có vẻ ngoài rất nho nhã tuấn tú, lại không có thái độ khó chịu hay trách mắng gì cô.

Bàn tay của anh ta rất ấm, nắm tay Hoắc Tiểu Đồng khiến cô an tâm đến lạ. Hoắc Tiểu Đồng lại thất thần, nhìn người này càng ngày càng cảm thấy vừa mắt...

"Cám... Cảm ơn anh! Tôi không sao."

"Cũng phải đến bệnh viện đi, đi thôi!"

"Anh tên gì?" Hai mắt Hoắc Tiểu Đồng đã thành trạng thái mờ sương, hoàn toàn không thể rời mắt khỏi anh ta!

Chàng trai vừa mở cửa xe, vừa cười đáp lại:

"Tôi là Phó Đình, còn cô?"

"Phó Đình... Tên nghe hay thật, tôi là Hoắc Tiểu Đồng."

"Tiểu Đồng, cô thật sự ổn không? Nhìn mặt cô đỏ quá!" Lúc này mặt cô ấy tái xanh, bây giờ lại đỏ lên trông thấy.

"Em thật sự không sao đâu! Nhưng chắc em say nắng rồi, anh đưa em vào quán nước nào đó được không?"

"Ra anh là luật sư sao? Tài giỏi thật!" Hoắc Tiểu Đồng cười đến híp mắt, ở bên Phó Đình cô ta thật sự cảm thấy rất vui, trước đây cô ta cũng có vài người bạn trai, nhưng chưa ai mang đến cảm giác kỳ lạ thế này như Phó Đình cả.

Phó Đình là người thật thà chất phác, nghe Hoắc Tiểu Đồng nói vậy cũng chỉ biết gãi đầu cười trừ:

"Cũng... Cũng không giỏi gì đâu."

"Anh Đình có người yêu chưa?" Hoắc Tiểu Đồng vừa hỏi vừa nở nụ cười ngọt ngào.

Cô ta đã quyết định rồi, cô ta muốn Phó Đình trở thành người yêu của mình!

Phó Đình chỉ cảm thấy Hoắc Tiểu Đồng giống như một học muội của mình, nói chuyện cũng thẳng thắn không che giấu:

"Vẫn chưa... Cô ấy... Có vẻ không thích anh."

Hoắc Tiểu Đồng nghe vậy liền biết Phó Đình có người trong lòng, tâm trạng trở nên khó chịu nhưng ngoài mặt vẫn phải làm bộ vui vẻ:

"Vậy anh có người mình thương rồi sao? Là ai thế?"

"Em không biết đâu."

"Chắc chị ấy phải xinh đẹp tài giỏi lắm mới lọt vào mắt xanh của anh được."

Nhớ đến Phi Y Hân, tâm trạng Phó Dĩnh liền vui vẻ không ít, nụ cười trên gương mặt càng tươi hơn:

"Phải, cô ấy rất xinh đẹp, cũng rất tài giỏi. Bây giờ đã trở thành thư ký chủ tịch của Hoắc Viễn rồi!"

Hoắc Tiểu Đồng nghe Phó Dĩnh nói ra cụm từ "thư ký của chủ tịch" thì cả người căng cứng, khuôn mặt nhăn nhó vận vẹo đến khó coi:

"Hoắc Viễn? Là Phi Y Hân sao?"

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 58

"Sao... Sao em biết? Hoắc Viễn, Họ Hoắc? Em có quan hệ gì với Hoắc Viễn sao?" Lúc này Phó Dĩnh mới để ý đến họ của Hoắc Tiểu Đồng. Ban đầu chỉ muốn nhanh đưa cô ta đến bệnh viện xem xét vết thương, làm gì còn thời gian mà lo nghĩ nhiều như vậy.

Hoắc Tiểu Đồng hiện tại đã không thể cười nổi, cô ta nắm chặt tay, gất gao hỏi lại:

"Anh Dĩnh, người anh thích thầm có phải Phi Y Hân không?"

Phó Dĩnh thấy Hoắc Tiểu Đồng như thế cũng cảm thấy kỳ lạ, nhưng vẫn gật đầu trả lời, khóe miệng còn nở một nụ cười thật tươi:

"Đúng vậy, anh thích Y Hân."

Hoắc Tiểu Đồng nắm chặt nắm tay dưới bàn, từng ngón tay siết vào da thịt đến phát đau.

Phi Y Hân là ai chứ? Tại sao hết anh của cô ta rồi lại đến người mà cô ta thương cũng bị Phi Y Hân mê hoặc.

"Tiểu Đồng em không sao chứ? Mặt em khó coi quá!"

Hoắc Tiểu Đồng giật mình, lúc này mới hoàn hồn lại, cô ta vì tức giận mà quên là còn có Phó Dĩnh ở đây.

Hai mắt cô ta đảo một vòng, sau đó gượng cười nói:

"Không giấu gì anh, em là em gái của Hoắc Đông Thần - Chủ tịch của Hoắc Viễn, cũng là cấp trên của chị Y Hân."

Phó Dĩnh nghe vậy thì bất ngờ vô cùng, không nghĩ lại trùng hợp gặp ngay em gái của Hoắc tổng ở đây.

"Nhưng mà... Thôi đi..." Hoắc Tiểu Đồng nói một nửa thì dừng lại, còn lén nhìn Phó Dĩnh, trông như có điều gì che giấu.

"Sao thế? Em cứ nói đi!"

Hoắc Tiểu Đồng lắc đầu:

"Vẫn là thôi đi..."

Nhìn Hoắc Tiểu Đồng ấp úng như thế càng khiến Phó Dĩnh sốt ruột vô cùng, chuyện của Phi Y Hân làm sao hẳn làm ngo được, lỡ như ở cô ấy xảy ra chuyện gì thì sao đây?

"Tiểu Đồng, em mau nói đi, có chuyện gì?"

Hoắc Tiểu Đồng thấy Phó Dĩnh gấp gấp như thế thì trong lòng ngày càng đổ ky, nhưng hiện tại vẫn không thể hiện điều đó ra bên ngoài.

Cô ta e dè nhìn Phó Dĩnh, sau đó mới nhỏ giọng nói:

"Chị Y Hân là tình nhân của anh em!"

Phó Dĩnh vừa nghe Hoắc Tiểu Đồng nói thế thì xém chút nữa là làm đổ tách cà phê trên bàn. Dù thế nào thì chuyện này cũng khiến Phó Dĩnh không tin nổi:

"Em đang nói gì vậy? Tình nhân là ý gì?"

"Chị... chị ấy và anh em có quan hệ... Trong khi anh của em đã có người yêu, chị ấy vẫn..."

Hai mắt Hoắc Tiểu Đồng dần đỏ lên trông ủy khuất vô cùng, nhưng mà nhiều đó vẫn chưa thể khiến Phó Đình tin tưởng được:

"Anh không tin! Em không cần nghe người khác nói bậy! Tiểu Hân cùng anh là bạn bè nhiều năm, tính cách cô ấy thế nào anh hiểu rõ, tuyệt đối không phải loại người như em nói!"

"Anh Đình, hãy tin em, em..."

Phó Đình gắt gao nhìn chằm chằm Hoắc Tiểu Đồng khiến cô ta im bật. Hắn không phải nghi ngờ cô ta bịa chuyện nói xấu, mà là để cô ta hiểu rằng không nên tiếp tục nói về chuyện này nữa!

"Em... Em xin lỗi, đúng là em không nên nói chuyện này."

"Được rồi không sao đâu, anh có việc rồi, chúng ta khi khác gặp lại."

Phó Đình nói xong liền lấy áo khoác rời đi, Hoắc Tiểu Đồng nhất quyết níu kéo, hai tay ôm lấy cánh tay Phó Đình không buông:

"Anh Đình... Em còn gặp lại anh không?"

Phó Đình nhìn khuôn mặt vô tội của Hoắc Tiểu Đồng, rồi lại nhìn đến những vết trầy xước trên người cô ta. Bỏ đi... Là tại hắn đụng trúng người ta, ít nhất phải cho người ta số liên lạc.

Phó Đình lấy trong túi áo khoác ra một tấm danh thiếp, đưa cho Hoắc Tiểu Đồng. Còn dặn dò cô ta nghỉ ngơi cho tốt sau đó mới rời đi.

Hoắc Tiểu Đồng nhìn bóng dáng Phó Đình đi xa, một mặt cảm thấy vui vẻ vì hắn còn quan tâm mình, mặt khác thì âm thầm nguyên rủa Phi Y Hân.

Cô ta suy nghĩ một lát, sau đó liền lấy di động ra gọi cho Lan Nhượng Tâm:

"Alo, Nhượng Tâm, chuyện lần trước đến đâu rồi?"

Lan Nhượng Tâm dù cách một đầu dây vẫn không giấu nổi sự đắc ý dào dạt của mình:

"Yên tâm đi, đã đâu vào đấy rồi!"

Hoắc Tiểu Đồng vô cùng tán thành:

"Cậu không cần nương tay đâu, đừng có mà hiền lành như mọi lần nữa, người như cô ta phải bị như thế mới xứng đáng."

"Nhưng mà Tiểu Đồng à... Mình thấy hơi tội lỗi, người kia... là vô tội mà!"

"Nhượng Tâm à, lúc nào cậu cũng như thế hết cho nên anh mình mới rơi vào tay của Phi Y Hân đấy! Yên tâm đi, kế hoạch này vô cùng tỉ mỉ, anh mình cũng sẽ không vì một tình nhân nhỏ nhoi mà ra tay giúp đỡ đâu!"

Lan Nhượng Tâm giả vờ nhẹ nhõm, trong lòng cô ta nào có cảm giác tội lỗi gì chứ, chẳng qua chỉ là diễn trò cho con hề Hoắc Tiểu Đồng xem mà thôi:

"Cậu nói như vậy mình yên tâm rồi. Thật sự cảm ơn cậu nhiều lắm Tiểu Đồng à!"

Hoắc Tiểu Đồng cười thành tiếng:

"Cám ơn gì chứ, chị - dâu!"

"Tiểu Đồng! Cậu còn chọc mình là mình không chơi với cậu nữa đâu đấy!"

"Đừng mà chị dâu!"

"Tiểu Đồng!" Lan Nhượng Tâm gào thét trong điện thoại. Nhưng mà Hoắc Tiểu Đồng gọi cô ta như thế khiến cô ta cảm thấy rất sáng khoái. Rồi cái ngày cô ta chính thức gọi danh xưng này sẽ không còn xa nữa!

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 59

"Hi, Phó Đình!"

Phi Y Hân vừa vào quán cà phê đã thấy Phó Đình đến trước.

Phi Y Hân đi du lịch về có mua rất nhiều quà cho mọi người, có của cả Phó Đình và em họ cô Phi Đan Thuần nữa, cho nên mới hẹn gặp một bữa. Dẫu sao Phó Đình còn nợ bọn họ một châu ăn kia mà~

Lúc đi mua quà Hoắc Đông Thần cũng đi theo, thú thật cô còn lo sợ rằng nếu hân cứ bám theo mình mãi thì không khéo nhiều người nghi ngờ mất, nhưng mà nói ra lý do hợp lý nào cũng bị hân bác bỏ hết.

Cô có mua tặng hân một chiếc cà vạt vì thấy kiểu dáng không tệ, chất lượng vải cũng tốt, hân đã đi theo xách đồ cho cô thì cô cũng nên tặng hân thứ gì đó.

Thế là nhân dịp này hân tặng lại cho cô nguyên một bộ trang sức sao biển xanh cực kỳ chói mắt!

Cô đã bảo không cần, nhất quyết không lấy, hân lại bảo nên có qua có lại là lẽ đương nhiên. Phi Y Hân cảm thấy chênh lệch giá trị thực sự quá lớn nên nếu hân cương quyết tặng quà thì cô sẽ lấy lại chiếc cà vạt kia, cả hai coi như không tặng nhau gì. Nhưng tên này lại không chịu trả!

Giảng co một lúc lâu đến nỗi nhân viên bán hàng phát cáu lên cô mới đành ậm ừ nhận lấy. Trong lòng thề nguyện sẽ làm việc trung thành và cực lực cho Hoắc Viễn hơn nữa!

"Em đang nghĩ gì mà vui vẻ thế?" Phó Đình đưa menu cho cô, lại thấy cô mỉm cười, đôi mắt lại như đang suy nghĩ điều gì đó.

Phi Y Hân giật mình, cô vui vẻ sao?

"Nhìn em thật sự rất vui sao?" Cô có làm gì mà vui vẻ chứ?

"Đúng vậy, cười như đang yêu!"

Phi Y Hân nghe vậy thì phì cười, đánh lên người hân một cái:

"Chọc em không à, yêu cái gì chứ?"

Phó Đình kêu đau một tiếng, nghĩ đến điều gì đó liền không còn vui vẻ nữa, ngập ngừng một hồi mới nói với Phi Y Hân:

"Em có biết Hoắc Tiểu Đồng là ai không?"

"Hình như là em của Hoắc tổng thì phải, hôm trước lúc trở về sau chuyến du lịch thì cô ta có đến tìm anh ta."

Lúc đó nhìn vẻ mặt khinh khỉnh coi thường người khác của Hoắc Tiểu Đồng cô thật sự lại nổi máu muốn dạy cho cô ta một bài học, nhưng cô gái này cũng biết điều lắm, có lẽ là đã được Lan Nhược Tâm cảnh báo trước rồi.

Mặc dù cô ta không giấu nổi sự ganh ghét Phi Y Hân nhưng chỉ là khó chịu để đó, lúc nói chuyện với Hoắc Đông Thần cũng không đề cập đến cô.

Nhưng mà Hoắc tổng này đúng là khiến cô càng ngày càng thích, em gái đã đến tận cửa với mong muốn là được ở chung nhà với anh hai, ừ thì hai anh em mà, ở chung mới hợp đạo chứ, vậy mà hân lại thẳng thừng từ chối, thiếu điều muốn mời bảo vệ lên luôn.

Hoắc Tiểu Đồng lúc đó cũng có đề cập đến việc tiền tiêu vặt, Hoắc Đông Thần lại nghe tai này, nhảy sang tai khác, rốt cuộc khiến cô ta bực dọc mà ra về luôn. Nghĩ lại về mặt của cô ta lúc đó Phi Y Hân vẫn không nhịn được cười.

"Anh nghĩ em nên tránh xa cô ta ra một chút!" Phó Đình nhủ mảy nói.

Phi Y Hân thấy Phó Đình làm vẻ mặt căng thẳng cũng lấy làm khó hiểu:

"Anh sao vậy? Cô ta làm gì anh à?"

"Chuyện này kể ra cũng dài dòng lắm, nhưng... Cô ta nói em là tình nhân của Hoắc Đông Thần!"

Hai mắt Phi Y Hân tối lại, gương mặt âm trầm đến đáng sợ. Về mặt này Phó Đình biết, Phi Y Hân là đang rất tức giận, rất muốn đi chinh chết người ta!

"Hừ! Một con đàn bà miệng còn hôi sữa lại dám đi đầu với Phi Y Hân này sao?"

"Em định làm gì?"

"Tân cô ta một trận chứ còn sao nữa!"

"Anh thấy em vẫn là nên tránh xa cô ta một chút!"

"Em không sao đâu, có phải cô ta còn nói em là tiểu tam không?"

"Làm sao em biết!"

"Cũng may anh không bị cô ta gạt mà còn hỏi lại em đấy, em thấy anh mới là người nên tránh xa cô ta ra!"

Nghe Phi Y Hân nói vậy, Phó Đình bỗng chốc bật cười. Phi Y Hân cũng cười theo, chỉ là một Hoắc Tiểu Đồng nhỏ nhoi thật sự không thể phá vỡ tình bạn giữa hai người được.

"Em nghĩ lần này em muốn chơi trực diện, chơi khăm hoài cũng chán. Lâu rồi chưa dùng lại ngón nghề cũ, lần này sẽ cho hai con ả đó biết tay!"

Phó Đình nghe mà rùng cả mình, nhớ lại lần đó Phi Y Hân ra tay với một học muội... Thôi đi, không nghĩ nữa!

"Sao Tiểu Thuần vẫn chưa tới nữa? Nó có bao giờ tới trễ đâu?" Em họ cô luôn là một người đúng giờ, hiện tại trễ gần nửa tiếng rồi đấy!

"Để anh gọi điện cho em ấy."

"Thôi khỏi, để em gọi cho!"

Không hiểu tại sao Phi Y Hân lại có dự cảm không tốt về việc này, cô không rõ là chuyện gì, nhưng tâm trạng bồn chồn lo lắng quá.

"Tiểu Thuần, em có chuyện gì sao?" Điện thoại vừa có tín hiệu, Phi Y Hân liền gấp gấp hỏi.

Phi Đan Thuần nói chuyện có chút ngập ngừng, giọng nói lại như bị nghẹn:

"Chị... Chị Y Hân, em hôm nay không đến được, hai người đi chơi vui vẻ."

"Có chuyện gì vậy? Em gặp chuyện gì? Vừa khóc sao?"

"Em..."

"Bây giờ em đang ở đâu? Còn ở công ty sao?"

"Không có gì đâu, chị đừng đến đây!" Nói rồi Phi Đan Thuần liền cúp máy, cô không muốn chị Y Hân dính líu đến việc này!

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60

"Con bé này... Có chuyện gì vậy?" Phi Y Hân nhìn chiếc điện thoại bị mất tín hiệu, lòng tràn đầy lo lắng.

Trực giác của phụ nữ không thể coi thường, Phi Đan Thuần còn là em họ cô, người có cùng huyết thống thì càng nhạy cảm.

"Con bé nói gì?" Nhìn sắc mặt khó coi của Phi Y Hân, Phó Đình sốt ruột hỏi.

Phi Y Hân chần chừ nhìn hẩn một lát, sau đó mới lấy trong túi ra hộp quà cô đã chuẩn bị sẵn, đưa cho hẩn rồi trầm giọng:

"Quà này của anh, nhớ giữ cho kỹ đó, hôm nay chúng ta không đi chơi được rồi!"

Phi Y Hân tạm biệt một câu rồi xách túi đứng lên, Phó Đình ngơ ngác chạy theo:

"Em muốn tới công ty của Tiểu Thuần à? Để anh đi cùng em!"

"Không cần đâu, đây là chuyện của bọn em mà."

Phó Đình phát tay:

"Cái gì mà chuyện của ai chứ? Chúng ta là bạn thân mà, đi thôi!"

Phi Y Hân thấy Phó Đình nhiệt tình thì cũng không từ chối nữa, làm quá lên không chừng anh ấy nghĩ cô đang muốn bài xích tình bạn thì sao đây...

Lên xe rồi, Phó Đình mới vừa lái xe vừa hỏi:

"Công ty của Tiểu Thuần là công ty nào nhì? Anh quên mất rồi!"

"Là Lan Vân Thiên!"

Phi Y Hân nói xong, mới giật bắn người nhận ra... Lan Vân Thiên... Lan Nhượng Tâm!

Linh cảm của cô càng càng xấu rồi!

"Phó Đình, anh lái xe nhanh hơn nữa đi!"

"Được!"

Lan Vân Thiên có trụ sở chính ở Mỹ, nhưng mà có lẽ thấy Hoắc Viễn rất ưa thích nước cô cho nên Lan Vân Thiên cũng lập một chi nhánh ở đây!

Tính đến nay cũng được gần hai năm rồi, còn em họ cô cũng vừa mới trở thành nhân viên chính thức của nó!

Phi Y Hân thờ dài một hơi. Bởi vì có ác cảm với Lan Nhượng Tâm cho nên cô cũng không muốn Tiểu Thuần làm ở Lan Vân Thiên nữa, với sự chịu khó của em cô, cô tin chắc nó có thể thi đậu vào Hoắc Viễn.

Tiếc là chưa kịp nói thì cô đi du lịch, trở về rồi cũng chưa có cơ hội nói!

Phi Y Hân gấp gáp càng khiến cho Phó Đình nhận thức được chuyện này thật sự không ổn, tốc độ lái xe bắt đầu tăng nhanh.

Đến được Lan Vân Thiên thì sắc trời cũng đã tối, Phi Y Hân cùng Phó Đình trực tiếp đi vào Lan Vân Thiên bằng cầu thang hầm gửi xe cho nên bảo vệ cũng không mấy để ý.

Điện thoại của Phi Đan Thuần reo được vài tiếng thì tắt, Phi Y Hân tức tối nắm chặt điện thoại mình, hiện tại cô đang vô cùng lo lắng cho em họ mình. Cô bé là một đứa hiền lành yếu đuối, có bị người ta ức hiếp cũng không thể phản lại, nếu có thì là vừa khóc mà vừa cãi lý với người ta!

Có lần Phi Đan Thuần đã nói vị trí phòng làm việc của cô ấy cho Phi Y Hân nghe, cho nên hiện tại hai người cũng không quá chật vật để tìm Phi Đan Thuần.

Lúc này, Phi Đan Thuần cảm thấy phòng làm việc mà mỗi ngày mình cảm thấy đầy sắc màu vui vẻ, hiện tại chỉ mang một màu ảm đạm.

Cô thật sự rất trân trọng công việc này, càng trân trọng Lan Vân Thiên bởi vì một người có một công việc đã khó khăn, Lan Vân Thiên cũng trải qua thăng trầm mưa nắng mới được như ngày hôm nay, không lý nào cô lại không trân trọng nó.

Mỗi ngày đi làm, cô đều vui vẻ, tuy rằng có chút áp lực với công việc, nhưng như thế càng khiến cô cố gắng phấn đấu, mọi người trong phòng làm việc này đều lớn tuổi và tài giỏi hơn cô, nhưng họ rất tốt bụng, luôn giúp cô trong công việc. Cô cảm thấy, mình sẽ không thể rời bỏ Lan Vân Thiên, sẽ luôn trung thành với nó.

Nhưng mà hôm nay là gì đây... Tại sao? Tại sao họ lại đổ tội cho cô chứ?

Cô đã làm gì sai?

"Tôi thật sự không có, tôi không có làm gì hết!"

Nhìn bảng số liệu số tiền bị thất thoát, Phi Đan Thuần rom róm nước mắt, lắc đầu nói.

Mấy lãnh đạo này ai cũng hùng hổ, mở miệng câu nào là bắt bẻ đổ tội cô đã biển thủ công quỹ, hung dữ và miệng lưỡi đến nỗi Phi Đan Thuần tưởng chừng như mình thật sự đã phạm tội!

"Còn chối? Mấy ngày qua chỉ có cô là thực hiện những văn kiện này. Nhận tội còn có thể có được sự khoan hồng!" Lan Nhượng Tâm Từ bên ngoài đi vào, dáng vẻ như một người lãnh đạo cấp cao.

Bên cạnh là Hoắc Tiểu Đồng vẻ mặt hả hê. Phi Đan Thuần là em họ của Phi Y Hân, cô ấy chặt vật như thế đương nhiên Hoắc Tiểu Đồng rất vui!

"Tôi... Tôi thật sự không có! Chỉ dựa vào việc tôi nhận những văn kiện này lại nói tôi biển thủ? Quá bất công!" Phi Đan Thuần vừa khóc vừa nghẹn ngào nói. Thật sự cô không muốn khóc vì sẽ càng khiến mình yếu đuối nhưng mà... Cô thật sự không kìm được!

Lan Nhượng Tâm nhếch mép cười, phát tay ra hiệu cho những lãnh đạo kia ra ngoài sau đó mới chậm rãi đe dọa Phi Đan Thuần:

"Cô muốn chứng cứ?"

Phi Đan Thuần gạt đầu mạnh, đôi mắt đăm lẹ nhìn hai người phụ nữ trước mặt, cảm giác bị uy hiếp thật lớn!

Hoắc Tiểu Đồng cười khẩy:

"Chứng cứ? Cô nghĩ xem Lan Vân Thiên là tập đoàn hùng mạnh cỡ nào, chưa kể còn có Hoắc Viễn của tôi, cô nghĩ chứng cứ còn có tác dụng sao?"

Phi Đan Thuần như ngừng thở mà nhìn trân trân vào họ. Ra là vậy... Họ ngay từ đầu đã muốn vu oan cho cô!

"Các người muốn gì?"

Lan Nhượng Tâm vuốt vuốt mái tóc đen mượt của mình, dùng một nụ cười dịu dàng với Phi Đan Thuần:

"Chúng tôi vốn không nhắm vào cô, chỉ cần cô bảo Phi Y Hân rời xa anh Đông Thần ra, hai bên đều sẽ không dính líu gì nhau nữa, cô cũng sẽ không phải chịu tội. Số tiền lớn như thế, cộng thêm sức ép từ chúng tôi, cô... hiểu chứ?"

Phi Đan Thuần cả kinh, nhưng ngay lập tức không suy nghĩ mà từ chối:

"Đừng hòng!" Cô sẽ không bao giờ bán đứng chị mình! Có ngồi tù cũng sẽ không bao giờ hại chị ấy!

Ngay lúc này, bên ngoài lại vang lên một tiếng tán dương, giọng nói đặc ý đến nỗi cả Hoắc Tiểu Đồng cùng Lan Nhượng Tâm đều rung mình:

"Đừng lăm Tiểu Thuần, vì bọn tiện nhân này sắp không còn nguyên vẹn với chị rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 61

Phi Đan Thuần nghe được giọng nói quen thuộc liền vui mừng xoay qua, thấy Phi Y Hân, cô như tìm được vị cứu tinh:

"Chị!"

Theo sau Phi Y Hân còn có cả Phó Đình, vẻ mặt cũng lạnh băng mà chiếu thẳng vào hai người kia.

Nếu như Lan Nhượng Tâm lúc này là sợ hãi Phi Y Hân sẽ xử đẹp mình, thì Hoắc Tiểu Đồng lại lo lắng Phó Đình đã nhận ra bộ mặt thật của mình! Vốn cô ta còn muốn dùng dáng vẻ vô hại để đến gần Phó Đình. Bây giờ thì xong rồi! Chắc chắn anh ấy sẽ ghét cô mất!

Do là Hoắc Tiểu Đồng còn chưa nhìn thấy sự lợi hại của Phi Y Hân cho nên không có hoảng sợ như Lan Nhượng Tâm.

Phi Y Hân nhẹ nhàng lau nước mắt đang không ngừng chảy ra của em mình, nói an ủi vài câu rồi đẩy cô ấy vào người Phó Đình, để Phó Đình che mắt Phi Đan Thuần lại, còn mình thì tỏa ra hơi thở nguy hiểm tiến đến chỗ hai người kia.

Nếu cô là đang muốn vờn người ta, đương nhiên sẽ có thái độ ngả ngón trên trọc một chút, nhưng mà lúc này thì... Lũ khốn này chết chắc rồi!

"Phi Y Hân cô..." Hoắc Tiểu Đồng chưa kịp nói hết, Phi Y Hân đã cắt ngang.

"Muốn uy hiếp người của tôi? Khốn nạn!" Lúc Phi Y Hân gầm lên hai từ "khốn nạn" cũng là lúc Hoắc Tiểu Đồng bị cô kéo mạnh cổ áo, giáng một bạt tay lên khuôn mặt xinh đẹp của cô ta!

Lúc vung tay, Hoắc Tiểu Đồng còn nghe rõ tiếng gió bên tai, sau đó một bên mặt đau rát như sắp bị hủy dung!

Cô ta kêu lên một tiếng đau đớn rồi ngã nhào xuống đất. Cả người run rẩy, khoe miệng cũng chảy máu, đến khi nhìn khuôn mặt dữ tợn của Phi Y Hân, sức lực đứng lên cũng không còn!

Lan Nhượng Tâm cũng giật mình thét lên một tiếng, chưa kịp chạy khỏi đây đã bị Phi Y Hân giựt mạnh tóc kéo về phía sau, cả người cong ra sau, dù biết là đau đớn đến mức nào!

"Đừng! Tha cho tôi!"

Phi Y Hân kéo mặt cô ta sát lại gần mình, lực bàn tay thì ghì mạnh tóc cô ta, móng tay thì bấu chặt vào da đầu Lan Nhượng Tâm, đầu ngón tay cô lập tức có cảm giác "ươn ướt".

Phi Y Hân nhìn gương mặt vặn vẹo vì đau đớn của Lan Nhượng Tâm, lửa nóng càng tăng nhanh, vung tay đánh lên mặt cô ta không thương tiếc.

Hai bên mặt của Lan Nhượng Tâm bị đánh đến rúm máu, nhưng Phi Y Hân vẫn không dừng lại, tiếp tục vừa đánh mặt, vừa siết chặt da đầu cô ta.

Mắt thấy Hoắc Tiểu Đồng đang nhỏ giọng cầu xin Phó Đình cứu mình. Phi Y Hân tiện chân giẫm đôi giày gót nhọn của mình thẳng lên bắp đùi cô ta, còn xoay xoay nhiều vòng...

Cô ta rên lên đau đớn, gằn giọng mắng chửi:

"Phi Y Hân con khốn này! Đau quá, anh tao sẽ không tha cho mày!"

Nghe Hoắc Tiểu Đồng nhắc đến Hoắc Đông Thần, khuôn mặt Phi Y Hân càng hung dữ hơn. Cô dừng lại động tác và mặt Lan Nhượng Tâm, giò chân đạp mạnh lên bụng cô ta một cái, cả người cô ta đập vào bờ tường cứng!

Lan Nhượng Tâm quá đau đớn, không thể đánh trả chỉ dám rên hừ hừ trong miệng.

Phi Y Hân hai tay đã trống trải, liền xách đầu Hoắc Tiểu Đồng lên, nhấn mạnh xuống bàn làm việc.

"Á!" Hoắc Tiểu Đồng thét lên một tiếng chói tai, cảm nhận sát khí tỏa ra không ngừng từ Phi Y Hân.

Phi Y Hân siết mạnh đầu tóc cô ta, lại nhấn lên một lần, rồi đập mạnh xuống thêm một lần nữa...

"Anh sao? Kêu đi! Kêu nghe xem nào!"

Lúc này đến rên Hoắc Tiểu Đồng cũng không còn sức, sau đó liền cảm nhận được hai bên mặt mình đều nóng rất đau đớn, cứ nhiên đã bị Phi Y Hân liên tiếp và mặt!

Đánh xong Phi Y Hân đẩy ngã cô ta xuống đất, giẫm mạnh lên sống lưng cô ta. Con đau đớn này khiến Hoắc Tiểu Đồng chịu không nổi, thét lên như tiếng vịt bị chọc tiết, tưởng chừng như sắp ngất đến nơi.

Lan Nhượng Tâm hoảng sợ tột độ, hai chân đang bò ra ngoài chạy trốn, ai ngờ Phi Y Hân vẫn luôn trông chừng cô ta, thấy thế hai tay liền nắm lấy chiếc ghế gỗ gần đó, giáng mạnh một cú trời giáng vào đầu cô ta!

Lan Nhượng Tâm thét lên một tiếng đau đớn, lúc chuẩn bị ngất đi lại bị Phi Y Hân đánh mạnh vào mặt cho tỉnh lại, lạnh giọng nói:

"Muốn đấu với tôi? Thấy thế nào? Có muốn tôi hủy dung cô luôn không? Đồ tiện nhân thấp kém!"

"Đừng! Đừng! Hoàn toàn là do Hoắc Tiểu Đồng ép buộc tôi làm vậy! Xin cô..."

Hoắc Tiểu Đồng dù đang trong cơn mê mê tỉnh tỉnh cũng bị lời nói này của Lan Nhượng Tâm làm cho tỉnh táo:

"Nhượng Tâm... Cậu..."

"Là cô ta, thật sự là cô ta! Ban đầu tôi về nước cũng là do cô ta xúi giục!" Lan Nhượng Tâm vẫn không màng đến tình bạn của cả hai, vội vàng giải thích với Phi Y Hân.

Cô ta quá đáng sợ, từ đầu đến cuối đều là dùng sức lực bình sinh mạnh nhất, đánh đến cô ta sắp chết đến nơi, bây giờ còn muốn hủy dung?

Khuôn mặt này là tất cả với cô ta, chưa kể đến cô ta đã đi phẫu thuật thẩm mỹ, thậm chí hiện tại mũi cô ta có lẽ đã méo xẹo!

"Lan Nhượng Tâm! Mày dám... Á!"

Chưa nói hết cô ta lại bị Phi Y Hân đạp cho một cú điếng người nữa sau đó đau đớn ngất lịm đi.

Lan Nhượng Tâm run lên cầm cập, lại nghe giọng nói như từ thần của Phi Y Hân vang lên bên tai:

"Phó Đình, đưa em con dao, em phải rạch nát mặt con diêm này!"

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 62

Lan Nhượng Tâm tưởng chừng như mình sắp ngất đến nơi. Nhưng mà lúc này cô ta thà lựa chọn ngất đi còn hơn chứng kiến những hành động điên cuồng

của Phi Y Hân với mình!

Quá đáng sợ! Cô ta chính là ác quỷ!

Phó Đinh nhú mày, do dự nói:

"Tiểu Hân như vậy là đủ rồi!"

"Chị! Đừng đẩy chị, đừng làm vậy, em bây giờ cũng không sao rồi!"

Phi Y Hân lạnh lùng cắt ngang:

"Cái gì mà bây giờ không sao rồi? Hà? Nếu hôm nay chị không đến kịp em có biết mình sẽ ra sao không hả?"

"Chưa hết! Mẹ nó con khốn này, nếu như hiện tại chị không có quan hệ tốt với Hoắc Đông Thần, em nghĩ chuyện đến đây sẽ xong sao?"

Phi Y Hân cầm bảng số liệu trong tay, lại nhìn đến con số kia, lòng đầy lửa giận mắ tiếp:

"Phi Đan Thuần, ở với chị đừng có mà thể hiện một mặt yếu đuối của em thêm lần nào nữa, số tiền này dù có cả bán thân cũng chẳng thể trả hết cho họ!"

Phi Đan Thuần cup đầu xuống, nhỏ giọng nói:

"Em xin lỗi!"

Phi Y Hân thở dài một hơi:

"Không phải lỗi của em, là lỗi của chị, chính chị liên lụy em."

Lan Nhược Tâm thấy tình thế hơi có chiều hướng thay đổi, liền gấp gấp xum xoe:

"Không cần, số tiền này không cần các người trả!"

Phi Y Hân khinh bỉ liếc cô ta một cái, móng tay bén nhọn vuốt ve mặt cô ta:

"Đương nhiên là như thế, cô nên nghĩ thử xem tập đoàn Lan Vân Thiên này còn giữ nổi không đã!"

"Cô... Cô muốn làm... làm gì?" Lan Nhược Tâm lắp bắp hỏi.

"Việc đầu tiên là rạch nát mặt cô!"

Phi Y Hân nhếch môi cười, đi nhanh đến chiếc bàn có để dụng cụ văn phòng phẩm, rồi lại trở lại chỗ Lan Nhược Tâm.

Mặt cô ta tái mét, cả người run rẩy đến đáng thương.

Phó Đinh định tiến lên ngăn lại thì bị ánh mắt của Phi Y Hân đe dọa làm cho cứng đờ.

Phi Y Hân cầm cây kéo vừa mới lấy được, huơ huơ trước mặt Lan Nhược Tâm:

"Không có dao cũng được, dùng kéo thì càng hay, càng kích thích, cũng đau hơn nữa. Cô thấy tôi nói đúng không? Tiểu Tâm?"

"Đừng mà! Tôi xin cô, cô muốn gì tôi cũng cho cô hết! Làm ơn tha cho tôi!"

"Muộn rồi..."

Phi Y Hân cười vô hại đưa cây kéo đến sát mặt Lan Nhược Tâm, đường bén của nó chạm vào da thịt cô ta khiến cô ta run lấy bầy

Bị hành hạ từ nãy đến giờ, bị Phi Y Hân tra tấn tinh thần, Lan Nhược Tâm sợ hãi tột độ, trợn trắng mắt rồi ngất đi.

Phi Y Hân khinh thường nhìn hai cái "xác" trước mặt, ném cây kéo đi. Trong lòng vẫn chưa hả giận.

Cô cầm bảng số liệu trên tay, liếc Phó Đinh nói:

"Anh giúp em đưa hai con khốn này vào nhà kho, khóa chặt cửa lại!"

"Có cần thiết không?" Phó Đinh nhìn chiến trường hỗn độn trước mặt, lại nhìn hai người kia nằm bất tỉnh trên sàn, vậy mà còn muốn bắt nhốt người ta lại?

"Nhốt lại để không dọa người nữa! Cũng dễ xử lý hơn. Chuyện còn lại em sẽ lo."

Phó Đinh thờ dài, nhanh chóng đưa hai người vào nhà kho, cũng may tầng này có nhà kho đấy!

Phi Y Hân không buồn ở lại nữa, khoác vai Phi Đan Thuần vẫn còn sợ hãi đi ra ngoài.

Trên đường đi thì bấm máy gọi một dãy số quen thuộc:

"Anh đang ở đâu?"

Hoắc Đông Thần thấy cô gái nhỏ gọi cho mình thì vui vẻ vô cùng, tinh thần sáng khoái nói:

"Vẫn đang ở công ty."

"Hừ! Vậy thì tốt!"

"Có chuyện gì?"

Phi Y Hân trong nháy mắt lại phần nộ, trầm giọng nói với hân:

"Tất cả đều do anh mà ra! Lan Vân Thiên, Lan Nhược Tâm, Hoắc Tiểu Đồng... Hoắc Đông Thần! Tôi nói cho anh biết, nếu anh không giải quyết tốt những người này hợp đồng của chúng ta ngay lập tức chấm dứt!"

Nghe được mấy từ "hợp đồng của chúng ta ngay lập tức chấm dứt" Hoắc Đông Thần liền gấp gáp, mặc dù vẫn chưa hiểu có chuyện gì xảy ra nhưng vẫn vẩy đuôi lấy lòng:

"Được, anh biết rồi, sẽ khiến chúng ngài đầu không nổi! Hiện tại em đang ở đâu, anh tới đón em!"

"Hừ, không cần! Bây giờ và cả ngày mai nữa tôi cũng không muốn gặp anh!"

Phi Y Hân nói xong liền tức giận ngắt máy, đều là do hân mang đến rắc rối cho cô!

Chỉ là một cái giao dịch sòng phẳng đã khiến cô gặp bao nhiêu rắc rối, nếu ban đầu mà đồng ý làm người yêu của hân thì hiện tại không biết bao nhiêu người bị liên lụy!

Người của cô bị uất tức là điều cô căm ghét nhất, Phi Đan Thuần lại là đứa em mà cô yêu thương nhất, bình thường bản thân muốn ăn hiếp nó một chút cũng không nỡ, bây giờ lại để lũ khốn kia làm vậy! Thật sự đã chạm đến ranh giới của cô rồi!

Hiện tại cô nghĩ cần phải cân nhắc một chút về bản hợp đồng kia, có lẽ phần trăm tiếp tục đã ngày càng giảm!

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63

Hoắc Đông Thần nhìn chiếc điện thoại bị mất tín hiệu của mình, trong lòng tệ không thể tả.

Kẻ nào dám chọc giận cô chính là đắc tội với hân, dù là em gái cũng đừng mong yên ổn!

Hoắc Đông Thần chỉ cần gọi một cuộc điện thoại, chưa đến 15 phút sau, toàn bộ những chuyện đã xảy ra tối hôm nay hân đều đã biết.

Hiện tại hân thực sự rất muốn bóp chết Lan Nhược Tâm. Còn em của hân? Đòi này cũng đừng mong ý giàu có mà nông cuồng ngạo mạn! Từ nay về sau nó sẽ không hưởng được một xu nào từ hân!

Còn nữa, lúc cô gặp khó khăn, người bên cạnh cô lại không phải là hân mà là cái tên bạn thân Phó Đinh kia! Càng nghĩ, tâm trạng hân liền xấu đi, hân biết rõ cảm giác này là gì! Hân đang ghen!

Hân ghen, tại sao hân lại không bảo vệ cô cho tốt?

Hoắc Đông Thần trầm mặc, sau đó lại gọi cho Trịnh Thiên Dương:

"Trịnh Thiên Dương! Cậu đi giải quyết chuyện của em họ Y Hân cho tôi!"

Trịnh Thiên Dương vốn đang trong phòng bao ngồi với mấy cô nàng xinh đẹp, nghe được giọng nói như từ thần của Hoắc Đông Thần, Trịnh Thiên Dương lập tức bay hết cảm giác vui vẻ cùng người đẹp, uể oải phát tay ra hiệu cho họ đi hết.

Thiệt tình, đứng ra Hoắc Đông Thần phải tên là Hoắc Tử Thần mới đúng!

"Cậu nói rõ ràng chút xem! Em họ của Phi Y Hân là ai chứ?"

"Đó là chuyện của cậu, hết ngày mai mà không có báo cáo về việc này thì cậu đến bác cực nghiên cứu cực quang đi!"

"bíp bíp bíp"

Trịnh Thiên Dương lúc này thật muốn chửi thề!

Ngày mai phải xong trong khi hân còn chưa biết chuyện gì đã xảy ra, hân còn không biết Phi Y Hân có em họ nữa đấy!

Đi bác cực nghiên cứu cực quang? Tên khốn này có nhớ là bạn thân hân cực kỳ sợ lạnh hay không???

Thật chó má!

Sau khi gọi cho Trịnh Thiên Dương xong, Hoắc Đông Thần lại phân phó người đưa Hoắc Tiểu Đồng về nước ngay trong đêm. Còn về Lan Nhược Tâm, người của hân sẽ vớt cô ta ngoài lề đường, còn dặn dò bọn họ tìm cách để cô ta xấu mặt nhất có thể.

Thuộc hạ của kẻ phúc hắc, đương nhiên cũng phúc hắc không ai bằng, Hoắc tổng phân phó điều tra thì bọn họ cũng tìm ra không ít tư liệu xấu xa về cô gái này. Từ trên xuống dưới chỗ nào cũng sửa, lòng dạ không thua loài rắn rết, thật đáng bị trừng phạt.

Họ vớt Lan Nhược Tâm ở quảng trường thành phố, đương nhiên để đến sáng mới cho cô ta phơi bày, còn coi hết đồ cô ta ra, chỉ chứa độc nhất đồ lót, mà là dạng đồ lót.. không cần mặc cũng được.

Bọn họ nhìn mà không nhìn được cười, bởi vì mũi của cô ta bị méo xệch một bên, nhìn chẳng khác gì mấy mụ phù thủy cả!

Người của Hoắc Đông Thần bỏ thuốc mê cho cô ta, đến khi sáng ra tỉnh lại liền bị những ánh mắt xa lạ cay nghiệt chiếu thẳng.

Bọn họ vừa cười vừa chỉ trỏ, Lan Nhược Tâm gấp gấp nhìn lại mình, bản thân cư nhiên không có mặc quần áo hoàng đế, trên người con ghi chữ "Dâm phụ" bằng sơn đỏ vô cùng bắt mắt!

"Trời ơi!"

Cô ta muốn che người mình lại cũng không thể, xung quanh chẳng có lấy một mảnh vải nào, người bu vào xem đông nghẹt, cô ta căn bản không thể chạy thoát. Có người còn liên tục chụp hình quay phim, không một ai giúp đỡ cô ta, ai cũng muốn bôi nhọ cô ta!

Cô ta sợ hãi ngắt đi, thân thể dù có bị làm gì hay đưa đến nơi đâu cũng không thể biết...

"Tiểu Hân, hôm nay em không đi làm sao?"

Hoắc Đông Thần cất giọng dịu dàng, còn có chút sốt ruột không thể tả. Hân hôm qua không về nhà, bị chuyện của cô làm cho nôn nóng, liền ở lại công ty, chờ sáng ra sẽ dỗ dành cô một chút.

Người bị hại là em gái cô, cô đương nhiên sẽ rất tức giận, hân phải xoa dịu cô một chút, muốn cô tán dương hành động trừng phạt bọn người kia, vậy mà đã trễ lắm rồi vẫn không thấy cô xuất hiện!

Phi Y Hân nghe giọng hân cũng không có cảm xúc gì, trả lời qua loa một tiếng:

"Ừ! Hôm nay tôi nghỉ!"

"Anh đã giải quyết tốt bọn kia rồi, là lỗi của anh."

Phi Y Hân nghe hân nói mà cả người chấn động, tại sao? Hân của ngày trước đâu rồi, tại sao lại dịu dàng như vậy?

Cô không ngốc, hiện tại nếu xâu chuỗi lại sự việc thì... Trời ơi!

Cô không tin! Cô không tin một kẻ như hân lại... Đặt tình cảm cho cô!

Hân quá cao ngạo, quá lạnh lùng, nhưng khi đứng trước cô hân lại hoàn toàn thay đổi, hân bá đạo, hân chiếm lĩnh, hân...

Cô... không muốn thừa nhận đâu!

Dù đó là sự thật thì sao chứ? Cô và hắn không có khả năng!

"Tôi biết rồi, sáng nay Trịnh Thiên Dương đã tìm Tiểu Thuần. Nhưng hôm nay tâm trạng tôi vẫn không tốt, tôi không muốn tới công ty, tôi đã gọi xin phép rồi!"

"Tiểu Hân em..."

Hoắc Đông Thần chưa kịp nói hết, Phi Y Hân đã ngắt máy. Hoắc Đông Thần nhìn chiếc điện thoại với màn hình tối đen trước mặt, tâm trạng càng ngày càng tệ, hắn chưa bao giờ cảm thấy tức giận cùng lo lắng như lúc này!

Quả nhiên chỉ có cô mới khiến hắn có nhiều cảm xúc như thế!

Phi Y Hân, em là đang muốn kết thúc với tôi sao?

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 64

Qua thêm vài ngày, mọi chuyện cũng chẳng có gì thay đổi, Phi Y Hân vẫn đi làm bình thường, thái độ với Hoắc Đông Thần cũng không khác gì so với trước kia, chỉ là mỗi lần Hoắc Đông Thần lên "con" cô liền làm bộ không hiểu, trực tiếp ngó lơ hắn!

Lan Vân Thiên bị sụp đổ, đó là điều đương nhiên, không mấy bất ngờ, chỉ là với một tập đoàn lớn như Lan Vân Thiên chỉ trong nháy mắt bị xóa bỏ liền khiến người ta cảm thấy khiếp sợ.

Không chỉ là chi nhánh ở đây mà đến trụ sở chính cũng không giữ nổi!

Người nhà họ Lan không những mất hết tài sản mà không ít người phải ngồi vào tù, với thế lực của Hoắc Đông Thần, chỉ cần nói một tiếng người của cục điều tra lập tức nã nã đi "khai thác" những chuyện phạm pháp của nhà họ Lan.

Cả Lan Nhược Tâm cũng vào tù bóc lịch mấy ngày bởi vì tội gây rối loạn trật tự công cộng, do có đóng tiền phạt, cũng là người bị hại nên chỉ ngồi mấy ngày. Nhưng chuyện không dừng lại ở đó, những bức ảnh, đoạn phim nhạy cảm được chụp từ quảng trường hôm đó đều đã được đăng lên mạng, chia sẻ rầm rộ.

Nhiều người còn lấy hình chụp lúc còn xinh đẹp của cô ta ra so sánh với hình trước kia và sau khi bị đánh, liền biết rằng cô ta là nhân tạo. Các chuyện xấu dù giấu kỹ đến đâu cũng bị tra ra, ngay cả người có mặt ở Hoắc Viễn hôm Phi Y Hân chịu "uất ức" cũng lên tiếng góp vui.

Hiện tại cô ta đang chật vật kiếm tiền về nước, ở đây cô ta ra đường cũng không dám, người nào cũng chỉ trỏ cô ta, ai là người xem thông tin trên mạng thì vừa nhìn thấy cô ta đã mắng chửi, còn đánh đập, ai không biết thì cũng thấy khuôn mặt biến dạng của cô ta nên cười cợt chế giễu!

Hiện tại cô ta hối hận rồi, tại sao lại ngu ngốc như thế, đối đầu với Phi Y Hân thì thôi đi, còn mắng nhiếc Hoắc Tiểu Đồng, nếu không thì bây giờ Hoắc Tiểu Đồng có thể giúp cô ta phần nào thoát khỏi nhục cảnh này.

Tuy nhiên, cho dù lúc ấy cô ta không làm vậy thì Hoắc Tiểu Đồng hiện tại cũng không giúp đỡ cô ta được!

Hoắc Tiểu Đồng không được trị thương, mặc dù mặt cô ta bầm dập, đầu cũng bị chấn thương nhẹ, cả cơ thể đều bầm tím, còn có cả dấu giày gót nhọn của Phi Y Hân, đụng đến đâu cũng đau đớn vô cùng.

Về nước, Hoắc Đông Thần cũng không cho phép mẹ hắn gọi bác sĩ, nhốt Hoắc Tiểu Đồng vào phòng, đến bữa ăn thì có người đem cơm nước đến, Trình Mẫn cũng không thể vào thăm. Cho dù bà ta có gọi điện năn nỉ hay thậm chí là mắng chửi Hoắc Đông Thần thế nào cũng chỉ nhận lại sự lạnh nhạt của hắn!

Hoắc Tiểu Đồng lên cơn sốt, khắp người đau đớn cũng không ai đến giúp, cô ta từ nhỏ đã được nuông chiều quen thói, đừng nói là bị đánh, đến mắng chửi cũng chỉ có Hoắc Đông Thần mới dám làm vậy.

Bây giờ dù cô ta không chịu nhục nhã như Lan Nhược Tâm, nhưng bị như thế nào cũng không hơn gì. Các vết thương không được chữa trị sẽ rất lâu lành, lại đau dai dẳng, đó là chưa kể đến sau này rất có thể sẽ để lại sẹo.

Nếu như không được anh mình thả ra sớm, cô ta chắc chắn sẽ mắc bệnh trầm cảm!

"Cô là Phi Y Hân?"

Phi Y Hân chán ngấy khi nghe một giọng đàn bà trung niên gất gông trong điện thoại, thật sự chỉ muốn tắt máy cho rồi!

"Ừ! Thì sao?"

Trình Mẫn nghe cô trả lời liền thấy không thể có hảo cảm nổi!

Bà thật sự vô cùng tức giận, bà vẫn không biết tại sao con gái bị hành hạ như thế, nhưng bà dự cảm có, liên quan ít nhiều đến Phi Y Hân.

Con bà mới mấy tuần trước nói sẽ đến chỗ anh nó, giúp đỡ cho Nhược Tâm, vậy mà trở về liền thê thảm như thế!

Hiện tại Lan gia đã sụp đổ, trước đây bà đồng ý không quá rồi Phi Y Hân là vì sợ nhà họ bị liên lụy, giờ thì hay rồi, bà không làm gì người ta cũng tan nát!

"Tôi là mẹ của Hoắc Đông Thần, chúng ta nói chuyện chút đi!"

"Được, bà muốn nói gì?"

"Con trai tôi sẽ nhanh chóng chán ngấy cô thôi, trước khi bị nó hất hủi tàn nhẫn, cô tốt nhất nên tự biết điều mà lui đi!"

"Ồ.. Vậy sao? Cảm ơn bà đã quan tâm nha~"

Trình Mẫn bị thái độ của cô tức đến không nói nổi nên lời, đúng là hồ ly tinh mà:

"Cô... Cô... Cô nghĩ rằng tôi sẽ để yên cho cô sao? Đừng quên tôi là mẹ nó, là phu nhân của Hoắc Gia!"

Phi Y Hân mặt mỉm cười, xoa xoa thái dương của mình:

"Tôi biết, tôi không ngốc đâu Hoắc phu nhân à!"

"Hừ! Biết điều thì ngày mai, 4 giờ chiều gặp ở Hoa Đình quán, tôi chờ cô ở đó!"

"OK!"

Sau khi cuộc nói chuyện kết thúc, hai mắt Phi Y Hân liền tối đi. Hay thật đấy, hết em gái rồi đến mẹ, cô đã biết dính vào hân sẽ không yên ổn mà.

Nói chuyện cứ như là cô quyến rũ hân vậy, thật muốn chửi thề!

Ngày mai cô sẽ đến, đến là để chọc bà già này tức xì khói. Sau đó... Sau đó thì trở về quỹ đạo cũ...

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 65

Phi Y Hân bọc đọc quãng điện thoại qua một bên.

Hào môn thế gia... Đã đứng trên đỉnh vinh quang, người người ao ước nhưng sao vẫn có nhiều người suy nghĩ thiên cận như vậy?

Không lẽ họ đã sống quen cái nếp sống đó nên đều thay đổi luôn rồi?

Rõ ràng cô còn chưa động đến bà ta, thậm chí lúc đó còn chưa gặp Hoắc Tiểu Đồng mà bọn họ đã coi cô là kẻ chẳng ra gì rồi.

Cái gì mà mau chóng biết điều đi, cái gì mà con tôi chỉ đùa giỡn với cô?

Cô còn chưa nói gì bà ta đâu, vậy mà ngay câu đầu tiên đã gất gông khó chịu.

Đừng hỏi tại sao cô trả lời như thế với bà ta, có qua có lại, làm hậu bối thì phải lễ độ với trưởng bối sao?

Ừ thì cứ ở đó mà ngoan ngoãn lễ phép đi, coi thử bà ta có ý thế mà dìm chết mình hay không?

Cha sinh mẹ đẻ còn không nỡ mắng nhiếc cô, bà ta là ai mà cô phải nhường nhịn?

Nói thật mỗi khi xem phim mà thấy nữ chính khấp nép với mẹ chồng thì thật muốn bay vào dạy dỗ một phen!

Những kẻ khác nhìn vào mà chỉ tỏ thì thừ đặt trường hợp bản thân xem, nếu nhìn được thì chỉ là một kẻ hèn yếu không hơn kém mà thôi!

Phi Y Hân tan làm sớm, đi từng bước chậm rãi trên đường, chuẩn bị đến chỗ hẹn với mẹ Hoắc Đông Thần.

Đạo này mối quan hệ của cô và Hoắc Đông Thần vô cùng nhạt nhẽo, lại thêm bà mẹ hân hôm qua quấy rối, cô hôm nay vẫn còn khó chịu mà không cho hân sắc mặt tốt!

Nhưng nghĩ cũng thật lạ, kiêu ngạo như hân lại không màng đến thái độ hờ hững của cô, ngược lại còn nhiệt tình hơn trước! Cô nghĩ hân cũng phải tức giận, nhiều khi còn nguyện ý chủ động hủy hợp đồng, nào ngờ hân chẳng có thái độ nào cả.

Đặc biệt là sáng nay, hân cứ nhìn cô rồi hơi nhếch miệng cười, có gì vui vẻ sao?

Phi Y Hân vừa đi vừa nghĩ ngợi, chợt phát hiện phía trước có tiếng cãi vã ồn ào, nên tò mò đứng lại quan sát.

"Còn là hét? Con đàn bà này ngoại tình tôi phải đem bà ta đến đồn cảnh sát!"

Đó là một người đàn ông thô kệch, nước da rám nắng, quần áo hơi bẩn, còn có chút rách rưới. Hân ta đang kéo mạnh tay một người phụ nữ trung niên, miệng còn phát ra những tiếng chửi ác ý.

Người phụ nữ kia giãy giụa kịch liệt, còn khóc lóc vô cùng thảm thương:

"Làm ơn ai đó giúp tôi! Lão ta nói dối, tôi không quen lão ta!"

"Bốp"

Lão ta giáng mạnh lên mặt bà ta một cú đau điếng khiến bà ta im bật, còn hung dữ quát:

"Mày còn chối? Nhà ta nghèo như thế thì mày lấy đâu ra trang sức, quần áo hiệu, mày không quen tao sao tao lại biết tên mày? Lúc này chính mày còn thừa nhận mày là Trình Mẫn!"

Người qua đường có người đứng lại xem, có người thì nhìn nhìn rồi đi luôn, nhưng có lẽ là người đàn ông này quá hung dữ, ai cũng không dám vào can.

Phi Y Hân nhìn một lượt hai người đang giằng co kia, rồi nhú mồm nhìn những người vây xem, sau đó tức tốc cời đôi giày cao gót mình đang mang ra, đi nhanh đến chỗ họ.

Phi Y Hân giơ cao tay, giáng gót nhọn vào thẳng đầu tên kia...

"Á!"

Quá đau đớn, ông ta kêu lên một tiếng rồi ôm đầu ngã xuống đất, người xem ồ lên một tiếng, cảm thấy cô gái này quá dữ tợn! Từ đâu bay ra lại đánh người dã man như thế.

Phi Y Hân kéo nhanh bà ta ra sau lưng, phòng hồ tên điên kia nhào lên đánh bật.

Trình Mẫn nhìn thấy Phi Y Hân thì bất ngờ vô cùng, nước mắt cũng ngừng chảy nhưng thân thể vẫn còn run run.

Phi Y Hân nhẹ nhàng nắm lấy tay bà ta trấn an, Trình Mẫn cảm nhận được hơi ấm từ lòng bàn tay Phi Y Hân, rồi lại nhìn bóng lưng gầy yếu trước mặt, đứng sau bóng lưng ấy, bà ta lại có cảm giác an toàn khó tả...

Phi Y Hân quét qua một lượt những người ở đây, nói to giọng, thậm chí còn như quát lên:

"Tại sao các người không một ai ra giúp bà ấy? Nhìn bằng mắt thường cũng đủ thấy tên đàn ông này dơ bẩn cùng thô lỗ thế nào. Còn bà ấy từ trên xuống dưới ăn mặc thượng lưu, nước da trắng muốt, cơ thể nhỏ bé, giọng nói lại giống như một người lâu năm trở về nước, làm thế nào lại có quan hệ với lão ta?"

Mất họ mù hết rồi à? Nhìn sơ cũng biết bà ta là người có học thức, khí chất cao quý, làm sao có thể lấy lão già này làm chồng?

Cô cũng không muốn làm nữ cường, nhưng lại chẳng ai giúp bà ta, cô liền nhìn không nổi!

Cả đám người gật gù, cũng không thấy tức giận với Phi Y Hân mà chỉ thấy hổ thẹn, những người đàn ông ở đây vô cùng xấu hổ khi để một người con gái yếu đuối ra can ngăn.

Tên kia lúc này quá mức đau đớn, lại bị Phi Y Hân vạch trần, liền điên tiết rút con dao ra hướng đến Phi Y Hân mà đâm thẳng...

Vẫn vẫn sẽ viết H bình thường, mọi người cứ yên tâm. Chỉ là dạo này không có nội dung H thôi, đừng nôn nóng!

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 66

"Cẩn thận!" Trình Mẫn hét lên một tiếng chói tai, không dám nhìn điều đang diễn ra trước mặt.

Phi Y Hân cũng như ghen thờ mà nhìn vào kẻ điên đang chĩa mũi dao vào người mình. Cô nên làm cái gì đây?

"Đoàng"

Tiếng súng ở đâu đột ngột vang lên, tất cả những người ở đây đều bị làm cho kinh sợ.

Phần lớn mọi người đều đã chạy mất, chỉ còn vài người đứng sững sờ tại chỗ hoặc ngồi bệt xuống đất mà run rẩy.

Đây là một đất nước có an ninh cao, người dân bình thường nhiều khi còn chưa thấy súng hướng hồ là nghe được tiếng súng!

Kẻ kia thét một tiếng chói tai rồi ngã lăn ra đất, ôm chặt bắp đùi của mình, chân ông ta bị bắn chảy đầy máu, rên rỉ thống khổ vô cùng nhưng lại không có ai đến giúp ông ta

Phi Y Hân cả người căng cứng, cô cũng là lần đầu tận mắt chứng kiến cảnh này, cảm giác thật... cool ngầu!

"Phu nhân!"

Hai ba người tây mặc đồ đen kính đen vội vã chạy đến, hướng Trình Mẫn mà kêu.

Bà ta lúc này hiện tại đã không đứng nổi nữa, bọn họ liền giúp bà ta đứng lên, đưa đến xe, chuyện này là do bọn họ tất trách, họ được giao nhiệm vụ phải luôn đi theo bảo vệ bà ấy nhưng không hiểu sao hôm nay phu nhân lại trốn bọn họ, phải mất một lúc mới tìm ra, cũng may là đến kịp lúc!

"Cô không sao chứ?"

Mặc dù Trình Mẫn đã được đưa đưa đi, nhưng vẫn còn một người ở lại, có lẽ là thu dọn tàn cuộc. Người này cùng rất lễ độ mà hỏi thăm Phi Y Hân vài câu.

"Tôi không sao, tạm biệt!"

Phi Y Hân nhìn đồng hồ cũng đã sắp đến giờ hẹn, nếu còn nán ná ở đây sẽ trễ mất. Cô luôn ghét đi trễ, huống hồ trường hợp này nhất quyết không được đi trễ!

"Cô à, có thật không sao không? Hay cô cũng đến bệnh viện đi, phu nhân tôi có lẽ cũng muốn cảm ơn cô!"

Hắn thật không ngờ là ở đất nước này có người con gái can đảm đến thế, ở nước bọn họ thì phụ nữ mạnh mẽ như thế thấy nhiều rồi, nhưng ở một nước phương đông thế này là lần đầu!

Cô gái này ngoài lúc nãy tên kia dám lên và khi nghe tiếng súng thì hơi sợ hãi ra, còn lại thì hoàn toàn bình tĩnh, đúng là gan dạ thật!

"Tôi thật sự không sao! Hiện tôi đang trễ hẹn, còn phu nhân các người... Tôi chỉ là tiện tay thôi, không cần gặp lại tôi làm gì!"

Phi Y Hân nói rồi xoay người đi nhanh.

Tên vệ sĩ thấy cô nhất quyết muốn đi cũng không cản nữa. Dẫu sao với thể lực của phu nhân thì tìm ra cô ấy là dễ vô cùng.

Sau đó hắn liền bắt giữ người đàn ông kia, kẻ này nên đưa đến đồn cảnh sát hay là... Để Hoắc tổng xử lý đây?

Vẫn là nên đưa đến đồn cảnh sát đi... Cách xử lý người của Hoắc tổng thật sự rất tàn nhẫn.

"Con mẹ nó!"

Phi Y Hân chửi thầm trong lòng, nếu không phải ở đây có nhiều người thì cô đã đập bàn luôn rồi!

Cô đã ngồi ở đây hơn một tiếng đồng hồ rồi! Một tiếng đồng hồ đấy!

Quá khinh người!

Phi Y Hân bóp mạnh tách cà phê trong tay, dường như là muốn bóp nát nó luôn!

Bà ta nghĩ bà ta là ai? Người thượng lưu hay giới quý tộc?

Không đến chứng tỏ là gì chứ?

Muốn đùa giỡn với cô, khinh thường cô sao?

Chưa bao giờ cô tức giận vì một người đến trễ như vậy! Và lại bà ta bây giờ có đến thì cũng là thể hiện thái độ của kẻ bề trên, thái độ khinh thường! Vậy thì cô còn ngồi đây chờ để làm cái gì?

Phi Y Hân thở hắt ra một hơi, thanh toán tiền rồi bắt xe trở lại công ty.

Người tài xế hiện tại có xu hướng run nhẹ, là ai chọc giận cô gái này khiến cô ta trông đáng sợ như thế?

Không phải là kiểu tức giận thể hiện hết lên mặt, mà như có một áp lực vô hình bao phủ. Rõ ràng nét mặt không lộ một biểu cảm nào nhưng xung quanh như có lửa vậy! Thật đáng sợ!

Người tài xế hận không thể nhanh đưa cô đến Hoắc Viễn, cô còn ở đây giây nào là nguy hiểm giây đó!

Phi Y Hân khi đến Hoắc Viễn thì không còn sự dọa người như trước nữa, muốn nói chuyện rõ ràng với hắn ta thì phải cho hắn thấy cô đang ở trong trạng thái tốt nhất, chứ không phải nóng giận nhất thời mà đưa đến quyết định này!

Hoắc Đông Thần vẫn đang ở lại phòng làm việc, hắn đang muốn nhanh chóng làm xong càng nhiều việc càng tốt, để sau này có thời gian mà...

Hôm nay tâm trạng hắn tốt lên cũng là vì điều này. Cô gái nhỏ vẫn chưa biết chuyện gì đâu, nếu biết rồi không chừng sẽ có chuyện lớn đây...

"Cạch"

Cửa phòng đột nhiên mở ra.

Hoắc Đông Thần khẽ nhíu mày, là ai dám vào đây mà không gõ cửa?

"Đúng như tôi nghĩ anh vẫn chưa về."

Hoắc Đông Thần thấy người đến là Phi Y Hân thì nét mặt mới ôn hòa một chút, nhưng nhìn cô thật lạ, giống như đang đè nén chuyện gì đó, là có chuyện gì?

"Hoắc Đông Thần, hợp đồng bạn giường của chúng ta đến đây là chấm dứt!"

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 67

Sắc mặt Hoắc Đông Thần lập tức ngưng trọng, không có sự ôn hòa như lúc này, không có sự lo lắng bồn chồn giống mỗi khi làm phật lòng cô, trên mặt hắn là nét âm lãnh như khi lần đầu tiên gặp Phi Y Hân - Có một chút sùng nịnh, có một chút lạnh lùng, có một chút bá đạo.

Trong phòng lặng như tờ, không ai nói thêm câu gì, họ chỉ dùng ánh mắt nhìn nhau, hồng tìm ra được câu trả lời từ đối phương.

Phi Y Hân đã rất lâu rồi không nhìn thấy Hoắc Đông Thần ra uy với mình như thế này nữa, nhưng thì sao chứ? Bây giờ cô còn tâm trạng mà suy nghĩ về những việc đó sao?

Cô muốn kết thúc chuyện này, để bản thân thoát khỏi những rùm beng không đáng có, điều đó là cô quyết định nhưng tại sao... Tại sao tim cô đau quá!

"Anh nói gì đi chứ?"

Phi Y Hân vội xua đi cảm giác khó tả này, hỏi bừa hân một câu, chỉ sợ hân nghĩ là cô không nữ.

Hoắc Đông Thần chậm rãi tiến đến gần Phi Y Hân, bình thường so với hân cô đã trông rất nhỏ bé, cô cũng quen rồi, nhưng hôm nay lại cảm thấy mình như đang bị hân đè lên, ngột ngạt muốn thoát ra lại không sao thoát được!

Hoắc Đông Thần nhìn cô từ trên cao xuống, thấy cô gái của mình đang bị yếu thế cũng không thấy thương tiếc nữa, vẻ mặt vẫn lạnh lùng hỏi gần từng chữ:

"Em dám nói lại lần nữa không?"

Phi Y Hân nắm chặt hai tay, thở hắt ra một hơi sau đó mạnh mẽ nói rõ:

"Tôi muốn kết thúc hợp đồng của chúng ta!"

Hoắc Đông Thần nghe xong liền cười lớn, Phi Y Hân nghe tiếng cười của hân mà lòng phát run, chưa bao giờ cô thấy hân cười một cách thoải mái như thế này, nhưng thật đáng sợ, rất đáng sợ!

Hân cười, nhưng nụ cười như của ác quỷ, nụ cười này chính là điềm báo đen tối!

Hoắc Đông Thần sau khi khiến cô có một trận lạnh gáy thì tiến đến ghé sofa ngồi, thong dong mà buông lầy ra bản hợp đồng của hai người, buông từng chữ:

"Muốn chấm dứt hợp đồng? Được! Đến đây ký tên đi!"

Phi Y Hân tròn to hai mắt, không tin được là hân dễ dàng đồng ý như thế!

Coi nào! Đừng xao động... Đây là chuyện tốt!

Phi Y Hân lấy hết dũng khí bước đến chỗ hân, trong lòng vẫn còn cảm giác lo lắng, nhìn mặt hân tuy đang cười, nhưng là một nụ cười vô cùng quỷ dị.

Phi Y Hân suy nghĩ một lúc lâu cũng chưa đặt bút xuống ký tên, không biết sau khi ký, bản thân còn toàn mạng trở về được hay không!

Hoắc Đông Thần vẫn nhìn chằm chằm cô, quan sát kỹ từng biểu hiện của cô.

Nếu cô dám ký tên, hân sẽ cho cô một bất ngờ lớn, vốn còn chưa định nói cho cô biết sớm như vậy, nhưng nếu cô đã to gan như thế, hân chiều!

Phi Y Hân cắn môi, nhắm chặt mắt mà ký xoẹt xoẹt vài cái. Ký xong mới có thể nhẹ nhõm, nhanh chóng đứng lên chào hân rồi quay người đi.

Nhưng cô chỉ vừa xoay người, còn chưa tiến được bước nào đã nghe giọng nói lạnh lùng của Hoắc Đông Thần phía sau:

"Phi Y Hân, em còn chưa nhận món quà kết thúc hợp đồng với tôi mà đã vội đi rồi sao?"

Cả người cô run mạnh lên một cái, dự cảm không hay tiếp tục vây lấy cô, Phi Y Hân như nín thở mà chậm chạp xoay qua... Chỉ thấy trước mắt cô là hai cuốn sổ đỏ chói mắt hiện ra...

Nhìn nụ cười trên môi Hoắc Đông Thần cùng hai cuốn sổ mờ ám kia, Phi Y Hân liền giựt lấy nó mà mở ra xem..

Chuyện... Chuyện quái gì đang diễn ra trước mặt cô thế này!

Đây... Đây chẳng phải là chứng nhận kết hôn của cô và hân sao? Làm sao có thể?

Phi Y Hân run run nhìn lên khuôn mặt đắc ý của hân, không rõ tâm trạng lúc này là tức giận hay lo sợ, nhưng cô rất muốn xé nó!

Đúng! Phải xé nó!

Hoắc Đông Thần nhìn biểu cảm trên mặt cô, rồi nhìn hành động kia, sau đó nhanh chóng giựt lấy hai cuốn sổ mà hân trân trọng vô cùng từ tay cô!

Bàn tay Phi Y Hân trống không, nhìn lại mới thấy Hoắc Đông Thần đang tức giận nhìn mình, cơn giận của Phi Y Hân lúc này mới bộc phát:

"Anh là tên khốn Hoắc Đông Thần! Sao anh dám làm điều này với tôi!"

Cô tin đây không phải là hân làm giả, kẻ như hân không rảnh rỗi đến mức đó!

Phi Y Hân vừa mắng vừa đánh loạn xạ lên người hân, Hoắc Đông Thần lại không quan tâm, cất hai cuốn sổ vào người sau đó mới siết chặt lấy hai bàn tay cô:

"Không cho phép em làm loạn!"

"Anh còn có thể dùng giọng điệu đó với tôi? Mau thả tay tôi ra! Tôi phải đánh chết anh!"

Hoắc Đông Thần nghe cô nói vậy cũng không tức giận nữa, chỉ nhếch miệng cười nói:

"Đánh chết tôi thì tính phúc của em sau này tính sao đây hả? Vợ?"

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 67-2: Giải đáp thắc mắc

Mọi người đừng nhấm tin hời Vãn tại sao Hoắc Đông Thần lại có sổ đỏ kết hôn nữa!

Y Hân ký tên là vào bản hợp đồng là chấp nhận xóa hợp đồng chứ không liên quan gì sổ đỏ hết. Còn sổ là Hoắc Đông Thần đã làm từ trước rồi. Nếu mọi người để ý thì Vãn có mấp mé chuyện này mà: Tâm trạng HDT tốt, "đúng ra không định cho cô biết sớm như vậy"...

Chương sau Vãn sẽ giải thích trong truyện kỹ hơn nha! ♥

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 68

"Vô sỉ! Hạ lưu!"

Phi Y Hân tức giận mắng chửi hần không thương tiếc, cô đã chuẩn bị tinh thần để sống chết với hần một phen rồi.

Vậy mà đáp lại lời mắng chửi của cô chỉ là vẻ mặt dửng dưng của Hoắc Đông Thần, thậm chí là đắc chí!

"Không vô sỉ thì không thể lấy vợ được!"

Đúng vậy! Thi đã sao nào?

Cái gì Hoắc Đông Thần đã nhận định hần sẽ không buông tay!

Sau vụ của Phi Đan Thuần, ác cảm của cô về thế giới của hần càng gay gắt, cô lo ngại, cô chán ghét những gì thuộc về giới thượng lưu.

Có quá nhiều quy củ, quá nhiều luật lệ bất thành văn, quá nhiều mưu kế, và... quá nhiều sự so sánh.

Hần hiểu rõ cô, Phi Y Hân dù bề ngoài có mạnh mẽ và âm hiểm đến đâu, cũng chỉ là một người mong muốn có một cuộc sống bình thường, ở cuộc sống ấy cô sẽ dùng sự mạnh mẽ cùng mưu mẹo của mình để sống thật bình yên. Nếu bước chân vào thế giới của hần, cuộc sống của cô sẽ bị đảo lộn.

Và sự độc ác hạ lưu của Lan Nhược Tâm và Hoắc Tiểu Đồng đã khiến cô nhận thức càng mạnh mẽ hơn về điều đó.

Cho nên hần phải ra tay.

Hần là kẻ nắm giữ huyết mạch của nền kinh tế, quyền lực cùng tiền tài là vô hạn, việc thao túng cục diện chính cũng vô cùng dễ dàng.

Hần chỉ cần nói một câu, bọn họ đã nhanh chóng thu thập và chứng nhận kết hôn cho cô và hần.

Không cần có chữ ký thật, không cần có hình chụp thật, càng không cần có sự đồng ý của cô, chỉ cần là hần, tất cả điều có thể!

Mặc dù bọn họ đã thật sự trở thành vợ chồng với nhau, cô đã là của hần nhưng khi chính tai nghe cô nói muốn hủy hợp đồng, hần thật sự không không chế được lửa giận của mình.

Hoắc Đông Thần biết cô sẽ tức giận, nhưng hần sẽ không buông tha cho cô, vì hần tin chắc, cô cũng có tình cảm với mình!

"Hoắc Đông Thần! Tôi ghét anh! Tôi thực sự ghét anh! Tôi ghét những người như anh!"

Phi Y Hân hét lớn, vì quá tức giận nên nước mắt cũng trào ra, nếu không phải lúc này Hoắc Đông Thần vẫn đang giữ chặt cô, cô đã chạy thật nhanh khỏi nơi này rồi! Cô cần thời gian để bình tĩnh lại!

"Là lỗi của anh! Nhưng em đừng khóc có được không? Đây là chuyện sớm muộn của hai ta thôi."

Hoắc Đông Thần thấy cô khóc liền đau lòng lau nước mắt trên mặt cô. Phi Y Hân nghiêng đầu tránh né hắn cũng không màng, tiếp tục xoa dịu cô.

Đây là lần đầu tiên cô khóc trước mặt hắn, thật không ngờ lại khiến hắn đau lòng như vậy. Nhìn cô khóc thật uất ức, hắn có chút hối hận rồi! Hối hận đã chọn cách này để nói cho cô biết...

Phi Y Hân gạt mạnh tay hắn ra, ánh mắt tức hận nói:

"Hoắc Đông Thần! Tôi sẽ không là gì của anh hết! Bây giờ không, sau này cũng không!"

"Tại sao em cứ nhất quyết phải đối đầu với anh?"

Hoắc Đông Thần gắt gao nắm lấy tay cô, dù hắn có lạnh lùng đến đâu, khi nghe người con gái mình yêu nói những lời như thế, hắn vẫn không chịu được!

"Vì anh là Hoắc Đông Thần! Hoắc Đông Thần không phải là người có thể hoàn toàn thuộc về tôi! Người tôi sẽ yêu sẽ cưới chỉ có thể là của tôi, không ai dễ dàng chia cắt hay phán xét được chúng tôi! Đó mới là người tôi..."

"Tôi cấm em!"

Phi Y Hân vẫn đang nói ra suy nghĩ từ tận đáy lòng của mình thì Hoắc Đông Thần đã tức giận cắt ngang.

Hắn ôm chặt cô vào lòng, ngấu nghiến môi cô đến đỏ ửng.

Phi Y Hân vẫn cố gắng giãy giụa, Hoắc Đông Thần vẫn không màng, đập mạnh cửa phòng nghỉ, cùng cô ngã xuống giường lớn...

Phi Y Hân bị hắn đè lên liền biết nguy hiểm, sức chống cự càng lớn hơn. Phi Y Hân dù thông minh nhưng lúc này lại chẳng thể vận dụng, cô càng giãy dụa chỉ càng khiến Hoắc Đông Thần muốn chiếm đoạt cô hơn.

Sức lực của cô bình thường đã không thể so sánh với người đàn ông to lớn như Hoắc Đông Thần, đừng nói đến tình huống lúc này, khi cô đang bị hắn lấy mất không khí!

Hoắc Đông Thần vẫn đang cuồng nhiệt hôn cô, vừa hôn vừa cắn, Phi Y Hân bị nhịp hôn của hắn làm mềm yếu, lực giãy giụa cũng yếu dần...

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 69

Hoắc Đông Thần phải kiềm chế lắm mới không đánh vào mông cô gái nhỏ hư đốn này.

Dám nói ra những lời như thế?

Cô là của hắn, chỉ có thể là của hắn! Cô muốn kết hôn với kẻ khác trừ phi hắn và cô đầu thai kiếp khác!

Không! Dù có là kiếp sau cô vẫn sẽ là của hắn!

"Em là của anh! Mãi mãi là của anh!"

Hoắc Đông Thần gầm lên một tiếng làm Phi Y Hân hơi run.

Trong lúc đang cố gắng lấy lại không khí, quần áo cô không biết đã bị Hoắc Đông Thần cởi ra hết từ khi nào.

Hắn cũng nhanh chóng cởi quần áo bản thân ra, khi cả hai đã trần trụi, đôi bàn tay hắn mới di chuyển khắp cơ thể cô.

Từ ngực, eo, đùi, cho đến nơi tư mật kia, nơi nào hắn đi qua cũng mang đến cho Phi Y Hân xúc cảm quen thuộc.

Cô cắn chặt môi để bản thân không rên lên thành tiếng. Nhưng Hoắc Đông Thần càng vì thế mà quá quắt hơn, màn dạo đầu nhanh hơn những lần trước,

hắn nôn nóng mà đưa cự long tiến nhanh vào trong cô...

"A..."

Phi Y Hân bị hắn bắt ngờ tiến vào liền không nhận được mà rên lên, hơn nữa mật dịch cô chưa ra nhiều, khiến cô có chút đau.

Hoắc Đông Thần từ khi bắt đầu đã cường hãn, không chậm chạp để cô thích ứng mà lại luật động nhanh và mạnh.

Phi Y Hân không chịu nổi nắm chặt drap giường, không ngừng thờ dốc, bên tại lại cứ nghe tiếng hừ nhỏ của Hoắc Đông Thần cùng tiếng da thịt cả hai chạm vào nhau.

Cả người Phi Y Hân cứ như vậy lắc lư theo từng nhịp ra vào của hắn, còn Hoắc Đông Thần vẫn cứ say mê mà luật động trong cô. Của cô luôn rất chặt, chặt đến nỗi hắn có thể không kiềm chế được mà ra trong cô bất cứ lúc nào!

Phi Y Hân bị hắn giày vò, sau một lúc liền cảm thấy bụng dưới truyền đến cơn đau âm ỉ, không lẽ... là sắp đến ngày....

"Dừng... lại!"

Phi Y Hân cố rướn người lên đánh vào người Hoắc Đông Thần một cái, ai ngờ lại tạo cơ hội cho hắn ôm cô vào lòng, tiếp tục di chuyển không ngừng...

Phi Y Hân tức giận đến then, một tay siết bả vai hắn, một tay đánh mạnh lên lưng hắn, cất giọng mềm yếu:

"Đau, đau quá Hoắc Đông Thần! Anh dừng.. Aa... Dừng lại!"

Hoắc Đông Thần vỗ mạnh vào mông cô một cái, liền cảm nhận được hoa tâm ép chặt đến phát đau, nhưng cũng vô cùng thoải mái, hắn cắn cắn đôi tai mẫn cảm của cô, sau đó thì thào vài tiếng:

"Dừng hòng gạt anh! Ngoan ở dưới thân anh mà hưởng thụ đi!"

"Đồ đáng ghét! Aa... ừm... chậm lại..."

Phi Y Hân thật muốn đánh chết tên dê cựa đang ôm cô này, cô không có viện cớ mà! Tại sao lúc nào ở trên giường hắn cũng có thể nói những câu đó mặt ấy được chứ?

Dù cô đau, nhưng không vì vậy mà cơn khoái cảm dừng lại, nó vẫn cùng cơn đau này hòa quyện với nhau khiến cô vừa khó chịu vừa thoải mái, cảm xúc này thật đáng ghét!

Hoắc Đông Thần vẫn điên cuồng ra vào trong cô thêm nhiều lần nữa, đến một lúc cảm thấy Phi Y Hân thật chịu không nổi mà sắp ngất đi, hắn mới luật động thêm vài cái rồi chôn sâu trong cô mà giải phóng dục vọng của mình...

Luồng khí nóng lan tỏa ở bụng dưới, Phi Y Hân chịu không nổi mà ngất đi, trước lúc đó, trong cô còn xuất hiện một suy nghĩ: Hắn lại không dùng bao... Lần trước... Lần trước hình như cũng vậy...

Hoắc Đông Thần để cô nằm xuống giường, từ từ rút nam căn của mình, dòng chất lỏng trắng cũng từ đó mà chảy ra, Hoắc Đông Thần yết hầu dao động, hận không thể cùng cô một lần nữa mà giao hòa.

Nhưng cô hôm nay rất mệt mỏi, hắn có thể cảm nhận điều đó, đành phải tự thân vận động, sau đó mới dùng khăn nóng lau người cho cô.

Nhìn cô mềm yếu nằm đó, hắn thấy bản thân đúng là có phần không kiềm chế được.

Lại nghĩ đến chuyện tại sao hôm nay cô lại đột ngột muốn hủy hợp đồng, rõ ràng ban sáng vẫn còn bình thường...

Hoắc Đông Thần ăn mặc nghiêm chỉnh lại sau đó mới gọi cho người của mẹ mình:

"Bên mẹ tôi hôm nay thế nào?"

Nghe được đầu dây bên kia trả lời, mi tâm Hoắc Đông Thần không tự chủ được mà nhăn lại:

"Kể tường tận mọi chuyện cho tôi!"

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70

"Anh cút ngay cho tôi!"

Phi Y Hân từ trên giường hung hăng ném gối vào cái tên cầm thú đang ung dung thất cả vạt trước mặt...

Hoắc Đông Thần vừa thất xong, liền bắt được chiếc gối cô ném tới, trên mặt không có vẻ gì là tức giận, cũng chẳng có ăn năn, ngược lại còn rất vui vẻ:

"Bà xã, buổi sáng hôm nay không có việc gì, em cứ ngủ thêm đi."

Phi Y Hân hai tay đã vò nát drap giường, răng nghiến ken két nói:

"Đồ khốn!"

"Ở đâu ra nhiều lời chửi bậy như vậy?"

Hoắc Đông Thần ngồi xuống trước mặt cô, còn đưa tay lên vuốt vuốt tóc cô đầy vẻ yêu chiều.

Phi Y Hân tức muốn chết, cũng may cô không bị bệnh tim, nếu không đã chết từ đời nào rồi!

"Anh thôi già điên đi! Tôi nói rồi, tôi không phải là vợ anh! Tờ hôn thú kia là anh tự làm mà không có sự đồng ý của tôi, pháp luật sẽ không công nhận!"

Hoắc Đông Thần hơi nhếch miệng cười, lời nói còn có chút khinh thường:

"Thật vậy sao?"

"Anh... Anh.... Tôi sẽ kiện anh!" Lời nói có tính thách thức cao như thế làm sao cô không nhận ra được chứ!

"Hân Nhi... Sao hôm nay em lại quên nhiều điều như vậy, làm thư ký của anh em nên biết rõ sẽ chẳng ai dám nhận đơn kiện của em!"

Phi Y Hân thở mạnh một hơi, bất chấp tất cả đánh mạnh lên người hắn. Cô cứ đánh, ra sức mà đánh thật lâu, đến nỗi Hoắc Đông Thần sợ vợ mình đau tay, cho nên mới bắt đắc dĩ can cô lại:

"Em không đau tay sao?"

Phi Y Hân ảo não.... đau chứ sao không!

Sau giai đoạn đánh người là giai đoạn bó gối ngồi suy tư, Phi Y Hân quá mệt mỏi rồi, cũng không thèm để ý đến Hoắc Đông Thần nữa!

Đột nhiên đang bị cô nháo nhào làm loạn đến vui vẻ, bây giờ bị bỏ rơi, Hoắc Đông Thần không thích ứng nổi. Hắn đưa tay chọc chọc vào một bên má của cô, vậy mà cô cũng không thèm để ý đến hắn!

"Vợ à...."

Phi Y Hân hung hăng trừng mắt với hắn:

"Ai là vợ anh? Tôi cấm anh đấy!"

"Vợ à...Đừng giận nữa... Hôm qua là mẹ anh không tốt."

"Tôi đã nói là.... Sao anh biết chuyện của tôi và bà ta!"

"Trên đời này có mấy chuyện mà anh không biết chứ?"

Phi Y Hân hừ mũi khinh thường, lửa giận lại nhen nhóm bùng lên:

"Nếu vậy thì anh nên biết chính anh là ngọn nguồn mọi chuyện nhục nhã mà tôi phải chịu đựng!"

"Anh xin lỗi..."

Ha Ha... Không ngờ anh cũng có ngày này đây! Hoắc Đông Thần - Phi Y Hân hả hê trong lòng.

"Vậy thì mau biến mọi thứ trở lại như cũ đi, hủy hai cuốn sổ đi!"

Hoắc Đông Thần cười tà:

"Đừng mơ nữa!"

Trong lúc Phi Y Hân đang muốn phản bác, hân đã nói tiếp:

"Mẹ anh không cố ý để cho em chờ, còn về chuyện gặt gồng với em thì hiện tại đã không còn nữa!"

"Làm sao anh biết?"

"Em theo anh về nhà thì sẽ rõ mọi chuyện ngay mà!"

"Đừng có mà dụ dỗ tôi! Tưởng tôi ngốc à?"

Phi Y Hân ra về khinh bỉ một cách vô cùng rõ ràng.

Trong lòng vẫn đang suy tính kế sách đối phó hân...

Nhưng bây giờ thì hay rồi, kế chưa nghĩ xong thì đã có thông báo đi công tác gấp rút:

"Tôi nay bay? Anh bị điên à?"

Phi Y Hân đập bàn một cái "rầm"!

Tiếng động quá lớn, Hoắc Đông Thần sợ cô đau tay liền cầm tay cô lên xoa xoa, cũng không cho cô rút về...

"Cường độ làm việc của Hoắc Viễn cao thế nào đâu phải em không biết, đây là chuyện bình thường."

"Nhưng... Nhưng tại sao là nước M!"

Đừng tưởng cô không biết! Nước M chính là nhà chính của hân, điều đó cũng có nghĩ là bà già kia có thể đang ở đó! Cô không muốn phạm tội giết người bên đó đâu, cho nên đừng để cô gặp bà ta!

"Vì nước M là đầu não của Hoắc Viễn!"

Hoắc Đông Thần trả lời rất tự nhiên, được rồi, cô mệt rồi, không so đo với hân nữa!

"Tôi về nhà thu xếp đây!"

"Chuyện là vậy đó, cho nên con phải tới nước M công tác, tầm 1 tuần mới trở về được. Hai người ở nhà nhớ giữ sức khỏe đấy!" Phi Y Hân thở dài, xách va li báo cáo với ba mẹ mình.

"Nè nè con gái, qua đó nhớ mua một ít đồ lưu niệm cho mẹ đấy!" Bà Phi cười tươi rói.

Phi Y Hân quyết định khi đi công tác về sẽ đi xét nghiệm DNA thử, có mẹ nào như thế hay không...

"Con đi nhớ đừng làm việc quá sức, gọi về cho ba mẹ thường xuyên."

Xem ra ba là ba ruột, chỉ có mẹ là giả thôi... Phi Y Hân thầm cảm thán trong lòng...

Nói chuyện thêm đôi ba câu thì Phi Y Hân mới nói tạm biệt, nhưng chưa ra khỏi cửa đã nghe tiếng của Hoắc Đông Thần ở phía sau vọng tới:

"Con chào ba mẹ!"

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 71

Phi Y Hân thật không hiểu nổi trên đời tại sao lại có người đáng ghét như vậy!

Hân bị điên à? Hay hân bị khủng?

Hân là đồ khôn!

Phi Y Hân quay phắt qua trừng mắt với kẻ đang vừa bước xuống xe kia, nhưng mà tên này vẫn một vẻ mặt tươi cười, là hướng đến ba mẹ cô mà tươi cười!

Ba mẹ Phi Y Hân chả hiểu gì, nhưng mà nghe Hoắc Đông Thần nói vậy thì cũng hơi ngờ ngợ ra rồi.

Người này cao to lực lưỡng, nhưng không thô kệch mà cho người ta cảm giác mạnh mẽ có thể tin tưởng, dựa dẫm. Khuôn mặt dù đang cười nhưng vẫn toát lên một vẻ nghiêm nghị cùng chính trực hiếm có.

Đó là chưa kể đến khí chất của cậu ta, vừa nhìn vào đã khiến người ta vừa kính trọng vừa run sợ!

Mẹ Phi nhìn một lúc liền cười hớn hở nói với Hoắc Đông Thần:

"Cậu có phải là ông chủ của Y Hân không? Sao gọi chúng tôi là..."

"Vâng, con là bạn trai của Tiểu Hân!"

Phi Y Hân kích động, vừa mở miệng tính phản bác đã bất gặp nụ cười quý dị của Hoắc Đông Thần. Cô có linh cảm nếu cô bác bỏ lời nói của hắn, hắn sẽ cho cô một vố thật đau!

"Ồi thật vậy sao? Tốt quá rồi, mau vào nhà, mau vào nhà!" Mẹ Phi vui vẻ mời khách, hoàn toàn không nghi ngờ gì lời nói của Hoắc Đông Thần.

Ba Phi Y Hân cũng gật đầu mời hắn vào nhà, còn quay sang hỏi lại con gái mình:

"Sao trước giờ không nghe con nói gì?"

Phi Y Hân gào thét trong lòng, vẻ mặt vô cùng bất đắc dĩ, Hoắc Đông Thần ngay lập tức choàng vai cô thân mật, cười nói:

"Con vốn đã muốn ra mắt gia đình lâu rồi là tại cô ấy ngại ngại đấy ạ!"

Phi Y Hân hơi giãy giụa, nhưng lúc này lại chẳng ai thấy, chỉ có Hoắc Đông Thần vẫn kèm chặt cô, còn ghé xuống tai cô nhỏ giọng đe dọa, giọng nói vô cùng có hồn:

"Nếu em dám phản bác, có tin anh sẽ đưa hai cuốn sổ đỏ của chúng ta ra cho ba mẹ xem không?"

"Vô sỉ!" Phi Y Hân buông miệng mắng một câu, đây là lời mắng thật nhưng Hoắc Đông Thần không những không tức giận mà còn cười gian trá với cô:

"Anh còn có thể vô sỉ hơn nữa đấy! Em tin không?"

Đình đầu Phi Y Hân bốc khói, nhưng lại chẳng thể làm được gì hắn. Hoắc Đông Thần đã nói được là làm được, đến việc bức hôn cô hắn còn làm được, thì còn chuyện gì hắn không dám làm chứ!

Hai người cùng nói chuyện với ba mẹ Phi một lúc thì đến sân bay, cuộc nói chuyện vô cùng thành công, ba mẹ cô vô cùng có hảo cảm với hắn, hoàn toàn không nhìn thấy vẻ mặt cầu cứu của con gái mình.

Tại sao bây giờ cô mới biết hắn lại dẻo miệng như thế? Cái gì cũng có thể nói ra được, mà toàn là nói đúng ý ba mẹ cô, họ không thích mới là lạ đấy!

Lúc lên xe còn dặn dò Hoắc Đông Thần chăm sóc cô cho thật tốt...

Phi Y Hân mệt mỏi nhắm mắt nghỉ ngơi, mặc cho hắn muốn đưa cô đi đâu thì đi.

Lúc đến sân bay, Phi Y Hân vốn còn đang mắt nhắm mắt mở mà đi lên máy bay của hắn, ai ngờ lại được hai hàng tiếp tân gọi một tiếng "phu nhân" vang dội, khiến cô đứng không vững, liền tỉnh táo lại ngay.

Phi Y Hân nhú mày nhìn hai hàng người ăn mặc chuyên nghiệp chào mình vô cùng thành kính, cũng không tỏ thái độ gì, chỉ nhìn lướt qua rồi tiến đến bộ bàn ghế sang trọng mà ngồi xuống.

Đây là ám chỉ cô không chấp nhận cái tên gọi này, thân phận này!

Hoắc Đông Thần đôi mắt tối lại trong giây lát, nhưng sau đó nhanh chóng che giấu đi, ra hiệu với tiếp tân.

Bọn họ nhận được lệnh liền ngay hàng thẳng lối tiến đến chỗ cô, lại hô to một tiếng:

"Phu nhân!"

Phi Y Hân giật mình, một là do bọn họ lớn tiếng gọi, hai là vì ánh mắt chân thành của họ. Cô không phải người thích coi thường người khác, lúc này phớt lờ họ đã khiến cô ray rứt lắm rồi, bây giờ còn....

Cô thở dài một hơi, nhìn lướt qua Hoắc Đông Thần đang ngồi đối diện mình một cái, sau đó mới quay sang trả lời các tiếp viên:

"Chào mọi người!"

Lúc này hai hàng tiếp viên mới xoay người bước đi. Đợi họ đi hết, Phi Y Hân mới lạnh lùng nhìn hân:

"Tôi không hiểu anh làm vậy là có mục đích gì!"

"Để em chấp nhận và thích ứng với thân phận của mình."

"Tôi sẽ không chấp nhận nó!" Phi Y Hân cương quyết nói, hân quá ngang ngược, cô không tin bản thân cứ thế mà chịu khuất phục. Nếu dễ dàng như thế sau này sẽ còn bao nhiêu thứ hân bắt cô phải tuân theo nữa?

Nhìn dáng vẻ đó của cô, Hoắc Đông Thần vẫn ung dung tự tại:

"Em không chấp nhận cũng không sao, vì điều này bây giờ đã không thể thay đổi được nữa, em đã là Hoắc thiếu phu nhân, hồ sơ của chúng ta đã được lưu giữ lại dựa theo luật pháp, dù có muốn chối bỏ, em vẫn là vợ anh!"

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72

"Hoắc Đông Thần! Đến bây giờ tôi vẫn không thể tin tưởng tôi và anh đã trở thành vợ chồng, anh có biết vì sao không? Đó là vì tôi và anh là hai người ở hai thế giới khác nhau, mà điều đó có nghĩa là chúng ta không thuộc về nhau!"

Phi Y Hân nóng nảy, gằn giọng nói từng chữ với hân, nhưng đôi lại vẫn chỉ là ánh mắt bình thản không hề dao động của Hoắc Đông Thần. Ánh mắt đó lập tức dập tắt niềm tin của cô để chống đối lại hân...

"Em không tin tưởng cũng không sao, chỉ cần anh tin là được!"

"Tình yêu phải xuất phát từ hai phía!"

Nghe được câu nói này của Phi Y Hân, Hoắc Đông Thần càng vui vẻ mà đáp lời cô:

"Đúng, chúng ta đang làm điều đó, anh không tin tình yêu chỉ xuất phát từ phía anh!"

Nói xong, Hoắc Đông Thần rời đi sang khoang khác, trả lại không gian yên tĩnh cho Phi Y Hân.

Phi Y Hân thở hắt ra một hơi, mệt mỏi ngã người ra sau ghế, bản thân cố gắng chợp mắt một lúc nhưng không thể, trong đầu vẫn luôn xuất hiện những lời nói đầy chắc chắn cùng chân thành của Hoắc Đông Thần, những ký ức bờ ngõ từ lúc đầu gặp mặt hân cho đến những ký ức không mấy vui vẻ ở hiện tại.

Rồi một giọt nước mắt lăn trên má cô lúc nào không hay...

Cô tức giận vì hân bắt ép cô, buồn bực vì bị mẹ hân coi thường, lo lắng cho thân phận và số phận sau này cùng rung động bởi vì...

"Em không tin tưởng cũng không sao, chỉ cần anh tin là được!"

"Đúng, chúng ta đang làm điều đó, anh không tin tình yêu chỉ xuất phát từ phía anh!"

Không chỉ xuất phát từ phía hân? Có thật là vậy không? Cô cũng có tình cảm với hân sao?

Đời này có phải cô sẽ luôn có hình bóng Hoắc Đông Thần bên cạnh, không cách nào dứt ra được?

Mà... Cô có thật sự muốn dứt ra hay không?

Lúc Phi Y Hân tỉnh lại bên ngoài trời đã xuất hiện những tia nắng chói chang.

Cô tỉnh lại trong căn phòng lớn màu xám đen, gam màu mạnh mẽ nhưng cũng mang đến cảm giác cô độc, đến ánh nắng ngoài kia rọi vào căn phòng cũng không thể mang đến sự ấm áp cho nó.

Phi Y Hân không biết mình thiếp đi lúc nào, càng thấy lạ khi có người đưa mình vào căn phòng này mà cũng không biết. Xem ra dạo này xảy ra quá nhiều chuyện khiến thân thể cô bị rút cạn sức lực, cũng không còn giác quan nhạy cảm nữa...

Lúc Phi Y Hân nhìn ra ngoài cửa sổ liền bị quang cảnh nơi đây làm choáng ngợp, đây cứ như là một khu nghỉ dưỡng của hoàng gia vậy!

Biết là Hoắc Đông Thần giàu có, nhưng cũng thật khiến cô mở rộng tầm mắt rồi..

Thật đẹp quá...

Có một vườn hoa lớn vô cùng lớn, trải dài khắp, gió thổi đến nơi nào là mang theo hương hoa đến nơi đó, còn có...

"Em đã tỉnh?"

Giọng nói trầm thấp quen thuộc vang lên, Phi Y Hân liền điều chỉnh lại nét mặt, không để cho hắn thấy một tia xúc cảm nào của mình.

Nhưng như vậy cũng vô dụng, vốn Hoắc Đông Thần đã vào phòng từ trước, mọi biểu hiện từ bất ngờ cho đến vui vẻ thương thức của cô hắn đều đã chứng kiến và ghi nhớ tất cả.

"Sao anh không gọi tôi dậy? Còn đưa tôi đến đây?"

Hoắc Đông Thần đi qua chỗ cô, còn rất tự nhiên mà hôn lên trán cô một cái, Phi Y Hân không phản ứng kịp nên không thể tránh né, đang không biết nên phải nói gì tiếp theo thì Hoắc Đông Thần đã lên tiếng trước:

"Đây là nhà của chúng ta, em không ở đây thì ở đâu? Hôm nay người sửa chữa sẽ đến, họ sẽ trang trí lại căn phòng này theo ý muốn của em."

"Đây là phòng anh?" Tại sao nhìn lại lạnh lẽo như thế, trước đây làm sao hắn có thể chịu đựng được?

Ngay lúc này, không hiểu sao cô rất muốn nói với hắn một câu: Sau này sẽ không để anh sống như thế nữa!

Nhưng mà suy nghĩ này vừa xuất hiện, Phi Y Hân đã ngay lập tức đè nén xuống, chờ câu trả lời của hắn.

"Từ hôm nay là phòng của hai ta!"

"Tôi... Tôi sẽ không ở đây!"

Phi Y Hân xoay mặt sang hướng khác không nhìn hắn, Hoắc Đông Thần cũng không bận tâm, rất vui vẻ nói:

"Không sao, em muốn ở đâu đều có thể, anh sẽ bên em!"

Phi Y Hân cắn môi, sống mũi hơi cay lên, cô vội vàng gạt tay hắn ra, cánh tay vừa được thả liền bị bắt lại, Hoắc Đông Thần nhẹ nhàng ôm cô vào lòng, trân trọng cảm nhận từng nhịp đập hoảng loạn của cô...

Phi Y Hân đôi mắt hơi đỏ cùng Hoắc Đông Thần đi xuống lầu, vẫn là một khung cảnh quen thuộc đón chào cô:

"Thiếu gia, thiếu phu nhân!"

Người hầu cung kính chào hai người đứng đầu là hai vị quản gia, 1 nam 1 nữ đã lớn tuổi. Trên khuôn mặt đều có nét nghiêm nghị, nhưng vẫn không thể che giấu được nét cười trên mặt.

Phi Y Hân thở dài, muốn nói một vài điều không mấy hợp ý những người ở đây, nhưng bàn tay lại bị siết chặt bởi Hoắc Đông Thần, nên cô đành thôi.

"Hai con dậy rồi à? Sao còn đứng đó, mau đến đây ăn chút gì đi! Mẹ hôm nay đích thân xuống bếp đấy!"

Phi Y Hân nghe được giọng nói lạ thì theo phản xạ quay sang nhìn hướng phát ra tiếng nói, sau đó cô không thể che giấu nỗi sợ kinh ngạc của mình trước tất cả mọi người ở đây:

"Sao... Sao lại là bà?"

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 73

Phi Y Hân kinh ngạc nhìn người phụ nữ trung niên trước mặt. Bà ta lần này ăn mặc giản dị hơn rất là nhiều nhưng việc chỉ mới xảy ra cách đây hai ngày, làm sao cô có thể quên được!

Bà ta chính là người được cô cứu khỏi tên đàn ông hung dữ kia!

Nhưng... Bà ta xưng là mẹ? Cô nghe làm sao? Nhưng khuôn mặt họ...

Trình Mẫn thấy Phi Y Hân ngạc nhiên như thế cũng không bất ngờ, vẫn cười hiền từ nói niềm nở:

"A Thần, con mau đưa Tiểu Hân đến phòng ăn, đi máy bay mất sức lắm!"

Hoắc Đông Thần gật đầu, chính hắn cũng cảm thấy có chút may mắn vì lần đó Phi Y Hân cứu mẹ mình cho nên bây giờ cô mới có được hảo cảm tốt.

Hắn không bận tâm mẹ mình nghĩ gì, dù sao thì cũng không ai có thể thay đổi được quyết định của hắn. Nhưng nếu bà ấy thích cô, cô sẽ dễ dàng chấp nhận hắn hơn.

Hoắc Đông Thần muốn kéo cô đến phòng ăn, nhưng mà lại bị cô giựt tay lại, nhìn đến Trình Mẫn mà nói:

"Bà là mẹ của anh ta sao?"

Trình Mẫn nghe Phi Y Hân hỏi thì thấy có chút đáng yêu, gương mặt hai mẹ con bà giống thế mà....

"Đúng vậy, bác tên là Trình Mẫn mẹ của A Thần!"

Nghe được câu nói này, sắc mặt Phi Y Hân liền ngưng trọng, không khí xung quanh cũng lạnh đi, những người hầu cũng biết điều mà đi làm việc của họ. Sảnh lớn sang trọng giờ chỉ còn ba người họ.

Trình Mẫn thấy sắc mặt Phi Y Hân không tốt liền mở miệng giải thích:

"Y Hân, mẹ xin lỗi vì lần trước không đến được, không phải vì mẹ cô ý, lần đó con cũng biết là mẹ quá hoảng sợ, vệ sĩ phải đưa mẹ đi bệnh viện."

Lần đó nếu không có vụ việc kia bà ta cũng không đòi nào để Phi Y Hân đợi cả, chứ đừng nói là cô ý không đến. Hôm đó bà là lên đi gặp Phi Y Hân, nếu để con mình biết được thì chuyện sẽ càng thêm lớn cho nên mới trốn vệ sĩ và gặp tình huống đáng sợ kia.

Đến bây giờ nhớ lại bà vẫn còn sợ hãi, thật may là lúc đó có cô cứu:

"Cám ơn con Tiểu Hân, thật sự cảm ơn con lúc đó đã cứu mẹ."

Trình Mẫn nắm lấy tay cô, bà cứ nghĩ hiềm khích giữa mình và con dâu sẽ được bỏ, nào ngờ vẻ mặt của Phi Y Hân vẫn chẳng khá lên được tí nào, thấy bà nắm lấy tay mình, cô còn lạnh nhạt gạt tay ra trong sự sững sờ của Trình Mẫn. Chỉ có Hoắc Đông Thần là biết lại sắp có rắc rối rồi..

Phi Y Hân không chút lưu tình gạt tay bà ta sang một bên, chiếu thẳng đôi mắt lạnh vào người bà ta, nói chuyện không một chút nể nang:

"Nếu lúc đó tôi biết bà là mẹ anh ta, tôi đã không cứu bà!"

Trình Mẫn nghe được lời nói vô tình này của Phi Y Hân thì bị dọa sợ cho kinh hãi, rõ ràng bà đã cố gắng hòa nhã nhất có thể, vậy mà tại sao con bé này vẫn...

"Con... Tại sao? Mẹ sẽ không cản trở con và Đông Thần nữa, hiện tại mẹ còn đang rất vui vẻ chuẩn bị cho lễ cưới của hai con, mẹ biết lúc trước là mẹ không đúng, nói những lời nặng nề với con nhưng hiện tại..."

Phi Y Hân hất lấy cánh tay của Hoắc Đông Thần đang đặt lên vai mình ra, cắt ngang lời bà ta:

"Hoắc phu nhân, xin đừng xưng hô một tiếng 'mẹ' với tôi, cuộc hôn nhân này là con bà ép buộc tôi, tôi sẽ không bao giờ chấp nhận!"

"Sao chứ?" Trình Mẫn lúc này còn sững sờ hơn nữa, đưa đôi mắt ngờ vực nhìn về phía con mình, bà cứ nghĩ là hai người thật sự yêu nhau, nào ngờ con mình lại đi bắt ép người ta!

Hoắc Đông Thần hiếm thấy có khi nào ảo não, hắn thở dài một hơi, bắt lực nhìn Phi Y Hân đang gất gông, không biết nên dỗ dành cô như thế nào để cô nguôi giận. Bản thân cũng có sự buồn bực không thể tả, đây là chuyện của hai người, hắn không nghĩ cô lại dễ dàng nói ra như vậy!

Phi Y Hân hiện tại tâm trạng rất không tốt, làm gì để ý được những chuyện kia, cô nhìn một lượt hai người, sau đó lại trầm giọng gằn hỏi:

"Tôi hỏi bà, tại sao bà lại chấp nhận tôi dễ dàng như vậy?"

"Mẹ... Lúc trước mẹ nghĩ con không tốt cho nên mới muốn ngăn cản hai con, nhưng mà lúc con ra tay cứu ta, ta mới biết được con là một người rất kiên cường mạnh mẽ, con..."

"Nói tóm lại là do tôi cứu bà?"

Trình Mẫn bị hỏi đến ấp úng:

"Chuyện này..." Thật ra bà không hoàn toàn nghĩ như vậy mà, nhưng bà lại không biết giải thích làm sao để Phi Y Hân hiểu rõ, bởi bản thân bà cũng không biết cảm xúc của mình như thế nào!

"Tiểu Hân, sắc mặt em thật không tốt, em nên đi nghỉ ngơi đi." Hoắc Đông Thần nháy mắt liền thấy sắc mặt Phi Y Hân trắng bệch, vội vàng muốn đưa cô đi nghỉ ngơi. Nhưng Phi Y Hân là ai chứ? Cô sẽ dễ dàng bỏ qua chuyện này sao?

"Tôi hỏi bà một câu cuối cùng, nếu như không có sự việc đó xảy ra, bà sẽ chấp nhận tôi chứ?"

"Mẹ... Mẹ... Mẹ cũng không biết nữa!" Bà không muốn gạt Phi Y Hân, thú thật lúc đó bà sẽ vẫn khó khăn với cô, nhưng mà... Nhưng mà dẫu sao đó cũng là cô gái con mình đã chọn, nếu đã cưới về, bà chắc chắn sẽ không làm khó dễ nhiều nữa!

Phi Y Hân thở dài một hơi, đột nhiên cảm thấy sức lực bị rút cạn, rõ ràng không muốn quan tâm những gì liên quan tới hân nữa, nhưng rốt cuộc lại thế này đây...

Phi Y Hân nắm chặt tay Hoắc Đông Thần, cất giọng thều thào:

"Hoắc Đông Thần, tôi không muốn ở lại nhà anh nữa, đưa tôi đi đi."

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 74

Trình Mẫn nghe cô nói vậy liền hoảng hốt níu kéo:

"Y Hân, con đừng như vậy, lúc trước là mẹ sai, sau này chúng ta cùng sống hòa thuận không được sao?"

Phi Y Hân xoa xoa thái dương, mệt mỏi nói:

"Chuyện tôi không ở đây không phải hoàn toàn là lỗi của bà, đây là quyết định của cá nhân tôi thôi."

"Y Hân à..."

"Hoắc Đông Thần, chúng ta đi thôi!"

Phi Y Hân đi một mạch ra ngoài, không màng tới ánh mắt buồn bã của những người trong nhà.

Hoắc Đông Thần cũng không nói gì, phản phó cho người làm lên phòng lấy hành lý của cô xuống rồi đưa cô đi.

Trình Mẫn vô lực ngồi bệt xuống đất, cả những người làm ở đây cũng mang một tâm trạng không tốt.

Thiếu gia nhà họ từ nhỏ đã cô độc ít nói, bọn họ đều là những người làm lâu năm ở đây, đặc biệt là hai vị quản gia, đã làm việc ở Hoắc gia từ đời của cha hân, đương nhiên chuyện của Hoắc gia họ ít nhiều cũng biết. Sống trong gia đình giàu sang thì những đứa trẻ tất nhiên sẽ thiếu đi tình thương, cho nên họ rất yêu thương Hoắc Đông Thần cùng Hoắc Tiểu Đồng, gia đình này nếu không thay đổi sớm muộn gì cũng tan vỡ!

Mà lần này thiếu gia trở về mang theo một cô gái, đây là lần đầu tiên và càng hoang đường hơn nữa là tâm trạng thiếu gia rất tốt, còn căn dặn người làm bọn họ chăm sóc tốt cho thiếu phu nhân!

Bọn họ cảm thấy vị thiếu phu nhân này sẽ mang đến một bầu không khí mới, sẽ gắn kết từng người trong gia đình này! Đó là một chuyện tốt biết bao...

Vậy mà...

Thật ra ngay lúc này, ở nhà họ Hoắc không chỉ hân, mẹ hân và những người làm mong muốn Phi Y Hân chấp nhận, mà còn một người khác nữa...

"Anh lạ thật."

Sau khi được Hoắc Đông Thần đưa đến khách sạn gần đó, Phi Y Hân mới mở miệng hỏi hân.

"Chuyện gì?"

"Tôi đối xử với mẹ anh như thế, anh không tức giận? Hay tôi phải hỏi là... Vốn việc mẹ anh chấp nhận tôi là bước tiến rất lớn để tôi đồng ý cuộc hôn nhân này, vậy mà tôi vẫn không chịu, anh không hỏi tôi tại sao à?"

Hoắc Đông Thần khẽ cười, đôi tay lại vô thức đưa lên vuốt mặt cô:

"Anh cũng không biết!"

Phi Y Hân lập tức lờm hân:

"Nghĩ tôi tin không?"

Lúc này Hoắc Đông Thần mới thực sự cười lớn, kéo cô xuống giường nằm một lúc:

"Sao lại không tin anh? Thú thật anh cảm thấy bản thân đã chiều chuộng em tới tận trời luôn rồi, hiện tại chỉ cần em nói một tiếng anh liền đáp ứng bất cứ thứ gì em muốn!"

Phi Y Hân hừ lạnh một tiếng:

"Tôi không cần anh làm vậy!"

"Nếu anh cứ thích làm thì sao?"

Phi Y Hân bắt lực, mặc kệ hân mà xoay người đi hướng khác, Hoắc Đông Thần cũng không nói thêm gì nữa, chỉ nhẹ nhàng ôm cô, để cô yên tĩnh nghỉ ngơi.

Nhưng trước lúc cô thiếp đi, bên tai hân như văng vẳng tiếng nói trầm thấp của hân...

"Em muốn chúng ta có cuộc sống của người thường, anh cũng sẽ từ bỏ tất cả..."

Lúc Phi Y Hân tỉnh lại trời đã khuya, bên ngoài còn lất phất mưa phùn, không khí căn phòng âm u đến lạ.

Cô đến sức lực để ngồi dậy dường như cũng không có, nguyên một ngày nay không ăn uống gì, lại gặp phải nhiều chuyện đáng suy nghĩ, Phi Y Hân đã hoàn toàn kiệt sức.

Hoắc Đông Thần đã đi đâu không biết, chỗ nằm bên cạnh cũng đã lạnh. Trên chiếc bàn trang điểm thì để lại một tờ giấy nhắn:

"Hai hôm nay em không cần đến công ty, muốn làm gì cứ gọi vệ sĩ đi với em. Anh đến thủ đô một chuyến."

Phi Y Hân thờ dãi, có chút mất mát nhưng cũng cảm thấy thoải mái đôi chút. Nếu hân có mặt ở đây sẽ làm nhiều đi dòng suy nghĩ của cô, cô sẽ không đưa ra quyết định đúng đắn được!

Bản thân cô cũng tự nhận mình lần này thật cố chấp, nhưng mà cô tức lắm, rất bức bối, rất khó chịu!

Nếu người khác thử đặt tình trạng mình là Phi Y Hân thì có lẽ cũng không thấy khá hơn là bao.

Đột nhiên đang yên đang lành trở thành người đã kết hôn, còn là đối với dạng người mà cô muốn tránh xa nhất! - Những kẻ hào nhoáng.

Cô chỉ muốn có cuộc sống của người thường, thế giới hân quá phức tạp, dù cô có kiên cường đến đâu cũng cảm thấy bản thân trở nên nhỏ bé cùng yếu đuối.

Còn nữa, bà mẹ kia... Thật không biết nên tính như thế nào. Bà ta tốt với cô chẳng phải do cô cứu bà ta sao? Nếu lần đó không cứu bà ta, bà ta sẽ vẫn tiếp tục chán ghét cô mà thôi.

Cô không cần cái tình hảo cảm giả tạo đó, cứ nghĩ đến nếu không có việc kia bà ta vẫn một mặt ghét bỏ mình cô đã giận đến phát run!

Ai cảm thấy may mắn khi được mẹ chồng xem xét lại thì cứ cảm thấy may mắn đi. Riêng cô thì không thể, cũng chẳng giải thích được là sao nữa.

Nhưng mà nghĩ đến dáng vẻ lúc đó của bà ta cô cũng có chút mềm lòng, bà ta có lẽ vì thương con mình nên mới...

Uầy! Rồi chết đi được!

Bản thân cô cũng tự thấy mình đã làm khó mình rồi, nhưng mà vẫn không buông xuống nổi, thật cố chấp chết đi được!

"Em muốn chúng ta có cuộc sống của người thường, anh cũng sẽ từ bỏ tất cả..."

Đột nhiên trong đầu Phi Y Hân lại vang lên câu nói này của Hoắc Đông Thần. Trong lòng bỗng có dự cảm xấu, nhưng lại không biết là gì...

Mang tâm trạng thấp thỏm bước xuống giường, lại gọi một tiếng cho phục vụ giúp mình đem thức ăn lên.

Thức ăn vừa được đưa đến, còn nóng hổi, hương thơm bay khắp phòng, nếu là bình thường đương nhiên sẽ kích thích được vị giác của cô nhưng mà....

"Oe..."

Phi Y Hân chạy một mạch vào phòng tắm, cố gắng nín nhịn cảm giác buồn nôn của mình nhưng vẫn không thể. Bao tử trống không, nôn ra cũng chỉ là nước nhưng như thế thì càng khó chịu.

Thật vất vả mới cảm thấy đỡ hơn, vừa ra ngoài lại ngửi được mùi thức ăn, liền tiếp tục nôn ra!

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75

Phi Y Hân bắt đầu hoảng sợ, cô không yếu đến mức chỉ nghe mùi thức ăn là đã muốn nôn như thế. Vậy thì chỉ có một nguyên nhân...

Nói mới nhớ, kinh nguyệt của cô đã trễ nhiều ngày, có lẽ cũng trễ gần hai tuần rồi...

Phi Y Hân cắn răng, tìm cang đập nhanh hơn. Kinh nguyệt của cô không phải tháng nào cũng đúng ngày, nhưng nó không bao giờ trễ quá 5 ngày cả!

Lần trước cô và hân không dùng biện pháp an toàn nào hết, nhưng cũng chỉ mới mấy hôm thôi, làm gì có thể nhanh như vậy đã có được!

Phi Y Hân cắn răng suy nghĩ, tâm trạng vừa buồn bực vừa lo lắng, lúc này cô mới chợt nhớ ra một điều:

"Lần... Lần đi du lịch đó! Trời ơi! Làm ơn đừng là sự thật!"

Lần đó hân quá hưng phấn, cô... cô làm gì còn thời gian mà suy nghĩ đến việc dùng biện pháp an toàn chứ!

Phi Y Hân nhanh chóng gọi cho phục vụ, nhờ người ta mua giúp que thử thai, là mua tận 3 cái! Cũng may đây là nước ngoài, tư tưởng phóng khoáng, nếu không cô thật không có mặt mũi mà nhìn người ta luôn!

Rất nhanh phục vụ đã đem tới thứ cô cần, Phi Y Hân chân chờ một lúc mới dám đi vào phòng tắm.

Cô là đang không biết có nên kiểm tra không, lỡ mà dính thật chắc cô chết mất! Chuyện của Hoắc Đông Thần còn chưa tới đâu, lại thêm chuyện này nữa thì chắc chắn sẽ ra kết quả luôn đấy!

Cô còn lựa chọn nào khác nếu có thai đâu chứ? Đương nhiên phải đồng ý cuộc hôn nhân này rồi! Cô sẽ không bỏ đứa bé! Người lớn làm nên tội chứ không phải là sinh linh bé nhỏ này, cô sẽ sinh nó ra dù có thế nào đi nữa!

Nghĩ như vậy cô liền đi kiểm nghiệm, kết quả:

"3 que đều hiện hai vạch!"

Phi Y Hân ngửa đầu lên trời, gào thét trong lòng, tại sao lại dính dễ như vậy? Dù đã biết trước mười mươi nhưng mà vẫn thật sốc!

Đây là que thử thai của nước M, thử hỏi sai sót là bao nhiêu? Mà sai đến tận 3 cái sao?

Cảm giác lúc này của cô thật buồn cười, trong bụng có sinh linh nhỏ mà lại chẳng biết!

Nhưng mà thật lạ là cô không cảm thấy chán ghét hay tức giận như cô nghĩ. Mà ngược lại còn có chút mong mỏi đứa bé này ra đời.

Hay là thật sự là cô không hề cảm thấy ghét bỏ, cô vốn là không chán ghét cuộc hôn nhân gượng ép này, cô vốn... Đã chấp nhận Hoắc Đông Thần?

Phi Y Hân thờ dãi, nghĩ đến Hoắc Đông Thần tâm trạng cô lại bồn chồn đến lạ, có cảm giác lo lắng không nói nên lời.

Nhưng hiện tại cô phải gạt bỏ những thứ rắc rối kia đi, phải ăn một miếng đũa, lỡ làm bé con thiếu chất thì không nên!

Phi Y Hân mỉm cười, vừa xoa xoa bụng mình vừa đi đến bàn ăn. Mặc dù vẫn còn chút buồn nôn nhưng kìm lại được. Bản thân cô cũng không nhận ra nét mặt mình lúc này có bao nhiêu chờ mong, bao nhiêu hạnh phúc...

Mưa bên ngoài vẫn chưa dứt, lại có dấu hiệu nặng hạt hơn, không lẽ có bão sao?

Phi Y Hân khoác một chiếc áo khoác dày ngồi bên bệ cửa sổ suy tư. Tiếng chuông điện thoại từ đâu vang lên phá tan không gian tĩnh lặng trong phòng.

Phi Y Hân bắt máy, đầu dây bên kia vang lên một giọng run rẩy:

"Chị... Chị Y Hân... Tôi..."

Phi Y Hân không rõ có quen thuộc giọng nói này hay không, càng không biết đầu dây bên kia là ai, liền hỏi lại:

"Cho hỏi cô là ai?"

"Tôi... Tôi là Hoắc Tiểu Đồng!"

Phi Y Hân nghe tên liền nhủ mày không vui, cô ta gọi đến chắc không có chuyện tốt, nhưng tại sao lại thay đổi cách xưng hô rồi?

Hoắc Tiểu Đồng thấy Phi Y Hân không trả lời, lại nghe cô thở hắt ra một tiếng trong điện thoại, cứ tưởng cô sẽ tắt máy liền gấp gáp:

"Xin chị đừng cúp máy! Tôi... Tôi không có ý xấu, chị... Chị xin chị nghe tôi nói một chút..."

Phi Y Hân nghe được giọng nhỏ nhẹ cùng run run của cô ta, cứ như là đang khóc, cho nên cũng không muốn gây khó dễ cho Hoắc Tiểu Đồng làm gì:

"Được, cô nói đi!"

"Cám ơn chị. Tôi... Tôi chỉ muốn nói một tiếng... Xin lỗi!"

Phi Y Hân hơi bất ngờ, không ngờ cô ta còn biết xin lỗi đấy!

"Tôi sai rồi, thật sự sai rồi! Bản thân quá nhẹ dạ cho nên mới bị người ta lợi dụng mà hãm hại chị!"

Nói xong Hoắc Tiểu Đồng liền khóc nức lên. Hiện tại... từ lúc được đưa trở về, hôm nào cô ta cũng mơ thấy ác mộng, không phải là thấy Phi Y Hân đánh mình mà là mơ thấy những việc xấu bản thân đã gây ra.

Cô ta cảm thấy rất tội lỗi, trước đây cô ta vốn không phải là người như thế, nhưng càng lớn càng như bị quỷ khiến, làm biết bao điều khiến người ta chán ghét, cho nên anh cô ta mới trừng phạt cô ta như thế! Lần này chính là liều thuốc cứu lấy cô ta, cô ta thật sự biết sai rồi!

Phi Y Hân cảm nhận được lời nói của Hoắc Tiểu Đồng là thật tình, khóc đến thảm thương như vậy cũng khiến cô cảm thấy có chút xót xa, dẫu sao cô ta cũng chỉ bị lợi dụng, tuổi tác cũng đáng tuổi em cô mà thôi, vả lại lần đó cô cũng đã trả đủ rồi:

"Cô đừng khóc nữa, tôi tha thứ cho cô!"

"Cám ơn chị... Cám ơn chị nhiều lắm Phi Y Hân, tôi... tôi thật lòng rất cảm ơn chị, nếu không... không có chị... Tôi có lẽ vẫn còn bị lợi dụng!"

Hoắc Tiểu Đồng cảm thấy thật may vì bản thân đã thông suốt, cũng không oán hận Phi Y Hân hay anh cô ta nữa, từ nay về sau cô ta sẽ thay đổi, sẽ sống thật có ích!

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 76

c

"Được rồi, sau này làm lại là tốt rồi!"

Mặc dù Phi Y Hân không hề cho rằng bản thân đã giúp được người ta nhưng mà vẫn phải nói an ủi một câu. Dẫu sao một con người làm lại từ đầu, vẫn tốt hơn là ôm hận sống qua ngày mà!

"Cám ơn chị."

"Trời sắp sáng luôn rồi, cô đi ngủ đi!"

"Á... Tôi quên mất bây giờ khuya lắm rồi, thật xin lỗi chị, phá giấc ngủ chị mất rồi!"

Hoắc Tiểu Đồng là vì Phi Y Hân đến nhà mình cho nên mới bồn chồn, muốn đi xin lỗi người ta. Nhưng đến khi Phi Y Hân đi rồi cô ta vẫn không có dũng khí đối diện với cô.

Và lại đến giờ Hoắc Tiểu Đồng vẫn đang bị giam lỏng trong phòng cho nên muốn ra cũng không được.

Cô ta cứ nằm suy nghĩ mãi, cho đến khi chớp mắt thiếp đi rồi bị con ác mộng làm cho tỉnh lại mới hoảng sợ mà tức tức gọi cho Phi Y Hân.

"Không sao, tôi lúc chiều ngủ nhiều rồi, bây giờ không ngủ được."

Một giây sau đó, Phi Y Hân liền cảm thấy hối hận với câu nói vừa rồi của mình. Bởi vì...

"Thật sao, vậy chị có thể nói chuyện với tôi nè!"

Thiệt tình... Cô không ngủ được cũng đâu phải là muốn có người nói chuyện đâu chứ?

Còn chưa kịp từ chối khéo, Hoắc Tiểu Đồng đã nói huyền thuyên. Thật sự thì Phi Y Hân có muốn cắt ngang cũng là một chuyện khó khăn đấy...

Hoắc Tiểu Đồng nói mọi chuyện trên trời dưới đất, Phi Y Hân nghe cái được cái không, nhưng dần dần cũng nhận thấy được một điều, đó là Hoắc Tiểu Đồng thật chất vẫn chỉ là trẻ con mà thôi!

Lúc còn đi với Lan Nhược Tâm, bị ảnh hưởng bởi cô ta cho nên Phi Y Hân cảm giác như Hoắc Tiểu Đồng rất trưởng thành, còn không nghĩ cô ta nhỏ tuổi hơn mình đâu, sau đó hỏi anh cô ta mới biết đấy chứ.

Hoắc Tiểu Đồng cứ riu rít nói, khiến tâm trạng lo lắng của Phi Y Hân mới khá lên một chút, nhưng câu tiếp theo của cô ta lại tiếp tục khiến Phi Y Hân rơi vào trầm tư:

"Chị Y Hân, tại sao chị không chấp nhận anh tôi?"

Phi Y Hân im lặng, Hoắc Tiểu Đồng lại càng nôn nóng:

"Chị, anh tôi thật sự rất yêu chị, trước đây tôi chưa bao giờ thấy anh ấy như vậy cả! Còn mẹ tôi, bà ấy đã hối hận rồi, tính mẹ tôi là ngoài lạnh trong nóng, nếu chị không cứu mẹ tôi thì bà ấy vẫn sẽ từ chối chấp nhận chị mà!"

Phi Y Hân vẫn im lặng thật lâu, không đáp lại Hoắc Tiểu Đồng.

"Chị..."

"Tôi biết, có lẽ tôi đã sai khi cố chấp như thế, tôi... Sau khi Hoắc Đông Thần từ thủ đô trở về, tôi sẽ cân nhắc sống thử với anh ta một thời gian!"

Hoắc Đông Thần yêu cô, cô biết, chỉ là cô không tin tưởng mà thôi... Đến bây giờ nếu cô còn cố chấp, có lẽ sẽ không còn cơ hội nữa, cô sẽ sống với hán một thời gian để xác định lại tình cảm của bản thân.

Còn về mẹ hán, ngày mai cô sẽ nói rõ với bà ấy, bà ấy không cần phải day dứt, vì mọi quyết định của cô hoàn toàn không phụ thuộc vào cách đối xử của bà ấy với cô. Lúc sáng làm quá lên là vì cô mệt mỏi cùng cực tức, mặc dù hiện tại vẫn canh cánh trong lòng việc cứu bà ấy, nhưng suy nghĩ của cô đã thông suốt hơn rất nhiều rồi!

Hoắc Tiểu Đồng ở đầu dây bên kia nghe như thế thì mừng đến nhảy lên, sau đó liền bị đụng trúng chỗ đau hôm đó, nên rên lên một tiếng:

"A... Hi... Thật tốt quá! Tốt quá rồi! Tôi phải nói ngay với mẹ chuyện này!"

"Này! Đừng có mà gấp gấp như thế! Tôi chỉ đang muốn sống thử thôi mà!"

"Được được, tôi biết rồi... Ha Ha..."

Trời ạ... Có thật là biết không đấy?

Hoắc Tiểu Đồng nào có nghe lời như thế chứ! Cô ta hận không thể đâm sập vào cửa phòng mẹ mình để thông báo tin vui này!

Sống thử cái gì chứ? Giấy kết hôn cũng đã có rồi kia mà, sống thử chẳng khác nào sống thật luôn rồi.

Và lại với trình độ của anh hai nhất định sẽ khiến chị ấy không còn đường lui luôn chứ đừng nói là sống thử!

Đợi đến sáng cô sẽ gọi điện cho mẹ mình thông báo tin mật.

Ôi... Anh hai ơi mau mau thả em ra ngoài đi mà... Phải nói trực tiếp mới hấp dẫn chứ!

"Thật vậy sao con? Vậy thì tốt quá!" Trình Mẫn đang thực sự rất vui vẻ.

Đầu tiên là hôm nay con gái bà được anh nó thả ra, đến Hoắc Tiểu Đồng cũng rất bất ngờ bởi vì cô cũng đâu biết là mình được thả đâu chứ!

Hôm nay lên lút nhìn ra ngoài ai ngờ vệ sĩ thấy cũng làm ngo, thế là cô mạnh dạn đi ra, ai ngờ họ cũng lơ luôn, thật hạnh phúc quá mà!

Tiếp theo đó Hoắc Tiểu Đồng liền kể lại chuyện tối qua cho bà nghe, vậy là bà lại có con dâu rồi!

Vừa dứt lời, bên ngoài người hầu đã thông báo rằng Phi Y Hân đến. Hai mẹ con nhìn ra ngoài liền thấy Phi Y Hân đang đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 77

"Tiểu... Tiểu Hân!" Trình Mẫn đôi mắt ửng đỏ, nhìn Phi Y Hân mà gọi tên, cả Hoắc Tiểu Đồng cũng nhoen miệng cười.

Phi Y Hân sụp mắt xuống, không biết do ngại ngùng hay hổ thẹn vì hành động hôm qua, mà vành tai đã Phi Y Hân đỏ lên:

"Chào... Chào bác, hôm qua tâm trạng tôi không ổn định, có nhiều lời không hay với mọi người..."

"Không sao không sao, cũng là do mẹ quá đáng trước mà!"

Trình Mẫn không nhận được mà cắt ngang lời cô, còn nhanh chóng bước tới nắm tay Phi Y Hân kéo xuống ghế ngồi.

"Ồ..."

Phi Y Hân ngớ người, lúc này cô gọi là "bác" mà, sao bà ấy vẫn xưng là "mẹ" vậy??

"Chị, sao hôm nay chị đến đây thế, bên ngoài trời vẫn còn mưa lớn mà!" Hoắc Tiểu Đồng từ bếp bung một chén trà nóng ra, hình như hôm qua tối giờ đang có bão kia mà.

"Tôi ở khách sạn cũng buồn chán, cho nên mới đến đây." Thật ra là cô muốn nói xin lỗi bà ấy thôi, tính tình cô gấp gáp quen rồi.

"Con cứ dọn đến đây sống cùng chúng ta đi, A Thần đang đi công tác, chờ nó về thì hai con sửa sang lại phòng của mình, không thì cứ chọn phòng khác, ở đây cái không thiếu nhất chính là phòng đấy!" Thật ra bà định nói là tiền cơ...

Phi Y Hân không biết nên nói thế nào với bà ấy cho phải, dẫu sao cô cũng không định ở đây, cô muốn về nước, chuyện của ba mẹ còn chưa nói rõ ràng kia mà.

"Không xong rồi phu nhân, thiếu phu nhân!"

Người hầu hốt ha hốt hải chạy đến, trên gương mặt biểu lộ rõ nét sự sợ hãi.

Phi Y Hân trong lòng lại tiếp tục dâng lên điềm báo xấu, từ tối hôm qua đến giờ không lúc nào cô cảm thấy thoải mái hết!

"Có chuyện gì? Mau nói cho chúng tôi biết!" Trình Mẫn thấy cô ta hốt hoảng như thế cũng lo lắng, đang yên đang lành lại xảy ra chuyện gì được chứ?

"Dạ... Thiếu gia... Thiếu gia..."

"Cô cứ từ từ nói, đừng gấp gáp!"

Phi Y Hân nghe đến đây thì càng sốt ruột hơn, khổ nỗi cô người làm này lại nói không ra hơi. Là chuyện gì mà khẩn trương đến như thế?

"Chiếc phi cơ đưa thiếu gia trở về đã bị rơi rồi! Hiện tại vẫn đang cho người tìm kiếm!"

"Cô nói cái gì?" Cả ba người có mặt ở đây đều không tin nổi những gì mình nghe được, làm sao lại có thể...

Phi Y Hân cả người căng cứng, ghi chặt hai tay của người làm mà găm lên:

"Không thể có chuyện đó được! Cô nghe được tin này từ đâu?"

"Là... Là có người gọi đến nói là... là trời mưa bão nhưng thiếu gia vẫn nhất quyết bay về đây cho nên... cho nên..."

"Cô nói dối! Không thể được, anh ấy không thể nào xảy ra chuyện được!"

"Y Hân, bình tĩnh lại đi con!"

Phi Y Hân quá kích động, cứ lay mạnh người làm khiến cô ta xém chút nữa đã giữ không nổi mà ngã nhào xuống đất, Trình Mẫn và Hoắc Tiểu Đồng cũng sợ hãi bởi tin tức này không kém, nhưng vẫn phải nén nghi ngờ mà can ngăn cô lại.

Phi Y Hân bị kéo ra, sau đó cả người liền vô lực ngồi bệt xuống nền đất lạnh, ai nói gì cũng không nghe thấy nữa...

Đau quá... Tim cô như bị ai đâm vào một nhát vậy, rõ ràng trước đó hân vẫn nằm bên cạnh cô, dỗ dành cô, nói những lời ngọt ngào với cô kia mà! Tại sao giờ lại không rõ giống chết?

Cô không tin, cô không muốn tin! Nhưng mà... Nếu không tại sao hôm qua đến giờ cô luôn có cảm giác bất an?

Phi Y Hân bùng nổ khóc to, khóc như một đứa trẻ, cô không muốn hân chết, cô không muốn mà!

Cô hối hận rồi, thật sự hối hận rồi, tại sao bản thân lại cố chấp như thế, tại sao cứ phải nói những lời cay độc với anh ấy như vậy? Trước lúc anh ấy đi, cô cũng không cho sắc mặt tốt, vẫn là những lời khiến hân đau lòng!

Hoắc Đông Thần, tôi không cho phép! Anh mau về đây đi!

Tôi còn chưa nói cho anh biết rằng có lẽ tôi đã yêu anh rồi...

Tôi... Tôi còn chưa nói cho anh biết chúng ta có tiểu bảo bối mà!

Làm ơn, làm ơn... Đừng bỏ tôi lại một mình!

"Anh ấy sẽ không xảy ra chuyện gì đâu! Mau! Mau Đưa tôi đi tìm anh ấy!"

Phi Y Hân bỗng nhiên đứng bật dậy, đôi mắt dường như không còn tiêu cự, nắm lấy ai đó trong vô thức mà ra lệnh.

Trình Mẫn cùng Hoắc Tiểu Đồng đang khóc cũng ngừng hẳn, Phi Y Hân đã quá kích động dọa đến bọn họ. Bây giờ bên ngoài trời còn mưa, mà đưa cô đi tìm thì có ích gì?

"Y Hân, bình tĩnh lại đi con! Người đâu, ngăn con bé lại mau!"

Trình Mẫn hét to, vệ sĩ lập tức đưa Phi Y Hân trở vào, nhưng cô vẫn không thôi giãy dụa, trong đầu cô lúc này chỉ có suy nghĩ là phải tìm hân, phải đưa hân trở về!

Nhưng vào lúc này, bụng cô lại quặn đau dữ dội, Phi Y Hân trong nháy mắt đã không còn hơi sức, đau đớn ôm bụng mà kêu lên.

"Y Hân, con làm sao vậy, ráng chịu một chút, bác sĩ sẽ đến ngay!"

"Đau quá... Bụng tôi... Con tôi..."

Phi Y Hân siết chặt tay bà ấy, Trình Mẫn nghe như thế thì càng căng thẳng, đừng nói là... Phi Y Hân đã có thai!

"Trời ơi, mẹ ơi! Chị ấy chảy máu, máu nhiều quá!" Hoắc Tiểu Đồng hoảng sợ hét lên một tiếng.

Máu bắt đầu chảy xuống chân Phi Y Hân, sắc mặt cô thì càng lúc càng tái nhợt, sau đó trước mắt đều rơi vào màn đen u tối...

Bên ngoài trời vẫn mưa không dứt, bầu trời xám xịt đầy âm u lạnh lẽo...

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 78

"Sao rồi? Có tin tức gì của thiếu gia chưa?"

"Vẫn chưa nữa, mặc dù đã huy động lực lượng tìm kiếm nhưng vẫn chưa tìm thấy. Xác phi cơ rơi xuống đã cháy đen rồi còn những cái xác thì vẫn chưa xác định là ai với ai cả!"

"Thật tội nghiệp mà... Thiếu phu nhân còn mang thai nữa, cũng may đứa bé đã ổn rồi, nhưng sau này không có cha thì thế nào đây?"

"Các người đang ở đây bàn tán cái gì, có tin tôi đuổi việc các người hết không?"

Bà quản gia Anna đi ngang qua đây thì nghe được tiếng bàn chuyện của hai người làm, liền tức giận quát lên.

"Xin lỗi quản gia Anna." Hai người làm liền sợ hãi khép nép xin lỗi. Bọn họ cũng chỉ là canh chừng thiếu phu nhân, không có việc gì nên mới đâm ra tán gẫu...

"Thiếu phu nhân vẫn chưa tỉnh?"

"Vâng ạ, chúng tôi canh chừng ngoài này, khi nào cô ấy tỉnh sẽ mang thuốc vào."

"Các người đừng trách tôi không báo trước, đây là chuyện tuyệt mật của Hoắc gia, hớ hê nửa lời là coi chừng mạng các người!"

"Chúng tôi rõ rồi ạ!"

Quản gia Anna mang theo gương mặt cau có rời đi. Xem ra dù có huấn luyện họ khắt khe đến đâu cũng chẳng thay đổi được bản tính.

Chuyện của những gia tộc lớn như Hoắc gia có thể tùy tiện nói ra nói vào sao?

Hoắc Đông Thần mặc dù gặp tai nạn, lại là tai nạn máy bay, loại động tĩnh lớn như thế làm sao không kinh động chính phủ và cục an ninh cho được, nhưng mà Hoắc gia đã nhanh chóng liên lạc với họ, giữ kín mọi bí mật. Cho nên hiện tại bên ngoài chẳng hề có tin tức nào loạn nào.

Sở dĩ chính phủ đồng ý dễ dàng như thế là do Hoắc gia nắm giữ tơ mạch của nền kinh tế, cũng giao kèo với họ không ít thứ, cho nên bọn họ không hề muốn Hoắc gia sụp đổ một chút nào.

Chỉ mong sóng gió nhanh chóng qua đi, nếu không thiếu phu nhân phải làm sao đây?

Họ đã đứng, cô gái này là một người tốt, yêu thiếu gia thật lòng, ngoài mặt thì không quan tâm thiếu gia, nhưng khi ngài ấy gặp nạn thì người sốc nhất chính là cô ấy...

Phi Y Hân đã mơ màng tỉnh lại từ lúc cuộc trò chuyện của hai cô người làm kia bắt đầu.

Hoắc Đông Thần vẫn chưa có tin tức gì khiến hy vọng khi mở mắt ra của cô tiêu tan. Trái tim cô đau nhói, trong đầu vẫn là hình ảnh ngày hôm qua hằn ở bên cô.

Phi Y Hân bất giác lại xoa bụng mình. Thật may con cô không sao hết, nếu không cô biết đối mặt với hân thể nào đây?

Cô biết bản thân lúc này phải thật bình tĩnh, chưa có tin tức nghĩa là còn cơ hội. Cô phải cố gắng điều chỉnh tâm trạng của mình, nếu không sẽ như lúc nãy mà ngất đi, con cô sẽ không khỏe mạnh. Nhưng mà... cô không thể!

Phi Y Hân cố nén nước mắt mình trào ra nhưng không hiểu sao vẫn không kìm lại được.

Cô không tin, cô không muốn tin Hoắc Đông Thần sẽ xảy ra chuyện, nhưng mà cô lo lắng, làm sao đây? Hoắc Đông Thần?

"Tiểu Hân con đã tỉnh? Người đâu mau đem thuốc bỏ đến đây!"

Trình Mẫn nhìn đôi mắt đỏ hoe của Phi Y Hân mà xót xa, bất giác bà cũng muốn khóc, nhưng mà nếu bà như thế thì Phi Y Hân sẽ suy sụp mất!

Hoắc Đông Thần là đứa con trai duy nhất của bà, bây giờ sống chết vẫn chưa rõ làm sao bà không lo lắng cho được. Nếu như không phải Phi Y Hân bị ngất xỉu, rồi phát hiện mình có cháu, thì bà đã không còn hy vọng mà ngã quỵ rồi!

"Tiểu Hân, coi kìa, khóc sưng cả mắt rồi, con yên tâm đi, A Thần sẽ không sao đâu!"

"Lúc này con quá kích động, cộng với việc dạo này nghỉ ngơi không tốt cho nên mới xuất huyết, từ bây giờ phải để ý kỹ một chút, ăn uống bổ dưỡng vào, có thai ba tháng đầu là rất quan trọng đấy!"

Trình Mẫn nhận lấy chén thuốc của người làm, nhẹ nhàng dứt cho Phi Y Hân uống. Cô cảm thấy hơi ngại, đã lâu lắm rồi cô nào còn được dứt như thế này chứ, cho nên muốn tự mình uống nhưng bà lại không cho.

"Con cũng thật là, có thai sao không nói cho mẹ biết, để cơ thể tiêu thụ thế này đây."

"Con... Con cũng vừa mới biết đây thôi!"

"Cái thai đã được 1 tháng rưỡi rồi, con không biết sao? Vậy A Thần có biết không?"

Phi Y Hân buồn bã lắc đầu, bàn tay nắm chặt drap giường cũng run run.

Trình Mẫn càng cảm thấy rối bời hơn...

Tại sao ngay lúc gia đình bà sắp có một cuộc sống hạnh phúc thì con bà lại xảy ra chuyện chứ?

Lúc này, người của Hoắc Đông Thần vẫn đang nỗ lực điều tra mọi việc.

Chiếc phi cơ này là sản phẩm của Hoắc Viễn, lại là sản xuất riêng cho Hoắc Đông Thần, chất lượng cùng tính an toàn đều ở con số khó có sản phẩm nào bị được, đừng nói là trời mưa bão, bão tuyết cũng không thành vấn đề!

Chắc chắn có kẻ đã nhúng tay vào chuyện này, và họ nhất định sẽ không khiến Hoắc Đông Thần thất vọng, nhất định họ sẽ tìm ra chủ mưu!

Một nhóm khác cũng đang tiến hành xét nghiệm các thi thể cháy đen, mặc dù họ không muốn tin nhưng mà có vẻ lành ít dữ nhiều rồi. Ban đầu trên phi cơ có 9 người, họ vất vả tìm kiếm cũng đã tìm được cả 9 cái xác!

"Đội trưởng, đã có kết quả xét nghiệm rồi... Tôi... Tôi thật không dám tin..."

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 79

Đời nào Văn cho SE chứ mọi người?

"Thế nào? Cậu mau nói!"

Cả đám người đều rỗi cả lên, bọn họ đã theo Hoắc Đông Thần nhiều năm, hần ta đối đãi với mọi người vô cùng công bằng, là một vị sếp tốt, dù là lính mới cũng nguyện trung thành với Hoắc Đông Thần, không ai muốn hần xảy ra chuyện cả!

"Trong 9 cái xác tìm được, không có ngài Hoắc!"

Nghe đến đây, mọi người đều thở phào nhẹ nhõm, nhưng cũng không quên trừng mắt với người kia:

"Này! Thế cậu nói không tin là không tin cái gì hả?"

"Đúng đó, đừng nói cho chúng tôi biết là cậu muốn Hoắc tổng chết đấy nhé!"

Cậu thanh niên kia đẩy đẩy gọng kính, vẻ mặt vô tội:

"Ý của tôi không phải như vậy mà! Cái tôi không tin nổi đó là... Trong 9 cái xác kia, có một cái là của tổng thống!"

"CÁI GÌ???" Cả đám người còn phản ứng dữ dội hơn cả khi này.

"Tổng thống làm sao mà... mà..."

"Ai mà biết được chứ! Chuyện này nên xử lý ra sao đây? Có nên báo cho nhà trắng?"

"Nhưng cũng thật may quá! Vậy có nghĩa là Hoắc tổng đã thoát được rồi!"

"Phải đấy!" "Thật may quá!"

"Đột nhiên trong đầu tôi nghĩ không biết việc Hoắc tổng mất với tổng thống mất thì tin nào hot hơn?"

Vừa dứt lời, vô số ánh mắt sắc bén chiếu thẳng vào người kia, hắn ta đang hoang mang không biết chạy đường nào thì trên màn hình lại xuất hiện tín hiệu đỏ...

"Beep... Beep..."

"Là tín hiệu cầu cứu!"

"Tín hiệu này có tọa độ gần với nơi xảy ra tai nạn! Không lẽ là..."

"Hic... Hức... Hức..."

Hoắc Đông Thần mệt mỏi mở mắt ra do bị tiếng khóc đánh thức. Cả người hắn đau ê ẩm, nhưng chỉ như thế, còn lại chỉ số khác của cơ thể đều ổn định.

Trên mu bàn tay như có từng giọt nước nóng lăn lên, bàn tay bị cái gì đó mềm mại nắm lấy.

Phi Y Hân đang gục đầu lên tay hắn mà nức nở, đôi vai vốn nhỏ gầy nay lại nhìn càng thêm yếu ớt. Cô gái của hắn kiên cường biết bao nhiêu, nay lại khóc vô cùng đáng thương.

Trái tim Hoắc Đông Thần quặn đau dữ dội, ngón tay đưa lên chạm nhẹ vào mắt cô, muốn thay cô lau đi những giọt nước mắt ấy.

Phi Y Hân bất ngờ nhìn ngón tay hắn động đậy, càng nức nở hơn nữa.

Cô nắm bàn tay hắn, áp một bên má mình vào lòng bàn tay hắn để cảm nhận hơi ấm tưởng chừng như có thể mất đi.

"Hân... Nhi... Đừng khóc."

Giọng Hoắc Đông Thần khàn đục, nói chuyện có chút khó khăn, hắn đã đắm mưa bên ngoài trời mưa bão một thời gian dài, hiện tại cơ thể có chút nóng đã phát sốt lên rồi.

Phi Y Hân nghe hắn nói mà lắc đầu, cô không thể ngừng khóc được, cô quá vui mừng, cũng quá đau xót cho hắn. Mặc dù trên người hắn chỉ bầm tím và có những vết thương ngoài da nhưng chỉ như thế cũng đã khiến cô đau lòng không chịu được.

Từ trước đến nay cô nào có nhìn thấy những lúc Hoắc Đông Thần như thế này, lúc nào hắn cũng mạnh mẽ, cao ngạo, trong mắt cô hắn đã trở thành một hình tượng không thể sụp đổ rồi.

Vậy mà lần này hắn đã suýt chết, cô suýt đã mất hắn, bây giờ cô mới càng lo sợ, Hoắc Đông Thần cũng chỉ là một người bình thường, cũng chỉ là người có thể bị thương tổn bất cứ lúc nào mà thôi!

"Đừng khóc, tim anh sẽ đau!"

Hoắc Đông Thần ngay lúc này đây vẫn không thôi dỗ ngọt cô, Phi Y Hân vì vậy mà càng khóc to hơn.

"Anh điên hay sao? Trời bão lớn như thế mà còn muốn bay về đây? Không cần mạng nữa chứ gì?"

"Anh xin lỗi..."

Đang lúc không biết làm thế nào thì nhìn thấy bên ngoài có mẹ hắn và mấy vị mặc áo blouse trắng tới.

Phi Y Hân đành phải nén lại, nhưng vẫn còn nấc nấc vài tiếng trong mắt của Hoắc Đông Thần thì nhìn đáng thương vô cùng.

Cô xoay người muốn tránh mặt một lúc nhưng bàn tay bị Hoắc Đông Thần nắm lấy không cho đi...

Bác sĩ cũng nhanh chóng tiến hành các kiểm tra cơ thể cho hắn, nói vài câu dặn dò rồi đi. Dẫu sao người nhà, người làm mới là người chăm sóc hắn chứ hắn có tự làm đâu, chủ yếu là họ muốn cho đôi vợ chồng trẻ có thêm thời gian bên nhau.

Trình Mẫn cũng chỉ vào xem con mình thế nào, nói mấy câu dặn dò hai người nghỉ ngơi rồi cũng rời đi.

Hoắc Tiểu Đồng bên ngoài cũng sốt ruột, nhưng ngặt nỗi phòng bệnh quá đông rồi, nên cũng không vào.

"Anh nghỉ ngơi đi, vừa mới tỉnh lại thôi..."

Hoắc Đông Thần lắc đầu, đưa tay lau nước mắt cho cô:

"Anh không yếu đến thế... Coi em kìa, khóc sưng cả mắt!" Hoắc Đông Thần đau lòng vô cùng. Hắn vẫn thích những lúc cô kiên cường hơn.

"Tại ai hả?" Phi Y Hân lườm hắn.

Hoắc Đông Thần cười cười:

"Đây là lo cho anh?" Không biết hắn có nên cảm ơn vụ tai nạn đó không nhỉ?

Phi Y Hân mím môi, sau đó đỏ mặt nói ra một từ:

"Ừ!"

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 80

Hoắc Đông Thần kích động ngồi bật khỏi giường. Phi Y Hân vừa định bảo hắn nằm xuống thì cả người đã bị một lực mạnh kéo đi.

Hoắc Đông Thần bỗng nhiên ôm chặt lấy cô, ôm mạnh vô cùng khiến Phi Y Hân có chút khó thở:

"Anh đang làm cái gì? Coi chừng vết thương!"

"Tại sao lại lo cho anh?"

Hoắc Đông Thần không màng đến lời của cô, chỉ tham lam ngửi mùi hương tưởng như đã lâu lắm rồi mới gặp lại, hôn lên cổ cô, ôm chặt cô...

Phi Y Hân đỏ mặt, muốn đẩy hắn ra lại không xong, sau một lúc, mặt cô càng nóng càng đỏ hơn nữa, ngại ngần thật lâu trong sự mong chờ của Hoắc Đông Thần mà nói ra suy nghĩ tận sâu trong tim của mình:

"Em yêu anh, Hoắc Đông Thần!"

Nói xong câu này, thân thể Phi Y Hân càng bị siết chặt hơn, một bên mặt lại không ngừng được Hoắc Đông Thần hôn. Phi Y Hân dờ khóc dờ cười, nhưng trong lòng ấm áp đến lạ, hoàn toàn không chán ghét bị Hoắc Đông Thần ôm.

Sau đó đôi môi bỗng nhiên ẩm ướt, rồi bị mút mạnh...

Hoắc Đông Thần đang hôn cô! Vẫn là nụ hôn cuồng nhiệt đầy sự chiếm lĩnh bá đạo, nhưng chưa lúc nào Phi Y Hân cảm thấy thích nụ hôn của hắn như thế.

Hoắc Đông Thần đang rất vui, cô có thể cảm nhận được điều đó, và cô... cũng đang rất hạnh phúc!

"Anh đã nói mà, em không yêu anh còn có thể yêu ai?" Hoắc Đông Thần hôn xong liền cười nói, ngón tay cái còn lướt nhẹ qua đôi môi cô.

Phi Y Hân ngượng ngùng, muốn đẩy hắn về lại giường:

"Hừ.. Anh đừng có tự luyện! Mau nằm xuống nghỉ đi!"

"Không thích!"

"Hôm nay sao anh trẻ con vậy?"

"Vì anh đang rất vui!"

Chỉ một câu này của Hoắc Đông Thần hoàn toàn khiến phòng tuyến của Phi Y Hân sụp đổ. Cô quá ngại ngần, liền không chịu ở lại với hắn nữa, nói là đi làm chút đồ ăn cho hắn.

Hoắc Đông Thần vừa tỉnh dậy, thân thể có chút không chống cự được, muốn đuổi theo cô nhưng đành thôi. Ở lại phòng với tâm trạng phờ phạc, đây là

lần đầu tiên hắn có cảm xúc mãnh liệt như thế!

Đợi đến lúc Phi Y Hân đem chút thức ăn lên cho Hoắc Đông Thần đã thấy hắn yên tĩnh mà ngủ say, có lẽ thuốc vẫn còn tác dụng nên mới khiến hắn thiếp đi.

Phi Y Hân đặt thức ăn lên bàn rồi nhẹ nhàng ngồi xuống bên cạnh ngắm hắn.

Chỉ mới mấy tiếng trước cô đã nghĩ mình không thể thấy được khuôn mặt tuấn tú mà nghiêm nghị này.

Thật tốt vì bây giờ hắn đang ở đây, hắn không đi mất...

Ngày hôm qua tâm trạng cô vẫn rất sa sút, cô không thể tưởng tượng nổi nếu hắn về trễ thêm chút nữa, cô sẽ thành cái dạng gì.

Người của Hoắc Đông Thần tìm được hắn lúc hắn đang mắc kẹt trong rừng rậm, khắp người đều trầy trụa, xem ra là bị lăn xuống núi.

Hoắc Đông Thần lúc đó đã nhanh chóng nhảy dù xuống cho nên mới thoát được, nhưng những người kia thì lại không may mắn như thế, đều không qua khỏi.

Lúc hắn nhảy xuống, do trời vẫn còn mưa và gió lớn nên bị thổi tạt sang hướng khác. Nhờ hắn bình tĩnh và có kỹ thuật tốt nên chỉ bị xay xát ngoài da.

Trời thì mưa lớn, cộng thêm vết thương nên hắn đi lại vô cùng khó khăn, các thiết bị mang theo lại không bắt sóng được. Vậy là Hoắc Đông Thần đành phải đi một đoạn đường dài, vừa đi vừa dò sóng.

Lúc mà hắn đã sắp ngất đi do kiệt sức, cũng là lúc tín hiệu cầu cứu được gửi đi.

Người của hắn tìm thấy hắn trong sự vui mừng, sau đó liền đưa về Hoắc gia một cách nhanh nhất.

Lúc nhìn thấy người ta đưa hắn về, Phi Y Hân còn không dám tin, chỉ sợ mình nhìn lầm, sau đó sẽ phát hiện ra tất cả chỉ là ảo mộng! Rồi lại phải trở về hiện thực rằng hắn không ở đây...

Thật cảm ơn chúa... Cảm ơn người đã bảo vệ anh ấy...

Phi Y Hân quá vui mừng quá hạnh phúc vì hắn tỉnh lại, rồi bị hắn hỏi này nọ liền quên mất một điều... Đó là nói cho hắn biết trong bụng cô còn có một "quả trứng nhỏ"!

Không biết hắn sẽ phản ứng như thế nào khi biết mình sắp được làm ba? Có phải sẽ ôm chặt cô rồi không ngừng ngai mà hôn cô như khi nãy?

Phi Y Hân đang rất chờ mong hắn thức dậy...

Chưa bao giờ cô bằng lòng với cuộc sống của mình như vậy. Chỉ là có Hoắc Đông Thần ở bên, chỉ là có tiểu bảo bối trong bụng, bọn họ đều bình an là cô đã mãn nguyện rồi...

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 81

Hoắc Đông Thần chỉ ngủ dậy sau một giấc nhưng sức lực đã lấy lại được đến 8 phần.

Bên cạnh vẫn là cô vợ nhỏ đang gối đầu ở một bên trông chừng hắn.

Trời mới biết lúc này hắn muốn "giày vò" cô thế nào, nhưng nhìn lại sắc mặt không được hồng hào của cô thì lại thôi. Với cả chắc chắn cô không cho!

Hoắc Đông Thần nhẹ nhàng bước xuống giường, muốn bồng cô lên giường nghỉ ngơi đằng hoàng thì cô đã tỉnh dậy.

Phi Y Hân dụi dụi mắt, không thấy người nằm trước giường đâu, liền nổi lên một trận lo lắng. Định thần lại một chút mới biết hắn đang đứng bên cạnh mình, trên mặt đều là nét cười thường thấy!

"Sao anh thức rồi mà không gọi em? Để em đi làm nóng lại thức... Ơe..."

Phi Y Hân nói được một nửa thì bụm miệng không kịp, chạy vội vào phòng tắm.

Bữa ăn bị Trình Mẫn bắt ép ăn một chút nay lại nôn ra hết cả, lúc tưởng như đã ổn thì lại tiếp tục nôn ra.

Hoắc Đông Thần lo lắng đến xanh mặt, cũng chạy vào xem cô thế nào. Nhìn cô nôn đến gương mặt xanh đỏ, đau lòng sốt ruột liền muốn tông thẳng cửa mà chạy đi kêu bác sĩ!

Cũng may Phi Y Hân gắng gượng được một chút, gọi với hân lại.

"Em bị làm sao? Sao lại nôn đến thế này!" Hân nhủ mày khó chịu, đưa tay vuốt vuốt lưng cô như muốn khiến cô dễ chịu hơn.

Đội sắp xếp mọi việc ổn thỏa hân sẽ bỏ túc thêm một khóa y khoa!

Phi Y Hân cố gắng thở đều đặn, được Hoắc Đông Thần từng bước dìu ra ngoài. Vừa đi vừa nhỏ giọng nói:

"Em không sao, mang thai ai cũng vậy mà!"

"Em... Vừa mới nói cái gì?"

Hoắc Đông Thần tim đập nhanh bất thường, rõ ràng tố chất tâm lý thuộc hàng ưu việt vậy mà ngay hôm nay lại nhiều lần bị đả kích thế này đây....

Phi Y Hân nhìn về mặt ngốc ngốc cùng chờ mong hiềm lắm mới bắt gặp được của hân mà trong lòng thấy thoải mái.

Cô giả vờ không thèm để ý đến hân, cứ thế mà bước đến giường. Hoắc Đông Thần ở bên cạnh cứ quần quýt lấy cô, nài nỉ hỏi:

"Hân nhi... Mau nói rõ ra nào!"

"Mới vừa rồi anh nghe không rõ!"

"Bà xã..."

"Anh thật phiền mà! Em mà khó chịu là con anh cũng khó chịu đấy!" Phi Y Hân vuốt vuốt bụng mình, giả vờ nhăn nhó.

Hoắc Đông Thần vẫn nhìn cô chăm chăm, miệng thì mấp máy muốn nói gì đó. Phi Y Hân cứ tưởng hân còn đang ngốc, nào ngờ chưa kịp mở miệng nói thêm câu nào đã bị hân bế bổng lên quay vài vòng trên trời...

"Á... Anh điên à.... Mau bỏ em xuống!"

"Ha Ha... Anh được làm cha? Thật như vậy?"

Hoắc Đông Thần hết ôm lại hôn cô, nụ cười trên môi không cách nào dập tắt được.

Phi Y Hân cũng rất hạnh phúc khi thấy hân vui mừng như vậy, nhưng mà không thể để hân quay mình mãi được!

"Hoắc Đông Thần! Mau bỏ em xuống! Làm con sợ bây giờ!"

Câu nói này có sức nặng hơn bao giờ hết. Hoắc Đông Thần lập tức ôm cô về giường nằm, đặt cô gối đầu lên tay mình, bàn tay còn lại thì tìm đến bụng cô mà xoa xoa...

Phi Y Hân hôn một cái lên chóp mũi hân liền bị hân cưỡng chế lại, hôn sâu cuồng nhiệt.

"Thật giỏi, còn giúp anh được thẳng chức!"

"Thế không có con thì em không giỏi à?" Phi Y Hân hỏi ngược lại.

"Đương nhiên là không rồi!" Hoắc Đông Thần nhủ mày lấy lòng cô. Không ngờ chỉ một ngày mà có đến hai niềm vui cực lớn này!

"Đúng rồi, lúc này nôn dữ dội như thế không sao chứ? Không được, anh phải gọi bác sĩ!"

Hoắc Đông Thần gấp gấp, bị Phi Y Hân nắm tay lại:

"Không sao thật mà! Người có vấn đề là anh đấy, anh phải ăn chút gì đó đi!"

"Anh muốn ăn em có được không?"

Phi Y Hân phì cười, vỗ nhẹ lên mặt hân:

"Nếu anh không muốn làm cha nữa thì cứ việc!"

Hoắc Đông Thần khó hiểu, nắm lấy bàn tay cô xoa xoa:

"Em đang nói bậy gì vậy?"

Phi Y Hân cười cười, không biết nói nhỏ gì bên tai hân mà Hoắc Đông Thần liền sàu sàu không thôi. Đột nhiên có cảm giác không cần bảo bối nữa rồi!

Tin tức Tổng Thống qua đời trở thành cơn chấn động của thế giới. Nước M là trụ cột của thế giới, biết bao nhiêu việc sẽ bị xáo trộn nếu Tổng Thống qua đời.

Nguyên nhân cái chết của ông được công bố là vì gặp tai nạn máy bay đáng tiếc. Nhưng chỉ dừng lại ở đó, các thông tin khác đều được giữ kín.

Không cần phải Hoắc gia vào cuộc, chính phủ đã cho người điều tra ngọn ngành mọi việc.

Thú thật đôi lúc Hoắc Đông Thần rất muốn đào mộ ông ta lên lại, có gì mà làm liên lụy đến hân chứ? Liên lụy hân không sao, còn khiến vợ hân bị xuất huyết!

Phi Y Hân thật không cách nào diễn tả lại vẻ mặt đáng sợ kia của Hoắc Đông Thần khi cô kể lại sự việc hôm đó, nếu Tổng Thống chưa chết chắc chắn cũng sẽ bị hân bóp chết!

Kẻ hãm hại là nhóm gián điệp của tổ chức khủng bố, bọn họ biết được sau khi Hoắc Đông Thần đến thủ đô thì Tổng Thống sẽ cùng hân trở về thành phố này cho nên mới làm trò trên phi cơ của hân.

Hiện tại băng nhóm ấy đều đã bị bắt, và mức hình phạt chính là tử hình và tước đi quốc tịch. Nhìn có vẻ nhẹ đấy, nhưng tước đi quốc tịch là điều đau đớn đến cỡ nào, đến khi chết đi cũng chẳng được ai thừa nhận, không vùng đất nào chấp nhận xác của họ!

Thôi, đừng nói những chuyện không vui nữa, bây giờ trở lại với các nhân vật chính của chúng ta nào...

"Nè Hoắc Đông Thần, tại sao khi đó anh lại đến thủ đô vậy?" Cô nhớ là hân đâu có lịch trình ở đó đâu chứ?

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 82

Hoắc Đông Thần vuốt vuốt mũi, đôi mắt đảo đi hướng khác:

"Thì anh có công việc ở đó mà!"

Phi Y Hân hí hai mắt lại, gương mặt từ từ sát lại gần hân. Hoắc Đông Thần nhìn mà ngửa ngáy tay chân, thật muốn cắn một cái quá...

"Anh nói dối! Lúc này em đã quan sát rất kỹ anh khi anh trả lời rồi! Rõ ràng là anh đang gạt em!"

Hoắc Đông Thần thờ dài, xoa xoa tóc cô đến rối cả lên:

"Làm gì có chứ!"

"Hoắc Đông Thần! Hiện tại quan hệ chúng ta là gì?"

Nhắc tới vấn đề này thì Hoắc Đông Thần không hề chần chừ chỉ hận không thể nhanh nhanh công bố cho cả thế giới này biết!

"Chúng ta đương nhiên là quan hệ vợ chồng rồi!"

"Vậy sao anh còn không chịu nói thật?"

"À phải... Nhắc mới nhớ. Gọi một tiếng "chồng ời" xem nào!" Hoắc Đông Thần cười đều, thành công khiến Phi Y Hân đỏ mặt lúng túng:

"Gi chứ... Em..."

"Mau lên, không cho chạy trốn."

"Anh không thấy mình ấu trĩ sao hả?"

"Đương nhiên là không! Mau nói cho anh nghe!"

Phi Y Hân đỏ mặt, nhéo nhéo eo hân:

"Kỳ cục lắm!"

"Từ khi nào lại hay đỏ mặt như thế hả? Phải chụp hình lại!"

"Này, Đừng chụp!"

"VẬY mau kêu một tiếng..."

Phi Y Hân mặt đã đỏ đến tận hai tai cũng đỏ theo, cô cụp mặt xuống, nói giọng thủ thỉ:

"Chồng... Chồng ơi..."

Hoắc Đông Thần cảm thấy đây là câu vui tai nhất từ trước tới giờ, liền khuyến khích cô gọi thêm:

"Thêm lần nữa!"

"Chồng ơi."

"Thêm lần nữa đi!"

Phi Y Hân nóng máu, nắm cổ áo hân giật giật:

"Nè! Đừng có mà được voi đòi tiên! Bây giờ đến lượt anh nói đấy!"

"Được, anh nói!"

Phi Y Hân cứ tưởng hân sẽ nói thật ai dè:

"Vợ ơi..."

"Anh muốn tôi tức chết đúng không?"

Hân thấy cô thật sự hết nhịn nổi rồi, sợ rằng sẽ khiến cơ thể cô không khỏe, liền kéo cô ngồi xuống bên mình, chậm rãi dỗ ngọt cô:

"Đừng tức giận, anh đến đó thật sự là có việc. Anh... Đang kết toán lại hết tài sản nhà họ Hoắc!"

"Để làm gì vậy?"

Hoắc Đông Thần chần chờ một lúc mới mở miệng nói:

"Anh định sẽ giải thể công ty!"

"CÁI GÌ?"

Phi Y Hân ngồi bật dậy, khó hiểu nhìn hân:

"Anh bị làm sao vậy? Tại sao lại muốn như thế?"

Hoắc Viễn là tâm huyết cả đời của hân, muốn giải thể là giải thể sao?

Hoắc Đông Thần lại kéo cô vào lòng, dịu dàng nhìn cô:

"Em muốn chúng ta có cuộc sống bình thường kia mà. Anh đã nói chỉ cần em muốn, anh đều đáp ứng tất cả..."

Phi Y Hân nghe xong liền bật khóc, cô thật sự không thể ngăn nước mắt chảy ra được. Cô vừa thương vừa đau, hân thật ngốc, hân điên rồi, chỉ vì cô mà hân lại hy sinh đến mức đó sao?

Cô tin rồi, thật sự từ lâu cô đã tin tưởng hân, chỉ là cô chấp không nghe theo trái tim mà thôi. Phải làm sao đây? Cô đã khiến hân đau lòng thật nhiều...

"Tiểu Hân đừng khóc, em khóc lòng anh rất đau!"

Phi Y Hân vẫn cứ khóc, cứ chuyện nào có liên quan đến hân là cô lại không kìm lòng được...

"Anh tại sao lại hồ đồ như vậy? Chỉ vì em? Đáng không?"

"Đáng chứ, rất đáng!"

Phi Y Hân đau lòng nhìn hân, sau đó quệt nước mắt, cười lên một nụ cười thật tươi:

"Hoắc Đông Thần em yêu anh!"

Hoắc Đông Thần cũng cười, hân cầm tay cô, hôn một nụ hôn lên đó, rồi nói:

"Bà Hoắc, anh cũng yêu em!"

"Thế bây giờ có giải thể nữa không?" Phi Y Hân ôm cổ hân hỏi.

"Em muốn sao?"

"Đồ ngốc này! Bây giờ em là bà Hoắc rồi, tất cả đồ của anh đều là của em! Em ra lệnh cho anh phải kiếm thêm thật nhiều tiền về đây!"

Phi Y Hân hưng hăng trừng mắt ra lệnh. Hoắc Đông Thần không nhịn được cười, trong lòng vô cùng thỏa mãn:

"Tuân lệnh bà xã!"

"Chị phải về nước thật sao?" Hoắc Tiểu Đồng thờ dãi nắm lấy tay Phi Y Hân.

Tại sao lúc trước cô lại không biết Phi Y Hân hợp với mình như vậy? Bây giờ mới bên nhau được mấy hôm là phải đi rồi..

"Phải đấy Tiểu Hân, con ở lại đây đi, rồi mẹ cho người đi đón ông bà thông gia qua đây được không?" Trình Mẫn thật không muốn để con dâu bay đường dài tý nào, con bé chỉ vừa mới được bà bồi bổ cho béo lên một tý thôi, lỡ về bên kia thân thể không khỏe thì biết làm sao?

"Không được đâu mẹ, con phải về rồi, trong nước con còn nhiều việc phải sắp xếp lắm!"

Cho cô xin đi, mấy hôm này cô bị hai mẹ này giày vò chưa đủ sao?

Hoắc Tiểu Đồng thì cứ quẩn lấy cô nói chuyện, ừ, chỉ là nói chuyện thôi đấy! Lấy đâu ra chuyện để mà nói mãi vậy nhỉ? Làm cho Hoắc Đông Thần lúc nào cũng tối mặt lại, cường chế tách hai người ra.

Thế mà con bé này có nghe lời đâu, còn nói là: "Anh em lúc nào mà chả làm mặt mo như thế? Thú thật chỉ đối với chị là anh ấy dịu dàng và có đa dạng biểu cảm thôi!"

Nghĩ lại thấy cũng đúng nhỉ?

Còn mẹ hân thì suốt ngày tối mặt tối mũi ở trong bếp đấy, biết làm gì không? Là nấu đồ bồi dưỡng cho cô đấy!

Cô ăn không nổi, thật sự không nổi mà! Đưa mắt cầu cứu Hoắc Đông Thần bao nhiêu lần thì đổi lại chỉ là sự khuyến khích của hân bởi vì hân cũng có cùng suy nghĩ là: Cô cần phải được bồi bổ! Bồi, bồi, phải bồi bổ!

Còn Trình Mẫn thấy lần đầu con trai nghe theo mình cũng vô cùng vui, thế là lại tiếp tục phát huy...

Hiện tại về nước chính là một sự giải thoát đấy!

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 83

Nếu lúc đi Phi Y Hân mang tâm trạng buồn bực không thể tả, thì lúc quay về cô lại vô cùng vui vẻ hạnh phúc. Người đàn ông cô yêu đang ở bên cạnh cô, dùng vai mình để cô gối đầu lên, chỉ như vậy đã khiến trái tim cô vô cùng ấm áp.

Đây chính là cuộc sống mà cô muốn, một cuộc sống không bận bịu lo toan quá nhiều việc, chỉ cần ở bên người yêu mình là đủ rồi..

Sau khi máy bay đáp xuống, hai người liền trở về nhà của Phi Y Hân, cùng nắm tay tiến vào cửa lớn Phi gia.

Sau đó vẫn như cách cũ, Hoắc Đông Thần vô cùng tự nhiên mà đưa ra hai cuốn sổ đỏ yêu quý của mình đến trước mặt ba mẹ Phi Y Hân, tuyên bố đồng dục:

"Ba, mẹ, con gái hai người là của con rồi!"

Mẹ Phi chết trân nhìn hai cuốn sổ trước mặt, tâm trạng vừa vui vừa kích động khôn siết, không biết phải nói gì với con rể. Còn ba Phi thì tức muốn học máu, cướp con gái ông mà còn ăn nói ngang cua thế này!

Ngay lúc ông ấy sắp mất không chế, Hoắc Đông Thần lại đưa thêm một thứ nữa cho ông ấy xem. Ba Phi xem xong trực tiếp ngất xỉu.

Thứ kia chính là kết quả siêu âm đưa con mới 2 tháng của họ...

Hoắc Đông Thần vẫn mặt dày ở lại nhà cô bởi vì cô nói không muốn về nhà anh, thế là hấn nhất quyết ở lại, còn chui vào phòng ngủ cùng cô luôn.

Ba cô vẫn chưa cho Hoắc Đông Thần sắc mặt tốt, nhưng mà mặt dày như hấn thì sợ ai?

Có điều...

"Mẹ! Con không uống canh nữa đâu!"

"Không được, phải bồi bổ!"

Phải bồi bổ? Lại là bồi bổ? Sao cô thấy cảnh này quen thuộc vậy nhỉ?

Phi Y Hân càng lúc càng buồn chán bởi vì Hoắc Đông Thần không cho cô đi làm nữa, bắt cô phải ở nhà dưỡng thai, muốn gì thì qua tháng thứ ba rồi tính.

Không có việc gì làm nên cô cường chế bắt ép Hoắc Đông Thần cho Phi Đan Thuần nghỉ phép luôn, để cô có người giải khuây.

Sau khi giải quyết vụ việc của Lan Vân Thiên xong, Phi Đan Thuần cũng đã cố gắng thi vào Hoắc Viễn, hiện tại đang làm vị trí của cô trước kia, lúc mà cô chưa làm thư ký cho Hoắc Đông Thần.

Hoắc Đông Thần đương nhiên không từ chối, cảm thấy ý này rất hay liền vung tay viết cho Phi Đan Thuần nghỉ phép 1 tháng. Thật ra thì Hoắc Đông Thần định cho con bé nghỉ đến 1 năm luôn, đợi cô sinh xong rồi ở cữ mới được phép đi làm lại, nhưng Phi Y Hân lập tức bác bỏ, còn bảo là hấn điên rồi! Lúc này hấn mới chịu thôi.

Ngoài Phi Y Hân ra còn có một người không mong Phi Đan Thuần nghỉ phép nhiều như thế, đó là Trịnh Thiên Dương. Nói đến đây thì hiểu rồi, tên ngốc này chắc chắn có ý đồ với con gái nhà người ta đây mà.

Hôm trước còn bảo Hoắc Đông Thần phê duyệt cho Phi Đan Thuần trở thành thư ký riêng của hấn, Hoắc Đông Thần là ai chứ? Trịnh Thiên Dương bảo là hấn phải nghe sao? Thế là trực tiếp ngó lơ luôn! [Tội Dương ==)]

"Chị à, chị thật sự là với Hoắc tổng sao?" Phi Đan Thuần vẫn không tin được, cứ như là chuyện cô tích ấy!

"Sổ cũng đã đưa cho em coi luôn rồi, còn chưa chịu tin sao?" Phi Y Hân đang ăn trái cây, nhin không được mà cảm thán.

"Hi Hi... Nhưng mà..."

"Chuyện gì?"

"Không biết có nên nói cho chị nghe chuyện này không nữa!" Phi Đan Thuần gãi gãi đầu khó xử.

Phi Y Hân trực tiếp ra lệnh:

"Có chuyện gì? Mau nói nhanh!"

Phi Đan Thuần vẫn nhẹo đầu suy nghĩ, thật sự có nên nói không ta?

Chị Y Hân là một người có suy nghĩ, có lý lẽ, lại kiên cường mạnh mẽ, nếu nói ra cũng không phải là chuyện gì xấu. Nhiều khi còn giải quyết ổn thỏa nữa!

"Chuyện này có liên quan đến Phó Dĩnh!"

"Có chuyện gì với anh ấy?"

Phi Đan Thuần thờ dài, nói nhỏ bên tai của Phi Y Hân:

"Phó Dĩnh thích chị!"

"Cái gì?" Làm sao có thể chứ? Sao cô không cảm thấy như vậy nhỉ?

"Thật mà, lúc chị đi qua nước M mà không chịu nói tiếng nào với ai, anh ấy cứ kiếm chị suốt, lúc đó em có biết chị tới nước M đâu, nên nói không biết, nhà chị thì anh ấy lại không dám tới, quá lộ liễu!"

Phi Đan Thuần nói một hồi thì dừng lại, Phi Y Hân sốt ruột muốn chết:

"Này này, đừng có mà nói một nửa thì dừng lại chứ?"

"À quên... Rồi em hỏi anh ấy có phải thích chị không, sau đó anh ấy đỏ mặt thẹn thùng một chút rồi mới gật gật đầu."

Phi Y Hân ngoài mặt không tin nổi thì còn có một điều khiến cô chú ý nữa: Thẹn thùng... Con bé này là hủ nữ sao? Dừng từ hay thật đấy!

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 84

Phi Y Hân hẹn Phó Dĩnh ở quán cà phê thường đến, cô cố ý đến sớm một chút để khỏi gấp gáp, tiện thể làm mới tâm trạng mình. Không gian thoáng mát, bầu trời trong xanh, trước mặt thì có bánh kem và trà tây, còn gì tuyệt hơn thế nữa?

Gần đó còn có vệ sĩ của Hoắc Đông Thần đang canh chừng, hẳn không muốn cô gặp bất cứ chuyện không hay cho nên dù cô nài nỉ đủ kiểu cũng không khiến hắn thỏa hiệp.

Thôi đành vậy, chỉ cần họ không làm quá lên, ai cũng mặc vest đen, kính đen, đứng sau lưng cô như khủng bố là được!

Phó Dĩnh luôn là người lịch thiệp, dù Phi Y Hân đã cố gắng đến sớm những cũng ngồi chờ không được bao lâu là hắn đã đến

Phi Y Hân đã quan sát rất kỹ Phó Dĩnh từ khi hắn bước vào, từng cử chỉ nét mặt đều rất bình thường, không có vẻ gì là lúng túng hay thậm chí là khó chịu.

Bởi vì ngày hôm qua cô đã bảo Phi Đan Thuần gọi cho Phó Dĩnh, nội dung cũng chỉ là tán gẫu đơn thuần, nhưng sau đó cũng "đơn thuần" mà nói ra việc cô đã kết hôn với Hoắc Đông Thần.

Phi Đan Thuần kể lại rằng hắn còn im lặng rất lâu khi nghe điều đó...

Hôm nay nhìn trông vẫn bình thường lắm.

"Em đến sớm vậy?" Phó Dĩnh vừa cười vừa kéo ghế ngồi xuống.

Phi Y Hân cũng cười đáp trả, hỏi thăm một chút tình hình công việc, cuộc sống của hắn thường ngày.

Đến lúc Phi Y Hân chuẩn bị vào vấn đề chính thì Phó Dĩnh lại lôi một vật ra...

"Phi Y Hân, đây là quà mừng em đã kết hôn! Phải sống hạnh phúc đấy!"

Phi Y Hân nhìn chằm chằm hộp quà màu đỏ trước mặt, rồi lại nhìn về mặt chân thành của Phó Dĩnh, đột nhiên cảm thấy bản thân bị con bé Phi Đan Thuần lừa rồi...

"Cám ơn anh, Phó Dĩnh."

"Em cũng thật là... Lại không báo cho anh một tiếng, phải thông qua Tiểu Thuần anh mới biết được chuyện này!"

"Xin lỗi, dạo này bận rộn nhiều việc quá nên em cũng quên mất."

Hai người đột nhiên lại rơi vào khoảng lặng, không ai nói gì nữa. Vẻ mặt của Phó Dĩnh cũng nghiêm túc lại, môi mấp máy muốn nói điều gì đó....

Mục đích Phi Y Hân đến gặp Phó Dĩnh hôm nay là muốn nói rõ cho hân biết mọi chuyện, giải quyết tình cảm của hân sau đó hai người vẫn là bạn bè như xưa. Xem ra lần này là đề Phó Dĩnh mở lời trước rồi...

"Anh muốn kể cho em nghe về một việc mà anh đã luôn ngộ nhận..."

Phi Y Hân ngẩng đầu lên, nhìn vào mắt hân, vẻ mặt rất điềm nhiên, và Phó Dĩnh cũng thế.

"Thật ra trước đây anh nghĩ anh thích em... Nhưng bây giờ anh mới biết là không phải!"

Phi Y Hân bất ngờ, yên lặng chờ đợi hân nói tiếp. Nhưng mà sao hân vẫn im lặng?

"Nè, mau nói tiếp đi chứ!"

"À..."

Có phải Phó Dĩnh và Phi Đan Thuần chơi thân với nhau nhiều năm cho nên bị lây bệnh của nhau luôn rồi không? Sao cứ thích dùng nói vào lúc quan trọng vậy?

"Sau khi anh nghe Tiểu Thuần nói rằng em đã kết hôn với Hoắc Đông Thần, tâm trạng lúc đó của anh đột nhiên bình lặng đến lạ. Mà chính anh dường như cũng mong chờ bản thân phản ứng kịch liệt hơn, nhưng không!"

"Ý anh là..."

"Thì ra đó giờ anh vẫn chỉ xem em là em gái mình mà thôi. Từ lúc quen biết nhau, em luôn là hình mẫu em gái lý tưởng trong lòng anh, vì gia đình anh ít nữ, nên anh luôn muốn có một đứa em gái để cưng chiều và bảo vệ, nhưng không được. Và cứ thế, đột nhiên anh thấy mình quan tâm thái quá đến em... Cho nên anh mới nghĩ là anh có tình cảm với em. Đến khi nghe được tin đó, rồi ngồi suy nghĩ lại anh mới nhận ra, thậm chí anh còn mong muốn em sẽ có một cuộc đời hạnh phúc với Hoắc Đông Thần."

Phi Y Hân trở về với tâm trạng vừa ảm áp vừa buồn cười.

Ảm áp là vì không ngờ bên cạnh đột nhiên xuất hiện một người anh trai, người anh trai này lại luôn một lòng lo nghĩ cho cô, từ trước đến nay đều vậy.

Buồn cười là Phó Dĩnh nghĩ cô cần được bảo vệ! Cho xin đi, từ khi hai người quen biết, đã rất nhiều lần cô hại người trước mặt Phó Dĩnh kia mà, và chưa lần nào cô gặp rắc rối gì cả! Thế mà lại là hình mẫu để anh ấy cưng chiều và bảo vệ đấy. Thú vị phết!

Phi Y Hân đến thẳng Hoắc Viễn để gặp Hoắc Đông Thần luôn, cô thật sự chờ mong phản ứng của hân khi nghe cô kể lại chuyện này!

Trước khi cô đến gặp Phó Dĩnh thì tâm trạng hân không hề tốt tý nào, nói chung là chuyện gì liên quan đến Phó Dĩnh hân cũng không thích hết, bảo hân ghen đúng không thì hân không thừa nhận! Thật đáng yêu mà...

Kết quả sau khi kể lại là...

"Tiểu Hân, chúng ta nên mời anh ấy đến dự tiệc cưới của chúng ta!" Hân nói với vẻ mặt hiền nhiên.

Phi Y Hân hóa đá trong lòng, chứ đó giờ hân không định mời Phó Dĩnh sao?

Ai cho hân có cái quyền đó hả???

Mà khoan đã, cô có muốn đám cưới với hân đâu chứ?

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 85

"Ai bảo em sẽ làm đám cưới với anh chứ?"

Phi Y Hân bất chợt nói với Hoắc Đông Thần câu này thành công khiến hân bật cười to.

Phi Y Hân thấy hân cười thì mặt lập tức nóng lên, có cảm giác như mình vừa nói một câu ngu ngốc lắm vậy, mà cô có đâu chứ?

"Im miệng cho em! Ai cho anh cười hả?"

Hoắc Đông Thần vẫn tiếp tục cười, Phi Y Hân từ khi có thai thì hơi nóng tính, lập tức đi đến cắn một phát mạnh vào tay hắn.

Hoắc Đông Thần lúc này mới chịu thôi, chủ yếu là sợ vợ mình bị đau răng mà thôi...

"Em.. Ha Ha... Chúng ta giấy kết hôn đã có từ lâu, đến baby cũng có nốt, em lại nói câu này với anh? Vợ à... Em thật đáng yêu!"

Phi Y Hân mặt đỏ cả lên:

"Hừ...Em là không muốn làm đám cưới đấy, sao nào?"

Nghe Phi Y Hân nói vậy, Hoắc Đông Thần mới trở về dáng vẻ nghiêm túc thường thấy:

"Đừng bướng nữa! Dẫu sao em cũng là của anh!"

"Hừ! Nói chung khi nào em vui vẻ thì mới có hôn lễ, không thì thôi nhé!"

Hoắc Đông Thần buồn cười nhìn cô, mấy hôm nay Phi Y Hân có chút trẻ con, cứ thích ngang bướng, đầy dọa hấn đủ kiểu, nhưng mà không sao, hắn rất thích...

Hoắc Đông Thần hôn lên má cô một cái, sau đó lấy áo khoác mặc cho cô, cả hai vợ chồng cùng đi ăn tối, tâm trạng vui vẻ trở lại, không ai nói về việc này nữa.

Phi Y Hân đúng là có giấy hôn thú rồi đấy, baby cũng có luôn, nhưng mà cô không có cảm giác mình đã là vợ hắn cho lắm. Có lẽ là do thiếu cái hôn lễ này.

Phụ nữ mà, luôn thích cái gì đó trang nghiêm và lãng mạn một chút, như thế mới có ý nghĩa, như thế mới có cảm giác mình đã có một người chồng hết mực thương yêu.

Nhưng hắn đến lời cầu hôn cô cũng không có nữa, thật đáng ghét! Cứ thế mà có được cô sao? Dễ ă dễ thế!

Tóm lại, nếu hắn không tự giác nhận ra, đừng hòng cô đồng ý hôn lễ này! Mà không có hôn lễ thì sẽ ít người biết cô và hắn là vợ chồng, và điều đó trái với ý muốn của hắn!

Dạo này cô rất thích khiến Hoắc Đông Thần chật vật, coi như lần này là một cơ hội tốt đi!

"Đi nước Pháp sao? Tuyệt thật, em chưa bao giờ đến Pháp cả, em muốn đi!"

Hoắc Đông Thần có việc cần xử lý ở nước này, Phi Y Hân nghe thế liền thích thú.

Hoắc Đông Thần làm vẻ mặt hiền hòa:

"Đương nhiên, anh ở đâu thì em phải ở đó!"

Phi Y Hân thầm khinh bỉ trong lòng, nhưng cũng một mội để so đo với hắn quá, gạt đầu lấy lệ rồi nhanh chóng sắp xếp đồ đạc của cả hai.

Hai hôm nay tâm trạng của cô rất tốt, quên mất luôn chuyện tổ chức hôn lễ, nhưng cô quên thôi, người kia vẫn nhớ đấy...

Đi máy bay được nửa đoạn đường thì Phi Y Hân dựa vào người Hoắc Đông Thần mà ngủ thiếp đi. Dù không buồn ngủ thì hắn cũng sẽ cưỡng chế bắt cô nghỉ ngơi, dẫu sao bây giờ cô còn có baby kia mà.

Có lẽ là do mùi hương trên người Hoắc Đông Thần quá mức dễ chịu, Phi Y Hân ngủ rất ngon giấc, máy bay đã đáp xuống cũng không biết, cứ thế mà ngủ vùi trong chăn.

Đợi đến lúc cô tỉnh lại đã không biết là khi nào, nhưng ánh nắng rọi vào phòng thật ấm áp, Phi Y Hân rất muốn ra ngoài dạo chơi một lúc.

Phi Y Hân nhìn căn phòng có thiết kế mang phong cách châu âu cổ kính mà cảm thấy không thôi, thật đẹp quá đi, hơn nữa còn có mùi hương hoa dịu nhẹ, hình như là lavender...

Khi còn nhỏ Phi Y Hân rất muốn sống ở những nơi như thế này, cô vốn thích những ngôi nhà cổ kính ở châu âu, lúc đó còn ước bản thân sinh ra ở thời kỳ Phục Hưng nữa, thật nhớ quá...

Nhưng Hoắc Đông Thần đâu rồi? Hắn đi đâu rồi sao bỏ cô lại đây?

Phi Y Hân bước xuống giường thì mới phát hiện mình đang mặc một chiếc váy hoa mềm mại nữ tính vô cùng, thật sự rất hợp với không khí nơi đây.

Nhưng sao tự dung lại thay đồ cho cô nhĩ?

Phi Y Hân tìm mãi vẫn không thấy điện thoại mình đâu, chỉ đành ra ngoài tự tìm hấn.

Ngôi nhà này đẹp thật, khắp nơi đều trang trí hoa với hoa, là loài hoa cô rất thích - Lavender.

Đứng trước cánh cửa dẫn lối ra ngoài, bỗng nhiên Phi Y Hân cảm thấy hồi hộp vô cùng, có cảm giác phía sau cánh cửa là một điều bất ngờ đang đợi cô...

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 86: End

Phi Y Hân đứng trước cửa, không bước tiếp, chỉ lẳng lặng đứng đó, bỗng dung mỉm cười...

Đột nhiên cô nhớ lại giây phút đầu tiên mình gặp Hoắc Đông Thần, công nhận lúc ấy hồi hộp thật, bị hấn bắt được, không biết cô bị hành thành cái dạng gì, nhưng mà thật may, hấn bị cô lừa, về mặt ấy có thể coi là si ngốc không ta?

Rồi sau đó là lúc hấn bắt cô trở thành thư ký, khí thế hấn đáng sợ thật, thế là cô hết đường chạy, đồng ý thôi chứ sao nữa?

Rồi càng ngày càng nhiều chuyện xảy ra, tuy rắc rối và mệt mỏi nhưng không sao cả, bởi vì cuối cùng cũng là hấn ở bên cô...

Đôi lúc cô nghĩ nếu lúc ấy không tìm clip trị Dương Mỹ Na, có lẽ cô sẽ không gặp hấn, hai người vẫn ở hai thế giới khác nhau. Như vậy liệu có tốt không?

Câu nói ấy vẫn vang lên trong đầu cô khi cô mở cánh cửa ra...

Ánh mặt trời chiếu thẳng vào khiến cô hơi chói mắt, màu sắc hiện ra đầu tiên chính là một nền màu tím, là gì nhĩ?

Phi Y Hân hạ cánh tay đang che mắt mình xuống, nhìn thật kỹ điều đang diễn ra trước mặt...

Hoắc Đông Thần đang mỉm cười rất dịu dàng với cô ở phía xa xa đằng kia, xung quanh hấn là cánh đồng hoa Lavender màu tím đang lung lay trong gió, gió đưa mùi hương hoa đến bên cô, ánh nắng chiếu rọi khắp cánh đồng, chiếu rọi khắp con người hấn...

Dưới chân cô là cỏ xanh mềm mại, nối dài một đường đến chỗ hấn...

"Phạch.. Phạch..."

Cánh chim đang vỗ rất gần cô, Phi Y Hân ngược lên thì những cánh hoa tím nhẹ nhàng rơi xuống. Phi Y Hân có cảm giác mình như cô gái nhỏ được thiên nhiên yêu mến vậy.

Từ đâu, trước mặt cô xuất hiện hai chú bồ câu trắng, bọn chúng mang đến cho cô bó hoa lavender vô cùng đẹp mắt, Phi Y Hân mỉm cười nhận lấy, khi hai chú chim bay đi cũng là lúc Phi Y Hân sai nhanh bước đến chỗ Hoắc Đông Thần.

Cô biết hấn đang làm gì rồi... Cô vui quá, hạnh phúc quá, cô đang cố ngăn nước mắt mình rơi xuống...

Hoắc Đông Thần cũng sai bước đến chỗ cô, vẫn là một nụ cười khó bắt gặp với kẻ khác.

Hấn chậm rãi quỳ xuống trong sự bất ngờ của Phi Y Hân, bàn tay đang đưa lên chiếc hộp trái tim màu tím, bên trong là chiếc nhẫn kim cương tinh xảo, nếu nhìn kỹ còn có thể thấy được bên trong viên kim cương có khắc chữ: TYH.

Phi Y Hân nắm chặt bó hoa trong tay, nín thở nhìn người đàn ông trước mặt.

Hấn cất lên một giọng nói trầm ấm quen thuộc, còn có một sự tự hào không che giấu:

"Phi Y Hân, có thể em không tin, nhưng sự thật là ngay từ đầu anh đã nhận định em là của anh rồi, ngay từ đầu gặp anh, em đã bị anh đặt vào trong bẫy... Từ việc bắt em làm thư ký cho anh, từ cái bàn hợp đồng kia, tất cả đều có sự sắp xếp của anh. Bây giờ và cả sau này nữa, anh cũng không thấy mình có lỗi, bởi vì anh sẽ dành cả cuộc đời mình để mang đến cho em cuộc sống hạnh phúc nhất!!"

Phi Y Hân cứ chớp mắt mà nhìn hân, từng giọt nước mắt cứ rơi, nhưng trên môi luôn là nụ cười ngọt ngào nhất...

Hoắc Đông Thần càng cười tươi hơn, cầm tay cô đeo vào chiếc nhẫn tình yêu của hai người, còn nói rất bá đạo:

"Mặc kệ em có đồng ý hay không, em vẫn là vợ anh rồi!"

Phi Y Hân bật cười, quỳ xuống mà ôm lấy hân, thì thào bên tai hân:

"Mặc kệ anh có đồng ý hay không, anh vẫn là của em rồi!" "Hoắc Đông Thần, nếu không có anh, đời này của em cũng không có ý nghĩa..."

Hoắc Đông Thần hôn lên má cô, bế cô xoay vòng dưới ánh mặt trời rực rỡ.

Phía trên bầu trời đột nhiên có rất nhiều bong bóng bay, theo sau hai người là tiếng cười nói của mọi người, những tiếng chúc mừng, những tiếng reo hò vui tươi

"Bên này nè, bên này nè..." Các cô gái nháo nhào nhìn lên trời, có đoán được là họ đang làm gì không nào?

"A.... Có người bắt được hoa cưới rồi!"

Đúng vậy... Họ đang mong muốn đám cưới tiếp theo là của mình cho nên muốn bắt được hoa cưới ấy mà...

Hoắc Đông Thần cầu hôn xong đương nhiên là muốn ngay lập tức tổ chức hôn lễ rồi, hân chờ không nổi a...

Hôn lễ nói chung là không lớn hơn được nữa bởi vì mục đích của hân là làm cho cả thế giới này biết Phi Y Hân là vợ hân kia mà... Phi Y Hân vẫn còn bị Hoắc Đông Thần "bỏ bùa" nên không phản nản gì, hai người cứ chốc chốc lại khiến cả thế giới ghen tỵ, đặc biệt là Forever Alone...

"Ai bắt được vậy?" Mọi người nháo nhào cả lên.

"A... Là em sao Tiểu Thuần?" Phi Y Hân vui vẻ reo lên.

Phi Đan Thuần đỏ mặt gật đầu, ai cũng nhìn khiến cô ngại quá đi mất!

Cách đó không xa là Trịnh Thiên Dương với đôi mắt sáng rực...

Mọi người sau những nghi lễ quan trọng đều bắt đầu nhập tiệc, chỉ còn một cô gái vẫn đang ngồi trên xích đu gần đó...

"Sao em ngồi đây một mình buồn vậy? Lúc nãy cũng không ra bắt hoa cho vui?"

Hoắc Tiểu Đồng ngẩng đầu lên, nhìn thấy Phó Đình thì hơi bối rối:

"Em.. Không muốn yêu ai thì bắt làm gì?"

Phó Đình bất ngờ vô cùng, cô gái này tại sao lại có suy nghĩ đó vậy?

"Tại sao?"

"Em.. Em phải trả giá cho những gì mình đã làm..."

Hoắc Tiểu Đồng còn chưa nói hết, Phó Đình đã vỗ vỗ nhẹ lên đỉnh đầu cô:

"Cô bé ngốc... Ai cần em làm thế? Hiện tại có ai trách em chứ?"

Hoắc Tiểu Đồng đôi mắt ửng đỏ nhìn lên, chỉ cảm thấy Phó Đình vẫn như lúc đầu cô gặp gỡ, nước mắt trực trào rơi xuống..

Xa xa nếu ta nhìn vào, họ chẳng khác gì một đôi tình nhân trẻ, cô gái đang buồn bã ngồi khóc, chàng trai thì vụng về dỗ dành..

Cuộc sống dù có khó khăn đến đâu, rắc rối có tìm đến bạn nhiều thế nào, hay thậm chí bạn đã từng làm nhiều việc sai trái nhưng chỉ cần bạn cố gắng, nắm chặt hai tay, niệm một câu thần chú của riêng bạn thì mọi chuyện rồi sẽ ổn thôi... Giống như Văn, khi Văn cảm thấy áp lực đến không thở nổi thì Văn sẽ đọc câu thần chú của mình: Đây là một thử thách, và mày chẳng phải rất thích vượt qua thử thách sao? Vậy thì hãy đi tiếp để vượt qua nó nào...

~Chính Văn Hoàn~

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 87: Thật sự rất cảm ơn...

Đi đến ngày hôm nay rồi, ngoài cảm ơn các bạn ra Văn cũng không biết nói gì hơn. Thật sự rất cảm ơn các bạn đã luôn ủng hộ truyện "Hợp đồng bạn giường" cũng như ủng hộ Văn.

Rất cảm ơn các bạn đã đọc truyện của Văn.

Rất cảm ơn các bạn đã theo Văn đến cuối truyện.

Rất cảm ơn các bạn đã yêu thích truyện của Văn.

Và... Rất cảm ơn các bạn đã cho Văn thêm động lực để tiếp tục viết...

Trong khi viết, Văn đã rất nhiều lần thay đổi cốt truyện ban đầu, Văn thay đổi để có một bộ truyện tốt, hay hơn, và chính là nhờ các bạn mà Văn mới có can đảm để thay đổi.

Cảm ơn các bạn đã chờ Văn, chờ Văn viết đến cuối truyện, thật không ngờ là bộ truyện lại thành công đến thế, và chính các bạn là người đã cho Văn cảm nhận được thành công ấy.

Và nhân đây, dù không liên quan gì đến việc viết hay đọc truyện nhưng Văn vẫn muốn chia sẻ một câu chuyện mà Văn tâm đắc nhất từ một năm trở lại đây. Văn rất yêu quý các bạn nên mới muốn chia sẻ điều này, có lẽ nó không giúp được các bạn lúc này nhưng cũng sẽ giúp được con bạn, mong các bạn đừng chê...

Một giảng viên của Văn đã kể lại một câu chuyện có thật thế này:

Trước đây ở Mỹ cũng như ở những nước phương tây khác, khi vào những cửa hàng thời trang hay công nghệ.... Thì họ thường treo những biển báo thế này: Hàng mua rồi nếu không vừa ý có thể trả lại.

Điều này đã diễn ra rất lâu, và không có bất cứ chuyện đáng tiếc nào xảy ra nếu không có hiện tượng du học sinh Châu Á đến.

Bạn của giảng viên Văn lúc ấy gửi hình chụp ở bên đó về cho cô, cô ấy mới ngạc nhiên hỏi bạn mình: "Hình chụp đẹp quá vậy, sao này có tiền mà mua mấy ảnh chụp đẹp như thế?"

Bạn cô mới nói rằng: "Tao đâu có mua, tui tao (những bạn du học sinh Châu Á khác) gom tiền lại rồi mua máy này ở một cửa hàng. Tui tao chụp đã đời sau đó chỉ cần nói không hài lòng là được trả lại tiền, vừa không tốn tiền, vừa có hình đẹp..."

Cứ thế ngày càng nhiều những việc tương tự xảy ra, từ đó người ta mới thấy không ổn và thay đổi lại chiến dịch của mình. Họ phát hiện ra rằng, người phương tây không lừa dối về việc này là vì từ nhỏ họ đã được dạy là phải chính trực, trong khi phần lớn người Châu Á lại được dạy là phải thật thà, mà thật thà cũng gần giống như việc có người làm chứng mình không nói dối hoặc không ai thấy mình làm sai, còn chính trực là làm đúng với lương tâm của mình..

Đương nhiên không đánh đồng quan niệm này đúng hay tất cả mọi người phương tây và Châu Á đều như thế, nhưng nhìn một cách khách quan thì ta lại không thể không thừa nhận điều đó.

Có thể với người khác thì cảm thấy câu chuyện này thật nhảm nhí và phi lý, nhưng với Văn nó lại có một ý nghĩa rất sâu sắc! Bạn đã gặp qua bao nhiêu người có sự chính trực? Hay toàn gặp người thật thà? Chỉ riêng việc bỏ rác đúng nơi quy định, mấy ai khẳng định rằng mình sẽ đi nhặt lại mẩu rác mình quăng trật ra ngoài và bỏ đúng lại vào thùng rác? Và lưu ý rằng khi ấy xung quanh không có người nhé, nếu có người thì không nói làm gì, đương nhiên ta sẽ biết ý thức mà nhặt lại, còn nếu không có người thì sao? Mấy ai nhặt lại?

Đó là câu chuyện mà Văn muốn chia sẻ, thật cảm ơn các bạn một lần nữa vì đã đọc đến tận đây...

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 88: Thông báo

Lời đầu tiên Văn sẽ thông báo về ngoại truyện của bộ này. Văn sẽ viết ngoại truyện nhưng hiện tại Văn chưa có thời gian cũng như đang bị áp lực nặng từ nhiều phía nên chưa thể viết cho các bạn xem ngay được. Các bạn thông cảm cho Văn.

Lời thứ hai là nói về nội dung hai chương 61 + 62. Thú thật ban đầu Văn không định viết Phi Y Hân bạo lực như vậy, nhưng không hiểu sao càng viết càng hăng, chắc do Văn coi phim hành động nhiều quá... Sau khi xem các cmt của các bạn, Văn cũng biết là mình viết sai quá sai rồi, làm hỏng hình tượng nhân vật, thật xin lỗi các bạn nhiều lắm. Rất có thể một thời gian không lâu sau Văn sẽ viết lại hai chương này (rất có thể thôi nhé). Xin hứa sau này viết bộ truyện mới nào thì Văn sẽ xây dựng hình tượng nhân vật tốt hơn...

Love you.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 89: Phiên ngoại 1: Nhật ký mang thai

"Thần... Chân em bị tê nữa nè..." Phi Y Hân nằm dựa trên chiếc sofa dài, khuôn mặt nhăn nhó đến thảm thương.

Từ khi cô mang thai đến nay đã tháng thứ 7 rồi, các tình trạng của thai phụ cũng rõ rệt hơn, ví như hiện tại, mặc dù không đứng lâu, hay ngồi lâu thì chân cô cũng bị tê cứng cả lên. Thế là....

"Đề anh."

Hoắc Đông Thần đúng là ông chồng mẫu mực, từ khi Phi Y Hân mang thai trải qua những khó khăn gì hần đều chứng kiến hết cả, thấy cô khó chịu đương nhiên hần cũng chẳng khá hơn, vậy là tình nguyện xoa bóp chân giúp vợ mình.

Tuy nhiên Phi Y Hân lại không thấy thương cho hần, ngược lại còn cảm thấy như vậy là quá nhẹ!

Có lẽ là do mang thai nên tâm trạng thay đổi thất thường vô cùng, đặc biệt là hay bày trò khiến Hoắc Đông Thần lao đao một phen!

Mặc dù yêu hần nhưng ghi hận thì vẫn phải ghi hận, dựa vào đâu mà hần dám qua mặt cô đi làm giấy hôn thú cho hai người chứ?

Đúng là xem thường người khác quá mức! Cho nên nhân cơ hội mang thai này phải hành hạ hần nhiều thật nhiều vào!

Hiện tại cả hai vẫn sống trong ngôi biệt thự nhỏ của mình, không có sự can thiệp của ba mẹ hai bên. Nhưng để hần yên tâm làm việc thì buổi sáng cô sẽ đến nhà ba mẹ mình hoặc nhà của mẹ hần, có gì thì cũng có người giúp đỡ.

Trình Mẫn cũng đã dọn về nước, biệt thự nước kia quá lớn nên cũng quá buồn chán, thế là trở về để chăm sóc con dâu cũng tiện.

Cho nên buổi sáng thì Hoắc Đông Thần được yên ổn, nhưng đến chiều tối thì chưa chắc...

Ví như hiện tại cô tê chân, hần sẽ xoa bóp, nhưng cô vốn đã hết tê chân được một lúc rồi, nhưng vẫn cố ý để hần tiếp tục, hần rảnh quá để làm gì chứ?

Không biết Hoắc Đông Thần có biết chiêu trò của vợ mình hay không mà vẫn rất hăng hái xoa bóp, lực đạo xem ra còn tốt hơn khi nãy!

Rồi đến lúc ăn tối, Phi Y Hân rất hay bắt hần làm bữa tối cho mình. Ông chồng mẫu mực đương nhiên không từ chối, có điều làm xong hết rồi thì cô nói một câu:

"Em không thèm ăn món này nữa, em muốn ăn sườn xào chua ngọt lần trước anh làm cơ!"

Hoắc Đông Thần nhìn vợ đang vất vả trên ghế, rồi lại nhìn hai đĩa thức ăn vừa làm xong...

Nụ cười trên môi có vẻ cứng hơn thường ngày, bởi vì đây không phải lần đầu tiên, mà cả mấy ngày hôm trước cô cũng thế! Xem ra là vợ nhỏ cố ý...

"Sao? Anh không muốn làm cho em ăn hả?"

Phi Y Hân làm vẻ mặt vừa ủy khuất vừa tức giận với hần. Đây không phải là diễn kịch, mà cô thật sự vừa ủy khuất vừa tức giận, mang thai mà, tố chất tâm lý chẳng vững vàng nổi...

"Làm gì có chứ vợ? Đợi một lát anh đi làm lại, giờ em uống một chút sữa đi, kéo dôi!"

Thế là Hoắc Đông Thần nhanh chóng tuân theo ý vợ, chỉ vừa thấy ánh mắt hơi ngán lệ đó là hần đã đau lòng muốn chết rồi, mặc kệ là có ý hay cố tình, hần chiều hết!

Đến khuya....

"Anh... Em đói..." Phi Y Hân nằm bên cạnh đánh thức hần.

Hoắc Đông Thần luôn ngủ không sâu, để cô có chuyện gì thì cũng có hấn nhanh chóng giải quyết:

"Được, em muốn ăn gì? Anh làm."

"Em muốn ăn cháo ở quán XX ấy!" Quán đó ở rất xa nơi này nha...

"Ừm, đợi anh ở nhà, anh đi mua."

Nhưng đợi đến khi hấn đem cháo nóng hổi về nhà thì...

Phi Y Hân đã ôm gối hấn mà ngủ ngon lành!

Nhìn cô ngủ thật sự rất ngon, nhưng để bụng đói thì cũng không tốt, thế là đau lòng kêu vợ dậy.

Phi Y Hân nhìn tô cháo trước mặt, quăng cho Hoắc Đông Thần một câu rồi tiếp tục ôm gối:

"Em hết đói rồi.... Anh ăn luôn đi..."

Hoắc Đông Thần dờ khóc dờ cười, xử lý xong tô cháo liền ôm vợ ngủ tiếp.

"Anh thương em hay thương cục cưng hả?"

Đã có kinh nghiệm từ những lần "vấn đáp" trước, Hoắc Đông Thần liền trả lời một cách chắc chắn:

"Đương nhiên là anh thương cả hai người rồi!"

"Thế anh thương ai hơn?"

"Đều là báu vật của anh, mỗi người có một cách thương khác nhau..."

Phi Y Hân chưa tìm ra sơ hở của hấn để náo loạn lên thì không vừa lòng, thế là chất vấn:

"Anh thấy em còn xinh đẹp không?"

Nói tới phương diện này thì còn phải bàn sao? Hoắc tổng nhanh chóng hôn lên chóp mũi của vợ, yêu chiều nói:

"Đương nhiên em là xinh đẹp nhất!"

"Nói xạo, em bây giờ béo lên thấy rõ, đâu có xinh đẹp như trước nữa!"

Hoắc Đông Thần cốc nhẹ trán cô:

"Anh vốn là muốn em béo lên, xem anh chăm em tốt cỡ nào, không béo lên thì coi chừng móng nhỏ của em!"

Phi Y Hân mắng nhỏ hấn là đồ không đứng đắn, sau đó lại hỏi tiếp:

"Thế anh thích em bây giờ hơn hay là lúc trước hơn?"

Vợ à... Câu này tuần trước em hỏi rồi mà, anh không có như lần trước mà dính bầy nữa đâu nhé...

"Đều thích hết! Chỉ cần là em thì đều thích!"

Phi Y Hân bực dọc lườm hấn, thiệt là... chẳng có cớ để gây sự gì hết!

"Mẹ..." Phi Y Hân chống cằm chán nản.

"Chuyện gì vậy hả con gái?"

"Mẹ... Đạo này hết cớ để quây anh ấy rồi..."

Ba mẹ Phi nghe xong đều lắc đầu thở dài. Thật sự tội nghiệp cho thằng rể nhà mình, vốn con họ đã vô cùng lanh lợi, nó nói là hết cớ để quây, thế những cái cớ trước chắc cũng có sức sát thương không nhỏ đâu...

"Mẹ, mẹ có kế nào tốt hay không? Sao con thấy anh ấy dạo này vẫn còn khỏe chán!"

Ba Phi: "..."

Mẹ Phi: "..."

Con gái à... là do con rể chúng ta nó tài giỏi hơn người nên mới có thể vẫn nhìn ra hình người, nếu là kẻ khác thử xem... Ôi... Thật không dám nghĩ nữa...

"Không đi đâu! Em mệt lắm rồi!"

Phi Y Hân một tay chống lưng, một tay vuốt bụng mình, còn quay sang cầu cứu Hoắc Đông Thần nữa.

Phụ nữ có thai đi đứng nhiều mới tốt, nhưng khổ là bụng cô quá lớn rồi, đi lại đúng là một chuyện khó khăn hết sức, vậy mà còn muốn đi nhiều nữa???

"Không được! Phải đi nhiều thì lúc sinh nở mới dễ dàng được!"

Phi Y Hân nhăn mặt, xoa xoa bàn tay của Hoắc Đông Thần, vô cùng ủy khuất mà nhìn hân.

Hoắc Đông Thần vốn ban đầu còn ủng hộ mẹ vợ, nhưng mà nhìn cô khó chịu như thế thì càng ngày càng không nỡ...

"Thôi đi mẹ, có gì thì sinh mổ, tội con không ngại gì hết."

Vừa nói hân còn vừa xoa đầu cô.

Phi Y Hân nước mắt lưng tròng nhìn hân, đúng là chỉ có hân mới thương cô...

Đột nhiên cảm thấy có lỗi khi hành hạ hân quá đi...

Thấy có lỗi là vậy thôi, chứ tối đó có người vì quá đau lưng nên vẫn tiếp tục hành hạ ông chồng mình lên bờ xuống ruộng...

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 90: Phiên ngoại 2: Trịnh Thiên Dương và Phi Đan Thuần (1)

Câu chuyện bắt đầu từ khi Trịnh Thiên Dương được cử đi giải quyết chuyện của Lan Vân Thiên.

Phi Đan Thuần trong mắt của Trịnh Thiên Dương lúc ấy cứ như một đứa trẻ mới lớn. Làn da mịn lại trắng nõn, đôi mắt to trong suốt, thật sự chẳng nhiễm bụi trần.

Thật khó hiểu, cô bé này đã hai mươi mấy tuổi rồi, cũng đã đi làm mấy năm, vậy mà trong mắt lại chẳng có một chút gọn dục. Là do cô bé được bảo hộ quá tốt từ gia đình, hay trong mắt cô mọi thứ đều rất đơn giản.

"Em hãy thi vào Hoắc Viễn đi."

Sau khi giải quyết xong mọi việc theo cách mà "sếp lớn" muốn, Trịnh Thiên Dương mới ngỏ lời nói với Phi Đan Thuần.

Thật sự là hân bị thu hút, hân không rõ là vì cái gì nhưng ở bên cạnh cô bé này hân rất thoải mái. Cũng muốn thử tiến tới bước nữa thử xem, nhưng khổ nỗi... quá ngây thơ! Tới mức hân gần như nói huych toẹt ra hết rồi mà cô vẫn chẳng ừ hử gì.

Thôi thì đưa đến bên cạnh, từ từ bồi dưỡng vậy...

Phi Đan Thuần nghe Trịnh Thiên Dương nói thì bất ngờ nhìn qua, mím môi suy nghĩ một chút sau đó mới gật đầu:

"Cũng được, em sẽ thử xem sao!"

Thế là từ hôm đó hai người không gặp nhau nữa, Phi Đan Thuần thì trong thời gian này đã thi và cũng nhận được mail thông báo rằng mình đủ tiêu chuẩn để làm nhân viên của Hoắc Viễn.

Trịnh Thiên Dương đương nhiên cũng biết, hắn là người đầu tiên xem danh sách trúng tuyển kia mà.

Thế là hắn đợi, đợi cho Phi Đan Thuần gọi cho mình báo tin vui. Ấy vậy mà...

Mẹ kiếp! Đúng là cô gái vô tâm! Vậy mà đã hai ngày rồi vẫn chẳng thèm gọi cho hắn!

Sau chuyện này hắn cảm thấy bản thân đúng thật là kém sức hút, nếu không tại sao cô lại không nhớ đến một người hoàn mỹ như hắn chứ?

Cho nên hắn càng quyết tâm phải thu hút được sự chú ý của Phi Đan Thuần, ban đầu chỉ có thể, nhưng dần dần chính hắn mới là kẻ bị thu hút lúc nào không hay...

Thật ra Phi Đan Thuần đã gọi hắn cho Phó Đình và Phi Y Hân luôn rồi, nhưng chẳng nhớ đến Trịnh Thiên Dương mà báo. Mà có nhớ đi nữa cô cũng không gọi, cô cảm thấy người ta cũng chẳng là gì với mình mà, gọi chi nhĩ?

Một tuần sau khi nhận được mail từ Hoắc Viễn, Phi Đan Thuần đã quen được với công việc mới của mình.

Nói chung môi trường làm việc rất tốt, Phi Đan Thuần rất thích, nhưng mà hôm nay thì khác, có chuyện nổi bật...

"Trời ơi... Là Trịnh Thiên Dương!"

Các nhân viên nữ trong phòng nháo nhào cả lên. Trịnh Thiên Dương luôn là tâm điểm của các cô gái, bình thường ít khi xuất hiện ở các phòng ban, hôm nay không hiểu ai đem gió xuân tới đây nữa.

Trịnh Thiên Dương nở một nụ cười xã giao với các cô gái, sau đó đi thẳng đến chỗ của Phi Đan Thuần.

Hiện là giờ nghỉ trưa, Phi Đan Thuần vừa cầm miếng bánh mì sữa ăn, vừa xem phim trên điện thoại, vô tư không màng đến có người đang chăm chú nhìn mình bấy giờ.

Đến khi phát hiện thì không biết Trịnh Thiên Dương đã ngồi cạnh mình từ khi nào.

Phi Đan Thuần ngơ ngác, trong miệng còn một họng bánh chưa nuốt, nhìn đặc biệt đáng yêu.

Trịnh Thiên Dương nhin không được liền đưa tay bẹo má cô một cái.

Trái tim các cô gái gào thét, nhân viên mới được Trịnh Thiên Dương bẹo má!!!

Má ơi! Lần đầu tiên nhìn thấy Trịnh Thiên Dương hành động kỳ lạ như vậy, lại còn với nhân viên mới!

Phi Đan Thuần ghen hống, vội vàng uống một cốc nước đầy, sau đó mới hỏi hắn:

"Sao anh lại ở đây?"

"Ha... Em được nhận vào Hoắc Viên cũng không nói cho anh biết một tiếng!"

Phi Đan Thuần gãi gãi đầu:

"Em quên mất tiêu..."

Trịnh Thiên Dương như bị một cú sốc nặng, vậy mà lại quên thật!

"Bây giờ đã quen với công việc chưa?" Chưa quen thì tới đây anh giúp này - Trịnh Thiên Dương nói thầm trong lòng.

"Quen rồi, mọi người ở đây tốt lắm, có việc nào em không hiểu bọn họ liền giúp em."

Nói với nhau thêm vài câu, Phi Đan Thuần mới vô ý hỏi:

"Thế anh không bận việc sao? Đến đây làm gì thế?"

Trịnh Thiên Dương lập tức sụp đổ, rất muốn nghiêng răng nhưng mà phải dằn lại, không sẽ dọa người ta sợ.

Thật muốn giết người, cố ý, chắc chắn là con nhóc này cố ý!

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 91: Phiên ngoại 2: Trịnh Thiên Dương và Phi Đan Thuần (2)

Trịnh Thiên Dương gắng nở thêm một nụ cười, sau đó liền nói tạm biệt. Ở chung với cô nhóc này thêm một chút nữa hẳn sẽ bị truy tìm mất!

Phi Đan Thuần thấy hắn đi cũng không lấy làm lạ, chắc là hắn có việc. Thật là, nếu cô mà không nhắc chắc anh ấy quên luôn...

"Tiểu Thuần... Trịnh Tổng là gì với em vậy? Hai người thân thiết ghê."

Phi Đan Thuần chớp chớp mắt. Trong đầu bắt đầu suy nghĩ...

Chị Y Hân từng nói đừng để đồng nghiệp biết mình có quan hệ không rõ ràng với sếp lớn.

Tình huống của cô và Trịnh Thiên Dương cũng không rõ ràng là mấy...

Nhìn lại mới thấy các những người ở đây đều đang chăm chú đợi câu trả lời, ánh mắt vô cùng là...

"Dạ. Em là em họ của anh ấy!" Cứ vậy đi, nhìn họ đáng sợ quá đi mất!

"À... Ra là em họ!"

Phi Đan Thuần thề rằng khi này cô chắc chắn nghe được tiếng thở nhẹ nhõm của họ! May thật...

"Thế... Bọn chị có thể nhờ em một việc được không?"

"Là việc gì ạ?"

"Thật ra thì chị em chúng ta ai mà chẳng ái mộ mấy vị boss lớn như Trịnh Tổng chứ, cho nên bọn chị muốn nhờ em đưa một vài món quà cho Trịnh Tổng."

Hoắc Tổng thì cao cao tại thượng, lạnh lùng hắc ám, bọn họ cảm thấy không đủ dũng khí đâu, nên lúc nào cũng chuyển hướng sang Trịnh Thiên Dương, tiếc là cũng ít khi nào gặp hắn ta lắm, cho nên đây là một dịp tốt nha!

"Ha?" Có phải Phi Đan Thuần cô đã tự lấy đá đập vào chân rồi không?

Thế là mỗi khi mà Trịnh Thiên Dương gặp Phi Đan Thuần thì đều nhận được vài thứ. Sở dĩ nhiều như thế là do có những cô ở phòng ban khác đến nhờ vả nữa...

Ban đầu Trịnh Thiên Dương nhận được món quà còn tưởng Phi Đan Thuần là muốn tặng quà cho mình, thú thật khuôn mặt hắn lúc đó vui vẻ hẳn lên.

Đến khi biết được là của người khác thì hắn chỉ muốn ném kẻ đó đến Nam Cực thôi!

Cứ tưởng vậy rồi thôi, nào ngờ lúc nào hắn tìm Phi Đan Thuần thì cô cũng đưa cho hắn thêm vài món... Sầu nào thật chứ!

Tuy nhiên có điều khiến hắn vui vẻ là dạo này Phi Đan Thuần có vẻ vui khi gặp hắn. Hắn đã bảo mà, làm sao cô có thể không động lòng được kia chứ!

Nhưng Trịnh Thiên Dương đã lắm, lắm to. Phi Đan Thuần vui vẻ là vì cô không tìm Trịnh Thiên Dương, hắn đã tự đến tìm cô. Chứ nếu không thì cô làm sao với đồng quà đó bây giờ?

Có lẽ anh ta cũng muốn nhận quà nên mới đến tìm cô.

Tới một đoạn thời gian sau, Trịnh Thiên Dương có tự phụ tới mấy cũng nhận ra là Phi Đan Thuần hoàn toàn chẳng để ý gì tới hắn hết!

Hắn thật sự điên rồi mới muốn đi theo đuổi một cô nhóc mới lớn! Bỏ đi! Đẹp! Không theo đuổi cái quái gì nữa hết!

Lòng tự tin của hắn đã bị tổn thương quá nặng nề a~

Nhưng mà chỉ được vài hôm, hắn phát hiện, hắn là không bỏ được!

Không nhìn thấy cô ngốc ấy thì có cảm giác ngứa ngáy thiếu thiếu cái gì đó!

Thế là lại lòi hình chụp Phi Đan Thuần ra xem, xem xong tự nhủ là sẽ không bao giờ để ý đến người ta nữa. Ấy thế mà năm phút sau lại tiếp tục mở hình ra xem! =))

Chán nản hết sức, nên đành tiếp tục đi tìm Phi Đan Thuần để đánh bay chán nản...

May quá, Phi Đan Thuần vẫn như trước, không giận hờn vì mấy ngày hôm nay không đến tìm cô!

"Anh không thích nhận mấy món quà của người khác, trước đây không thích và bây giờ, cả sau này nữa cũng không thích!"

Phi Đan Thuần ngạc nhiên:

"O? Thế anh đến gặp em để làm gì?" Không muốn nhận quà mà cứ tới gặp cô là sao?

"Thì... Anh tới để gặp em, chứ... Đâu có muốn nhận quà!" Nói xong câu này thì đôi tai của Trịnh Thiên Dương đã đỏ lên.

Bây giờ Phi Đan Thuần có ngốc cách mấy cũng không thể nào không nhận ra lời nói của hắn có ý gì. Nhưng mà... Cô... Cô không biết phải làm sao hết!

Phi Đan Thuần ngoài mặt thì không biểu lộ cảm xúc nào, chỉ nhìn trân trân Trịnh Thiên Dương, khiến hắn gấp muốn chết.

Phi Đan Thuần không biết làm sao, đành nói lấp bắp một câu:

"Vây... Vây nghĩa là anh muốn nhận quà rồi còn gì! Còn... Còn chổi? Chứ em có gì ngoài quà của... Của mấy chị kia đâu chứ!"

Trịnh Thiên Dương: "..."

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 92: Phiên ngoại 2: Trịnh Thiên Dương và Phi Đan Thuần (3)

Sau bao cú sốc tinh thần không mong muốn, Trịnh Thiên Dương quyết định đưa người về bên mình, sau đó từ từ ta tính sau.

Thế là Trịnh Thiên Dương ngay lập tức yêu cầu Hoắc Đông Thần duyệt Phi Đan Thuần trở thành thư ký của hắn. Ấy thế mà tên khốn đó không cho!

Hắn thật muốn gào ghet! Tên khốn đó muốn một cái là Phi Y Hân liền thành thư ký riêng của hắn, hay rồi, ngày nào chả ôm người đẹp, bây giờ còn có con nữa!

Không cho cũng thôi đi, vài hôm sau hắn lại nghe tin Phi Đan Thuần được nghỉ phép một tháng với lý do: Làm bạn tâm sự khi bà Hoắc mang thai!

Khốn nạn, đúng là khốn nạn thật mà!

Sau khi Phi Đan Thuần được nghỉ phép, Trịnh Thiên Dương mong nhớ vô cùng. Thế là mặt dày mặt dạn qua thẳng nhà Phi Đan Thuần luôn!

"Sao... Sao anh lại ở đây?" Phi Đan Thuần bất ngờ nhìn người vừa bấm chuông cửa nhà mình.

Mấy hôm nay cô cũng mừng là mình không đi làm, chứ nếu không cô sẽ lại cảm thấy tim mình đập nhanh hơn mỗi khi gặp Trịnh Thiên Dương.

Từ sau hôm biết được tình cảm của hắn, Phi Đan Thuần chốc chốc lại suy nghĩ về những lần gặp hắn, hắn có một nét gì đó rất hài hước, nhưng cũng rất... ấm áp.

Hiện tại thấy hắn cười ngốc ở đó, nhìn rất đẹp trai!

"Không mời anh vào nhà sao?"

"À, mời anh vào nhà!"

Không phải cô nhìn lầm chứ? Lúc này vẻ mặt hắn như... như cún con vậy! Rất đáng yêu!

Nếu lúc này cô không cho hắn vào hắn có khóc không nhỉ?

"Chào bác trai, bác gái. Cháu là Trịnh Thiên Dương, là... Là... Là..." Thật muốn nói là bạn trai quá đi mất!

Ba của Phi Đan Thuần đập bàn:

"Là bạn trai chứ gì? Hay thật! Dám dụ dỗ con gái tôi sao?"

"O???" Mọi người đồng thanh.

Phi Đan Thuần rồi tung cả lên, còn Trịnh Thiên Dương thì mỉm cười vui vẻ. Không sao, để ba vợ nói thay cũng được!

"Ba, không phải đâu, anh ấy là sếp ở công ty con nhà!"

"Mấy sợ ba mầy tức giận nên mới nói thế chứ gì? Được rồi, đã đến thì ngồi xuống mà nói chuyện đàng hoàng!"

Phi Đan Thuần cứ ngỡ hấn sẽ chối bỏ, nào ngờ:

"Vâng!"

Phi Đan Thuần: "..."

Phi Đan Thuần cũng không nhớ ba cô đã hỏi hấn những gì và hấn trả lời ra sao, chỉ nhớ được một câu cuối cùng của hấn:

"Hai bác yên tâm, con sẽ chăm sóc tốt cho em ấy, sẽ không khiến Tiểu Thuần đau lòng."

Lúc đó hấn còn nắm chặt tay cô, bàn tay cô vẫn còn hơi ấm của hấn...

"Sao... Sao anh lại nói như vậy?"

Trong lúc ra tiễn hấn, Phi Đan Thuần mới e dè hỏi.

Trịnh Thiên Dương vuốt mặt, ngửa đầu lên trời thảm than, sau đó mới cúi xuống cốc đầu cô:

"Em đúng là đồ đại ngốc! Tại sao tôi lại thích một đồ ngốc như em chứ?"

Phi Đan Thuần đỏ mặt, cụp đầu xuống... Cuối cùng cũng nói ra rồi...

"Anh vốn đã mập mé nói với em nhiều lần rồi mà sao em vẫn không hiểu?"

"Anh... Anh biết em ngốc rồi thì phải nói thẳng với em chứ!" Phi Đan Thuần bĩu môi nói.

Trịnh Thiên Dương hết cách với dáng vẻ này, cúi xuống hôn lên trán cô một cái, rồi nói bằng giọng trầm ấm:

"Thế bây giờ hiểu chưa?"

"Hiểu... Hiểu rồi."

"Thế chúng ta xác định quan hệ được chưa?"

Phi Đan Thuần mặt càng đỏ hơn, gật gật đầu...

"Lát nữa phải bắt được hoa cưới đấy!" Trịnh Thiên Dương kéo cô qua một góc, nhỏ giọng nói.

Phi Đan Thuần ngơ ngếch:

"Chi vậy?"

Trịnh Thiên Dương lại cốc đầu cô:

"Ngốc ơi, bắt hoa cưới để đến phiên em và anh tổ chức một tiệc cưới như thế này nữa chứ!"

"Không đứng đắn!"

"Làm gì mà không đứng đắn chứ! Đây là nhu cầu! Nhu cầu đấy! Này... Em đứng lại, anh chưa nói xong mà!"

Phi Đan Thuần mà đợi hấn nói xong chắc mặt cô sẽ đỏ như tôm luộc luôn. Thôi thì chuẩn bị bắt hoa cưới vậy. Theo ý muốn của hấn...

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 93: Phiên ngoại 3: Nhóc con

Buổi tối là khoảng thời gian yên bình của hai vợ chồng. Phi Y Hân rất thích những lúc thế này, cô thì dựa vào vai hắn, cùng hắn nói chuyện, không thì nhìn hắn sờ bụng con với vẻ mặt hiền từ của người cha.

Hoắc Đông Thần cũng như cô, từ khi cả hai về sống chung hắn cũng cố gắng sắp xếp công việc của mình, tập trung làm việc ở công ty với tần suất cao để đến tối thì ở bên cô.

Phi Y Hân vì chuyện này mà rất cảm động, phải biết hắn là chủ tịch, phải điều hành một công ty lớn như thế, công việc chồng chất như núi vậy mà vẫn cố gắng ở bên cô thật nhiều.

Nghĩ đến là thấy ấm lòng rồi..

"Thần, anh muốn con trai hay con gái?"

Hai vợ chồng đã thống nhất là không đi siêu âm xem giới tính của thai nhi. Thứ nhất là cả hai đều không có tư tưởng nặng nề về trọng nam khinh nữ như nhiều người khác. Thứ hai là lo sóng siêu âm sẽ ảnh hưởng không tốt đến con mình.

Nhưng thú thật cô rất muốn biết Hoắc Đông Thần thích con trai hay con gái hơn.

Hoắc Đông Thần đưa tay sờ bụng cô, dịu dàng nói:

"Con gái."

Phi Y Hân bất ngờ, cứ nghĩ hắn sẽ nói đều thích hay đại loại như thế...

"Tại sao?"

"Con gái sẽ giống em, tha hồ cưng chiều, còn con trai... sẽ bám em!"

Phi Y Hân dở khóc dở cười, nhìn ánh mắt hắn ngay lập tức chuyển sang lãnh khốc khi nhắc đến con trai, Phi Y Hân chỉ biết lắc đầu cảm thán.

Xem ra con đầu nên là một bé gái nhỉ? Sau đó là bé trai. Nhưng mà cô thích sinh bé trai trước cơ, anh trai bảo vệ em gái, nghĩ đến là thấy vui rồi!

Nhưng mà lỡ như hai lần sinh đều là gái hoặc đều là trai thì sao?

Thế là bà mẹ sắp sinh lại có thêm một nỗi lo lắng không đâu khác.

Nhưng mà bé con trong bụng cũng không khiến mẹ mình phiền não thêm nữa, trong lúc Phi Y Hân vẫn đang suy nghĩ thì một trận co thắt dữ dội truyền đến.

Sắc mặt cô ngay lập tức tái xanh, sau đó là trắng bệch, đau đến mức từng giọt mồ hôi thi nhau đổ xuống.

Hoắc Đông Thần nhìn liền biết vợ mình trở dạ, vội bế cô lên, lái xe chạy thẳng đến bệnh viện. Trên đường đi còn không ngừng trấn an vợ mình mặc dù bản thân cũng vô cùng lo lắng, khẩn trương.

Phi Y Hân ngay lập tức được đưa vào phòng sinh. Con đau dữ dội khiến cô không còn biết xung quanh mình đang diễn ra điều gì. Chỉ duy câu nói của hắn là vẫn quanh quẩn trong đầu cô:

"Tôi phải vào với vợ tôi!"

"Cho em nhìn con!" Phi Y Hân cất giọng khàn khàn, đây là kết quả của việc la gào trước đó

Hoắc Đông Thần vuốt trán vợ, đưa muỗng canh gà đến:

"Anh đã nói khi nào uống canh xong rồi ngủ một giấc, anh mới bồng nó đến cho em!"

Phi Y Hân tức muốn chết! Nhưng nghĩ lại từ lúc đau trở dạ đến tận giờ hân vẫn một mực lo lắng cho cô nên có chút cảm động. Và lại cô cũng biết nguyên nhân vì sao rồi:

"Em sinh con trai hả?"

Hoắc Đông Thần nhéo mũi cô một cái:

"Đúng vậy!"

"Cho nên anh mới không chịu bồng con đến cho em xem?"

Hoắc Đông Thần nhíu mày:

"Anh đã nói hiện tại sức khỏe em còn yếu, cần nghỉ ngơi trước đã! Vả lại thằng nhóc đang ngủ."

"Hừ! Có người cha nào như anh không chứ? Thần, em khỏe rồi, em thật sự muốn nhìn con mà! Dù con đang ngủ cũng được!"

Hoắc Đông Thần cố gắng tránh nhìn vào đôi mắt ươn ướt của vợ, nhưng rốt cuộc vẫn không nhịn được, hôn mạnh lên môi cô một cái liền đi đến phòng kế bên.

Nhóc con đang ngủ, nhưng ba vị phụ huynh cũng không ngại mà ở bên cạnh nhìn. Đối với họ mà nói thì nhìn cháu trai ngủ cũng đã mãn nguyện lắm rồi.

Hoắc Đông Thần đã cố sức bế nhóc con hết sức nhẹ nhàng nhưng vẫn làm nhóc con thức, tuy nhiên chỉ cục cựa một chút chứ không khóc nháo lên.

Mẹ Phi một bên tấm tắc:

"Tiểu bảo bối ngoan quá! Bị đánh thức cũng không khóc nháo, Y Hân dù lúc mới sinh hay đầy tháng rồi thì khi bị đánh thức luôn khóc ré lên!"

Mẹ Hoắc cười tươi khen ngợi:

"Đúng đây."

Hoắc Đông Thần nhìn khuôn mặt nhỏ đỏ hồng, an tĩnh nằm trong vòng tay hân, lòng bỗng chốc mềm ra, đây là kết tinh tình yêu của hân và cô...

Phi Y Hân chờ đến sốt ruột, tâm trạng bắt đầu buồn bực thì thấy Hoắc Đông Thần đang bồng một cục đỏ hồng đi vào.

Hai mắt Phi Y Hân liền cay xè, gấp gáp đưa hai tay ra muốn bồng cục cưng.

Hoắc Đông Thần khước miệng hơi nhếch lên, nhẹ nhàng đặt nhóc con vào lòng cô.

Phi Y Hân thỏa mãn nhìn cục cưng của mình, nước mắt đang đọng ngay khóe mắt.

Ngón tay cô lướt nhẹ lên khuôn mặt nhỏ của con mình, mỉm cười nói với Hoắc Đông Thần:

"Cục cưng thật giống em!" Về mặt còn đặc ý vô cùng.

Hoắc Đông Thần nhếch mép cười, nụ cười rõ ràng là đang chế giễu vợ mình:

"Dù em có tướng tượng thế nào cũng không thay đổi được việc nhóc con này hoàn toàn giống anh!"

Phi Y Hân bĩu môi, liếc xéo Hoắc Đông Thần một cái khiến hân cười vui vẻ.

Phi Y Hân vì chuyện này mà phiền não không thôi, tại sao cục cưng lại không có điểm nào giống cô như thế?

A... Không đúng, cục cưng có hàng lông mi giống cô! Thật vui quá đi! =="

Tuy nhiên không chỉ có gương mặt bé là giống Hoắc Đông Thần, tính cách xem ra cũng giống hân nốt!

Nhóc con rất yên tĩnh, không quấy khóc tý nào, nếu đói thì chỉ "ư ư" mấy tiếng, hoặc là nhắm mắt một chút.

Người lớn trong nhà cứ khen bé ngoan mãi, nhưng Phi Y Hân lại cảm thấy đó là do tính cách của bé.

Nói lại cho Hoắc Đông Thần nghe thì hân liền cười chọc cô:

"Nếu đúng như em nói thì con chúng ta đúng là thiên tài. Chưa đầy tháng đã bộc lộ tính cách!"

"Hừ! Anh nói sao cũng được! Em đã định được tên của cục cưng rồi!"

Ba vị phụ huynh thì không ai chịu đặt tên, họ nói tên do chính ba mẹ của trẻ đặt sẽ khiến trẻ càng cảm nhận được tình thương của ba mẹ hơn.

Hoắc Đông Thần thì giao cho cô quyết định, bởi vì vợ là trên hết mà, toàn quyền đều thuộc về cô!

"Tên gì?"

Phi Y Hân mỉm cười, hôn lên má con mình một cái thật kêu:

"Hoắc Tĩnh!"

Có lẽ khi đặt tên này, Phi Y Hân cũng không ngờ sau này con mình cũng như tên, một mặt điềm tĩnh, tính tình trầm mặc, so với ba mình còn lãnh khốc hơn rất nhiều lần..

Rất cảm ơn các bạn đã nhiệt tình giúp Văn đặt tên cho các bé cún. Mình đã đọc và chọn ra được những cái tên như sau:

Hoắc Tĩnh và Hoắc Tịch Diệp do bạn Mailunh474 đặt.

Trịnh Hạo Triệu cũng do bạn Mailunh474 đặt.

Trịnh Đan Khiết của bạn Kimkhanh2810 (Phi Đan Thuần, chữ thuần và chữ Khiết đều thể hiện sự ngây thơ trong sáng, mình thấy rất hay)

Phó Hiệu Phàm bạn -_-Artemis-_- đặt.

Và Phó Tư Tích do bạn ChanHunBaek929492 đặt.

Rất cảm ơn các bạn đã nhiệt tình giúp đỡ.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Bạn Giường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.